

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

14. juni 2018

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/849 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽¹⁾ ... 93
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ⁽¹⁾ 100
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald ⁽¹⁾ 109
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF 155

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/848

af 30. maj 2018

om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Økologisk produktion er et samlet system for landbrugsdrift og fødevarerproduktion, der kombinerer bedste praksis på miljø- og klimaområdet, en høj grad af biodiversitet, bevarelse af naturressourcer og anvendelse af høje dyrevelfærdsstandarder og høje produktionsstandarder i overensstemmelse med stadig flere forbrugeres efterspørgsel efter produkter, der produceres ved anvendelse af naturlige stoffer og processer. Økologisk produktion spiller således en dobbelt rolle i samfundet, hvor den på den ene side forsyner et specifikt marked, der imødekommer forbrugernes efterspørgsel efter økologiske produkter, og på den anden side leverer offentligt tilgængelige goder, der bidrager til beskyttelsen af miljøet og dyrs velfærd samt landdistriktsudvikling.
- (2) Overholdelse af høje sundheds-, miljø- og dyrevelfærdsstandarder i forbindelse med produktion af økologiske produkter er af afgørende betydning for disse produkters høje kvalitet. Som det understreges i Kommissionens meddelelse af 28. maj 2009 om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, er økologisk produktion en del af Unionens kvalitetsordninger for landbrugsprodukter sammen med geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽⁴⁾, og produkter fra Unionens fjernområder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽⁵⁾. Økologisk produktion forfølger i den forbindelse samme mål inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik som alle Unionens øvrige kvalitetsordninger for landbrugsprodukter.
- (3) Målene for den økologiske produktionspolitik indgår navnlig i målene for den fælles landbrugspolitik ved at sikre, at landbrugere får et rimeligt udbytte af at overholde de regler, der gælder for økologisk produktion. Hertil kommer, at forbrugernes stigende efterspørgsel efter økologiske produkter skaber de rette vilkår for videreudvikling og udvidelse af markedet for disse produkter og dermed en højere indkomst for de landbrugere, der er aktive inden for økologisk produktion.

⁽¹⁾ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 75.⁽²⁾ EUT C 19 af 21.1.2015, s. 84.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

- (4) Økologisk produktion er endvidere et system, der bidrager til integrering af miljøbeskyttelseskrav i den fælles landbrugspolitik og fremmer bæredygtig landbrugsproduktion. Dette er grunden til, at der er indført foranstaltninger i form af økonomisk støtte til økologisk produktion inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, navnlig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, og disse foranstaltninger er især styrket i reformen af de retlige rammer for landdistriktsudviklingspolitikken, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Økologisk produktion bidrager også til at nå Unionens miljøpolitikmål, navnlig målene i Kommissionens meddelelse af 22. september 2006 med titlen »Temastrategi for jordbundsbeskyttelse«, af 3. maj 2011 med titlen »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020« og af 6. maj 2013 med titlen »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital« og i miljølovgivning såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽³⁾, 2001/81/EF ⁽⁴⁾, 2009/128/EF ⁽⁵⁾ og 2009/147/EF ⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 91/676/EØF ⁽⁷⁾ og 92/43/EØF ⁽⁸⁾.
- (6) I lyset af målene for Unionens politik for økologisk produktion bør de retlige rammer for gennemførelse af denne politik tilsigte at sikre fair konkurrence og et velfungerende indre marked for økologiske produkter, at opretholde og berettigede forbrugernes tillid til produkter, der er mærket som økologiske, og at skabe de rette vilkår for, at politikken kan udvikle sig i takt med produktions- og markedsudviklingen.
- (7) De politiske prioriteter i Europa 2020-strategien som fastsat i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« omfatter at opnå en konkurrence-dygtig økonomi baseret på viden og innovation, fremme en økonomi med høj beskæftigelse, der sikrer social og territorial samhørighed, og støtte overgangen til en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi. Politikken for økologisk produktion bør derfor give erhvervsdrivende de rette redskaber til bedre identifikation og fremme af deres produkter, samtidig med at de beskyttes mod illoyal konkurrence.
- (8) Sektoren for økologisk landbrug i Unionen har udviklet sig hastigt i de senere år, ikke kun med hensyn til det areal, der anvendes til økologisk landbrug, men også med hensyn til antallet af bedrifter og det samlede antal økologiske erhvervsdrivende, der er registreret i Unionen.
- (9) I lyset af den dynamiske udvikling i den økologiske sektor blev der i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽⁹⁾ påpeget et behov for en fremtidig revision af EU-reglerne om økologisk produktion under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af disse regler. Resultaterne af denne revision, som Kommissionen har foretaget, viser, at Unionens retlige rammer for økologisk produktion bør forbedres ved at fastsætte regler, som svarer til forbrugernes høje forventninger og garanterer tilstrækkelig klarhed for dem, som reglerne er rettet til. Forordning (EF) nr. 834/2007 bør derfor ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (10) De erfaringer, som hidtil er gjort i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 834/2007, viser, at der er behov for en præcisering af, hvilke produkter denne forordning omfatter. Den bør først og fremmest omfatte landbrugsprodukter, herunder akvakultur- og biavlprodukter, som opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). Derudover bør den omfatte forarbejdede landbrugsprodukter til konsum eller foder, fordi markedsføring af sådanne produkter som økologiske produkter er en vigtig afsætningsmulighed for landbrugsprodukter og sikrer synlighed over for forbrugerne om, at de landbrugsprodukter, der indgår i de forarbejdede produkter, er økologiske. Denne forordning bør ligeledes omfatte visse andre produkter, som har

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om bestemmelser for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

forbindelse med landbrugsprodukter på samme tætte måde som forarbejdede landbrugsprodukter til konsum og foder, fordi disse andre produkter enten udgør en vigtig afsætningsmulighed for landbrugsprodukter eller er en integreret del af produktionsprocessen. Endelig bør havsalt og andre salte, der anvendes til fødevarer og foder, være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, eftersom de kan være produceret under anvendelse af naturlige produktionsteknikker, og eftersom produktionen heraf bidrager til udvikling af landdistrikterne og således er i overensstemmelse med målene med denne forordning. Af klarhedshensyn bør sådanne andre produkter, som ikke er opført i bilag I til TEUF, opføres i et bilag til denne forordning.

- (11) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (12) For at tage hensyn til nye produktionsmetoder, nye materialer eller internationale forpligtelser bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår forlængelse af listen over andre produkter med tæt forbindelse til landbrug, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (13) Produkter, der er omfattet af denne forordning, men som stammer fra jagt eller fiskeri af vildtlevende arter, bør ikke anses for økologiske, da deres produktionsproces ikke kan kontrolleres fuldt ud.
- (14) Eftersom storkøkkendrift er lokalt forankret, anses foranstaltninger truffet af medlemsstaterne og private ordninger på dette område for at være tilstrækkelige til at sikre et velfungerende indre marked. Derfor bør denne forordning ikke omfatte fødevarer, som tilberedes i storkøkkener, og mærkning af eller reklame for sådanne fødevarer med Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion bør ikke finde sted.
- (15) Forskningsprojekter har påvist, at forbrugernes tillid er af afgørende betydning på markedet for økologiske fødevarer. Regler, som ikke er tillidsvækkende, kan på lang sigt svække offentlighedens tillid og føre til markeds-svigt. Derfor bør bæredygtig udvikling af økologisk produktion i Unionen være baseret på velfunderede produktionsregler, som er harmoniserede på EU-plan, og som opfylder de erhvervsdrivendes og forbrugernes forventninger, hvad angår kvaliteten af økologiske produkter og overholdelse af de principper og regler, der fastsættes i denne forordning.
- (16) Denne forordning bør anvendes med forbehold af relateret lovgivning, navnlig inden for sikkerhed i fødevarekæden, dyresundhed og -velfærd, plantesundhed, planteforermingsmateriale, mærkning og miljø.
- (17) Denne forordning bør danne grundlag for den bæredygtige udvikling af økologisk produktion og dens positive virkninger på miljøet og samtidig sikre et velfungerende indre marked for økologiske produkter og fair konkurrence, hvorved landbrugerne bistås med at opnå en rimelig indkomst, forbrugernes tillid sikres, forbrugernes interesser beskyttes, og korte forsyningskæder og lokal produktion fremmes. Disse mål bør nås ved overholdelse af generelle og specifikke principper og generelle og detaljerede regler om økologisk produktion.
- (18) Under hensyntagen til de særlige forhold, der kendetegner økologiske produktionssystemer, bør valg af plantesorter fokusere på agronomisk ydeevne, genetisk diversitet, sygdomsresistens, lang levetid og tilpasning til forskelligartede lokale jordbunds- og klimaforhold og bør respektere de naturlige krydsningsbarrierer.
- (19) Risikoen for, at reglerne om økologisk produktion ikke overholdes, anses for at være større på landbrugsbedrifter, som omfatter enheder, der ikke drives efter disse regler. Derfor bør alle landbrugsbedrifter i Unionen, som sigter

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

mod at blive økologiske, efter en passende omlægningsperiode i alle henseender drives i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion. Bedrifter, som både omfatter enheder, der drives efter økologiske produktionsregler, og enheder, der drives efter ikkeøkologiske produktionsregler, bør dog tillades på visse betingelser, herunder navnlig på betingelse af en klar og reel adskillelse af produktionsenheder, der er økologiske, under omlægning og ikkeøkologiske, og af de produkter, som produceres af disse enheder.

- (20) Eftersom anvendelse af eksterne input bør begrænses i økologisk produktion, bør bestemte formål udpeges, som produkter og stoffer ofte anvendes til inden for produktion af landbrugsprodukter eller forarbejdede landbrugsprodukter. Når produkter eller stoffer normalt anvendes til disse formål, bør deres anvendelse kun være tilladt, når de er blevet godkendt i overensstemmelse med denne forordning. En sådan godkendelse bør imidlertid kun være gyldig, så længe anvendelsen af sådanne eksterne input i ikkeøkologisk produktion ikke er forbudt i henhold til EU-retten eller national ret, der har grundlag i EU-ret. Anvendelse af produkter eller stoffer, som plantebeskyttelsesmidler indeholder eller består af, bortset fra aktivstoffer, bør være tilladt inden for økologisk produktion, så længe anvendelse heraf er godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009⁽¹⁾, og så længe hverken markedsføring eller anvendelse af disse plantebeskyttelsesmidler er forbudt af medlemsstaterne i henhold til nævnte forordning.
- (21) Når det er tilsigtet, at en hel bedrift eller dele heraf skal producere økologiske produkter, bør den være genstand for en omlægningsperiode, hvor den forvaltes i henhold til reglerne om økologisk produktion, men ikke kan producere økologiske produkter. Produkter bør kun kunne markedsføres som økologiske produkter, når omlægningsperioden er udløbet. Denne periode bør ikke begynde, før den pågældende landbruger eller erhvervsdrivende, som producerer alger eller akvakulturdyr, har underrettet de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, om den nævnte omlægning til økologisk produktion og derfor er underlagt den kontrolordning, som medlemsstaterne skal oprette i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625⁽²⁾ og nærværende forordning. Kompetente myndigheder bør kun med tilbagevirkende kraft kunne anerkende perioder før underretningsdatoen som omlægningsperioder, hvis bedriften eller de relevante dele heraf har været genstand for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, der støttes med EU-midler, eller er naturområder eller landbrugsarealer, som i en periode på mindst tre år ikke er blevet behandlet med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion.
- (22) For at sikre kvalitet, sporbarhed og overholdelse af denne forordning med hensyn til økologisk produktion og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår yderligere regler om opdeling af bedrifter i produktionsenheder, der er økologiske, under omlægning og ikkeøkologiske.
- (23) Anvendelse af ioniserende stråling, kloning af dyr og kunstigt frembragte polyploide dyr eller genetisk modificerede organismer (»GMO'er«) samt produkter, der er fremstillet af eller ved hjælp af GMO'er, er uforenelig med begrebet økologisk produktion og forbrugernes opfattelse af økologiske produkter. Sådan anvendelse bør derfor være forbudt i økologisk produktion.
- (24) For at støtte og lette overholdelsen af denne forordning bør erhvervsdrivende om nødvendigt træffe forebyggende foranstaltninger i hver fase af produktion, tilberedning og distribution for at sikre biodiversitetens bevarelse og jordbundens kvalitet, at forebygge og bekæmpe skadegørere og sygdomme og at undgå negative virkninger for

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

miljøet, dyresundheden og plantesundheden. De bør om nødvendigt også træffe forholdsmæssige sikkerhedsforanstaltninger, som er underlagt deres kontrol, for at undgå forurening med produkter eller stoffer, som ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i overensstemmelse med denne forordning, og for at undgå sammenblanding af økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter.

- (25) Produkter, der er produceret i en omlægningsperiode, bør ikke markedsføres som økologiske produkter. For at undgå risikoen for at forvirre eller vildlede forbrugerne bør disse produkter heller ikke markedsføres som omlægningsprodukter, undtagen når der er tale om planteformeringsmateriale, fødevarer af vegetabilsk oprindelse og foderprodukter af vegetabilsk oprindelse, som kun indeholder en enkelt vegetabilsk ingrediens af landbrugsoprindelse, i alle tilfælde på betingelse af, at der har været en omlægningsperiode på mindst 12 måneder inden høsten.
- (26) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår omlægningsregler for yderligere dyrearter.
- (27) Der bør fastsættes detaljerede produktionsregler om planteproduktion, animalsk produktion og akvakulturproduktion, herunder regler om indsamling af vilde planter og alger, samt om produktion af forarbejdede fødevarer og forarbejdet foder og af vin og gær, der anvendes som fødevarer eller foder, for at sikre harmonisering og overholdelse af målsætningerne og principperne for økologisk produktion.
- (28) Eftersom økologisk planteproduktion er baseret på, at planter hovedsagelig optager deres næring via jordbundens økosystem, bør planter produceres på og i levende jord i forbindelse med underjord og grundfjeld. Derfor bør hydrokultur og dyrkning af planter i beholdere, poser eller bede, hvor rødderne ikke er i kontakt med levende jord, ikke tillades.
- (29) Visse dyrkningsmetoder, der ikke er jordbundstilknyttede, såsom produktion af spirer eller julesalat og produktion af pryplanter og urter i potter, som sælges i potter til forbrugerne, for hvilke princippet om jordbundstilknyttet afgrøde dyrkning ikke er tilpasset, eller for hvilke der ikke er risiko for, at forbrugerne vildledes med hensyn til produktionsmetoden, bør dog tillades. For at lette økologisk produktion på et tidligere vækststadium for planter bør dyrkning af småplanter og udplantningsplanter i beholdere til yderligere prikling også være tilladt.
- (30) Princippet om jordtilknyttet afgrøde dyrkning og om, at planter hovedsagelig skal næres via jordbundens økosystem, blev fastlagt ved forordning (EF) nr. 834/2007. Nogle erhvervsdrivende har imidlertid udviklet en økonomisk aktivitet ved at dyrke planter i »afgrænsede bede« og er af deres nationale myndigheder blevet certificeret som økologiske i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007. Der blev den 28. juni 2017 inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure opnået enighed om, at økologisk produktion bør bygge på, at planter hovedsagelig næres via jordbundens økosystem, og bør være jordbundstilknyttet, og at dyrkning af planter i afgrænsede bede ikke længere bør være tilladt fra denne dato. For at give de erhvervsdrivende, der har udviklet en sådan økonomisk aktivitet indtil denne dato, mulighed for at tilpasse sig, bør de have tilladelse til at opretholde deres produktionsareal, hvis de af deres nationale myndigheder er blevet certificeret som økologisk i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007 før nævnte dato, i yderligere ti år efter datoen for denne forordnings anvendelse. Ud fra de oplysninger, som medlemsstaterne har givet Kommissionen, er en sådan aktivitet kun blevet godkendt i Unionen før den 28. juni 2017 i Finland, Sverige og Danmark. Anvendelse af afgrænsede bede inden for økologisk landbrug bør gøres til genstand for en rapport fra Kommissionen, som skal offentliggøres fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse.
- (31) Økologisk planteproduktion bør omfatte anvendelse af produktionsteknikker, der forebygger eller minimerer forurening af miljøet.
- (32) Ikkeøkologisk landbrug har flere eksterne midler til at tilpasse sig til miljøet for at opnå optimal vækst af afgrøder, hvorimod økologiske planteproduktionssystemer har behov for planteformeringsmateriale, som er i stand til at tilpasse sig til sygdomsresistens og forskelligartede lokale jordbunds- og klimaforhold og til de særlige dyrkningsmetoder inden for økologisk landbrug, der bidrager til udviklingen af den økologiske sektor. Det er derfor vigtigt at udvikle økologisk planteformeringsmateriale, der er egnet til økologisk landbrug.
- (33) Med hensyn til jordbehandling og gødskning bør dyrkningsmetoder, der må anvendes i økologisk planteproduktion, fastlægges og betingelser for anvendelse af gødningsstoffer og jordforbedringsmidler bør fastsættes.

- (34) Anvendelse af plantebeskyttelsesmidler bør indskrænkes væsentligt. Foranstaltninger til at forebygge skader forårsaget af skadegørere og ukrudt ved hjælp af teknikker, der ikke indebærer brug af plantebeskyttelsesmidler, såsom sædskifte, bør prioriteres. Forekomst af skadegørere og ukrudt bør overvåges for at kunne afgøre, om et eventuelt indgreb er økonomisk og økologisk berettiget. Anvendelse af visse plantebeskyttelsesprodukter bør dog være tilladt, hvis sådanne teknikker ikke giver passende beskyttelse, og kun hvis disse plantebeskyttelsesprodukter er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 efter en vurdering, som viser, at de er forenelige med målsætningerne og principperne for økologisk produktion, herunder hvor sådanne produkter er blevet godkendt på restriktive anvendelsesbetingelser, og derefter er blevet godkendt i henhold til nærværende forordning.
- (35) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår visse undtagelser, anvendelse af omlægningsplanteformeringsmateriale eller ikkeøkologisk planteformeringsmateriale, aftaler mellem erhvervsdrivende for landbrugsbedrifter, yderligere foranstaltninger vedrørende håndtering af skadegørere og ukrudt samt yderligere detaljerede regler og dyrkningsmetoder for bestemte planter og specifik planteproduktion.
- (36) Forskning i Unionen vedrørende planteformeringsmateriale, der ikke er i overensstemmelse med sortsdefinitionen for så vidt angår ensartethed, viser, at der kan være fordele ved at anvende sådan forskelligartet materiale, navnlig inden for økologisk produktion, for eksempel for at mindske spredningen af sygdomme, forbedre modstandsdygtheden og øge biodiversiteten.
- (37) Planteformeringsmateriale, som ikke hører til en sort, men som i stedet hører til en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksonomisk gruppe med en høj grad af genetisk og fænotypisk diversitet mellem de enkelte reproduktive enheder, bør derfor være tilgængeligt med henblik på anvendelse i økologisk produktion.

Af denne grund bør erhvervsdrivende have tilladelse til at markedsføre planteformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale uden at skulle opfylde kravene til registrering og uden at skulle overholde certificeringskategorierne præbasismateriale, basismateriale og certificeret materiale eller kravene til andre kategorier som fastsat i Rådets direktiv 66/401/EØF ⁽¹⁾, 66/402/EØF ⁽²⁾, 68/193/EØF ⁽³⁾, 98/56/EF ⁽⁴⁾, 2002/53/EF ⁽⁵⁾, 2002/54/EF ⁽⁶⁾, 2002/55/EF ⁽⁷⁾, 2002/56/EF ⁽⁸⁾, 2002/57/EF ⁽⁹⁾, 2008/72/EF ⁽¹⁰⁾ og 2008/90/EF ⁽¹¹⁾ eller i retsakter, der er vedtaget i henhold til disse direktiver.

Den nævnte markedsføring bør finde sted efter en meddelelse til de ansvarlige organer, jf. nævnte direktiver, og efter at Kommissionen har vedtaget harmoniserede krav for sådant materiale, forudsat at det opfylder de nævnte krav.

- (38) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af visse regler for produktion og markedsføring af planteformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale af bestemte slægter eller arter.
- (39) For at opfylde økologiske producenters behov, fremme forskning og udvikle økologiske sorter, der er egnede til økologisk produktion, under hensyntagen til de specifikke behov og mål for økologisk landbrug såsom øget

⁽¹⁾ Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter (EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2298/66).

⁽²⁾ Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn (EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2309/66).

⁽³⁾ Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin (EFT L 93 af 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydplanteformeringsmateriale (EFT L 226 af 13.8.1998, s. 16).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2002/56/EF af 13. juni 2002 om handel med læggekartofler (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 60).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 2008/72/EF af 15. juli 2008 om afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø (EUT L 205 af 1.8.2008, s. 28).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

genetisk diversitet, sygdomsresistens eller -tolerans og tilpasning til forskelligartede lokale jordbunds- og klimaforhold bør et midlertidigt forsøg tilrettelægges i overensstemmelse med direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF. Dette midlertidige forsøg bør gennemføres i en syvårig periode, bør omhandle tilstrækkelige mængder af planteformeringsmateriale og bør være underlagt årlig rapportering. Det bør bidrage til at opstille kriterier for beskrivelse af det nævnte materiales karakteristika og til fastlæggelse af produktions- og markedsføringsvilkårene for dette materiale.

- (40) Eftersom animalsk produktion naturligt indebærer forvaltning af landbrugsjord, hvor husdyrgødning anvendes som næringsstof i afgrødeproduktion, bør jordløs animalsk produktion være forbudt, bortset fra inden for biavl. I forbindelse med valg af racer bør valg af karakteristika, der er vigtige for økologisk landbrug, såsom en høj grad af genetisk diversitet, evne til at tilpasse sig lokale forhold og sygdomsresistens, tilskyndes.
- (41) Økologiske dyr er ikke altid til rådighed i tilstrækkelig mængde og kvalitet til at opfylde behovene hos landbrugere, der ønsker at etablere en besætning eller flok for første gang eller at øge antallet af husdyr eller forny dem. På visse betingelser bør det derfor være muligt at indsætte ikkeøkologisk opdrættede dyr i en økologisk produktionsenhed.
- (42) Husdyr bør fodres med fodermidler, der er produceret i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion, og som fortrinsvis kommer fra landbrugerens egen bedrift, idet der tages hensyn til husdyrenes fysiologiske behov. Landbrugere bør dog have mulighed for på visse betingelser også at anvende omlægningsfoder, der stammer fra deres egen bedrift. For at opfylde dyrenes grundlæggende næringsbehov bør landbrugere endvidere tillades at anvende visse fodermidler af mikrobiel eller mineralsk oprindelse eller visse fodertilægsstoffer og tekniske hjælpestoffer på nøje fastlagte betingelser.
- (43) Varetagelsen af dyrs sundhed bør først og fremmest være baseret på sygdomsforebyggelse. Derudover bør der anvendes særlige rengørings- og desinficeringsforanstaltninger. Forebyggende anvendelse af kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, bør ikke være tilladt i økologisk produktion. I tilfælde af sygdom eller skader, der kræver øjeblikkelig behandling af et dyr, bør anvendelse af sådanne midler begrænses til, hvad der er absolut nødvendigt for at genoprette dyrets velbefindende. For at sikre den økologiske produktions integritet for forbrugerne bør den officielle tilbageholdelsesperiode efter anvendelse af sådanne veterinærlægemidler som fastsat i den relevante EU-lovgivning i sådanne tilfælde være det dobbelte af den normale tilbageholdelsesperiode og have en varighed på mindst 48 timer.
- (44) Opdrætsforhold og praksis for husdyrhold for økologiske husdyr bør opfylde dyrenes adfærdsmæssige behov og bør sikre et højt dyrevelfærdsniveau, som i visse henseender bør være strengere end de EU-dyrevelfærdsstandarter, som gælder for animalsk produktion generelt. I de fleste tilfælde bør husdyr have permanent adgang til udendørsarealer med henblik på motion. Enhver form for lidelse, smerte eller angst bør undgås eller bør holdes på et minimum i alle dyrenes livsfaser. Opbinding og lemlæstelser såsom halekupering på får, næbtrimning i de første tre levedage og fjernelse af hornanlæg bør kun være muligt, hvis det er tilladt af de kompetente myndigheder, og kun på bestemte betingelser.
- (45) Eftersom økologisk produktion er mest udviklet for kvæg, får, geder, dyr af hestefamilien, hjortedyr og svin samt for fjerkræ, kaniner og bier, bør yderligere detaljerede produktionsregler finde anvendelse på de nævnte arter. For disse arter er det nødvendigt, at Kommissionen fastlægger visse krav, der er vigtige for produktion af sådanne dyr, såsom krav til belægningsgrad, mindstearealer og karakter af og tekniske krav til opdrætsforhold. For andre arter bør sådanne krav fastlægges, når yderligere detaljerede produktionsregler finder anvendelse på disse arter.
- (46) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår nedbringelse af antallet af undtagelser vedrørende dyrs oprindelse, begrænsning af organisk kvælstof i forbindelse med den samlede belægningsgrad, fodring af bifamilier, acceptable behandlinger til desinfektion af bigårde, metoder og behandlinger til bekæmpelse af *Varroa destructor* og detaljerede regler om animalsk produktion for andre arter.
- (47) Denne forordning afspejler den fælles fiskeripolitikals målsætninger med hensyn til akvakultur, som spiller en central rolle for at sikre bæredygtig, langsigtet fødevarerforsyningsikkerhed og vækst og beskæftigelse, samtidig med at presset på vilde fiskebestande som følge af den voksende efterspørgsel efter akvatiske fødevarer mindskes. Kommissionens meddelelse af 29. april 2013 om strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultorsektoren i EU sætter fokus på de største udfordringer, som Unionens akvakultursektor står over for, og dens vækspotentiale. I den nævnte meddelelse anføres det, at økologisk akvakultur er særlig lovende sektor, ligesom de konkurrencemæssige fordele ved økologisk certificering fremhæves.

- (48) Økologisk akvakultur er et relativt nyt område inden for økologisk produktion sammenlignet med økologisk landbrug, hvor der er gjort mange erfaringer på de enkelte bedrifter. I lyset af forbrugernes stigende interesse for økologiske akvakulturprodukter vil der sandsynligvis ske yderligere vækst inden for omlægning af akvakulturbrug til økologisk produktion. Dette fører til større erfaringer, faglig viden og udvikling og dermed forbedringer på akvakulturområdet, hvilket bør afspejles i produktionsreglerne.
- (49) Økologisk akvakultur bør være baseret på opdræt af yngel fra økologiske produktionsenheder. Økologiske akvakulturdyr til avl eller videreopdræt er ikke altid til rådighed i tilstrækkelig mængde og kvalitet til at opfylde behovene hos erhvervsdrivende, der producerer akvakulturdyr. På visse betingelser bør det være muligt at indsætte indfangede vilde eller ikkeøkologiske akvakulturdyr i en økologisk produktionsenhed.
- (50) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår foder til akvakulturdyr og dyrlægebehandling af sådanne dyr samt for så vidt angår detaljerede betingelser for forvaltning af gydebestande, avl og produktion af yngel.
- (51) Erhvervsdrivende, der producerer økologiske fødevarer eller foder, bør følge passende procedurer, som er baseret på en systematisk identifikation af kritiske forarbejdningstrin, for at sikre, at de forarbejdede produkter er i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion. Forarbejdede økologiske produkter bør produceres efter forarbejdningsmetoder, der garanterer, at produkternes økologiske karakteristika og egenskaber bevares i alle faser af den økologiske produktion.
- (52) Der bør fastsættes bestemmelser om forarbejdede økologiske fødevarers og forarbejdet økologisk foders sammensætning. Sådanne fødevarer bør fortrinsvis produceres af økologiske landbrugsingredienser eller af andre ingredienser omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, som er økologiske, med begrænset mulighed for at anvende visse ikkeøkologiske landbrugsingredienser, som er angivet i denne forordning. Desuden bør kun visse produkter og stoffer, som er godkendt i henhold til denne forordning, være tilladt at anvende i forbindelse med produktion af forarbejdede økologiske fødevarer og forarbejdet økologisk foder.
- (53) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår sikkerhedsforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger, der skal træffes af erhvervsdrivende, som producerer forarbejdede fødevarer eller forarbejdet foder, for så vidt angår arten og sammensætningen af produkter og stoffer, der er tilladt til anvendelse i forarbejdede fødevarer, samt betingelser for deres anvendelse, og for så vidt angår beregning af procentdelen af landbrugsingredienser, herunder specificering af de tilsætningsstoffer, der er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, og som anses som landbrugsingredienser med henblik på beregning af den procentdel, der skal opnås for at kunne betegne et produkt som økologisk i varebetegnelsen.
- (54) Økologisk vin bør være underlagt de relevante regler om forarbejdede økologiske fødevarer. Eftersom vin er en særlig og vigtig kategori af økologiske produkter, bør der dog fastsættes yderligere detaljerede produktionsregler specifikt for økologisk vin. Til produktion af økologisk vin bør udelukkende anvendes økologiske råvarer, og det bør kun være tilladt at tilsætte visse produkter og stoffer, som er tilladt i henhold til denne forordning. Anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder bør ikke være tilladt i forbindelse med produktion af økologisk vin. Andre fremgangsmåder og behandlingsmetoder bør kunne tillades på nøje fastlagte betingelser.
- (55) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af yderligere forbudte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og for så vidt angår ændring af listen over tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder.
- (56) Gær var oprindelig ikke en landbrugsingrediens i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007 og kunne derfor ikke medregnes i økologiske produkters landbrugsingredienssammensætning. Med Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 ⁽¹⁾ blev det imidlertid gjort obligatorisk at anse gær og gærprodukter som ingredienser af landbrugsoprindelse med henblik på økologisk produktion fra den 31. december 2013. I overensstemmelse hermed bør kun

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1).

økologisk producerede substrater fra den 1. januar 2021 anvendes til produktion af økologisk gær, som anvendes som fødevarer eller foder. Desuden bør kun visse produkter og stoffer tillades til produktion, tilberedning og formulering heraf.

- (57) For at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår yderligere detaljerede produktionsregler om gær.
- (58) Denne forordning bør harmonisere reglerne om økologisk produktion i Unionen for alle produkter, som er omfattet af dens anvendelsesområde, og bør fastsætte detaljerede produktionsregler for forskellige produktkategorier, men det vil først på et senere tidspunkt være muligt at vedtage visse produktionsregler, f.eks. yderligere detaljerede produktionsregler for andre dyrearter eller for produkter, der ikke er omfattet af de kategorier, som der fastsættes detaljerede produktionsregler for i denne forordning. I mangel af sådanne produktionsregler på EU-plan bør medlemsstaterne stadig kunne fastsætte nationale regler for deres egen nationale produktion, forudsat at disse regler ikke er i strid med denne forordning. Medlemsstaterne bør dog ikke anvende disse nationale regler på produkter, der er produceret eller markedsført i andre medlemsstater, når disse produkter overholder denne forordning. I mangel af sådanne nationale detaljerede produktionsregler bør erhvervsdrivende som minimum overholde de generelle produktionsregler og principperne for økologisk produktion, i det omfang disse regler og principper kan anvendes på de pågældende produkter, når de markedsfører sådanne produkter med betegnelser, som henviser til økologisk produktion.
- (59) For at tage højde for eventuelle fremtidige behov for særlige produktionsregler for produkter, hvor produktionen heraf ikke hører ind under nogen af de kategorier af særlige produktionsregler, der er fastsat i denne forordning, og for at sikre kvalitet, sporbarhed, overholdelse af denne forordning og efterfølgende tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af detaljerede produktionsregler samt regler om omlægningskravet for disse produkter.
- (60) Reglerne om økologisk produktion bør kun kunne fraviges i tilfælde af katastrofesituationer. For at gøre det muligt, at en økologisk produktion kan videreføres eller genoptages i sådanne tilfælde, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af kriterierne til at fastlægge, om en situation er en katastrofesituation, samt særlige regler, herunder muligheden for at fravige denne forordning, for, hvordan medlemsstaterne skal håndtere sådanne katastrofesituationer, og for de nødvendige overvågnings- og rapporteringskrav i denne henseende.
- (61) Økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter må under visse omstændigheder indsamles og transporteres samtidig. For at holde økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter behørigt adskilt i forbindelse med deres håndtering og undgå sammenblanding bør der fastsættes særlige bestemmelser.
- (62) For at sikre integriteten i økologisk produktion og tilpasning til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler om emballering og transport af økologiske produkter.
- (63) Anvendelse i økologisk produktion af visse produkter eller stoffer som aktive stoffer, som skal anvendes som plantebeskyttelsesmidler, der falder inden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1107/2009, gødningsstoffer, jordforbedringsmidler, næringsstoffer, ikkeøkologiske dyrefoderbestanddele af forskellig oprindelse, foder-tilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og midler til rengøring og desinficering, bør begrænses til et minimum og være underlagt de særlige betingelser, der er fastsat i denne forordning. Samme fremgangsmåde bør lægges til grund for anvendelse af produkter og stoffer som fødevarer-tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer og for anvendelse af ikkeøkologiske landbrugsingredienser i forbindelse med produktion af forarbejdede økologiske fødevarer. Enhver mulig anvendelse af sådanne produkter og stoffer i økologisk produktion i almindelighed og i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed bør derfor fastlægges med forbehold af de principper, der er fastsat i denne forordning, og visse kriterier.
- (64) For at sikre kvalitet, sporbarhed og overholdelse af denne forordning, hvad angår økologisk produktion i almindelighed og produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed, samt for at sikre tilpasning til den tekniske udvikling, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af yderligere kriterier for tilladelse af produkter eller stoffer til anvendelse i økologisk produktion i almindelighed og i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed samt kriterier for tilbagetrækning af sådanne tilladelser.

- (65) For at sikre adgang til landbrugsingredienser, når sådanne ingredienser ikke er til rådighed i økologisk form i tilstrækkelig mængde til produktion af forarbejdede økologiske fødevarer, bør medlemsstaterne også have mulighed for at tillade anvendelse af ikkeøkologiske landbrugsingredienser på visse betingelser og i en begrænset periode.
- (66) For at fremme økologisk produktion og imødekomme behovet for pålidelige data vil der skulle indsamles oplysninger og data om tilgængeligheden på markedet for økologisk planteformeringsmateriale og omlægningsplanteformeringsmateriale, for økologiske dyr og for økologisk akvakulturyngel, og disse oplysninger og data vil skulle udbredes til landbrugere og erhvervsdrivende. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sørge for, at der på deres område oprettes regelmæssigt ajourførte databaser og systemer med sådanne oplysninger, og Kommissionen bør offentliggøre sådanne oplysninger.
- (67) For at sikre overholdelse af kravene til økologisk produktion og for at sikre forbrugernes tillid til denne produktionsmetode er det nødvendigt, at de erhvervsdrivende underretter de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne om tilfælde af mistanke om manglende overholdelse af denne forordning, som er begrundet eller ikke kan udelukkes, i forbindelse med produkter, som de producerer, tilbereder, importerer eller modtager fra andre erhvervsdrivende. En sådan mistanke kan bl.a. opstå som følge af forekomst af et produkt eller et stof, som ikke er tilladt til anvendelse i produktionen af et produkt, der planlægges anvendt eller markedsført som et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt. Erhvervsdrivende bør underrette de kompetente myndigheder, når de er i stand til at begrunde en mistanke om manglende overholdelse, eller når de ikke kan udelukke sådan en mistanke. I så fald bør de berørte produkter ikke markedsføres som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, så længe mistanken ikke kan udelukkes. Erhvervsdrivende bør samarbejde med de kompetente myndigheder og efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne om at kortlægge og undersøge årsagerne til den pågældende manglende overholdelse.
- (68) For at undgå forurening af økologisk produktion med produkter eller stoffer, der ikke er blevet tilladt af Kommissionen til anvendelse i økologisk produktion til visse formål, bør erhvervsdrivende træffe forholdsmæssige og passende foranstaltninger, som er under deres kontrol, med henblik på at identificere og undgå risikoen for en sådan forurening. De pågældende foranstaltninger bør regelmæssigt revideres og om nødvendigt tilpasses.
- (69) For at sikre en harmoniseret tilgang i hele Unionen for så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse, navnlig hvor sådan mistanke opstår som følge af forekomst af ikketilladte produkter og stoffer i økologiske produkter eller omlægningsprodukter, og for at undgå usikkerhed blandt de erhvervsdrivende bør de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne foretage en officiel undersøgelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625 for at verificere overholdelse af kravene til økologisk produktion. Er der specifikt mistanke om manglende overholdelse som følge af forekomst af ikketilladte produkter eller stoffer, bør undersøgelsen fastslå kilden og årsagen til de pågældende produkters eller stoffers forekomst for at sikre, at de erhvervsdrivende overholder kravene til økologisk produktion og navnlig ikke har anvendt produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, og for at sikre, at disse erhvervsdrivende har truffet forholdsmæssige og passende forebyggende foranstaltninger til at undgå forurening af økologisk produktion med sådanne produkter og stoffer. Sådanne undersøgelser bør stå i rimeligt forhold til mistanken om manglende overholdelse og bør derfor fuldføres så hurtigt som muligt og inden for et rimeligt tidsrum, idet der tages hensyn til produktets holdbarhed og sagens kompleksitet. De vil kunne omfatte enhver metode og teknik til offentlig kontrol, som anses for passende til uden unødigt forsinkelse effektivt at udelukke eller bekræfte enhver mistanke om manglende overholdelse af denne forordning, herunder anvendelse af relevante oplysninger, der vil gøre det muligt at udelukke eller bekræfte enhver mistanke om manglende overholdelse uden tilsyn på stedet.
- (70) En given forekomst af produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, i produkter, der markedsføres som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, og de foranstaltninger, der er truffet i denne forbindelse, bør observeres nærmere af medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen bør derfor aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet fire år efter datoen for denne forordnings anvendelse på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har indsamlet om de tilfælde, hvor ikketilladte produkter og stoffer i økologisk produktion er blevet undersøgt. Rapporten vil om nødvendigt kunne ledsages af et lovgivningsforslag om yderligere harmonisering.

- (71) I mangel af en sådan yderligere harmonisering bør medlemsstater, der har udviklet metoder til at undgå, at produkter, som indeholder en vis mængde produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion til visse formål, markedsføres som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, have mulighed for fortsat at anvende disse metoder. For at sikre den frie bevægelighed for økologiske produkter og omlægningsprodukter på Unionens indre marked bør sådanne metoder dog ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af produkter, der er produceret i andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning. De pågældende metoder bør derfor kun anvendes på produkter, der er produceret på området for den medlemsstat, som vælger fortsat at anvende den pågældende metode. Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af denne mulighed, bør straks underrette Kommissionen.
- (72) Ud over forpligtelserne vedrørende de foranstaltninger, som skal træffes af erhvervsdrivende, der producerer, tilbereder, importerer eller anvender økologiske produkter og omlægningsprodukter, og af de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne, jf. denne forordning, for at undgå forurening af økologiske produkter eller omlægningsprodukter med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, bør medlemsstaterne også have mulighed for på deres område at træffe andre passende foranstaltninger for at undgå utilsigtet forekomst af ikketilladte produkter og stoffer i økologisk landbrug. Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af denne mulighed, bør straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater.
- (73) Mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer bør være underlagt de generelle bestemmelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾, navnlig de bestemmelser, som har til formål at hindre mærkning, der kan vildlede eller forvirre forbrugerne. I denne forordning bør der endvidere fastsættes særlige bestemmelser om mærkning af økologiske produkter og omlægningsprodukter. De bør beskytte både erhvervsdrivendes interesse i, at deres produkter identificeres korrekt på markedet, og i at nyde godt af fair konkurrenceforhold og forbrugernes interesse i at have mulighed for at træffe kvalificerede valg.
- (74) I overensstemmelse hermed bør de betegnelser, der anvendes til angivelse af økologiske produkter, i hele Unionen og uanset sprog beskyttes mod anvendelse til mærkning af ikkeøkologiske produkter. Denne beskyttelse bør også omfatte almindelige afledninger og diminutivformer af disse betegnelser, uanset om de anvendes hver for sig eller sammen.
- (75) Forarbejdede fødevarer bør kun mærkes som økologiske, hvis alle eller næsten alle ingredienserne af landbrugsoprindelse er økologiske. For at tilskynde til anvendelse af økologiske ingredienser bør det endvidere være muligt at henvise til økologisk produktion udelukkende på ingredienslisten for forarbejdede fødevarer, hvor visse betingelser er opfyldt, navnlig at den pågældende fødevarer er i overensstemmelse med visse økologiske produktionsregler. Der bør også fastsættes særlige mærkningsbestemmelser for at tillade erhvervsdrivende at angive de økologiske ingredienser, der er anvendt i produkter, som primært består af en ingrediens, der stammer fra jagt eller fiskeri.
- (76) Forarbejdet foder bør kun mærkes som økologisk, hvis alle eller næsten alle ingredienserne af landbrugsoprindelse er økologiske.
- (77) For at skabe klarhed for forbrugerne overalt på EU-markedet bør det være obligatorisk at anvende Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion for alle økologiske færdigpakkede fødevarer, der er produceret i Unionen. Det bør endvidere være muligt at anvende dette logo på frivillig basis for ikkefærdigpakkede økologiske produkter, der er produceret i Unionen, og for økologiske produkter, der er importeret fra tredjelande, samt til oplysnings- og uddannelsesformål. En model for Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion bør fastlægges.
- (78) For ikke at vildlede forbrugerne med hensyn til, om et produkt i sin helhed er økologisk, er det imidlertid hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsen af logoet til produkter, der udelukkende eller næsten udelukkende indeholder økologiske ingredienser. Det bør derfor ikke være tilladt at anvende det til mærkning af omlægningsprodukter eller forarbejdede produkter, hvori mindre end 95 % af ingredienserne af landbrugsoprindelse efter vægt er økologiske.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarereinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

- (79) For at undgå forvirring blandt forbrugerne med hensyn til, om et produkt har oprindelse i Unionen eller ej, i forbindelse med anvendelse af Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion bør forbrugerne informeres om, hvorfra de landbrugsråvarer, som indgår i produktet, stammer. I denne sammenhæng bør det være tilladt at henvise til akvakultur på etiketten for produkter fra økologisk akvakultur i stedet for at henvise til landbrug.
- (80) For at skabe klarhed for forbrugerne og for at sikre, at de relevante oplysninger formidles til dem, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af yderligere regler om mærkning af økologiske produkter og ændring af listen over betegnelser, som henviser til økologisk produktion, i denne forordning, Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion og reglerne herom.
- (81) Visse produkter eller stoffer, der anvendes i plantebeskyttelsesmidler eller som gødningsstoffer, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og bør derfor i princippet ikke være underlagt reglerne i denne forordning, herunder mærkningsreglerne. Eftersom disse produkter og stoffer spiller en vigtig rolle i økologisk landbrug, og deres anvendelse i økologisk produktion kræver tilladelse i henhold til denne forordning, og eftersom visse usikkerheder for så vidt angår deres mærkning har vist sig i praksis, navnlig med hensyn til anvendelsen af betegnelser, som henviser til økologisk produktion, bør det præciseres, at sådanne produkter eller stoffer, når de er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i henhold til denne forordning, kan mærkes i overensstemmelse hermed.
- (82) Økologisk produktion er kun troværdig, hvis den ledsages af effektiv verifikation og kontrol i alle faser af produktionen, forarbejdningen og distributionen.
- (83) Der bør fastsættes særlige krav for erhvervsdrivende med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning. Der bør navnlig fastsættes bestemmelser om, at der skal indgives meddelelse om erhvervsdrivendes aktiviteter til de kompetente myndigheder og om et certificeringssystem til identifikation af de erhvervsdrivende, der overholder reglerne om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter. Disse bestemmelser bør i princippet også finde anvendelse på alle de berørte erhvervsdrivendes underleverandører, medmindre underleverancen er fuldstændig integreret i underleverandørens hovedaktivitet og kontrolleres i denne forbindelse. Certificeringssystemets gennemsigtighed bør sikres ved at kræve, at medlemsstaterne offentliggør listerne over erhvervsdrivende, der har givet meddelelse om deres aktiviteter, og eventuelle gebyrer, der kan opkræves i forbindelse med kontrol, der er udført for at verificere overholdelsen af reglerne om økologisk produktion.
- (84) Små detailforretninger, der ikke sælger andre økologiske produkter end færdigpakkede økologiske produkter, frembyder en forholdsvis lav risiko for manglende overholdelse af reglerne om økologisk produktion, og de bør ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder ved salg af økologiske produkter. De bør derfor ikke være underlagt meddelelses- og certificeringsforpligtelserne, men bør fortsat være omfattet af offentlig kontrol, der gennemføres for at verificere reglerne om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter. Små detailforretninger, der sælger uindpakkede økologiske produkter, bør ligeledes være omfattet af offentlig kontrol, men for at lette markedsføringen af økologiske produkter bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage sådanne forretninger fra forpligtelsen til at lade deres aktiviteter certificere.
- (85) Mindre landbrugere og erhvervsdrivende, der producerer alger eller akvakulturdyr i Unionen, pålægges hver især relativt høje inspektionsomkostninger og administrative byrder i forbindelse med økologisk certificering. Et system for gruppecertificering bør indføres for at mindske inspektions- og certificeringsomkostningerne og den dermed forbundne administrative byrde, styrke lokale netværk, bidrage til bedre afsætningsmuligheder og sikre lige konkurrencevilkår i forhold til erhvervsdrivende i tredjelande. Derfor bør begrebet »gruppe af erhvervsdrivende« indføres og defineres, og der bør fastsættes regler, der afspejler mindre landbrugeres og erhvervsdrivendes behov og ressourcemæssige kapacitet.
- (86) For at sikre formålstjenligheden, effektiviteten og gennemsigtigheden i den måde, som den økologiske produktion og mærkningen af økologiske produkter fungerer på, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår krav til erhvervsdrivendes eller grupper af erhvervsdrivendes føring af fortegnelser og modellen til overholdelsescertifikatet.
- (87) For at sikre, at certificeringen af grupper af erhvervsdrivende udføres effektivt og virkningsfuldt, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår det ansvar, der påhviler de enkelte medlemmer af en gruppe af erhvervsdrivende, kriterierne for fastlæggelse af den geografiske nærhed af deres medlemmer og etableringen og driften af deres systemer for intern kontrol.

- (88) Økologisk produktion er omfattet af offentlig kontrol og af andre officielle aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625 for at verificere overholdelsen af reglerne om økologisk produktion og mærkningen af økologiske produkter. Medmindre andet er bestemt i nærværende forordning, bør regler ud over dem, der er fastsat i nævnte forordning, dog finde anvendelse på økologisk produktion for så vidt angår offentlig kontrol og tiltag iværksat af de kompetente myndigheder og efter omstændighederne kontrolmyndighederne og kontrolorganerne, for så vidt angår tiltag, der skal iværksættes af erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, for så vidt angår delegation af visse offentlige kontrolopgaver eller visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter og tilsynet hermed og for så vidt angår tiltag i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, herunder forbuddet mod at markedsføre produkter som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, når den konstaterede manglende overholdelse påvirker disse produkters integritet.
- (89) Med henblik på at sikre en ensartet tilgang på deres område bør det udelukkende være op til de kompetente myndigheder at udarbejde et katalog over foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse.
- (90) Der bør i denne forordning fastsættes bestemmelser om udveksling af visse relevante oplysninger mellem kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder, kontrolorganer og visse andre organer, og om tiltag iværksat af sådanne myndigheder og organer, i tillæg til bestemmelserne i forordning (EU) 2017/625.
- (91) For at støtte gennemførelsen af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at verificere overholdelsen af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår særlige kriterier og betingelser for gennemførelsen af offentlig kontrol med sigte på at sikre sporbarhed i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen og overholdelse af denne forordning og for så vidt angår yderligere elementer, der på grundlag af praktiske erfaringer skal tages hensyn til ved vurderingen af sandsynligheden for manglende overholdelse.
- (92) For at støtte gennemførelsen af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at verificere overholdelsen af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår betingelserne for delegation af offentlige kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til kontrolorganer som supplement til betingelserne i denne forordning.
- (93) Erfaringerne med ordningerne for importen af økologiske produkter til Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007 har vist, at der er behov for revision af disse ordninger for at imødekomme forbrugernes forventninger om, at importerede økologiske produkter er i overensstemmelse med standarder, der er lige så strenge som EU-reglerne, og for at sikre bedre adgang for Unionens økologiske produkter til det internationale marked. Der skal også være klarhed med hensyn til, hvilke regler der gælder for eksport af økologiske produkter, bl.a. gennem indførelse af eksportcertifikater for økologiske produkter.
- (94) Bestemmelserne om import af produkter, der er i overensstemmelse med EU-regler om produktion og mærkning, i henhold til hvilke erhvervsdrivende har været underlagt kontrol foretaget af kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er anerkendt af Kommissionen til i tredjelande at foretage kontrol og certificering inden for økologisk produktion, bør udvides yderligere. Navnlig bør fastsættes, hvilke krav der skal opfyldes af akkrediteringsorganer, som akkrediterer kontrolorganer med henblik på import af økologiske produkter, der opfylder kravene, til Unionen, for at sikre, at Kommissionens tilsyn med kontrolorganer sker på ens vilkår. For at gøre tilsynet med kontrolmyndigheder og kontrolorganer mere effektivt bør det endvidere fastsættes, at Kommissionen har mulighed for at tage direkte kontakt til akkrediteringsorganer og kompetente myndigheder i tredjelande. I tilfælde af produkter, der importeres fra tredjelande eller Unionens fjernområder med særlige klimaforhold og lokale forhold, bør Kommissionen have mulighed for at give særlige tilladelser til anvendelse af produkter og stoffer i økologisk produktion.
- (95) Det bør fortsat være muligt for økologiske produkter at få adgang til EU-markedet, når sådanne produkter ikke er i overensstemmelse med EU-reglerne om økologisk produktion, men kommer fra tredjelande, hvis ordninger for økologisk produktion og kontrol er blevet anerkendt som ækvivalente til dem, der gælder i Unionen. Imidlertid bør anerkendelse af tredjelandes ækvivalens som fastsat i forordning (EF) nr. 834/2007 kun gives gennem internationale aftaler mellem Unionen og de pågældende tredjelande, hvor gensidig anerkendelse af ækvivalens også vil blive tilstræbt for Unionen.
- (96) Tredjelande, der er anerkendt med hensyn til ækvivalens i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007, bør fortsat være anerkendte i henhold til nærværende forordning i en begrænset periode, som er nødvendig for at sikre en gnidningsløs overgang til anerkendelsesordningen gennem en international aftale, forudsat at de fortsætter med at

sikre, at deres regler om økologisk produktion og kontrol er ækvivalente til de relevante gældende EU-regler, og at de opfylder alle krav til Kommissionens tilsyn med deres anerkendelse. Dette tilsyn bør især baseres på de årlige rapporter, som disse anerkendte tredjelande fremsender til Kommissionen.

- (97) Erfaringerne med ordningen med kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der af Kommissionen er anerkendt som kompetente til at foretage kontrol og udstede attester i tredjelande med henblik på import af produkter, som giver ækvivalente garantier, viser, at de regler, der anvendes af disse myndigheder og organer, er forskellige, og at det kan være vanskeligt at betragte sådanne regler som ækvivalente til de respektive EU-regler. Endvidere hæmmer forøgelsen af kontrolmyndigheders og kontrolorganers standarder passende tilsyn fra Kommissionens side. Ordningen for anerkendelse af ækvivalens bør derfor afskaffes. De pågældende kontrolmyndigheder og kontrolorganer bør imidlertid gives den tid, der er nødvendig, så de kan forberede sig på at opnå anerkendelse med henblik på import af produkter, der er i overensstemmelse med EU-reglerne. De nye regler om anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer med henblik på import af overensstemmende produkter, der opfylder kravene, bør desuden allerede finde anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden for at give Kommissionen mulighed for at forberede anerkendelsen af de pågældende kontrolmyndigheder og kontrolorganer fra datoen for denne forordnings anvendelse.
- (98) Når et produkt er importeret til Unionen i medfør af enhver af de importordninger, der er fastsat i denne forordning, bør markedsføringen af dette produkt som et økologisk produkt være underlagt krav om adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at sikre produktets sporbarhed i fødevarekæden.
- (99) For at sikre fair konkurrence mellem erhvervsdrivende bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de dokumenter, der er bestemt til toldmyndighederne i tredjelande, navnlig eksportcertifikater for økologiske produkter.
- (100) For at sikre gennemsigtighed i proceduren for anerkendelse af og tilsyn med kontrolmyndigheder og kontrolorganer i forbindelse med import af økologiske produkter, der opfylder kravene, og formålstjenlighed, effektivitet og gennemsigtighed i forbindelse med kontrol af importerede produkter bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår yderligere kriterier for anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer i forbindelse med import af økologiske produkter, der overholder denne forordning, samt yderligere kriterier for tilbagetrækning af en sådan anerkendelse, for så vidt angår udøvelse af tilsyn med de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er anerkendt af Kommissionen, og for så vidt angår kontrol og andre tiltag, der skal gennemføres af kontrolmyndigheder og kontrolorganer med henblik herpå.
- (101) Når der er konstateret alvorlige eller gentagne overtrædelser med hensyn til certificering eller kontrol og tiltag i medfør af denne forordning, og når den pågældende kontrolmyndighed eller det pågældende kontrolorgan ikke rettidigt har iværksat hensigtsmæssige tiltag som reaktion på en anmodning fra Kommissionen, bør anerkendelsen af disse kontrolmyndigheder eller kontrolorganer straks tilbagetrækkes.
- (102) For at sikre forvaltning af listen over tredjelande, der er anerkendt med henblik på ækvivalens i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de oplysninger, der skal sendes af disse anerkendte tredjelande, og som er nødvendige for tilsynet med deres anerkendelse og Kommissionens udøvelse af dette tilsyn.
- (103) Der bør fastsættes bestemmelser for at sikre, at bevægeligheden for økologiske produkter, der overholder denne forordning, og som har været underlagt kontrol i en medlemsstat, ikke kan begrænses i en anden medlemsstat.
- (104) For at få pålidelige oplysninger om gennemførelsen af denne forordning bør medlemsstaterne regelmæssigt forelægge Kommissionen de nødvendige oplysninger. For at sikre klarhed og gennemsigtighed bør medlemsstaterne føre ajourførte lister over kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder og kontrolorganer. Listerne over kontrolmyndigheder og kontrolorganer bør gøres tilgængelige for offentligheden af medlemsstaterne og offentliggøres af Kommissionen.
- (105) Med henblik på udfasning af undtagelserne vedrørende anvendelse af ikkeøkologisk planteformeringsmateriale, ikkeøkologisk opdrættet fjerkræ og ikkeøkologiske husdyr til avlsformål bør Kommissionen overveje tilgængeligheden af det pågældende materiale i økologisk form på EU-markedet. Med henblik herpå og på grundlag af de data om tilgængeligheden af økologisk materiale, der indsamles gennem den database og de systemer, der oprettes af medlemsstaterne, bør Kommissionen fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af og årsagerne til en eventuel begrænset adgang til det pågældende materiale for økologiske erhvervsdrivende.

- (106) Med henblik på udfasning af undtagelserne vedrørende anvendelse af ikkeøkologisk proteinfoder til fjerkræ og svin og på grundlag af de data, som medlemsstaterne årligt indgiver om tilgængeligheden af sådant proteinfoder i økologisk form på EU-markedet, bør Kommissionen fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af og årsagerne til en eventuel begrænset adgang til det pågældende økologiske proteinfoder for økologiske erhvervsdrivende.
- (107) For at tage hensyn til udviklingen i tilgængeligheden på markedet af økologisk planteformeringsmateriale, økologiske dyr og økologisk proteinfoder til fjerkræ og svin bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår ophævelse eller forlængelse af undtagelser og tilladelser vedrørende anvendelsen af ikkeøkologisk planteformeringsmateriale, ikkeøkologiske dyr og ikkeøkologisk proteinfoder til fjerkræ og svin.
- (108) Det er nødvendigt at fastsætte foranstaltninger, som sikrer en gnidningsløs overgang til de retlige rammer for import af økologiske produkter og omlægningsprodukter til Unionen, som ændres ved denne forordning.
- (109) Endvidere bør der fastsættes en frist for udløb af anerkendelsen af kontrolmyndigheder og kontrolorganer med henblik på ækvivalens, som er bevilget i medfør af forordning (EF) nr. 834/2007, ligesom der bør fastsættes bestemmelser om situationen indtil udløbet af deres anerkendelse. Der bør også fastsættes bestemmelser om ansøgninger fra tredjelande om anerkendelse med henblik på ækvivalens, som er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007 og er under behandling på datoen for denne forordnings ikrafttræden.
- (110) For at sikre forvaltning af listen over kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er anerkendt med henblik på ækvivalens i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de oplysninger, som disse kontrolmyndigheder og kontrolorganer bør sende med henblik på tilsynet med deres anerkendelse og Kommissionens udøvelse af dette tilsyn.
- (111) For at lette færdigbehandlingen af ansøgninger fra tredjelande om anerkendelse med hensyn til ækvivalens, som er under behandling på datoen for denne forordnings ikrafttræden, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de procedurerregler, der er nødvendige for gennemgangen af ikke-færdigbehandlede ansøgninger fra tredjelande.
- (112) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de dokumenter, der skal leveres med henblik på tilbagevirkende anerkendelse af en tidligere omlægningsperiode, for så vidt angår minimumsperioden ved fodring med modernælk af dyr, som er i dieperioden, og visse tekniske regler for opdrætsforhold og praksis for husdyrhold, for så vidt angår detaljerede regler for de enkelte arter eller grupper af arter af alger og akvakulturdyr om belægningsgraden og de særlige karakteristika for produktions- og indeslutningssystemer, for så vidt angår tilladte teknikker til forarbejdning af fødevarer og foderprodukter og for så vidt angår tilladelse af de produkter og stoffer, der må anvendes i økologisk produktion i almindelighed og i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed, samt tilbagetrækning af sådanne tilladelser, og for så vidt angår procedurerne for udstedelse af tilladelser og for udarbejdelse af lister over sådanne produkter og stoffer og, hvor det er relevant, beskrivelse af sådanne produkter, krav til sammen sætning af sådanne produkter og anvendelsesbetingelser for sådanne produkter.
- (113) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de tekniske detaljer vedrørende oprettelse og vedligeholdelse af de databaser, der registrerer det tilgængelige økologiske planteformeringsmateriale eller omlægningsplanteformeringsmateriale, der er frembragt ved økologisk produktionsmetode, for så vidt angår de tekniske detaljer vedrørende oprettelse og vedligeholdelse af de systemer, der stiller data om økologisk planteformeringsmateriale eller omlægningsplanteformeringsmateriale eller økologiske dyr eller økologisk akvakulturyngel til rådighed, og specifikationerne med hensyn til indsamling af data til dette formål, for så vidt angår ordningerne for erhvervsdrivendes deltagelse i disse systemer og for så vidt angår detaljer vedrørende de oplysninger, som medlemsstaterne skal give for så vidt angår undtagelser fra anvendelse af økologisk planteformeringsmateriale, økologiske dyr og økologisk foder og for så vidt angår tilgængeligheden på markedet af visse økologiske produkter.
- (114) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de foranstaltninger, som erhvervsdrivende skal træffe og revidere for at identificere og undgå risikoen for forurening af økologisk produktion og økologiske produkter med ikketilladte produkter og stoffer, for så vidt angår de proceduremæssige skridt, der skal tages i tilfælde af en mistanke om manglende overholdelse og de relevante dokumenter, for så vidt angår metoden til konstatering og evaluering af forekomst af ikketilladte produkter og stoffer og for så vidt angår de nærmere bestemmelser om og formatet for de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende til Kommissionen og de øvrige medlemsstater vedrørende resultaterne af undersøgelser om forekomst af ikketilladte produkter eller stoffer.

- (115) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de detaljerede krav til mærkning af og reklame for visse omlægningsprodukter og for så vidt angår de praktiske ordninger for anvendelse, udformning, sammensætning og størrelse af de angivelser, der henviser til kodenumre til kontrolmyndigheder og kontrolorganer, og anvendelse, udformning, sammensætning og størrelse af angivelsen af, hvor landbrugsråvarerne er produceret, for så vidt angår tildelingen af kodenumre til kontrolmyndigheder og kontrolorganer og for så vidt angår angivelsen af, hvor landbrugsråvarerne er produceret.
- (116) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de nærmere bestemmelser og specifikationer vedrørende det format og de tekniske midler, som erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende skal anvende, når de underretter de kompetente myndigheder om deres aktiviteter, for så vidt angår ordninger til offentliggørelse af fortegnelser over sådanne erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, for så vidt angår ordninger for offentliggørelse af de gebyrer, der kan opkræves i forbindelse med kontrol, for så vidt angår de nærmere bestemmelser og specifikationer vedrørende formen af certifikatet for erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende og de tekniske midler, hvormed det udstedes, for så vidt angår sammensætningen og størrelsen af en gruppe af erhvervsdrivende, for så vidt angår de relevante systemer vedrørende dokumenter og føring af fortegnelser, for så vidt angår systemet for intern sporbarhed og listen over erhvervsdrivende og for så vidt angår udveksling af oplysninger mellem grupper af erhvervsdrivende og kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder eller kontrolorganer og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (117) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår minimumsprocentdelen af al offentlig kontrol, der skal gennemføres uden forudgående underretning, og minimumsprocentdelen af supplerende kontrol samt det mindste antal prøver, der skal udtages, og det mindste antal erhvervsdrivende, der skal kontrolleres i en gruppe af erhvervsdrivende, for så vidt angår de fortegnelser, der dokumenterer overholdelsen, for så vidt angår de erklæringer og andre meddelelser, der er nødvendige for offentlig kontrol, for så vidt angår de relevante praktiske foranstaltninger til at sikre overholdelse, for så vidt angår ensartede ordninger for de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger i forbindelse med mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, for så vidt angår de oplysninger, der skal gives i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, for så vidt angår modtagerne af de pågældende oplysninger og for så vidt angår procedurerne for at give sådanne oplysningerne, herunder funktionerne i det anvendte IT-system.
- (118) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår indholdet af kontrolattester udstedt af tredjelande, for så vidt angår den procedure, der skal følges for udstedelse og kontrol af sådanne attester, for så vidt angår de tekniske midler, hvormed attesten udstedes, for så vidt angår anerkendelse af de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er kompetente til at foretage kontrol og udstede et økologiscertifikat i tredjelande, samt tilbagetrækning af sådan anerkendelse, for så vidt angår opstilling af listen over disse kontrolmyndigheder og kontrolorganer, for så vidt angår regler for at sikre anvendelse af foranstaltninger i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, navnlig de tilfælde, som påvirker integriteten af importerede økologiske produkter eller omlægningsprodukter, for så vidt angår opstilling af en liste over tredjelande, der er anerkendt i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, og ændring af denne liste og for så vidt angår regler for at sikre anvendelse af foranstaltninger i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, særlig de tilfælde, som påvirker integriteten af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, der importeres fra disse lande.
- (119) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår det system, som skal anvendes til fremsendelse af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af og kontrol med anvendelsen af denne forordning, for så vidt angår de nærmere bestemmelser om de oplysninger, der skal fremsendes, og fristen for fremsendelse af disse oplysninger og for så vidt angår opstilling af listen over de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der anerkendes i henhold til artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007, og ændringen af denne liste.
- (120) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (121) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, i behørigt begrundede særlig hastende tilfælde vedrørende illoyal praksis eller praksis, som er uforenelig med principperne og reglerne om økologisk produktion, beskyttelse af forbrugernes tillid eller beskyttelse af fair konkurrence mellem erhvervsdrivende, for at sikre anvendelse af foranstaltninger i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, der er underlagt anerkendte kontrolmyndigheders eller kontrolorganers kontrol.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (122) Der bør være mulighed for at tillade udtømmelse efter datoen for anvendelsen af denne forordning af lagre af produkter, der er produceret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 834/2007, inden nævnte dato.
- (123) Målene for denne forordning, nemlig fair konkurrence og et velfungerende indre marked for økologiske produkter samt sikring af forbrugernes tillid til sådanne produkter og til Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den nødvendige harmonisering af reglerne om økologisk produktion bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (124) Der bør fastsættes en dato for denne forordnings anvendelse, der gør det muligt for erhvervsdrivende at tilpasse sig de nye krav —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opstiller principper for økologisk produktion og fastsætter regler om økologisk produktion, tilknyttet certificering og brug af betegnelser, der henviser til økologisk produktion, i forbindelse med mærkning og reklame samt regler om kontrol, der supplerer reglerne i forordning (EU) 2017/625.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende landbrugsprodukter, inklusive akvakultur- og biavlprodukter, der er opført i bilag I til TEUF, og på produkter, som stammer fra disse produkter, hvis sådanne produkter er eller er beregnet til at blive produceret, tilberedt, mærket, distribueret, markedsført, importeret til eller eksporteret fra Unionen:

- a) levende eller uforarbejdede landbrugsprodukter, herunder frø og andet planteforneringsmateriale
- b) forarbejdede landbrugsprodukter til konsum
- c) foder.

Denne forordning finder også anvendelse på visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag I til denne forordning, hvis de er eller er beregnet til at blive produceret, tilberedt, mærket, distribueret, markedsført, importeret til eller eksporteret fra Unionen.

2. Denne forordning finder anvendelse på erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med enhver fase af produktionen, tilberedningen og distributionen af de produkter, der er omhandlet i stk. 1.

3. Storkøkkendrift, der udføres af storkøkkener som defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 1169/2011, er ikke omfattet af denne forordning, jf. dog nærværende stykke.

Medlemsstaterne kan anvende nationale regler eller, hvis sådanne regler ikke findes, private standarder vedrørende produktion, mærkning og kontrol af produkter fra storkøkkendrift. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må ikke anvendes i forbindelse med mærkning og udformning af samt reklame for disse produkter og må ikke anvendes til at reklamere for storkøkkenet.

4. Medmindre andet er fastsat, berører denne forordning ikke andre bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig lovgivning inden for områderne sikkerhed i fødevarerækeden, dyresundhed og -velfærd, plantesundhed og planteforneringsmateriale.

5. Denne forordning finder anvendelse, uden at den berører anden specifik EU-ret om markedsføring af produkter og navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ og forordning (EU) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af listen over produkter i bilag I ved at tilføje yderligere produkter til listen eller ved at ændre disse tilføjede oplysninger. Kun produkter, som har tæt forbindelse til landbrugsprodukter, kan optages på listen.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »økologisk produktion«: brug, herunder i den omlægningsperiode, der er omhandlet i artikel 10, af produktionsmetoder, der overholder denne forordning i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen
- 2) »økologiske produkt«: et produkt, der stammer fra økologisk produktion, undtagen et produkt, der er produceret i den omlægningsperiode, der er omhandlet i artikel 10. Produkter, der stammer fra jagt eller fiskeri efter vildtlevende arter, betragtes ikke som økologiske
- 3) »landbrugsråvare«: landbrugsprodukt, der ikke har været underkastet nogen behandling med henblik på konservering eller forarbejdning
- 4) »forebyggende foranstaltninger«: foranstaltninger, der skal træffes af erhvervsdrivende i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen for at sikre biodiversitetens bevarelse og jordbundens kvalitet, foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af skadegørere og sygdomme og foranstaltninger, der skal træffes for at undgå negative virkninger for miljøet og dyre- og plantesundheden
- 5) »sikkerhedsforanstaltninger«: foranstaltninger, der skal træffes af erhvervsdrivende i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, for at undgå forurening med produkter eller stoffer, som ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i overensstemmelse med denne forordning, og for at undgå sammenblanding af økologiske produkter og ikkeøkologiske produkter
- 6) »omlægning«: overgang fra ikkeøkologisk til økologisk produktion i en bestemt periode, hvor bestemmelserne om økologisk produktion i denne forordning finder anvendelse
- 7) »omlægningsprodukt«: et produkt, der er produceret i den omlægningsperiode, der er omhandlet i artikel 10
- 8) »bedrift«: samtlige produktionsenheder, der ledes under ét med henblik på produktion af levende eller uforarbejdede landbrugsprodukter, herunder akvakultur- og biavlprodukter, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), eller produkter, der er opført på listen i bilag I, bortset fra æteriske olier og gær
- 9) »produktionsenhed«: samtlige aktiver på en bedrift såsom primære produktionslokaliteter, parceller, græsarealer, udendørsarealer, bygninger eller dele heraf til husdyr, bistader, fiskedamme, indeslutningssystemer og -steder til alger eller akvakulturdyr, opdrætsanlæg, forpagtede kyst- eller havområder, og lokaler til opbevaring af afgrøder, af vegetabiliske produkter, af algeprodukter, af animalske produkter, af råmaterialer og af alle andre input af relevans, der forvaltes som anført i nr. 10), 11) eller 12)
- 10) »økologisk produktionsenhed«: en produktionsenhed undtagen i den omlægningsperiode, der er omhandlet i artikel 10, som forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion
- 11) »produktionsenhed under omlægning«: en produktionsenhed i den omlægningsperiode, der er omhandlet i artikel 10, som forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion; den kan bestå af parceller eller andre aktiver, for hvilke den i artikel 10 omhandlede omlægningsperiode begynder på forskellige tidspunkter
- 12) »ikkeøkologisk produktionsenhed«: en produktionsenhed, der ikke forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion
- 13) »erhvervsdrivende«: den fysiske eller juridiske person, der har ansvar for at sikre, at denne forordning overholdes i alle de faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, som er under den pågældende persons kontrol
- 14) »landbruger«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer, som udøver en landbrugsaktivitet, uanset en sådan gruppes eller dens medlemmers retlige status i henhold til national ret
- 15) »landbrugsareal«: landbrugsareal som defineret i artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 1307/2013
- 16) »planter«: planter som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EF) nr. 1107/2009

- 17) »planteformeringsmateriale«: planter og alle dele af planter, herunder frø, på alle vækststadier, der kan og er beregnet til at producere hele planter
- 18) »økologisk heterogent materiale«: bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksonomisk gruppe af lavest kendte rang, der:
- a) har fælles fænotypiske karakteristika
 - b) imidlertid er kendetegnet ved en høj grad af genetisk og fænotypisk diversitet mellem de enkelte reproduktive enheder, således at denne bestand af planter er repræsenteret af materialet som helhed og ikke af et lille antal enheder
 - c) ikke er en sort som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 ⁽¹⁾
 - d) ikke er en blanding af sorter, og
 - e) er produceret i overensstemmelse med nærværende forordning
- 19) »økologisk sort, der er egnet til økologisk produktion«: en sort som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94, som:
- a) er kendetegnet ved en høj grad af genetisk og fænotypisk diversitet mellem de individuelle reproduktive enheder, og
 - b) er resultatet af økologiske avlsaktiviteter som omhandlet i denne forordnings bilag II, del I, punkt 1.8.4
- 20) »moderplante«: en identificeret plante, hvorfra der udtages planteformeringsmateriale med henblik på at reproducere nye planter
- 21) »generation«: en gruppe planter, der udgør et enkelt trin i planternes nedstigende linje
- 22) »planteproduktion«: produktion af vegetabiliske landbrugsprodukter, herunder høst af vilde planteprodukter i erhvervsmæssigt øjemed
- 23) »planteprodukter«: planteprodukter som defineret i artikel 3, nr. 6), i forordning (EF) nr. 1107/2009
- 24) »skadegørere«: skadegørere som defineret i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 ⁽²⁾
- 25) »biodynamiske præparater«: blandinger, der traditionelt anvendes i biodynamisk landbrug
- 26) »plantebeskyttelsesmidler«: midler som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1107/2009
- 27) »animalsk produktion«: produktion af husdyr eller opdrættet vildt, herunder insekter
- 28) »veranda«: tilføjet, overdækket, uisoleret udendørs del af en bygning bestemt til fjerkræ, hvor den længste side normalt er forsynet med ståltrådshegn eller trådnæt, med udendørsklima, naturlig og, hvor der er nødvendigt, kunstig belysning samt gulv med strøelse
- 29) »hønniker«: unge dyr af arten *Gallus gallus*, som er under 18 uger gamle
- 30) »ægglæggende høner«: dyr af arten *Gallus gallus*, som er beregnet til konsumægproduktion, og som er mindst 18 uger gamle
- 31) »nytteareal«: et nytteareal som defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 1999/74/EF ⁽³⁾
- 32) »akvakultur«: akvakultur som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁴⁾
- 33) »akvakulturprodukter«: akvakulturprodukter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 34), i forordning (EU) nr. 1380/2013

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- 34) »lukket recirkuleringsanlæg til akvakultur«: et anlæg på land eller om bord på et fartøj, hvor akvakultur foregår i et lukket miljø med recirkuleret vand, og som er afhængigt af kontinuerlig ekstern energitilførsel til stabilisering af akvakulturdyrenes opvækstmiljø
- 35) »energi fra vedvarende energikilder«: energi fra vedvarende ikkefossile kilder som f.eks. vind, sol, geotermi, bølgekraft, tidevand, vandkraft, gas fra affaldsdepoter, gas fra spildevandsanlæg og biogasser
- 36) »klækkeri«: anlæg til avl, udklækning og opdræt i de første livsstadier af akvakulturdyr, især finnefisk og skaldyr
- 37) »yngelopdrætsanlæg«: et mellemliggende akvakulturproduktionsled mellem udklækning og videreopdræt. Yngelstadiet skal være overstået senest ved slutningen af den første tredjedel af produktionscyklussen, medmindre der er tale om arter, der undergår smoltificering
- 38) »vandforurening«: forurening som defineret i artikel 2, nr. 33), i direktiv 2000/60/EF og artikel 3, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽¹⁾ i de vandområder, hvorpå disse direktiver hver især finder anvendelse
- 39) »polykultur«: opdræt i akvakultur af to eller flere arter, sædvanligvis fra forskellige led i fødekæden, i samme kulturenhed
- 40) »produktionscyklus«: et akvakulturdyrs eller en alges livscyklus fra det tidligste livsstadie (befrugtede æg, hvis der er tale om akvakulturdyr) til høst
- 41) »lokalt opdrættede arter«: akvakulturarter, der hverken er fremmede eller lokalt fraværende, jf. henholdsvis artikel 3, nr. 6) og 7), i Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 ⁽²⁾, og de arter, der er opført i bilag IV til nævnte forordning
- 42) »dyrlægebehandling«: alle helbredende eller forebyggende behandlinger af en given sygdom
- 43) »veterinærlægemiddel«: et veterinærlægemiddel som defineret i artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF ⁽³⁾
- 44) »tilberedning«: aktiviteter i forbindelse med konservering eller forarbejdning af økologiske produkter eller omlægningsprodukter eller enhver anden aktivitet, der foretages på et uforarbejdet produkt uden at ændre det oprindelige produkt, herunder slagtning, opskæring, rengøring eller formaling, samt emballering, mærkning eller ændringer i mærkningen vedrørende økologisk produktion
- 45) »fødevarer«: fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾
- 46) »foder«: foder som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EF) nr. 178/2002
- 47) »fodermidler«: fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 ⁽⁵⁾
- 48) »markedsføring«: markedsføring som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EF) nr. 178/2002
- 49) »sporbarhed«: muligheden for at spore og følge en fødevarer, et foder eller ethvert produkt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, og ethvert stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat fødevarer, foder eller ethvert produkt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen
- 50) »faser af produktionen, tilberedningen og distributionen«: enhver fase fra primærproduktionen af et økologisk produkt til dets oplagring, forarbejdning, transport og salg eller levering til den endelige forbruger, herunder, hvor det er relevant, mærkning, reklame, import, eksport og underleverancer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 af 11. juni 2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur (EUT L 168 af 28.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

- 51) »ingrediens«: en ingrediens som defineret i artikel 2, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 1169/2011 eller, for andre produkter end fødevarer, alle stoffer eller produkter, der er anvendt til produktion eller tilberedning af produkter, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- 52) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører et produkt, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et sådant produkt
- 53) »reklame«: enhver præsentation af produkter over for offentligheden med andre midler end mærkning, der har til formål at eller sandsynligvis vil påvirke og forme holdninger, overbevisninger og adfærd med henblik på direkte eller indirekte at fremme salget af produkter
- 54) »kompetente myndigheder«: kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2017/625
- 55) »kontrolmyndighed«: en kontrolmyndighed som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2017/625 eller en myndighed, der er anerkendt af Kommissionen eller af et tredjeland, der er godkendt af Kommissionen, med henblik på at foretage kontrol i tredjelande for så vidt angår import af økologiske produkter og omlægningsprodukter til Unionen
- 56) »kontrolorgan«: et organ med delegerede opgaver som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EU) 2017/625 eller et organ, der er anerkendt af Kommissionen eller af et tredjeland, der er godkendt af Kommissionen, med henblik på at foretage kontrol i tredjelande for så vidt angår import af økologiske produkter og omlægningsprodukter til Unionen
- 57) »manglende overholdelse«: manglende overholdelse af denne forordning eller manglende overholdelse af de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med denne forordning
- 58) »genetisk modificeret organisme« eller »GMO«: genetisk modificeret organisme som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽¹⁾, som ikke er fremstillet med de teknikker til genetisk modifikation, der er opført i bilag I B til nævnte direktiv
- 59) »fremstillet af GMO'er«: afledt helt eller delvis af GMO'er, dog uden at indeholde eller bestå af GMO'er
- 60) »fremstillet ved hjælp af GMO'er«: afledt ved anvendelse af en GMO som den sidste levende organisme i produktionsprocessen, dog uden at indeholde eller bestå af GMO'er eller være fremstillet af GMO'er
- 61) »fødevaretilsætningsstof«: et fødevaretilsætningsstof som defineret i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 ⁽²⁾
- 62) »fodertilsætningsstoffer«: fodertilsætningsstoffer som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 ⁽³⁾
- 63) »industrielt fremstillet nanomateriale«: et industrielt fremstillet nanomateriale som defineret i artikel 3, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 ⁽⁴⁾
- 64) »ækvivalens«: opfyldelse af samme mål og principper ved anvendelse af regler, der sikrer samme grad af sikkerhed for overensstemmelse
- 65) »teknisk hjælpestof«: et teknisk hjælpestof som defineret i artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1333/2008 for fødevarer og i artikel 2, stk. 2, litra h), i forordning (EF) nr. 1831/2003 for foder
- 66) »fødevareenzym«: et fødevareenzym som defineret i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 ⁽⁵⁾
- 67) »ioniserende stråling«: ioniserende stråling som defineret i artikel 4, nr. 46), i Rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzymmer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF, Rådets direktiv 2001/112/EF og forordning (EF) nr. 258/97 (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

- 68) »færdigpakket fødevarer«: færdigpakket fødevarer som defineret i artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 1169/2011
- 69) »fjerkræhus«: en fast eller mobil bygning, der er beregnet til fjerkræflokke, og som omfatter alle overflader, der er dækket af et tag, herunder en veranda; huset kan være underopdelt i separate afdelinger, som hver rummer en enkelt flok
- 70) »jordbundstilknyttet afgrødedyrkning«: produktion i levende jord eller i jord blandet eller gødet med materialer og produkter, der er tilladt inden for økologisk produktion, i forbindelse med underjord og grundfjeld
- 71) »uforarbejdede produkter«: uforarbejdede produkter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽¹⁾, uanset emballerings- eller mærkningsaktiviteter
- 72) »forarbejdede produkter«: forarbejdede produkter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra o), i forordning (EF) nr. 852/2004, uanset emballerings- eller mærkningsaktiviteter
- 73) »forarbejdning«: forarbejdning som defineret i artikel 2, stk. 1, litra m), i forordning (EF) nr. 852/2004; dette omfatter anvendelse af stoffer som omhandlet i artikel 24 og 25 i nærværende forordning, men omfatter ikke emballerings- og mærkningsaktiviteter
- 74) »økologiske produkters og omlægningsprodukters integritet«: den omstændighed, at produktet ikke udviser manglende overholdelse af kravene, som:
- a) i nogen fase af produktionen, tilberedningen og distributionen påvirker produktets økologiske eller omlægningsrelaterede karakteristika, eller
 - b) er gentaget eller tilsigtet
- 75) »fold«: en indhegning med et afsnit, hvor dyrene kan søge beskyttelse mod vejrliget.

KAPITEL II

MÅL OG PRINCIPPER FOR ØKOLOGISK PRODUKTION

Artikel 4

Mål

De generelle mål med økologisk produktion er:

- a) bidrag til beskyttelse af miljøet og klimaet
- b) bevarelse af jordbundens langsigtede frugtbarhed
- c) bidrag til en høj grad af biodiversitet
- d) et væsentligt bidrag til et uforurenet miljø
- e) bidrag til høje dyrevelfærdsstandarder og navnlig opfyldelse af dyrs artsspecifikke adfærdsbehov
- f) fremme af korte forsyningskæder og lokal produktion inden for de forskellige områder i Unionen
- g) tilskyndelse til bevarelse af sjældne og lokale racer, der er udryddelsestruede
- h) bidrag til udvikling af udbuddet af plantegenetisk materiale, som er tilpasset de specifikke behov og mål for økologisk landbrug
- i) bidrag til en høj grad af biodiversitet, navnlig ved at anvende forskelligartet plantegenetisk materiale såsom økologisk, heterogent materiale samt økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion
- j) fremme af udviklingen af økologiske planteforædlingsaktiviteter med henblik på at bidrage til gunstige økonomiske perspektiver for den økologiske produktionssektor.

Artikel 5

Generelle principper

Økologisk produktion er et bæredygtigt forvaltningssystem, der bygger på følgende generelle principper:

- a) respekt for naturens systemer og kredsløb og bevarelse og fremme af jordbundens, vandets og luftens tilstand, af planternes og dyrenes sundhed og af deres indbyrdes balance
- b) bevarelse af naturlige landskabselementer såsom naturarvslokaliteter

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

- c) udnyttelse af energi og naturressourcer, herunder vand, jord, organiske stoffer og luft, på en forsvarlig måde
- d) produktion af en bred vifte af fødevarer og andre landbrugsprodukter og akvakulturprodukter af høj kvalitet, der imødekommer forbrugernes efterspørgsel efter varer, som produceres ved hjælp af processer, der ikke er til skade for miljøet, menneskers sundhed, plantesundheden eller dyrs sundhed og velfærd
- e) sikring af integriteten af økologisk produktion i alle faser af produktionen, forarbejdningen og distributionen af fødevarer og foder
- f) hensigtsmæssig tilrettelæggelse og forvaltning af biologiske processer baseret på økologiske systemer og anvendelse af naturressourcer, der er interne i forvaltningssystemet, ved hjælp af metoder, som:
 - i) anvender levende organismer og mekaniske produktionsmetoder
 - ii) anvender jordbundstilknyttet afgrødedyrkning og jordtilknyttet animalsk produktion eller anvender akvakultur, der overholder princippet om bæredygtig udnyttelse af akvatiske ressourcer
 - iii) udelukker anvendelse af GMO'er, produkter fremstillet af GMO og produkter fremstillet ved hjælp af GMO'er, undtagen veterinærlægemidler
 - iv) bygger på risikovurdering og anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger, når det er relevant
- g) begrænset anvendelse af eksterne input; hvor eksterne input er påkrævet, eller hvor der ikke findes nogen hensigtsmæssig forvaltningspraksis og metode, jf. litra f), begrænses de eksterne input til:
 - i) input fra økologisk produktion; med hensyn til planteformeringsmateriale prioriteres de sorter, der er udvalgt ud fra deres evne til at opfylde det økologiske landbrugs specifikke behov og formål
 - ii) naturlige stoffer eller stoffer fremstillet på basis af naturlige stoffer
 - iii) lavt opløselige mineralske gødningsstoffer
- h) tilpasning af produktionsprocessen, hvor det er nødvendigt og inden for rammerne af denne forordning, for at tage hensyn til sundhedsstatus, regionale forskelle i den miljømæssige balance, klimaforhold og lokale forhold, udviklingsstadier og særlig praksis for husdyrhold
- i) udelukkelse i hele den økologiske fødevarekæde af kloning af dyr, opdræt af kunstigt frembragte polyploide dyr og ioniserende stråling
- j) overholdelse af et højt dyrevelfærdsniveau, der respekterer artsspecifikke behov.

Artikel 6

Særlige principper, der gælder for landbrugsaktiviteter og akvakultur

For så vidt angår landbrugsaktiviteter og akvakultur skal økologisk produktion navnlig bygge på følgende særlige principper:

- a) Jordbundslivet og jordbundens naturlige frugtbarhed, jordbundens stabilitet, jordens evne til at holde på vand og biodiversitet skal bevares og forbedres, tab af jordbundens indhold af organisk materiale, jordpakning og jorderosion skal forebygges og bekæmpes, og planternes næringsoptagelse skal hovedsagelig ske via jordbundens økosystem.
- b) Brugen af ikkefornybare ressourcer og eksterne input skal begrænses til et minimum.
- c) Affald og biprodukter af vegetabilsk og animalsk oprindelse skal genanvendes som input i planteproduktion og animalsk produktion.
- d) Plantesundheden skal opretholdes gennem forebyggende foranstaltninger, navnlig ved valg af passende arter, sorter eller heterogent materiale med modstandsdygtighed over for skadegørere og sygdomme, passende sædskifte, mekaniske og fysiske metoder samt beskyttelse af skadegøreres naturlige fjender.
- e) Der skal anvendes frø og dyr med en høj grad af genetisk diversitet, sygdomsresistens og lang levetid.
- f) Plantesorter skal vælges under hensyn til de særlige forhold, der kendetegner de konkrete økologiske produktionssystemer, med fokus på agronomisk ydeevne, sygdomsresistens, tilpasning til forskelligartede lokale jordbunds- og klimaforhold og respekt for naturlige krydsningsbarrierer.

- g) Der skal anvendes økologisk planteformeringsmateriale såsom planteformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale og af økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion.
- h) Økologiske sorter skal produceres ved hjælp af naturlig reproduktionsevne og med fokus på begrænsning til naturlige krydsningsbarrierer.
- i) Landbrugerne skal med forbehold af artikel 14 i forordning (EF) nr. 2100/94 og de nationale plantesortsrettigheder, som er blevet tildelt i medfør af medlemsstaternes nationale ret, have mulighed for at bruge planteformeringsmateriale fra deres egen bedrift for at fremme genetiske ressourcer, som er tilpasset de særlige forhold inden for økologisk produktion.
- j) Dyreracer skal vælges under hensyn til en høj grad af genetisk diversitet, dyrenes evne til at tilpasse sig stedets betingelser, deres avlsværdi, en lang levetid, deres levedygtighed og deres resistens over for sygdomme og sundhedsproblemer.
- k) Den animalske produktion skal tilpasses de lokale forhold og være tilknyttet jord.
- l) Der skal anvendes praksis for husdyrhold, der styrker immunsystemet og det naturlige forsvar mod sygdomme, herunder regelmæssig motion og adgang til udendørs arealer og græsningsarealer.
- m) Husdyr skal fodres med økologisk foder, der består af landbrugsingredienser fra økologisk produktion og af naturlige ikkelandbrugsmæssige stoffer.
- n) Produktionen af økologiske animalske produkter skal stamme fra dyr, der siden fødslen eller klækningen og gennem hele deres liv er blevet opdrættet på økologiske bedrifter.
- o) Vandmiljøets sundhed og det omgivende vand- og jordøkosystems kvalitet skal opretholdes.
- p) Vandorganismer skal fodres med foder fra bæredygtigt fiskeri som omhandlet i forordning (EU) nr. 1380/2013 eller med økologisk foder, der består af landbrugsingredienser fra økologisk produktion, herunder økologisk akvakultur og naturlige ikkelandbrugsmæssige stoffer.
- q) Enhver trussel mod beskyttede arter i forbindelse med økologisk produktion skal undgås.

Artikel 7

Særlige principper, der gælder for forarbejdning af økologiske fødevarer

Produktionen af forarbejdede økologiske fødevarer skal navnlig bygge på følgende særlige principper:

- a) Økologiske fødevarer skal fremstilles af økologiske landbrugsingredienser.
- b) Anvendelsen af fødevaretilsætningsstoffer, ikkeøkologiske ingredienser med hovedsagelig teknologiske og organoleptiske funktioner samt mikronæringsstoffer og tekniske hjælpestoffer skal begrænses til et minimum og tillades kun, hvor der er et grundlæggende teknologisk behov herfor, eller af særlige ernæringsmæssige årsager.
- c) Der må ikke anvendes stoffer og forarbejdningsmetoder, der kan være vildledende med hensyn til produktets sande karakter.
- d) Økologiske fødevarer skal forarbejdes med forsigtighed, helst ved anvendelse af biologiske, mekaniske og fysiske metoder.
- e) Der må ikke anvendes fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer.

Artikel 8

Særlige principper, der gælder for forarbejdning af økologisk foder

Produktionen af forarbejdet økologisk foder skal navnlig bygge på følgende særlige principper:

- a) Økologisk foder skal fremstilles af økologiske fodermidler.
- b) Anvendelsen af fodertilsetningsstoffer og tekniske hjælpestoffer skal begrænses til et minimum og tillades kun, hvor der er et grundlæggende teknologisk eller zooteknisk behov herfor, eller af særlige ernæringsmæssige årsager.

- c) Der må ikke anvendes stoffer og forarbejdningsmetoder, der kan være vildledende med hensyn til produktets sande karakter.
- d) Økologisk foder skal forarbejdes med forsigtighed, helst ved anvendelse af biologiske, mekaniske og fysiske metoder.

KAPITEL III

PRODUKTIONSREGLER

Artikel 9

Generelle produktionsregler

1. De erhvervsdrivende skal overholde de generelle produktionsregler, der er fastsat i denne artikel.
2. Hele bedriften skal forvaltes i overensstemmelse med de krav i denne forordning, der gælder for økologisk produktion.
3. Til de formål og anvendelser, der er omhandlet i artikel 24 og 25 og i bilag II, må kun produkter og stoffer, der er tilladt i medfør af de nævnte bestemmelser, anvendes i økologisk produktion, forudsat at anvendelsen heraf også er blevet tilladt i ikkeøkologisk produktion i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten og, hvis det er relevant, i overensstemmelse med nationale bestemmelser, der bygger på EU-retten.

Følgende produkter og stoffer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1107/2009, tillades til anvendelse i økologisk produktion, forudsat at de er tilladt i medfør af nævnte forordning:

- a) safeners, synergister og adjuvanter som bestanddele af plantebeskyttelsesmidler
- b) hjælpestoffer, der skal blandes med plantebeskyttelsesmidler.

Anvendelse i økologisk produktion af produkter og stoffer til andre formål end dem, der er omfattet af denne forordning, er tilladt, forudsat at anvendelsen heraf overholder principperne i kapitel II.

4. Ioniserende stråling må ikke anvendes til behandling af økologiske fødevarer eller økologisk foder eller af råvarer anvendt i økologiske fødevarer eller økologisk foder.
5. Anvendelse af kloning af dyr og opdræt af kunstigt frembragte polyploide dyr er forbudt.
6. Der skal efter omstændighederne træffes forebyggende foranstaltninger og sikkerhedsforanstaltninger i hver fase af produktionen, tilberedningen og distributionen.
7. Uanset stk. 2 kan en bedrift opdeles i klart og reelt adskilte produktionsenheder for økologisk produktion, omlægningsproduktion og ikkeøkologisk produktion, forudsat at der for de ikkeøkologiske produktionsenheder:
 - a) for så vidt angår dyr er tale om forskellige arter
 - b) for så vidt angår planter er tale om forskellige sorter, der let kan skelnes fra hinanden

For så vidt angår alger og akvakulturdyr kan der være tale om samme arter, forudsat at der er en klar og reel adskillelse af produktionsstederne eller -enhederne.

8. Uanset stk. 7, litra b), kan der i tilfælde af flerårige kulturer, som kræver en dyrkningsperiode på mindst tre år, være tale om forskellige sorter, som ikke let kan skelnes fra hinanden, eller de samme sorter, forudsat at den pågældende produktion indgår som led i en omlægningsplan, og forudsat at omlægningen af den sidste del af arealet i forbindelse med den pågældende produktion til økologisk produktion begynder snarest muligt og afsluttes inden for højst fem år.

I sådanne tilfælde skal:

- a) landbrugeren mindst 48 timer før starten af høst af hver af de berørte produkter underrette den kompetente myndighed eller eventuelt kontrolmyndigheden eller kontrolorganet herom
 - b) landbrugeren efter høstens afslutning underrette den kompetente myndighed eller eventuelt kontrolmyndigheden eller kontrolorganet om den nøjagtige størrelse af høsten fra de berørte enheder og om de tiltag, der er iværksat for at holde produkterne adskilt
 - c) omlægningsplanen og de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre en reel og klar adskillelse hvert år efter omlægningsplanens ikrafttræden, bekræftes af den kompetente myndighed eller eventuelt kontrolmyndigheden eller kontrolorganet.
9. De i stk. 7, litra a) og b), fastsatte krav vedrørende forskellige arter og sorter finder ikke anvendelse i tilfælde af forsknings- og uddannelsescentre, planteskoler, frøopformeringsvirksomheder og avlsforetagender.

10. Når ikke alle produktionsenheder på en bedrift i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 7, 8 og 9, forvaltes efter økologiske produktionsregler, skal de erhvervsdrivende:

- a) holde de produkter, der anvendes til økologiske produktionsenheder og produktionsenheder under omlægning, adskilt fra dem, der anvendes til de ikkeøkologiske produktionsenheder
- b) holde produkter produceret af økologiske produktionsenheder, produktionsenheder under omlægning og ikkeøkologiske produktionsenheder adskilt fra hinanden
- c) føre fyldestgørende fortegnelser, der dokumenterer den reelle adskillelse af produktionsenhederne og af produkterne.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af stk. 7 ved at tilføje yderligere regler om opdeling af en bedrift i økologiske produktionsenheder, produktionsenheder under omlægning og ikkeøkologiske produktionsenheder, særlig i forbindelse med produkter, der er opført i bilag I, eller ved at ændre disse tilføjede regler.

Artikel 10

Omlægning til økologisk produktion

1. Landbrugere og erhvervsdrivende, der producerer alger eller akvakulturdyr, skal overholde en omlægningsperiode. I hele omlægningsperioden skal de anvende alle de regler om økologisk produktion, der er fastsat i denne forordning, navnlig de gældende regler om omlægning i denne artikel og i bilag II.

2. Omlægningsperioden kan tidligst påbegyndes, når landbrugeren eller den erhvervsdrivende, som producerer alger eller akvakulturdyr, har underrettet de kompetente myndigheder om aktiviteten, jf. artikel 34, stk. 1, i den medlemsstat, hvor aktiviteten foregår, og i hvilken denne landbrugs eller erhvervsdrivendes bedrift er omfattet af kontrolordningen.

3. Tidligere perioder kan ikke anerkendes med tilbagevirkende kraft som en del af omlægningsperioden, undtagen hvis:

- a) den erhvervsdrivendes parceller var omfattet af foranstaltninger, der er fastlagt i et program gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, med henblik på at sikre, at ingen andre produkter eller stoffer end dem, der er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, er blevet anvendt på disse parceller, eller
- b) den erhvervsdrivende kan dokumentere, at parcellerne var naturområder eller landbrugsarealer, som i en periode på mindst tre år ikke er blevet behandlet med produkter eller stoffer, som ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion.

4. Produkter, der er produceret i omlægningsperioden, må ikke markedsføres som økologiske produkter eller som omlægningsprodukter.

Følgende produkter, der er produceret i omlægningsperioden, og som er i overensstemmelse med stk. 1, kan dog markedsføres som omlægningsprodukter:

- a) planteformeringsmateriale, forudsat at der har været en omlægningsperiode på mindst 12 måneder
- b) fødevarerprodukter af vegetabilsk oprindelse og foderprodukter, forudsat at produktet kun indeholder en enkelt vegetabilsk ingrediens af landbrugsoprindelse, og der har været en omlægningsperiode på mindst 12 måneder inden høsten.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag II, del II, punkt 1.2.2, ved at tilføje omlægningsregler for andre arter end dem, der er reguleret i bilag II, del II, den 17. juni 2018 eller ved at ændre disse tilføjede regler.

6. Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesretsakter, der specificerer, hvilke dokumenter der skal indgives med henblik på anerkendelse med tilbagevirkende kraft af en tidligere periode i overensstemmelse med denne artikels stk. 3.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 11

Forbud mod anvendelse af GMO'er

1. GMO'er, produkter, der er fremstillet af GMO'er, og produkter fremstillet ved hjælp af GMO'er må ikke anvendes i fødevarer eller foder eller som fødevarer, foder, tekniske hjælpestoffer, plantebeskyttelsesmidler, gødningsstoffer, jordforbedringsmidler, planteformeringsmateriale, mikroorganismer eller dyr i økologisk produktion.

2. Med henblik på det i stk. 1 omhandlede forbud for så vidt angår GMO'er og produkter, der er fremstillet af GMO'er til fødevarer og foder, kan erhvervsdrivende henholde sig til et produkts mærkning, der er anbragt eller medfølger i henhold til direktiv 2001/18/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 ⁽²⁾ eller ethvert andet ledsagedokument, der medfølger i henhold hertil.

3. Erhvervsdrivende kan gå ud fra, at der ikke er anvendt nogen GMO'er eller produkter fremstillet af GMO'er ved fremstillingen af de indkøbte fødevarer eller det indkøbte foder, når disse produkter ikke har en mærkning, der er anbragt eller medfølger, eller ikke er ledsaget af et dokument, der medfølger, i henhold til de i stk. 2 nævnte retsakter, medmindre de har fået andre oplysninger, der angiver, at mærkningen af produkterne ikke er i overensstemmelse med nævnte retsakter.

4. Med henblik på det i stk. 1 omhandlede forbud og for så vidt angår produkter, der ikke er omfattet af stk. 2 og 3, skal de erhvervsdrivende, der anvender ikkeøkologiske produkter indkøbt fra tredjemand, kræve, at sælgeren bekræfter, at de nævnte produkter ikke er blevet fremstillet af GMO'er eller ved hjælp af GMO'er.

Artikel 12

Regler om planteproduktion

1. Erhvervsdrivende, der producerer planter eller planteprodukter, skal navnlig overholde de detaljerede regler, der er fastsat i bilag II, del I.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:

- a) bilag II, del I, punkt 1.3 og 1.4, for så vidt angår undtagelser
- b) bilag II, del I, punkt 1.8.5, for så vidt angår anvendelsen af omlægningsplantformeringsmateriale og ikkeøkologisk plantformeringsmateriale
- c) bilag II, del I, punkt 1.9.5, ved at tilføje yderligere bestemmelser om aftaler mellem erhvervsdrivende fra landbrugsbedrifter eller ved at ændre disse tilføjede bestemmelser
- d) bilag II, del I, punkt 1.10.1, ved at tilføje yderligere foranstaltninger vedrørende håndtering af skadegørere og ukrudt eller ved at ændre disse tilføjede foranstaltninger
- e) bilag II, del I, ved at tilføje yderligere detaljerede regler og dyrkningsmetoder for bestemte planter og planteprodukter, herunder regler for spirer, eller ved at ændre disse tilføjede regler.

Artikel 13

Særlige bestemmelser om markedsføring af plantformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale

1. Plantformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale kan markedsføres uden at overholde kravene til registrering og uden at overholde certificeringskategorierne præbasismateriale, basismateriale og certificeret materiale eller kravene til andre kategorier som fastsat i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 98/56/EF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF eller retsakter, der er vedtaget i henhold til disse direktiver.

2. Plantformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale som omhandlet i stk. 1 kan markedsføres efter en meddelelse om det økologiske heterogene materiale fra leverandøren til de officielle ansvarlige organer, der er omhandlet i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 98/56/EF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF, i form af et dossier, som indeholder:

- a) ansøgerens kontaktoplysninger
- b) arterne og betegnelsen for det økologiske heterogene materiale
- c) en beskrivelse af de vigtigste agronomiske og fænotypiske karakteristika, der er fælles for denne bestand af planter, herunder avlsmetoder, ethvert tilgængeligt resultat af forsøg vedrørende disse karakteristika, produktionslandet og anvendt forældremateriale
- d) en erklæring fra ansøgeren om rigtigheden af elementerne i litra a), b) og c), og
- e) en repræsentativ stikprøve.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24).

Denne meddelelse sendes med anbefalet brev eller ved hjælp af andre kommunikationsmidler, som de officielle organer accepterer, med anmodning om bekræftelse af modtagelsen.

Tre måneder efter datoen på modtagelseskvitteringen, forudsat at der ikke er anmodet om yderligere oplysninger, eller der ikke er meddelt leverandøren et formelt afslag på grund af et ufuldstændigt dossier eller manglende overholdelse som defineret i artikel 3, nr. 57), anses det ansvarlige officielle organ for at have anerkendt meddelelsen og indholdet heraf.

Efter udtrykkelig eller stiltiende anerkendelse af meddelelsen kan det ansvarlige officielle organ gå videre med at opføre det anmeldte økologiske heterogene materiale på listen. Denne opførelse er vederlagsfri for leverandøren.

Opførelsen på listen af et økologisk heterogent materiale meddeles de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

Sådan økologisk heterogent materiale skal overholde de krav, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 3.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning ved at fastsætte regler gældende for produktion og markedsføring af planteformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale af bestemte slægter eller arter for så vidt angår:

- a) beskrivelsen af det økologiske heterogene materiale, herunder de relevante avls- og produktionsmetoder og anvendt forældremateriale
- b) mindstekravene til kvaliteten af frøpartier, inkl. identifikation, specifik renhed, spireevne og sundhedstilstand
- c) mærkning og emballering
- d) oplysninger og produktionsprøver, der skal opbevares af de professionelle erhvervsdrivende
- e) i givet fald bevarelse af det økologiske heterogene materiale.

Artikel 14

Regler om animalsk produktion

1. Erhvervsdrivende inden for animalsk produktion skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del II, og i eventuelle gennemførelsesretsakter som omhandlet i denne artikels stk. 3.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:

- a) bilag II, del II, punkt 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 og 1.3.4.4.3 ved at begrænse procentdelen for så vidt angår dyrenes oprindelse, når det er blevet fastslået, at der er tilstrækkeligt med økologiske dyr på EU-markedet
- b) bilag II, del II, punkt 1.6.6, for så vidt angår begrænsningen af organisk kvælstof i forbindelse med den samlede belægningsgrad
- c) bilag II, del II, punkt 1.9.6.2, litra b), for så vidt angår fodring af bifamilier
- d) bilag II, del II, punkt 1.9.6.3, litra b) og e), for så vidt angår acceptable behandlinger til desinfektion af bigårde og metoder og behandlinger til bekæmpelse af *Varroa destructor*
- e) bilag II, del II, ved at tilføje detaljerede regler om animalsk produktion for andre arter end arter, der er reguleret i nævnte del den 17. juni 2018, eller ved at ændre disse tilføjede regler for så vidt angår:
 - i) undtagelser med hensyn til dyrenes oprindelse
 - ii) ernæring
 - iii) staldforhold og praksis for husdyrhold
 - iv) sundhedspleje
 - v) dyrevelfærd.

3. Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesretsakter vedrørende bilag II, del II, med regler om:

- a) den i punkt 1.4.1, litra g), omhandlede minimumsperiode, der skal overholdes ved fodring med modermælk af dyr, som er i dieperioden
- b) belægningsgraden og det mindste indendørs og udendørs areal, der skal overholdes for specifikke dyrearter for at sikre, at dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske behov opfyldes i overensstemmelse med punkt 1.6.3, 1.6.4 og 1.7.2

- c) karakteristika og tekniske krav vedrørende det mindste indendørs og udendørs areal
- d) karakteristika og tekniske krav vedrørende bygninger og folde til alle andre dyrearter end bier for at sikre, at dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske behov opfyldes i overensstemmelse med punkt 1.7.2
- e) krav til vegetation og karakteristika for overdækkede områder og udendørsarealer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 15

Regler om produktion af alger og akvakulturdyr

1. Erhvervsdrivende, der producerer alger og akvakulturdyr, skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del III, og i eventuelle gennemførelsesretsakter som omhandlet i denne artikels stk. 3.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:
 - a) bilag II, del III, punkt 3.1.3.3, for så vidt angår foder til kødædende akvakulturdyr
 - b) bilag II, del III, punkt 3.1.3.4, ved at tilføje yderligere specifikke regler om foder til visse akvakulturdyr eller ved at ændre disse tilføjede regler
 - c) bilag II, del III, punkt 3.1.4.2, for så vidt angår dyrlægebehandling af akvakulturdyr
 - d) bilag II, del III, ved at tilføje yderligere detaljerede betingelser for de enkelte arter om forvaltning af gydebestande, avl og produktion af yngel eller ved at ændre disse tilføjede detaljerede betingelser.
3. Kommissionen vedtager, hvis det er relevant, gennemførelsesretsakter, der fastsætter de detaljerede regler for de enkelte arter eller enkelte grupper af arter om belægningsgraden og de særlige karakteristika for produktions- og indslutningssystemer for at sikre, at de artsspecifikke behov opfyldes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

4. Med henblik på denne artikel og bilag II, del III, forstås ved »opdrættæthed«: akvakulturdyrenes levende vægt pr. kubikmeter vand på et hvilket som helst tidspunkt i videreopdræftsfasen og, hvis der er tale om fladfisk og rejer, fiskenes vægt pr. kvadratmeter.

Artikel 16

Regler om produktion af forarbejdede fødevarer

1. Erhvervsdrivende, der producerer forarbejdede fødevarer, skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del IV, og i eventuelle gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 3.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:
 - a) bilag II, del IV, punkt 1.4, for så vidt angår sikkerhedsforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger, der skal træffes af erhvervsdrivende
 - b) bilag II, del IV, punkt 2.2.2, for så vidt angår art og sammensætning af produkter og stoffer, hvis anvendelse i forarbejdede fødevarer er tilladt, og betingelser, på hvilke de kan anvendes
 - c) bilag II, del IV, punkt 2.2.4, for så vidt angår beregningen af den procentdel af landbrugsingredienser, der er omhandlet i artikel 30, stk. 5, litra a), nr. ii), og litra b), nr. i), herunder de fødevaretilsætningsstoffer, der i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, og som anses som landbrugsingredienser med henblik på sådanne beregninger.

Disse delegerede retsakter omfatter ikke muligheden for at anvende aromastoffer eller aromapræparater, som hverken er naturlige i henhold til artikel 16, stk. 2, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 ⁽¹⁾ eller økologiske.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, hvilke teknikker der er tilladt til forarbejdning af fødevarer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevaringredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34).

*Artikel 17***Regler om produktion af forarbejdet foder**

1. Erhvervsdrivende, der producerer forarbejdet foder, skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del V, og i eventuelle gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 3.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag II, del V, punkt 1.4, ved at tilføje yderligere sikkerhedsforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger, der skal træffes af erhvervsdrivende, eller ved at ændre disse tilføjede foranstaltninger.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, hvilke teknikker der er tilladt til anvendelse ved forarbejdning af foderprodukter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

*Artikel 18***Regler om produktion af vin**

1. Erhvervsdrivende, der producerer produkter i vinsektoren, skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del VI.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:
 - a) bilag II, del VI, punkt 3.2, ved at tilføje yderligere ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der er forbudt, eller ved at ændre disse tilføjede elementer
 - b) bilag II, del VI, punkt 3.3.

*Artikel 19***Regler om produktion af gær, der anvendes som fødevare eller foder**

1. Erhvervsdrivende, der producerer gær, som skal anvendes som fødevare eller foder, skal navnlig overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del VII.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag II, del VII, punkt 1.3, ved at tilføje yderligere detaljerede produktionsregler for gær, eller ved at ændre disse tilføjede regler.

*Artikel 20***Fravær af visse produktionsregler for specifikke dyrearter og arter af akvakulturdyr**

Indtil der er vedtaget:

- a) supplerende generelle regler for andre dyrearter end dem, der er reguleret i bilag II, del II, punkt 1.9, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, litra e)
 - b) de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, for dyrearter, eller
 - c) de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, for arter eller grupper af arter af akvakulturdyr,
- kan en medlemsstat anvende detaljerede nationale produktionsregler for specifikke dyrearter eller grupper af dyrearter i forbindelse med de elementer, der skal omfattes af de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a), b) og c), forudsat at disse nationale regler er i overensstemmelse med denne forordning, og forudsat at de ikke forbyder, begrænser eller hindrer markedsføring af produkter, der er produceret uden for dens område, og som overholder denne forordning.

*Artikel 21***Regler om produktion af produkter, som ikke er omfattet af de kategorier af produkter, der er omhandlet i artikel 12-19**

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag II ved at tilføje detaljerede produktionsregler samt regler om omlægningskravet for produkter, som ikke er omfattet af de kategorier af produkter, der er omhandlet i artikel 12-19, eller ved at ændre disse tilføjede regler.

Disse delegerede retsakter skal bygge på de mål og principper for økologisk produktion, der er fastlagt i kapitel II, og overholde de generelle produktionsregler i artikel 9, 10 og 11 og de gældende detaljerede produktionsregler, der er fastsat for lignende produkter i bilag II. De skal fastsætte krav vedrørende navnlig behandling, metoder og input, der er forbudt eller tilladt, eller omlægningsperioder for de pågældende produkter.

2. I mangel af detaljerede produktionsregler som omhandlet i stk. 1:
- a) skal de erhvervsdrivende for så vidt angår de produkter, der er omhandlet i stk. 1, overholde de principper, der er fastsat i artikel 5 og 6, med de fornødne ændringer af de principper, der er fastsat i artikel 7, og de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9-11
 - b) kan en medlemsstat for så vidt angår de produkter, der er omhandlet i stk. 1, anvende detaljerede nationale produktionsregler, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med denne forordning, og forudsat at de ikke forbyder, begrænser eller hindrer markedsføring af produkter, der er produceret uden for dens område, og som overholder denne forordning.

Artikel 22

Vedtagelse af særlige produktionsregler

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning ved at fastsætte:
- a) kriterierne for at fastlægge, hvorvidt en situation kan betegnes som katastrofesituationer, der kan henføres til »ugunstige vejrforhold«, »dyresygdomme«, en »miljøhændelse«, en »naturkatastrofe« eller en »katastrofal hændelse« som defineret i henholdsvis artikel 2, stk. 1, litra h), i), j), k) og l), i forordning (EU) nr. 1305/2013 samt eventuelle sammenlignelige situationer
 - b) særlige regler, herunder eventuelle undtagelser fra denne forordning, om, hvordan medlemsstaterne skal behandle sådanne katastrofesituationer, hvis de beslutter at anvende denne artikel, og
 - c) særlige regler om overvågning og rapportering i sådanne tilfælde.

Disse kriterier og regler er underlagt principperne for økologisk produktion i kapitel II.

2. I tilfælde, hvor en medlemsstat formelt har anerkendt en hændelse som en naturkatastrofe, jf. artikel 18, stk. 3, eller artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013, og denne hændelse gør det umuligt at overholde de produktionsregler, der er fastsat i nærværende forordning, kan denne medlemsstat tillade, at produktionsreglerne fraviges i en begrænset periode, indtil den økologiske produktion kan genetableres, jf. dog principperne i kapitel II og eventuelle delegerede retsakter vedtaget i henhold til stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1, for at gøre det muligt, at økologisk produktion videreføres eller genoptages i tilfælde af en katastrofesituation.

Artikel 23

Indsamling, emballering, transport og opbevaring

1. De erhvervsdrivende sikrer, at økologiske produkter og omlægningsprodukter indsamles, emballeres, transporteres og opbevares i overensstemmelse med reglerne i bilag III.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:
- a) bilag III, afdeling 2
 - b) bilag III, afdeling 3, 4 og 6, ved at tilføje yderligere særlige regler om transport og modtagelse af de pågældende produkter eller ved at ændre disse tilføjede regler.

Artikel 24

Godkendelse af produkter og stoffer til anvendelse i økologisk produktion

1. Kommissionen kan give tilladelse til, at visse produkter og stoffer anvendes i økologisk produktion, og skal opføre alle sådanne tilladte produkter og stoffer på begrænsede lister med henblik på følgende formål:
- a) som aktivstoffer, der skal bruges i plantebeskyttelsesmidler
 - b) som gødningsstoffer, jordforbedringsmidler og næringsstoffer
 - c) som ikkeøkologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse eller alge- eller gæroprindelse eller som fodermidler af mikrobiel eller mineralsk oprindelse
 - d) som fodertilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer
 - e) som midler til rengøring og desinficering af damme, bure, tanke, raceways, bygninger eller anlæg, som anvendes til animalsk produktion
 - f) som midler til rengøring og desinficering i bygninger og anlæg til planteproduktion, herunder til opbevaring på en landbrugsbedrift

g) som produkter, der anvendes til rengøring og desinficering i forarbejdnings- og oplagringsfaciliteter.

2. Kommissionen kan i tillæg til de produkter og stoffer, der er tilladt i overensstemmelse med stk. 1, give tilladelse til, at visse produkter og stoffer anvendes i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer og af gær anvendt som fødevare eller foder, og skal opføre alle sådanne tilladte produkter og stoffer på begrænsede lister med henblik på følgende formål:

a) som fodertilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer

b) som ikkeøkologiske landbrugsingredienser, der skal anvendes til produktion af forarbejdede økologiske fødevarer

c) som tekniske hjælpestoffer til produktion af gær og gærprodukter.

3. Tilladelse til anvendelse af de produkter og stoffer, der er omhandlet i stk. 1, i økologisk produktion er underlagt principperne i kapitel II og følgende kriterier, der skal vurderes som en helhed:

a) De er væsentlige for vedvarende produktion og for den anvendelse, som de er tilsigtet.

b) Alle de pågældende produkter og stoffer er af vegetabilsk oprindelse, med oprindelse i alger, af animalsk, mikrobiel eller mineralsk oprindelse, undtagen i tilfælde af at der ikke findes produkter eller stoffer fra sådanne kilder i tilstrækkelige mængder eller kvaliteter, eller af at der ikke findes alternativer.

c) Følgende gælder for produkterne i stk. 1, litra a):

i) Deres anvendelse er af væsentlig betydning for at bekæmpe en skadegører, hvor der ikke er andre biologiske, fysiske eller opdrætsmæssige alternativer, dyrkningsmetoder eller andre effektive produktionsmetoder til rådighed.

ii) Hvis disse produkter ikke er af vegetabilsk oprindelse, med oprindelse i alger, af animalsk, mikrobiel eller mineralsk oprindelse og ikke er identiske med deres naturlige form, udelukker betingelserne for deres anvendelse enhver direkte kontakt med de spiselige dele af afgrøden.

d) For produkterne i stk. 1, litra b), gælder, at anvendelsen af disse produkter er af væsentlig betydning for at opnå eller bevare jordens frugtbarhed eller for at opfylde afgrødernes specifikke næringsbehov eller til specifikke jordforbedringsformål.

e) Følgende gælder for produkterne i stk. 1, litra c) og d):

i) Deres anvendelse er nødvendig for at bevare dyrenes sundhed, velfærd og levedygtighed og bidrager til en passende kost, der opfylder de pågældende arters fysiologiske behov og adfærdsmæssige behov, eller deres anvendelse er nødvendig for at producere eller opbevare foder, fordi det er umuligt at producere eller opbevare foder uden at anvende disse stoffer.

ii) Foder af mineralsk oprindelse, sporstoffer, vitaminer eller provitaminer er af naturlig oprindelse, undtagen i tilfælde af at produkter eller stoffer fra sådanne kilder ikke kan skaffes i tilstrækkelige mængder eller kvaliteter, eller af at der ikke findes alternativer.

iii) Anvendelse af ikkeøkologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse er nødvendig, fordi fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse produceret i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion ikke er til rådighed i tilstrækkelig mængde.

iv) Anvendelse af ikkeøkologiske krydderier, urter og melasse er nødvendig, fordi sådanne produkter ikke er tilgængelige i økologisk form, de skal produceres eller tilberedes uden kemiske opløsningsmidler og deres anvendelse er begrænset til 1 % af en bestemt arts foderration, beregnet årligt i procent af tørstofindholdet i foder af landbrugsoprindelse.

4. Tilladelse til anvendelse af de produkter og stoffer, der er omhandlet i stk. 2, i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer eller i produktion af gær anvendt som fødevare eller foder er underlagt principperne i kapitel II og følgende kriterier, der skal vurderes som en helhed:

a) Alternative produkter eller stoffer, der er tilladt i henhold til denne artikel, eller teknikker, der overholder denne forordning, findes ikke.

b) Det er umuligt at producere eller konservere fødevarer eller at opfylde bestemte ernæringsmæssige krav, som er fastsat i medfør af EU-lovgivningen, uden anvendelse af disse produkter eller stoffer.

c) De forekommer i naturen og må kun have undergået mekaniske, fysiske, biologiske, enzymatiske eller mikrobielle processer, medmindre produkter eller stoffer fra sådanne kilder ikke findes i tilstrækkelige mængder eller kvaliteter.

d) En økologisk ingrediens er ikke til rådighed i tilstrækkelig mængde.

5. Tilladelse til anvendelse af produkter eller stoffer, frembragt ved kemisk syntese i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2, gives udelukkende i tilfælde, hvor anvendelse af eksterne input, jf. artikel 5, litra g), vil være årsag til en uacceptabel påvirkning af miljøet.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af stk. 3 og 4 ved at tilføje yderligere kriterier for tilladelse af de produkter og stoffer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til anvendelse i økologisk produktion i almindelighed og i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed, samt yderligere kriterier for tilbagetrækning af sådanne tilladelse, eller ved at ændre disse tilføjede kriterier.

7. Når en medlemsstat mener, at et produkt eller et stof bør tilføjes til eller fjernes fra de lister over godkendte produkter og stoffer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, eller at de anvendelsesspecifikationer, som er omhandlet i produktionsreglerne, bør ændres, sørger den for, at et dossier med begrundelsen for tilføjelsen, fjernelsen eller andre ændringer sendes officielt til Kommissionen og de øvrige medlemsstater og er offentligt tilgængeligt med forbehold af EU-lovgivningen og national lovgivning om databeskyttelse.

Kommissionen offentliggør alle anmodninger omhandlet i dette stykke.

8. Kommissionen vurderer regelmæssigt de lister, der er omhandlet i denne artikel.

Listen over ikkeøkologiske ingredienser, jf. stk. 2, litra b), revideres mindst en gang om året.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om tilladelse eller tilbagetrækning af tilladelse af produkter og stoffer, jf. stk. 1 og 2, som må anvendes i økologisk produktion i almindelighed og i produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i særdeleshed, og om fastlæggelse af procedurer, der skal følges ved udstedelse af sådanne tilladelser og ved udarbejdelse af lister over sådanne produkter og stoffer og, hvor det er relevant, beskrivelse af disse, krav til sammensætning af dem og anvendelsesbetingelser for dem.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 25

Medlemsstaternes tilladelse til anvendelse af ikkeøkologiske landbrugsingredienser i forarbejdede økologiske fødevarer

1. Når det er nødvendigt for at sikre adgang til visse landbrugsingredienser, og når sådanne ingredienser ikke er til rådighed i økologisk form i tilstrækkelig mængde, kan en medlemsstat på en erhvervsdrivendes anmodning give midlertidig tilladelse til anvendelse af ikkeøkologiske landbrugsingredienser til produktion af forarbejdede økologiske fødevarer på dens område i en periode på højst seks måneder. Denne tilladelse gælder for alle erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaten giver straks meddelelse om en tilladelse, der er givet for dens område i overensstemmelse med stk. 1, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater via et IT-system, som giver mulighed for elektronisk udveksling af dokumenter og oplysninger, og som Kommissionen stiller til rådighed.

3. Medlemsstaten kan forlænge den i stk. 1 omhandlede tilladelse to gange af hver seks måneders varighed, forudsat at ingen anden medlemsstat har gjort indsigelse, ved i det system, der er omhandlet i stk. 2, at oplyse, at sådanne ingredienser er tilgængelige i økologisk form i tilstrækkelig mængde.

4. En kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, der er anerkendt i henhold til artikel 46, stk. 1, kan for højst seks måneder give en midlertidig tilladelse, jf. nærværende artikels stk. 1, til erhvervsdrivende i tredjelande, der anmoder om en sådan tilladelse, og som er underlagt den nævnte kontrolmyndigheds eller det nævnte kontrolorgans kontrol, forudsat at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt i det pågældende tredjeland. Tilladelsen kan forlænges højst to gange af hver seks måneders varighed.

5. Når en medlemsstat efter to forlængelser af en midlertidig tilladelse på grundlag af objektive oplysninger vurderer, at tilgængeligheden af sådanne ingredienser i økologisk form stadig er utilstrækkelig til at opfylde de erhvervsdrivendes kvalitative og kvantitative behov, kan den fremsætte en anmodning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 7.

Artikel 26

Indsamling af data om tilgængeligheden på markedet af økologisk planteforneringsmateriale og omlægningsplanteforneringsmateriale, økologiske dyr og økologisk akvakulturyngel

1. Hver medlemsstat sikrer, at der oprettes en regelmæssigt ajourført database til registrering af det økologiske planteforneringsmateriale og omlægningsplanteforneringsmaterialet, undtagen småplanter, men inklusive læggekartofler, der er til rådighed på dens område.

2. Medlemsstaterne skal have systemer, der giver erhvervsdrivende, som afsætter økologisk planteformeringsmateriale eller omlægningsplanteformeringsmateriale, økologiske dyr eller økologisk akvakulturyngel, og som kan levere det i tilstrækkelige mængder og inden for et rimeligt tidsrum, mulighed for, sammen med deres navne og kontaktoplysninger, på frivillig basis og vederlagsfrit at offentliggøre oplysninger om følgende:

- a) det økologiske planteformeringsmateriale og omlægningsplanteformeringsmaterialet såsom planteformeringsmateriale af økologisk heterogent materiale eller af økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion, undtagen småplanter, men inklusive læggekartofler, som er til rådighed; materialets mængde i vægt; og den tid på året, hvor det er til rådighed; sådant materiale anføres med mindst det latinske videnskabelige navn
- b) de økologiske dyr, som der kan indrømmes undtagelse for i overensstemmelse med bilag II, del II, punkt 1.3.4.4; antal dyr til rådighed opdelt efter køn; oplysninger, hvis det er relevant, vedrørende de forskellige arter af dyr med hensyn til racer og linjer til rådighed; dyrenes racer, dyrenes alder og andre relevante oplysninger
- c) økologisk akvakulturyngel til rådighed på bedriften og deres sundhedsstatus i overensstemmelse med Rådets direktiv 2006/88/EF ⁽¹⁾ og produktionskapaciteten for hver akvakulturart.

3. Medlemsstaterne kan også indføre systemer, der giver erhvervsdrivende, som afsætter racer og linjer, der egner sig til økologisk produktion i overensstemmelse med bilag II, del II, punkt 1.3.3, eller økologiske hønniker, og som kan levere disse dyr i tilstrækkelige mængder og inden for et rimeligt tidsrum, mulighed for, sammen med navne og kontaktoplysninger, at offentliggøre de relevante oplysninger på frivillig basis og vederlagsfrit.

4. Erhvervsdrivende, som vælger at indføre oplysninger om planteformeringsmateriale eller dyr eller akvakulturyngel i systemerne, jf. stk. 2 og 3, sikrer, at oplysningerne ajourføres regelmæssigt, og sikrer at oplysningerne fjernes fra listerne, når planteformeringsmaterialet eller dyrene eller akvakulturyngelen ikke længere er til rådighed.

5. Med henblik på stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne vedblive med at anvende allerede eksisterende relevante informationssystemer.

6. Kommissionen offentliggør et link til hver af de nationale databaser eller systemer på et særligt kommissions-websted, således at brugerne kan tilgå sådanne databaser eller systemer i hele Unionen.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at:

- a) give tekniske detaljer vedrørende oprettelse og vedligeholdelse af databaser, jf. stk. 1, og systemer, jf. stk. 2
- b) give specifikationer med hensyn til indsamling af oplysninger, jf. stk. 1 og 2
- c) give specifikationer med hensyn til ordninger for deltagelse i de databaser, der er omhandlet i stk. 1, og i de systemer, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og
- d) fastsætte nærmere bestemmelser om de oplysninger, som medlemsstaterne skal give i overensstemmelse med artikel 53, stk. 6.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 27

Forpligtelser og tiltag i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse

En erhvervsdrivende, der har mistanke om, at et produkt, som denne har produceret, tilberedt eller importeret eller har modtaget fra en anden erhvervsdrivende, ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal med forbehold af artikel 28, stk. 2:

- a) identificere og udskille det pågældende produkt
- b) undersøge, om mistanken er begrundet
- c) undlade at markedsføre det pågældende produkt som et økologisk produkt eller omlægningsprodukt og undlade at anvende det i økologisk produktion, medmindre mistanken kan udelukkes
- d) når mistanken er begrundet eller ikke kan udelukkes, straks underrette den relevante kompetente myndighed eller efter omstændighederne den relevante kontrolmyndighed eller det relevante kontrolorgan, og om nødvendigt give den eller det tilgængelige elementer
- e) samarbejde fuldt med den relevante kompetente myndighed eller efter omstændighederne den relevante kontrolmyndighed eller det relevante kontrolorgan om at undersøge og kortlægge årsagerne til mistanken om manglende overholdelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14).

*Artikel 28***Forebyggende foranstaltninger for at undgå forekomst af ikketilladte produkter og stoffer**

1. For at undgå forurening med produkter eller stoffer, der ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, træffer de erhvervsdrivende følgende forebyggende foranstaltninger i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen:

- a) iværksætte og opretholde forholdsmæssige og passende foranstaltninger for at identificere risikoen for forurening af økologisk produktion og økologiske produkter med ikketilladte produkter eller stoffer, herunder systematisk identifikation af kritiske proceduremæssige skridt
- b) iværksætte og opretholde forholdsmæssige og passende foranstaltninger for at undgå risikoen for forurening af økologisk produktion og økologiske produkter med ikketilladte produkter eller stoffer
- c) regelmæssigt revidere og tilpasse sådanne foranstaltninger, og
- d) overholde andre relevante krav i denne forordning, som sikrer adskillelsen af økologiske, omlægnings- og ikkeøkologiske produkter.

2. Når en erhvervsdrivende, der som følge af forekomst af et produkt eller stof, som ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i et produkt, der planlægges anvendt eller markedsført som et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt, har mistanke om, at sidstnævnte produkt ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal den erhvervsdrivende:

- a) identificere og udskille det pågældende produkt
- b) undersøge, om mistanken er begrundet
- c) undlade at markedsføre det pågældende produkt som et økologisk produkt eller omlægningsprodukt og undlade at anvende det i økologisk produktion, medmindre mistanken kan udelukkes
- d) når mistanken er begrundet eller ikke kan udelukkes, straks underrette den relevante kompetente myndighed eller efter omstændighederne den relevante kontrolmyndighed eller det relevante kontrolorgan, og om nødvendigt give den eller det tilgængelige elementer
- e) samarbejde fuldt ud med den relevante kompetente myndighed eller efter omstændighederne den relevante kontrolmyndighed eller det relevante kontrolorgan om at undersøge og kortlægge årsagerne til forekomst af ikketilladte produkter eller stoffer.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede regler om:

- a) de proceduremæssige skridt, som erhvervsdrivende skal følge, jf. stk. 2, litra a)-e), og de relevante dokumenter, som de skal forelægge
- b) de forholdsmæssige og passende foranstaltninger, som erhvervsdrivende skal træffe og revidere for at identificere og undgå risikoen for forurening, jf. stk. 1, litra a), b) og c).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

*Artikel 29***Foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af forekomst af ikketilladte produkter eller stoffer**

1. Hvis den kompetente myndighed eller efter omstændighederne en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan modtager dokumenterede oplysninger om forekomst af produkter eller stoffer, der ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, eller er blevet underrettet af en erhvervsdrivende i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, litra d), eller konstaterer sådanne produkter eller stoffer i et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt:

- a) foretager den eller det straks en officiel undersøgelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625 med henblik på at fastslå kilden og årsagen med henblik på at verificere overholdelse af artikel 9, stk. 3, første afsnit, og artikel 28, stk. 1; en sådan undersøgelse udføres så hurtigt som muligt, inden for et rimeligt tidsrum, idet der tages hensyn til produktets holdbarhed og sagens kompleksitet
- b) forbyder den eller det midlertidigt både markedsføring af de pågældende produkter som økologiske produkter eller omlægningsprodukter og deres anvendelse i økologisk produktion, mens resultaterne af undersøgelsen, jf. litra a), afventes.

2. Det berørte produkt må ikke markedsføres som et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt, og det må ikke anvendes i økologisk produktion, hvis den kompetente myndighed eller efter omstændighederne en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan har fastslået, at den pågældende erhvervsdrivende:

- a) har anvendt produkter eller stoffer, der i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion
- b) ikke har truffet de forebyggende foranstaltninger, jf. artikel 28, stk. 1, eller
- c) ikke har truffet foranstaltninger som opfølgning på relevante tidligere anmodninger fra de kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder eller kontrolorganer.

3. Den pågældende erhvervsdrivende skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger til resultatet af undersøgelsen, jf. stk. 1, litra a). Den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet skal føre fortegnelser over den undersøgelse, som den eller det har foretaget.

Når det er påkrævet, skal den pågældende erhvervsdrivende træffe de korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå fremtidig forurening.

4. Den 31. december 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne artikel, om forekomst af produkter eller stoffer, der i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, og om vurderingen af de nationale regler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5. Rapporten kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag om yderligere harmonisering.

5. Medlemsstater, som har regler om, at produkter, der indeholder mere end et vist niveau af produkter eller stoffer, der ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, ikke må markedsføres som økologiske produkter, kan fortsat anvende disse regler, forudsat at disse regler ikke forbyder, begrænser eller hindrer markedsføring af produkter, der er produceret som økologiske produkter i andre medlemsstater, hvor disse produkter er produceret i overensstemmelse med denne forordning. Medlemsstater, der anvender nærværende stykke, underretter straks Kommissionen herom.

6. De kompetente myndigheder dokumenterer resultaterne af undersøgelserne, jf. stk. 1, samt alle foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at udarbejde bedste praksis, og yderligere foranstaltninger for at undgå forekomst af produkter og stoffer, der i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion.

Medlemsstaterne stiller disse oplysninger til rådighed for de øvrige medlemsstater og Kommissionen via et IT-system, som muliggøre elektronisk udvekslingen af dokumenter og oplysninger, og som Kommissionen stiller til rådighed.

7. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger på deres område for at undgå utilsigtet forekomst i økologisk landbrug af produkter og stoffer, der ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion. Sådanne foranstaltninger må ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af produkter, der er produceret i andre medlemsstater som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, hvor disse produkter er produceret i overensstemmelse med denne forordning. Medlemsstater, der anvender nærværende stykke, underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede regler om:

- a) metoden, som de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndigheder eller kontrolorganer skal anvende, til konstatering og evaluering af forekomst af produkter og stoffer, der ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion
- b) de nærmere bestemmelser om og formatet for de oplysninger, som medlemsstaterne skal stille til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater, jf. denne artikels stk. 6.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

9. Medlemsstaterne sender i elektronisk form senest den 31. marts hvert år Kommissionen relevante oplysninger om tilfælde af forurening med ikketilladte produkter eller stoffer i det foregående år, herunder oplysninger, som er indsamlet ved grænsekontrolsteder, om arten af den forurening, der er konstateret, og navnlig årsag, kilde, forureningsniveau samt mængden og arten af forurenede produkter. Disse oplysninger indsamles af Kommissionen via det IT-system, som Kommissionen stiller til rådighed, og anvendes til at lette udarbejdelsen af bedste praksis for at undgå forurening.

KAPITEL IV

MÆRKNING

Artikel 30

Brug af betegnelser for økologisk produktion

1. Med henblik på denne forordning anses et produkt for at være forsynet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion, når produktet eller dets ingredienser eller de fodermidler, der er anvendt til dets produktion, i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne er beskrevet med betegnelser, der lader køberen formode, at produktet eller ingredienserne eller fodermidlerne er produceret i overensstemmelse med denne forordning. Navnlig betegnelserne opført i bilag IV samt afledninger og diminutivformer heraf som f.eks. »bio-« og »øko-« må hver for sig eller i kombination anvendes i hele Unionen og på alle de sprog, der er opført i nævnte bilag, i forbindelse med mærkning af og reklame for de produkter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, og som overholder denne forordning.

2. For de produkter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, må de betegnelser, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, ikke anvendes nogen steder i Unionen på et sprog, der er opført i bilag IV, til mærkning af, reklame for og i handelsdokumenter vedrørende et produkt, der ikke overholder denne forordning.

Desuden må der ikke anvendes betegnelser, herunder betegnelser anvendt i varemærker eller firmanavne, eller praksis i forbindelse med mærkning eller reklame, hvis de kan vildlede forbrugeren eller brugeren ved at antyde, at et produkt eller dets ingredienser overholder denne forordning.

3. Produkter, der er produceret i omlægningsperioden, må ikke mærkes som, og der må ikke reklameres for dem som, økologiske produkter eller omlægningsprodukter.

Planteformeringsmateriale, fødevarerprodukter af vegetabilsk oprindelse og foderprodukter af vegetabilsk oprindelse, der er produceret i omlægningsperioden, og som er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, kan imidlertid mærkes som, og der må reklameres for dem som, omlægningsprodukter med betegnelsen »omlægningsprodukt« eller en tilsvarende betegnelse sammen med de betegnelser, der er omhandlet i stk. 1.

4. De betegnelser, der er omhandlet i stk. 1 og 3, må ikke anvendes i forbindelse med et produkt, for hvilket det i henhold til EU-retten kræves, at mærkning eller reklame skal angive, at produktet indeholder GMO'er, består af GMO'er eller er fremstillet af GMO'er.

5. For forarbejdede fødevarer kan de betegnelser, der er omhandlet i stk. 1, anvendes:

a) i varebetegnelsen og på ingredienslisten, når en sådan liste er obligatorisk i henhold til EU-lovgivningen, hvis:

- i) den pågældende forarbejdede fødevarer er produceret efter de produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del IV, og de regler, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3
- ii) mindst 95 % af produktets landbrugsingredienser efter vægt er økologiske, og
- iii) i tilfælde af aromastoffer, de kun anvendes for naturlige aromastoffer og naturlige aromapræparater mærket i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EF) nr. 1334/2008 og alle aromaelementerne og bærerne af aromaelementer er økologiske

b) udelukkende på ingredienslisten, hvis:

- i) under 95 % af produktets landbrugsingredienser efter vægt er økologiske, og forudsat at disse ingredienser overholder de produktionsregler, der er fastsat i denne forordning, og
- ii) den forarbejdede fødevarer overholder de produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del IV, punkt 1.5, punkt 2.1, litra a) og b), og punkt 2.2.1, og de regler, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3

c) i varebetegnelsen og på ingredienslisten, hvis:

- i) hovedingrediensen er et jagt- eller fiskeriprodukt
- ii) betegnelsen i stk. 1 tydeligt i varebetegnelsen er tilknyttet en anden ingrediens, der er økologisk og forskellig fra hovedingrediensen
- iii) alle andre landbrugsingredienser er økologiske, og
- iv) den pågældende fødevarer overholder bilag II, del IV, punkt 1.5, punkt 2.1, litra a) og b), og punkt 2.2.1, og de regler, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.

Af ingredienslisten som omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), skal det fremgå, hvilke ingredienser der er økologiske. Henvisninger til økologisk produktion må kun forekomme i tilknytning til de økologiske ingredienser.

På ingredienslisten som omhandlet i første afsnit, litra b) og c), skal de økologiske ingrediensers samlede procentdel i forhold til den samlede mængde af landbrugsingredienser være angivet.

Betegnelserne i stk. 1, når de anvendes på ingredienslisten, jf. nærværende stykkes første afsnit, litra a), b) og c), og procentangivelsen som omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit skal fremstå i samme farve og størrelse og med samme skrifttype som de øvrige angivelser på ingredienslisten.

6. For forarbejdet foder kan betegnelserne i stk. 1 anvendes i varebetegnelsen og på ingredienslisten, forudsat at:

- a) det pågældende forarbejdede foder er produceret efter de produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del II, III og V, og de specifikke regler, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3
- b) alle de ingredienser af landbrugsoprindelse, der er indeholdt i det forarbejdede foder, er økologiske, og
- c) mindst 95 % af produktets tørstof er økologisk.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af:

- a) nærværende artikel ved at tilføje yderligere regler om mærkning af produkter, der er opført i bilag I, eller ved at ændre disse tilføjede regler, og
- b) listen over betegnelser i bilag IV under hensyntagen til den sproglige udvikling i medlemsstaterne.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte detaljerede krav til anvendelse af denne artikels stk. 3.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 31

Mærkning af produkter og stoffer, der anvendes i afgrødeproduktion

Uanset denne forordnings anvendelsesområde som fastsat i artikel 2, stk. 1, kan produkter og stoffer, der anvendes i et plantebeskyttelsesmiddel eller som gødningsstof, jordforbedringsmiddel eller næringsstof, som er tilladt i overensstemmelse med artikel 9 og 24, forsynes med en angivelse af, at disse produkter eller stoffer er blevet tilladt til anvendelse i økologisk produktion i henhold til denne forordning.

Artikel 32

Obligatoriske oplysninger

1. Når produkter er forsynet med betegnelser som omhandlet i artikel 30, stk. 1, herunder produkter, der er mærket som omlægningsprodukter i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3:

- a) skal kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, også være anført ved mærkning, og
- b) skal Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion, jf. artikel 33, for så vidt angår færdigpakkede fødevarer også være anført på emballagen, undtagen i de tilfælde, der omhandlet i artikel 30, stk. 3, og stk. 5, litra b) og c)

2. Når Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion anvendes, skal det også angives, hvor de landbrugsråvarer, som indgår i produktet, er produceret; dette sted skal anføres i samme synsfelt som logoet og efter omstændighederne antage en af følgende former:

- a) »EU-jordbrug«, hvis landbrugsråvarerne er produceret i Unionen
- b) »ikke-EU-jordbrug«, hvis landbrugsråvarerne er produceret i tredjelande
- c) »EU-/ikke-EU-jordbrug«, hvis en del af landbrugsråvarerne er produceret i Unionen, og en anden del er produceret i tredjelande.

Med henblik på første afsnit kan betegnelsen »jordbrug« erstattes af »akvakultur«, hvor det er relevant. Betegnelsen »EU-« eller »ikke-EU-« kan erstattes af eller suppleres med angivelsen af et land eller med angivelsen af et land og en region, hvis alle de landbrugsråvarer, der indgår i produktet, er produceret i det pågældende land og, hvis det er relevant, i den pågældende region.

I forbindelse med betegnelsen af det sted, hvor de landbrugsråvarer, der indgår i produktet, er produceret, jf. første og tredje afsnit, kan små mængder ingredienser efter vægt udelades, forudsat at den samlede mængde udeladte ingredienser ikke overstiger 5 % af den samlede mængde efter vægt af landbrugsråvarer.

Betegnelsen »EU-« eller »ikke-EU-« må ikke fremstå i en farve og størrelse og med en skrifttype, der er mere fremtrædende end produktets navn.

3. De angivelser, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2 og i artikel 33, stk. 3, skal anbringes på et iøjnefaldende sted på en sådan måde, at de er klart synlige, og skal være letlæselige og af permanent karakter.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af nærværende artikels stk. 2 og artikel 33, stk. 3, ved at tilføje yderligere regler om mærkning eller ved at ændre disse tilføjede regler.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) praktiske ordninger for anvendelse, udformning, sammensætning og størrelse af de angivelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), og stk. 2, og i artikel 33, stk. 3
- b) tildeling af kodenumre til kontrolmyndigheder og kontrolorganer
- c) angivelse af, hvor landbrugsråvarerne er produceret, i henhold til stk. 2 og artikel 33, stk. 3.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 33

Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion

1. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må anvendes i mærkning og udformning af samt reklame for produkter, der overholder denne forordning.

Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion kan også anvendes til oplysnings- og uddannelsesformål i forbindelse med logoets eksistens og reklame for logoet, forudsat at denne anvendelse ikke kan vildlede forbrugeren med hensyn til økologisk produktion af specifikke produkter, og forudsat at logoet gengives i overensstemmelse med reglerne i bilag V. I dette tilfælde finder kravene i artikel 32, stk. 2 og i bilag V, punkt 1.7, ikke anvendelse.

Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må ikke anvendes i forbindelse med forarbejdede fødevarer som omhandlet i artikel 30, stk. 5, litra b) og c), og i forbindelse med omlægningsprodukter som omhandlet i artikel 30, stk. 3.

2. Bortset fra i de tilfælde, hvor det anvendes i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, er Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion en officiel attestering i henhold til artikel 86 og 91 i forordning (EU) 2017/625.

3. Anvendelse af Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion er frivillig, hvad angår produkter importeret fra tredjelande. Hvis nævnte logo optræder i mærkningen af sådanne produkter, skal angivelsen som omhandlet i artikel 32, stk. 2, også optræde i mærkningen.

4. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion skal følge den model, der er fastsat i bilag V, og skal overholde bestemmelserne i nævnte bilag.

5. Nationale logoer og private logoer kan anvendes til mærkning og udformning af samt reklame for produkter, der overholder denne forordning.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag V for så vidt angår Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion og de regler, der knytter sig hertil.

KAPITEL V

CERTIFICERING

Artikel 34

Certificeringsordning

1. Før markedsføringen af et produkt som »økologisk produkt« eller »omlægningsprodukt« eller før omlægningsperioden skal erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende, jf. artikel 36, der producerer, tilbereder, distribuerer eller opbevarer økologiske produkter eller omlægningsprodukter, importerer sådanne produkter fra et tredjeland eller eksporterer sådanne produkter til et tredjeland, eller som markedsfører sådanne produkter, give meddelelse om deres aktivitet til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor deres aktivitet udøves, og hvor deres virksomhed er underlagt kontrolordningen.

Hvis de kompetente myndigheder har overdraget deres ansvarsområder eller delegeret visse offentlige kontrolopgaver eller visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til flere end én kontrolmyndighed eller flere end ét kontrolorgan, skal de erhvervsdrivende eller grupperne af erhvervsdrivende i den meddelelse, der er omhandlet i første afsnit, angive hvilken kontrolmyndighed eller hvilket kontrolorgan, der verificerer, om deres aktivitet er i overensstemmelse med denne forordning, og udsteder et certifikat, jf. artikel 35, stk. 1.

2. Erhvervsdrivende, der sælger færdigpakkede økologiske produkter direkte til den endelige forbruger eller bruger, er fritaget fra meddelelesespligten, jf. denne artikels stk. 1, og fra forpligtelsen til at være i besiddelse af et certifikat, jf. artikel 35, stk. 2, forudsat at de ikke producerer, tilbereder, opbevarer — undtagen i forbindelse med salgsstedet — eller importerer sådanne produkter fra et tredjeland eller udlægger sådanne aktiviteter til en anden erhvervsdrivende.

3. Hvis erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende udlægger aktiviteter til tredjemand, skal både den pågældende erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende og den tredjemand, til hvem disse aktiviteter er udlagt, overholde stk. 1, undtagen hvis den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende i meddelelsen omhandlet i stk. 1 har erklæret, at den forbliver ansvarlig for så vidt angår økologisk produktion og den ikke har overdraget dette ansvar til underleverandøren. I sådanne tilfælde verificerer de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet i forbindelse med den kontrol, som den eller det foretager af de erhvervsdrivende eller de grupper af erhvervsdrivende, der har udlagt deres aktiviteter, at de udlagte aktiviteter er i overensstemmelse med denne forordning.

4. Medlemsstaterne kan udpege en myndighed eller godkende et organ som skal modtage de i stk. 1 omhandlede meddelelser.

5. Erhvervsdrivende, grupper af erhvervsdrivende og underleverandører skal føre fortegnelser i overensstemmelse med denne forordning over de forskellige aktiviteter, som de udøver.

6. Medlemsstaterne fører ajourførte fortegnelser med navne og adresser på erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, der har givet meddelelse om deres aktiviteter i henhold til stk. 1, og offentliggør på passende vis, herunder ved hjælp af links til et enkelt websted, en omfattende fortegnelse over disse data sammen med oplysninger om de certifikater, som i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, er udstedt til disse erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende. Medlemsstaterne skal i den forbindelse overholde kravene om beskyttelse af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁾.

7. Medlemsstaterne sikrer, at en erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende, der overholder denne forordning, og som, hvis der opkræves et gebyr i overensstemmelse med artikel 78 og 80 i forordning (EU) 2017/625, betaler et rimeligt gebyr til dækning af kontrolomkostningerne, er berettiget til at være dækket af kontrolordningen. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert gebyr, der kan opkræves, offentliggøres.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af bilag II for så vidt angår krav til føring af fortegnelser.

9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte nærmere bestemmelser og specifikationer vedrørende:

- a) format og tekniske midler for så vidt angår meddelelser, jf. stk. 1
- b) ordninger til offentliggørelse af fortegnelser, jf. stk. 6, og
- c) procedurer og ordninger for offentliggørelse af gebyrer, jf. stk. 7.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 35

Certifikat

1. De kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganet udsteder et certifikat til enhver erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende, der har givet meddelelse om sin aktivitet i henhold til artikel 34, stk. 1, og som overholder denne forordning. Certifikatet skal:

- a) så vidt muligt udstedes i elektronisk form
- b) som minimum gøre det muligt at identificere den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende, herunder en liste over medlemmerne, kategorien af produkter, der er omfattet af certifikatet, og dets gyldighedsperiode
- c) attestere, at de meddelte aktiviteter er i overensstemmelse med denne forordning, og
- d) udstedes i overensstemmelse med modellen i bilag VI.

2. Med forbehold af denne artikels stk. 8 og artikel 34, stk. 2, må erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende ikke markedsføre produkter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, medmindre de allerede er i besiddelse af et certifikat, jf. nærværende artikels stk. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

3. Det certifikat, der er omhandlet i denne artikel, er et officielt certifikat, jf. artikel 86, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/625.

4. En erhvervsdrivende eller en gruppe af erhvervsdrivende har ikke ret til at få et certifikat af mere end ét kontrolorgan i forbindelse med aktiviteter, der udøves i den samme medlemsstat, for så vidt angår samme produktkategori, heller ikke i tilfælde hvor denne erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende udøver virksomhed i forskellige faser af produktionen, tilberedningen og distributionen.

5. De enkelte medlemmer af en gruppe af erhvervsdrivende har ikke ret til at få udstedt et individuelt certifikat for aktiviteter, der er omfattet af certificeringen af den gruppe af erhvervsdrivende, hvoraf de er medlem.

6. Erhvervsdrivende skal kontrollere certifikater tilhørende de erhvervsdrivende, som er deres leverandører.

7. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 4 klassificeres produkter i overensstemmelse med følgende kategorier:

- a) uforarbejdede planter og planteprodukter, herunder frø og andet planteforneringsmateriale
- b) husdyr og uforarbejdede animalske produkter
- c) alger og uforarbejdede akvakulturprodukter
- d) forarbejdede landbrugsprodukter, herunder akvakulturprodukter, til konsum
- e) foder
- f) vin

g) andre produkter, der er opført i bilag I, eller som ikke er omfattet af ovennævnte kategorier.

8. Medlemsstaterne kan fritage erhvervsdrivende fra forpligtelsen til at være i besiddelse af et certifikat, jf. stk. 2, hvis de sælger uindpakkede økologiske produkter, bortset fra foder, direkte til den endelige forbruger, forudsat at de pågældende erhvervsdrivende ikke producerer, tilbereder, opbevarer — undtagen i forbindelse med salgsstedet — eller importerer sådanne produkter fra et tredjeland eller udlægger sådanne aktiviteter til tredjemand, og forudsat at:

- a) dette salg ikke overstiger 5 000 kg pr. år
- b) dette salg ikke udgør en årlig omsætning hvad angår uindpakkede økologiske produkter, der overstiger 20 000 EUR, eller
- c) den erhvervsdrivendes potentielle certificeringsomkostninger ikke overstiger 2 % af den samlede omsætning af uindpakkede økologiske produkter, der er solgt af denne erhvervsdrivende.

Hvis en medlemsstat beslutter at fritage de i første afsnit omhandlede erhvervsdrivende, kan den fastsætte strengere grænser end dem, der er fastsat i første afsnit.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver beslutning om at fritage erhvervsdrivende, jf. første afsnit, og om grænserne, hvortil de pågældende erhvervsdrivende er fritaget.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af modellen til certifikatet i bilag VI.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte nærmere bestemmelser og specifikationer vedrørende formen af certifikatet, jf. stk. 1, og de tekniske midler, hvormed det udstedes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 36

Gruppe af erhvervsdrivende

1. Hver gruppe af erhvervsdrivende:

- a) må kun bestå af medlemmer, som er landbrugere eller erhvervsdrivende, som producerer alger eller akvakulturdyr, og som desuden kan udøve virksomhed inden for forarbejdning, tilberedning eller markedsføring af fødevarer eller foder
- b) må kun bestå af medlemmer:
 - i) hvis individuelle certificeringsomkostninger udgør mere end 2 % af hvert medlems omsætning eller standardoutput af økologisk produktion, og hvis årlige omsætning af økologisk produktion ikke overstiger 25 000 EUR, eller hvis standardoutput af økologisk produktion ikke overstiger 15 000 EUR pr. år, eller
 - ii) som hver har en bedrift på op til:
 - 5 hektar

- 0,5 hektar, i tilfælde af drivhuse, eller
 - 15 hektar, udelukkende i tilfælde af permanente græsarealer
- c) skal være etableret i en medlemsstat eller et tredjeland
- d) skal være en juridisk person
- e) må kun bestå af medlemmer, hvis produktionsaktiviteter finder sted i geografisk nærhed af hinanden
- f) skal oprette et fælles markedsføringssystem for de produkter, som gruppen producerer, og
- g) skal indføre et system for intern kontrol, der omfatter dokumenterede kontrolaktiviteter og -procedurer, i henhold til hvilke en udpeget person eller et udpeget organ er ansvarlig(t) for at verificere, at denne forordning overholdes af hvert medlem af gruppen.
2. Kompetente myndigheder eller, hvor det er relevant, kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne trækker det i artikel 35 omhandlede certifikat tilbage for hele gruppen, hvis mangler ved etableringen eller driften af systemet for intern kontrol, jf. stk. 1, herunder især med hensyn til manglende kapacitet til at opdage eller håndtere manglende overholdelse fra de enkelte medlemmer af gruppen af erhvervsdrivendes side, påvirker økologiske produkters og omlægningsprodukters integritet.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af stk. 1 og 2, ved at tilføje bestemmelser, eller ved at ændre de tilføjede bestemmelser, navnlig for så vidt angår:
- a) ansvarsområder for de enkelte medlemmer af en gruppe af erhvervsdrivende
 - b) kriterier for fastlæggelse af den geografiske nærhed af gruppens medlemmer såsom deling af anlæg eller steder
 - c) etablering og drift af systemet for intern kontrol, herunder omfanget, indholdet og hyppigheden af den kontrol, der skal foretages, og kriterierne for at identificere mangler ved etableringen eller driften af systemet for intern kontrol.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter specifikke regler om:
- a) sammensætning og størrelse af en gruppe af erhvervsdrivende
 - b) systemerne vedrørende dokumenter og føring af fortegnelser, systemet for intern sporbarhed og listen over erhvervsdrivende
 - c) udveksling af oplysninger mellem en gruppe af erhvervsdrivende og den eller de kompetente myndigheder, kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

KAPITEL VI

OFFENTLIG KONTROL OG ANDRE OFFICIELLE AKTIVITETER

Artikel 37

Forhold til forordning (EU) 2017/625 og supplerende regler for offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter i forbindelse med økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter

Dette kapitels særlige regler finder anvendelse i tillæg til reglerne i forordning (EU) 2017/625, medmindre andet er fastsat i nærværende forordnings artikel 40, stk. 2, og i tillæg til nærværende forordnings artikel 29, medmindre andet er fastsat i nærværende forordnings artikel 41, stk. 1, på offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på gennem hele processen i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen at verificere, at de i nærværende forordnings artikel 2, stk. 1, omhandlede produkter er produceret i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.

Artikel 38

Supplerende regler om offentlig kontrol og om tiltag, der skal iværksættes af de kompetente myndigheder

1. Offentlig kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2017/625 for at verificere, at nærværende forordning overholdes, skal navnlig omfatte:
- a) verificering af, at de erhvervsdrivende anvender forebyggende foranstaltninger og sikkerhedsforanstaltninger, jf. nærværende forordnings artikel 9, stk. 6, og artikel 28 i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen

- b) hvor bedriften omfatter ikkeøkologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning, verificering af fortegnelserne og af de foranstaltninger eller procedurer eller ordninger, der er indført for at sikre en klar og reel adskillelse af økologiske produktionsenheder, produktionsenheder under omlægning og ikkeøkologiske produktionsenheder samt af de respektive produkter, der produceres af de nævnte enheder, og af de stoffer og produkter, der anvendes til økologiske produktionsenheder, produktionsenheder under omlægning og ikkeøkologiske produktionsenheder; denne verificering skal omfatte kontrol af parceller, for hvilke en tidligere periode er anerkendt med tilbagevirkende kraft som en del af omlægningsperioden, og kontrol af de ikkeøkologiske produktionsenheder
- c) hvor økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter indsamles samtidigt af de erhvervsdrivende, tilberedes eller opbevares i samme tilberedningsenhed, på samme areal eller i samme lokaler eller transporteres til andre erhvervsdrivende eller enheder, verificering af fortegnelserne og af de foranstaltninger, procedurer eller ordninger, der er indført for at sikre, at aktiviteterne foregår adskilt i forhold til sted eller tid, at der er truffet passende rengøringsforanstaltninger og, hvis det er relevant, foranstaltninger til at forhindre udskiftning af produkter, og at økologiske produkter og omlægningsprodukter til enhver tid identificeres og at økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter før og efter tilberedningsaktiviteterne opbevares adskilt i forhold til sted eller tid fra hinanden
- d) verificering af etablering og drift af grupper af erhvervsdrivendes system for intern kontrol
- e) hvor de erhvervsdrivende er fritaget fra meddelelsespligten, jf. denne forordnings artikel 34, stk. 2, eller fra forpligtelsen til at være i besiddelse af et certifikat, jf. denne forordnings artikel 35, stk. 8, verificering af, at kravene for at opnå denne fritagelse er opfyldt, og verificering af de produkter, som disse erhvervsdrivende har solgt.

2. Offentlig kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2017/625 for at verificere, at nærværende forordning overholdes, gennemføres gennem hele processen i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen ud fra sandsynligheden for manglende overholdelse som fastlagt i nærværende forordnings artikel 3, nr. 57), hvilket fastslås under hensyntagen til, ud over elementerne i artikel 9 i forordning (EU) 2017/625, navnlig følgende elementer:

- a) de erhvervsdrivendes og grupper af erhvervsdrivendes type, størrelse og struktur
- b) hvor længe de erhvervsdrivende og grupperne af erhvervsdrivende har beskæftiget sig med økologisk produktion, tilberedning og distribution
- c) resultaterne af den kontrol, der er gennemført i overensstemmelse med denne artikel
- d) det tidspunkt, der er relevant for de udøvede aktiviteter
- e) produktkategorierne
- f) typen, mængden og værdien af produkter og deres udviklingen over tid
- g) muligheden for sammenblanding af produkter eller forurening med ikketilladte produkter eller stoffer
- h) de erhvervsdrivendes og grupper af erhvervsdrivendes anvendelse af undtagelser eller fravigelser fra reglerne
- i) kritiske punkter med hensyn til manglende overholdelse og sandsynligheden for manglende overholdelse i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen
- j) underleverancer.

3. Under alle omstændigheder underkastes alle erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende med undtagelse af dem, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2, og artikel 35, stk. 8, mindst en gang om året verificering af, om de overholder denne forordning.

Verificeringen af overholdelse skal omfatte en fysisk inspektion på stedet, undtagen hvor følgende betingelser er opfyldt:

- a) ved tidligere kontrol af den pågældende erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende er der ikke konstateret nogen manglende overholdelse, der påvirker økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet, i mindst tre på hinanden følgende år, og
- b) sandsynligheden for, at den pågældende erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende vil gøre sig skyldig i manglende overholdelse, er ud fra elementerne i denne artikels stk. 2 og i artikel 9 i forordning (EU) 2017/625 blevet vurderet til at være ringe.

I dette tilfælde må perioden mellem to fysiske inspektioner på stedet ikke overstige 24 måneder.

4. Offentlig kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2017/625 for at verificere, at nærværende forordning overholdes, skal:
- a) gennemføres i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) 2017/625 og sikre, at en minimumsprocentdel af al offentlig kontrol af erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende gennemføres uden forudgående underretning
 - b) sikre, at der gennemføres en minimumsprocentdel af supplerende kontrol ud over kontrollen i denne artikels stk. 3
 - c) gennemføres ved at udtage et mindste antal prøver i overensstemmelse med artikel 14, litra h), i forordning (EU) 2017/625
 - d) sikre, at et mindste antal erhvervsdrivende, der er medlemmer af en gruppe af erhvervsdrivende, kontrolleres i forbindelse med verificeringen af overholdelse, jf. denne artikels stk. 3.
5. Udstedelsen eller forlængelsen af det i artikel 35, stk. 1, omhandlede certifikat baseres på resultaterne af den i nærværende artikels stk. 1-4 omhandlede verificering af overholdelse.
6. Den skriftlige fortegnelse, som i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 skal udarbejdes vedrørende hver offentlig kontrol, der er gennemført for at verificere overholdelse af nærværende forordning, kontraheres af den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende som bekræftelse af deres modtagelse af den pågældende skriftlige fortegnelse.
7. Artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 finder ikke anvendelse på audit og inspektioner, som de kompetente myndigheder foretager i forbindelse med deres tilsyn med kontrolorganer, der har fået delegeret visse offentlige kontrol-opgaver eller visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter.
8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54:
- a) om supplerende af denne forordning ved at fastlægge særlige kriterier og betingelser for gennemførelse af offentlig kontrol udført for at sikre sporbarhed i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen og overholdelse af denne forordning, hvad angår:
 - i) dokumentkontrol
 - ii) kontrol af specifikke grupper af erhvervsdrivende
 - iii) når det er relevant, det tidsrum, inden for hvilket den kontrol, der er fastsat i denne forordning, herunder den i denne artikels stk. 3 omhandlede fysiske inspektion på stedet, skal gennemføres, og de konkrete lokaliteter eller områder, hvor de skal gennemføres
 - b) om ændring af denne artikels stk. 2 ved at tilføje yderligere elementer på grundlag af praktisk erfaring eller ved at ændre disse tilføjede elementer.
9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge:
- a) minimumsprocentdelen af al offentlig kontrol af erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende, der skal gennemføres uden forudgående underretning, jf. stk. 4, litra a)
 - b) minimumsprocentdelen af supplerende kontrol, jf. stk. 4, litra b)
 - c) det mindste antal prøver, jf. stk. 4, litra c)
 - d) det mindste antal erhvervsdrivende, der er medlemmer af en gruppe af erhvervsdrivende, jf. stk. 4, litra d).
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 39

Supplerende regler om tiltag, der skal iværksættes af erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende

1. Ud over de forpligtelser, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) 2017/625, skal erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende:
- a) føre fortegnelser, der dokumenterer deres overholdelse af nærværende forordning
 - b) fremkomme med alle erklæringer og andre meddelelser, der er nødvendige til støtte for offentlig kontrol
 - c) træffe relevante praktiske foranstaltninger for at sikre overholdelse af nærværende forordning
 - d) i form af en erklæring, der skal underskrives og ajourføres efter behov:
 - i) give en fuld beskrivelse af den økologiske produktionsenhed eller produktionsenheden under omlægning og af de aktiviteter, der skal udøves i overensstemmelse med nærværende forordning
 - ii) opregne de relevante praktiske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre overholdelse af nærværende forordning

iii) et tilsagn om:

- skriftligt og uden unødigt forsinkelse at informere køberne af produkterne og at udveksle relevante oplysninger med den kompetente myndighed eller efter omstændighederne med kontrolmyndigheden eller kontrolorganet i tilfælde af, at en mistanke om manglende overholdelse er begrundet, at en mistanke om manglende overholdelse ikke kan udelukkes, eller at en manglende overholdelse, som påvirker de berørte produkters integritet, er konstateret
- at acceptere, at kontrolsagen ved skift af kontrolmyndighed eller kontrolorgan overdrages, eller at kontrolsagen ved ophør med økologisk produktion opbevares i mindst fem år af den sidste kontrolmyndighed eller det sidste kontrolorgan
- straks at informere den kompetente myndighed eller den myndighed eller det organ, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4, ved ophør med økologisk produktion, og
- at acceptere, at der udveksles oplysninger mellem disse myndigheder eller organer i tilfælde af, at underleverandører kontrolleres af forskellige kontrolmyndigheder eller kontrolorganer.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte nærmere bestemmelser og specifikationer vedrørende:

- a) de fortegnelser, der dokumenterer overholdelsen af denne forordning
- b) de erklæringer og andre meddelelser, der er nødvendige til støtte for offentlig kontrol
- c) de relevante praktiske foranstaltninger for at sikre overholdelse af denne forordning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 40

Supplerende regler om delegation af offentlige kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter

1. De kompetente myndigheder må kun delegere visse offentlige kontrolopgaver og visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter, hvis følgende betingelser samt de betingelser, der er fastsat i kapitel III i forordning (EU) 2017/625, er opfyldt:

- a) Delegationen indeholder en udførlig beskrivelse af de delegerede offentlige kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter, herunder rapporteringsforpligtelser og andre særlige forpligtelser, og af de betingelser, hvorpå kontrolorganet må udføre dem. Kontrolorganet skal navnlig have forelagt følgende for de kompetente myndigheder med henblik på forhåndsgodkendelse:
 - i) sin risikovurderingsprocedure, som navnlig skal fastlægge grundlaget for omfanget og hyppigheden af verificering af de erhvervsdrivendes og grupperne af erhvervsdrivendes overholdelse, som skal være fastsat på grundlag af elementerne omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2017/625 og nærværende forordnings artikel 38, og som skal følges offentlig kontrol af erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende
 - ii) standardkontrolproceduren, som skal indeholde en udførlig beskrivelse af de kontrolforanstaltninger, som kontrolorganet forpligter sig til at anvende på erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, der er underlagt dets kontrol
 - iii) en liste over foranstaltninger, som er i overensstemmelse med det fælles katalog, jf. artikel 41, stk. 4, og som skal anvendes på erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse
 - iv) ordningerne for effektiv overvågning af offentlige kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter udført vedrørende erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende samt ordningerne for rapportering om disse opgaver.

Kontrolorganet informerer den kompetente myndighed om efterfølgende ændringer af elementerne, jf. litra i)-iv).

- b) De kompetente myndigheder har indført procedurer og ordninger for at sikre tilsyn med kontrolorganer, herunder for at verificere, at de delegerede opgaver udføres effektivt, uafhængigt og objektivt, navnlig med hensyn til omfanget og hyppigheden af verificeringen af overholdelse.

Mindst en gang årligt foretager de kompetente myndigheder i henhold til artikel 33, litra a), i forordning (EU) 2017/625 audit af de kontrolorganer, som de har delegeret offentlige kontrolopgaver eller opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til.

2. Uanset artikel 31, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625 kan de kompetente myndigheder delegere afgørelsen vedrørende de opgaver, der er fastlagt i artikel 138, stk. 1, litra b), og artikel 138, stk. 2 og 3, i nævnte forordning, til et kontrolorgan.

3. I forbindelse med artikel 29, litra b), nr. iv), i forordning (EU) 2017/625 er den standard, der er relevant på det område, som er omfattet af nærværende forordning, i forbindelse med delegation af visse offentlige kontrolopgaver og visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter med henblik på at verificere overholdelse af nærværende forordning den senest offentliggjorte udgave af den internationale harmoniserede standard for »Overensstemmelsesvurdering — Krav til organer, der certificerer produkter, processer og serviceydelser«, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. De kompetente myndigheder må ikke delegere følgende officielle kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til kontrolorganer:

- a) tilsyn med og audit af andre kontrolmyndigheder eller kontrolorganer
- b) beføjelsen til at indrømme andre undtagelser end undtagelser for anvendelse af planteformeringsmateriale, som ikke er frembragt ved økologisk produktion
- c) kompetencen til at modtage erhvervsdrivendes eller grupper af erhvervsdrivendes meddelelser om aktiviteter, jf. artikel 34, stk. 1
- d) vurdering af sandsynligheden for manglende overholdelse af de af nærværende forordnings bestemmelser, der fastsætter den hyppighed, hvormed fysisk kontrol af økologiske sendinger skal gennemføres inden deres overgang til fri omsætning i Unionen i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EU) 2017/625
- e) udarbejdelse af det fælles katalog over foranstaltninger, jf. nærværende forordnings artikel 41, stk. 4.

5. De kompetente myndigheder må ikke delegere offentlige kontrolopgaver eller opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til fysiske personer.

6. De kompetente myndigheder sikrer, at oplysninger, der modtages fra kontrolorganer i medfør af artikel 32 i forordning (EU) 2017/625, og oplysninger om de foranstaltninger, som kontrolorganerne har truffet i tilfælde af konstateret eller sandsynlig manglende overholdelse, indsamles og anvendes af de kompetente myndigheder med henblik på at føre tilsyn med de pågældende kontrolorganers aktiviteter.

7. Hvis en kompetent myndighed helt eller delvist har trukket delegationen af visse offentlige kontrolopgaver eller visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter tilbage i overensstemmelse med artikel 33, litra b), i forordning (EU) 2017/625, træffer den afgørelse om, hvorvidt et eventuelt certifikat, som kontrolorganerne har udstedt inden datoen for denne hele eller delvise tilbagetrækning, skal forblive gyldigt, og underretter de berørte erhvervsdrivende herom.

8. Med forbehold af artikel 33, litra b), i forordning (EU) 2017/625 kan de kompetente myndigheder, inden de helt eller delvist trækker delegationen af offentlige kontrolopgaver eller opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter tilbage i de tilfælde, der er omhandlet i nævnte litra, helt eller delvist suspendere den pågældende delegation:

- a) i en periode på højst 12 måneder, hvor kontrolorganet skal rette op på de mangler, der er konstateret under audit og inspektioner, eller håndtere den manglende overholdelse, hvorom der er udvekslet oplysninger med andre kontrolmyndigheder og kontrolorganer, de kompetente myndigheder og Kommissionen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 43, eller
- b) i den periode, hvor akkrediteringen, jf. artikel 29, litra b), nr. iv), i forordning (EU) 2017/625, er suspenderet i forbindelse med nærværende forordnings artikel 40, stk. 3.

Hvis delegationen af offentlige kontrolopgaver eller opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter er suspenderet, må de berørte kontrolorganer ikke udstede de i artikel 35 omhandlede certifikater for de dele, for hvilke delegationen er blevet suspenderet. De kompetente myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt et eventuelt certifikat, som kontrolorganerne har udstedt inden datoen for denne hele eller delvise tilbagetrækning, skal forblive gyldigt, og underretter de berørte erhvervsdrivende om denne afgørelse.

Med forbehold af artikel 33 i forordning (EU) 2017/625 hæver de kompetente myndigheder suspensionen af delegationen af offentlige kontrolopgaver eller opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter så hurtigt som muligt, når kontrolorganet har rettet op på mangler eller manglende overholdelse, jf. første afsnit, litra a), eller når akkrediteringsorganet har hævet suspensionen af akkrediteringen, jf. første afsnit, litra b).

9. Når et kontrolorgan, som de kompetente myndigheder har delegeret visse offentlige kontrolopgaver eller visse opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til, også er blevet anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 46, stk. 1, til at gennemføre kontrolaktiviteter i tredjelande, og Kommissionen agter at trække eller har trukket anerkendelsen af dette kontrolorgan tilbage, foretager de kompetente myndigheder audit eller inspektioner af kontrolorganet for så vidt angår dets aktiviteter i den eller de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 33, litra a), i forordning (EU) 2017/625.

10. Til de kompetente myndigheder sender kontrolorganerne:

- a) en liste over de erhvervsdrivende, som var underlagt deres kontrol den 31. december det foregående år, senest den 31. januar hvert år
- b) oplysninger om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter, der blev gennemført i det foregående år, til støtte for udarbejdelsen af afsnittet om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter i årsrapporten, jf. artikel 113 i forordning (EU) 2017/625, senest den 31. marts hvert år.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerung af denne forordning for så vidt angår betingelser for delegation af offentlige kontrolopgaver og opgaver vedrørende andre officielle aktiviteter til kontrolorganer som supplement til betingelserne i stk. 1.

Artikel 41

Supplerende regler om tiltag i tilfælde af manglende overholdelse

1. Hvis en kompetent myndighed eller efter omstændighederne en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan med forbehold af artikel 29 har mistanke om eller modtager dokumenterede oplysninger, herunder oplysninger fra andre kompetente myndigheder eller efter omstændighederne fra andre kontrolmyndigheder eller kontrolorganer, om, at en erhvervsdrivende agter at anvende eller markedsføre et produkt, der muligvis ikke er i overensstemmelse med denne forordning, men er forsynet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion, eller hvis en sådan kompetent myndighed, en sådan kontrolmyndighed eller et sådant kontrolorgan er blevet underrettet af en erhvervsdrivende om en mistanke om manglende overholdelse i overensstemmelse med artikel 27:

- a) foretager den eller det straks en officiel undersøgelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625 med henblik på at verificere overholdelse af nærværende forordning; denne undersøgelse fuldføres så hurtigt som muligt, inden for et rimeligt tidsrum, og tager hensyn til produktets holdbarhed og sagens kompleksitet
- b) forbyder den eller det midlertidigt både markedsføring af de pågældende produkter som økologiske produkter eller omlægningsprodukter og deres anvendelse i økologisk produktion, mens resultaterne af undersøgelsen, jf. litra a), afventes. Før den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet træffer en sådan afgørelse, skal den erhvervsdrivende have mulighed for at fremsætte bemærkninger.

2. Hvis resultaterne af undersøgelsen, jf. stk. 1, litra a), ikke viser nogen manglende overholdelse, som påvirker økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet, skal den erhvervsdrivende have mulighed for at anvende de pågældende produkter eller at markedsføre dem som økologiske produkter eller omlægningsprodukter.

3. Medlemsstaterne træffer enhver foranstaltning og indfører enhver nødvendig sanktion for at undgå svigagtig anvendelse af angivelserne omhandlet i denne forordnings kapitel IV.

4. De kompetente myndigheder udarbejder et fælles katalog over foranstaltninger i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse og konstateret manglende overholdelse, som skal anvendes på deres område, bl.a. af kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge ensartede ordninger for de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger i forbindelse med mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

Artikel 42

Supplerende regler om foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse

1. I tilfælde af manglende overholdelse, som påvirker økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, f.eks. som følge af anvendelse af ikketilladte produkter, stoffer eller teknikker eller sammenblanding med ikkeøkologiske produkter, sikrer de kompetente myndigheder og efter omstændighederne kontrolmyndighederne og kontrolorganerne ud over de foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med artikel 138 i forordning (EU) 2017/625, at der ikke henvises til økologisk produktion i forbindelse med mærkning af og reklame for hele det pågældende parti eller hele den pågældende produktion.

2. I tilfælde af alvorlig eller gentagen eller fortsat manglende overholdelse sikrer de kompetente myndigheder og efter omstændighederne kontrolmyndighederne og kontrolorganerne, at den pågældende erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende ud over de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, og eventuelle passende foranstaltninger, der navnlig træffes i overensstemmelse med artikel 138 i forordning (EU) 2017/625, i en bestemt periode forbydes at markedsføre produkter, der henviser til økologisk produktion, og at dens certifikat som omhandlet i artikel 35 suspenderes eller eventuelt inddrages.

Artikel 43

Supplerende regler om udveksling af oplysninger

1. Ud over de forpligtelser, der er fastsat i artikel 105, stk. 1, og artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625, deler de kompetente myndigheder straks oplysninger med andre kompetente myndigheder og Kommissionen om enhver mistanke om manglende overholdelse, som påvirker økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet.

De kompetente myndigheder deler disse oplysninger med andre kompetente myndigheder og Kommissionen via et IT-system, som muliggør elektronisk udveksling af dokumenter og oplysninger, og som Kommissionen stiller til rådighed.

2. I tilfælde, hvor mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse er identificeret med hensyn til produkter, der er underlagt andre kontrolmyndigheders eller kontrolorganers kontrol, underretter kontrolmyndigheder og kontrolorganer straks de pågældende andre kontrolmyndigheder eller kontrolorganer.

3. Kontrolmyndigheder og kontrolorganer udveksler andre relevante oplysninger med andre kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

4. Ved modtagelse af en anmodning, der er begrundet i nødvendigheden af at garantere, at et produkt er produceret i overensstemmelse med denne forordning, udveksler kontrolmyndighederne og kontrolorganerne oplysninger om resultaterne af deres kontrol med andre kompetente myndigheder og Kommissionen.

5. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om tilsynet med kontrolorganerne med de nationale akkrediteringsorganer, jf. artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹⁾.

6. De kompetente myndigheder træffer passende foranstaltninger og fastlægger dokumenterede procedurer for at sikre, at oplysninger om resultaterne af kontrol formidles til betalingsorganet i overensstemmelse med dets behov med henblik på artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ og de retsakter, der er vedtaget på grundlag af nævnte artikel.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der specificerer de oplysninger, som de kompetente myndigheder og de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er ansvarlige for offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter i overensstemmelse med denne artikel, skal give, de relevante modtagere af disse oplysninger og de procedurer, efter hvilke disse oplysninger skal gives, herunder det i stk. 1 omhandlede IT-systems funktioner.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

KAPITEL VII

HANDEL MED TREDJELANDE

Artikel 44

Eksport af økologiske produkter

1. Et produkt kan eksporteres fra Unionen som et økologisk produkt og kan være mærket med Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion, såfremt det overholder reglerne for økologisk produktion i medfør af denne forordning.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning for så vidt angår dokumenter, der er bestemt for toldmyndigheder i tredjelande, især for så vidt angår udstedelse af eksportcertifikater for økologiske produkter i elektronisk form, når dette er muligt, og afgivelse af sikkerhed for, at eksporterede økologiske produkter er i overensstemmelse med denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

*Artikel 45***Import af økologiske produkter og omlægningsprodukter**

1. Et produkt kan importeres fra et tredjeland med henblik på at blive markedsført på EU-markedet som et økologisk produkt eller som et omlægningsprodukt, såfremt følgende tre betingelser er opfyldt:

- a) produktet er et produkt som omhandlet i artikel 2, stk. 1
- b) én af følgende finder anvendelse:
 - i) produktet overholder denne forordnings kapitel II, III og IV, og alle erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, jf. artikel 36, herunder eksportører i det pågældende tredjeland, er blevet kontrolleret af kontrolmyndigheder eller kontrolorganer, der er anerkendt i henhold til artikel 46, og disse myndigheder eller organer har udstedt et certifikat til alle disse erhvervsdrivende, grupper af erhvervsdrivende eller eksportører, der bekræfter, at de overholder denne forordning
 - ii) hvor produktet kommer fra et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 47, dette produkt overholder betingelserne i den relevante handelsaftale, eller
 - iii) hvor produktet kommer fra et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48, produktet overholder de ækvivalente produktions- og kontrolregler i dette tredjeland og importeres med en kontrolattest, der bekræfter denne overholdelse, og som er udstedt af de kompetente myndigheder, kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne i det pågældende tredjeland, og
- c) de erhvervsdrivende i tredjelandet er til enhver tid i stand til at give importøren og de nationale myndigheder i Unionen og i disse tredjelands oplysninger, der gør det muligt at identificere de erhvervsdrivende, som er deres leverandører, og disse leverandørers kontrolmyndigheder eller kontrolorganer med henblik på at sikre det pågældende økologiske produkts eller omlægningsprodukts sporbarhed. Disse oplysninger skal også stilles til rådighed for importørens kontrolmyndigheder eller kontrolorganer.

2. Kommissionen kan i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 24, stk. 9, give særlige tilladelser til anvendelse af produkter og stoffer i tredjelands og i Unionens fjernområder under hensyntagen til forskelle i den økologiske balance i planteproduktion eller animalsk produktion, særlige klimaforhold, traditioner og lokale forhold i disse områder. Sådanne særlige tilladelser kan gives for en periode på to år, som kan forlænges, og er underlagt principperne i kapitel II og kriterierne i artikel 24, stk. 3 og 6.

3. Når Kommissionen fastsætter kriterierne for at fastlægge, om en situation kan betegnes som katastrofesituationer, og når Kommissionen fastlægger særlige regler om, hvordan de skal håndteres sådanne katastrofesituationer i overensstemmelse med artikel 22, tager den hensyn til forskelle i den økologiske balance, klimaforhold og lokale forhold i tredjelands og i Unionens fjernområder.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter specifikke regler om indholdet af de certifikater, der er omhandlet i stk. 1, litra b), den procedure, der skal følges for deres udstedelse, verificeringen heraf og de tekniske midler, hvormed certifikater udstedes, navnlig med hensyn til rollen for kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder og kontrolorganer, og sikrer dermed sporbarhed og overholdelse for importerede produkter, der skal markedsføres på EU-markedet som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, jf. stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

5. Opfyldelsen af de betingelser og overholdelsen af de foranstaltninger, som gælder for import til Unionen af økologiske produkter og omlægningsprodukter, jf. stk. 1, sikres ved grænsekontrolsteder, jf. artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625. Hyppigheden af den fysiske kontrol, der er omhandlet i artikel 49, stk. 2, i nævnte forordning, afhænger af sandsynligheden for manglende overholdelse som defineret i nærværende forordnings artikel 3, nr. 57).

*Artikel 46***Anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer**

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er kompetente til at foretage kontrol og udstede økologiscertifikater i tredjelands, om tilbagetrækning af anerkendelsen af sådanne kontrolmyndigheder og kontrolorganer og om udarbejdelse af en liste over anerkendte kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

2. Kontrolmyndigheder eller kontrolorganer skal anerkendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 med henblik på kontrol af import af de produktkategorier, der er opført i artikel 35, stk. 7, hvis de opfylder følgende kriterier:

- a) de er lovligt etableret i en medlemsstat eller et tredjeland
- b) de har kapacitet til at foretage kontrol for at sikre, at de betingelser, der er fastsat i artikel 45, stk. 1, litra a), litra b), nr. i), og litra c), og i denne artikel, er opfyldt i forbindelse med økologiske produkter og omlægningsprodukter, der planlægges importeret til Unionen
- c) de giver tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og har ikke interessekonflikter for så vidt angår varetagelse af deres kontrolopgaver
- d) i tilfælde af kontrolorganer, de er akkrediteret efter den relevante harmoniserede standard »Overensstemmelsesvurdering — Krav til organer, der certificerer produkter, processer og serviceydelser«, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*
- e) de har den ekspertise, det udstyr og den infrastruktur, der er påkrævet til at kunne udføre kontrolopgaver, og har et tilstrækkeligt antal ansatte med passende kvalifikationer og erfaringer, og
- f) de opfylder alle yderligere kriterier, der måtte være fastlagt i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 7.

3. Akkrediteringen i stk. 2, litra d), må kun bevilges af:

- a) et nationalt akkrediteringsorgan i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, eller
- b) et akkrediteringsorgan uden for Unionen, der har underskrevet den multilaterale anerkendelsesordning inden for rammerne af det internationale akkrediteringsforum.

4. Kontrolmyndigheder og kontrolorganer skal indgive en anmodning om anerkendelse til Kommissionen. Denne anmodning skal bestå af et teknisk dossier, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at kriterierne i stk. 2 er opfyldt.

Kontrolmyndighederne skal forelægge den seneste evalueringsrapport, der er udarbejdet af den kompetente myndighed, og kontrolorganerne skal forelægge det akkrediteringscertifikat, der er udstedt af akkrediteringsorganet. Hvor det er relevant, skal kontrolmyndighederne eller kontrolorganerne også forelægge de seneste rapporter om den regelmæssige evaluering, overvågning og flerårige revurdering på stedet af deres aktiviteter.

5. På grundlag af oplysningerne i stk. 4 og eventuelle andre relevante oplysninger om kontrolmyndighederne og kontrolorganerne sikrer Kommissionen passende tilsyn med de anerkendte kontrolmyndigheder og kontrolorganer gennem regelmæssig revision af deres resultater og anerkendelse. Kommissionen kan med henblik på dette tilsyn anmode om yderligere oplysninger fra akkrediteringsorganer eller de kompetente myndigheder, hvor det er relevant.

6. Arten af det i stk. 5 omhandlede tilsyn fastlægges på grundlag af en vurdering af sandsynligheden for manglende overholdelse under hensyntagen navnlig til den pågældende kontrolmyndigheds eller det pågældende kontrolorgans aktiviteter, typen af produkter og erhvervsdrivende, der er underlagt myndighedens eller organets kontrol, og ændringer i produktionsregler og kontrolforanstaltninger.

Anerkendelsen af de i stk. 1 omhandlede kontrolmyndigheder eller af kontrolorganer trækkes navnlig straks tilbage i overensstemmelse med den i nævnte stykke omhandlede procedure, når der er konstateret alvorlige eller gentagne overtrædelser med hensyn til certificering eller kontrol og tiltag, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 8, og når den pågældende kontrolmyndighed eller det pågældende kontrolorgan ikke rettidigt har iværksat hensigtsmæssige tiltag som svar på en anmodning fra Kommissionens inden for tidsrum fastsat af Kommissionen. Dette tidsrum skal fastsættes i overensstemmelse med problemets alvor og i almindelighed ikke være kortere end 30 dage.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54:

- a) om ændring af nærværende artikels stk. 2 ved at tilføje kriterier som supplement til kriterierne heri for anerkendelse af de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og for tilbagetrækning af denne anerkendelse eller ved at ændre de tilføjede kriterier
- b) om supplerings af denne forordning med hensyn til:
 - i) udøvelse af tilsyn med kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1, herunder gennem kontrol på stedet, og
 - ii) kontrol og andre tiltag, som de pågældende kontrolmyndigheder og kontrolorganer skal gennemføre.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at sikre anvendelse af de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, især dem, som påvirker integriteten af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, der er importeret i henhold til den anerkendelse, der er fastsat i denne artikel. Disse foranstaltninger kan især omfatte verificering af økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet før markedsføring af produkterne i Unionen og, hvor det er relevant, suspension af tilladelsen til markedsføring af sådanne produkter i Unionen som økologiske produkter eller omlægningsprodukter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

9. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde i forbindelse med illoyal praksis eller praksis, som ikke er forenelig med principperne og reglerne om økologisk produktion, beskyttelse af forbrugernes tillid eller beskyttelse af loyal konkurrence mellem erhvervsdrivende, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 55, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, for at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 8 i denne artikel, eller for at træffe afgørelse om tilbagetrækning af anerkendelsen af de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Artikel 47

Ækvivalens i henhold til en handelsaftale

Et anerkendt tredjeland som omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra b), nr. ii), er et tredjeland, som af Unionen anerkendes i henhold til en handelsaftale at have et produktionssystem, der opfylder samme mål og principper ved at bringe regler i anvendelse, der sikrer samme grad af sikkerhed for overensstemmelse som Unionens regler.

Artikel 48

Ækvivalens i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007

1. Et anerkendt tredjeland som omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra b), nr. iii), er et tredjeland, der er godkendt med henblik på ækvivalens i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, herunder tredjelande, der er godkendt i henhold til den overgangsforanstaltning, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 58.

Denne anerkendelse udløber den 31. december 2025.

2. På grundlag af de årsrapporter, som de i stk. 1 omhandlede tredjelande hvert år senest den 31. marts sender til Kommissionen vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af de kontrolforanstaltninger, som tredjelandene har indført, og på baggrund af eventuelle andre modtagne oplysninger sikrer Kommissionen passende tilsyn med de anerkendte tredjelande gennem regelmæssig revision af deres anerkendelse. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om bistand. Arten af tilsynet fastlægges på grundlag af en vurdering af sandsynligheden for manglende overholdelse under hensyntagen navnlig til mængden af eksport til Unionen fra det pågældende tredjeland, resultaterne af den kompetente myndigheds overvågnings- og tilsynsaktiviteter og resultaterne af tidligere kontrol. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af sin revision.

3. Kommissionen opstiller ved en gennemførelsesretsakt en liste over de tredjelande, der er omhandlet i stk. 1, og kan ændre denne liste ved gennemførelsesretsakter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning vedrørende de oplysninger, der skal fremsendes af de tredjelande, der er opført på listen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, som er nødvendige for, at Kommissionen kan føre tilsyn med deres anerkendelse, og at Kommissionen kan udøve dette tilsyn, herunder gennem kontrol på stedet.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at sikre anvendelse af foranstaltninger i forbindelse med tilfælde af mistanke om manglende overholdelse eller konstateret manglende overholdelse, især dem, som påvirker integriteten af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, der er importeret fra tredjelande som omhandlet i denne artikel. Disse foranstaltninger kan især omfatte verificering af økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet før markedsføring af produkterne i Unionen og, hvor det er relevant, suspension af tilladelsen til markedsføring af sådanne produkter i Unionen som økologiske produkter eller omlægningsprodukter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

*Artikel 49***Rapport fra Kommissionen om anvendelse af artikel 47 og 48**

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af artikel 47 og 48, navnlig for så vidt angår anerkendelse af tredjelande med henblik på ækvivalens.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Fri bevægelighed for økologiske produkter og omlægningsprodukter*Artikel 50***Tilfælde, hvor markedsføring af økologiske produkter og omlægningsprodukter ikke må være omfattet af forbud eller begrænsninger**

Kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder og kontrolorganer må ikke med henvisning til produktionen, mærkningen eller præsentationen af produkter forbyde eller begrænse markedsføring af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, der er genstand for kontrol af en anden kompetent myndighed eller kontrolmyndighed eller et andet kontrolorgan, der befinder sig i en anden medlemsstat, hvis disse produkter overholder denne forordning. Der må navnlig ikke gennemføres offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter end dem, der er omhandlet i forordning (EU) 2017/625, og ikke pålægges andre gebyrer for offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter end dem, der er fastsat i kapitel VI i nævnte forordning.

AFDELING 2

Oplysninger, rapportering og dermed forbundne undtagelser*Artikel 51***Oplysninger om den økologiske sektor og handel**

1. Medlemsstaterne fremsender hvert år de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af og kontrol med anvendelsen af denne forordning, til Kommissionen. Disse oplysninger baseres så vidt muligt på etablerede datakilder. Kommissionen tager hensyn til databehov og synergi mellem potentielle datakilder, især deres anvendelse til statistiske formål, når det er relevant.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for så vidt angår det system, som skal anvendes til fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, præcisering af de oplysninger, der skal fremsendes, og fristen for fremsendelse af disse oplysninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

*Artikel 52***Oplysninger om kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder og kontrolorganer**

1. Medlemsstaterne fører en liste, der regelmæssigt ajourføres, over:

- a) navn og adresse på de kompetente myndigheder, og
- b) navn, adresse på og kodenumre for kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

Medlemsstaterne fremsender disse lister og eventuelle ændringer heraf til Kommissionen og offentliggør dem, medmindre sådan fremsendelse og offentliggørelse allerede er foretaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2017/625.

2. På grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, offentliggør Kommissionen regelmæssigt på internettet en ajourført liste over kontrolmyndigheder og kontrolorganer, jf. stk. 1, litra b).

*Artikel 53***Undtagelser, tilladelser og rapportering**

1. Undtagelserne fra anvendelse af økologisk planteforermingsmateriale og fra anvendelse af økologiske dyr, der er omhandlet i bilag II, del I, punkt 1.8.5, og del II, punkt 1.3.4.3 og 1.3.4.4, med undtagelse af del II, punkt 1.3.4.4.2, udløber den 31. december 2035.

2. Fra den 1. januar 2028 tillægges Kommissionen på grundlag af konklusionerne vedrørende tilgængelighed af økologisk planteformeringsmateriale og dyr i den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af denne forordning ved:

- a) at ophæve de undtagelser, der er omhandlet i bilag II, del I, punkt 1.8.5, og del II, punkt 1.3.4.3 og 1.3.4.4, med undtagelse af del II, punkt 1.3.4.4.2, på et tidligere tidspunkt end den 31. december 2035 eller at forlænge dem ud over nævnte dato, eller
- b) at ophæve den undtagelse, der er omhandlet i bilag II, del II, punkt 1.3.4.4.2.

3. Fra den 1. januar 2026 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om ændring af artikel 26, stk. 2, litra b), for at udvide anvendelsesområdet for det informationssystem, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, til hønniker og bilag II, del II, punkt 1.3.4.3, for at basere undtagelserne vedrørende hønniker på de data, der er indsamlet i overensstemmelse med dette system.

4. Fra den 1. januar 2025 tillægges Kommissionen beføjelse til på baggrund af de oplysninger vedrørende tilgængelighed af økologisk proteinfoder til fjerkræ og svin, som medlemsstaterne har gjort tilgængelige i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, eller som er fremlagt i den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om at ophæve tilladelserne til anvendelse af ikkeøkologisk proteinfoder i forbindelse med fodring af fjerkræ og svin, der er omhandlet i bilag II, del II, punkt 1.9.3.1, litra c), og 1.9.4.2, litra c), på et tidligere tidspunkt end den 31. december 2025, eller at forlænge dem ud over denne dato.

5. Kommissionen forlænger kun de undtagelser eller tilladelser, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, så længe den har oplysninger, navnlig oplysninger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 6, som bekræfter det pågældende planteformeringsmateriale, dyrs eller foders utilgængelighed på EU-markedet.

6. Senest den 30. juni hvert år gør medlemsstaterne følgende tilgængelige for Kommissionen og de øvrige medlemsstater:

- a) oplysninger i databasen som omhandlet i artikel 26, stk. 1, og i de systemer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, og, hvis det er relevant, i de systemer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3
 - b) oplysninger om de undtagelser, der er indrømmet i overensstemmelse med bilag II, del I, punkt 1.8.5, og del II, punkt 1.3.4.3 og 1.3.4.4, og
 - c) oplysninger om tilgængeligheden af økologisk proteinfoder til fjerkræ og svin på EU-markedet og om de tilladelser, der er givet i overensstemmelse med bilag II, del II, punkt 1.9.3.1, litra c), og punkt 1.9.4.2, litra c).
7. Senest den 31. december 2025 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden på EU-markedet af og, hvis det er relevant, om årsagerne til den begrænsede adgang til:

- a) økologisk planteformeringsmateriale
- b) økologiske dyr, som er omfattet af de undtagelser, der er omhandlet i bilag II, del II, punkt 1.3.4.3 og 1.3.4.4
- c) økologisk proteinfoder bestemt til fodring af fjerkræ og svin, som er omfattet af de tilladelser, der er omhandlet i bilag II, del II, punkt 1.9.3.1, litra c), og punkt 1.9.4.2, litra c).

Ved udarbejdelsen af denne rapport tager Kommissionen navnlig hensyn til de data, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 26, og de oplysninger vedrørende undtagelser og tilladelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6.

KAPITEL IX

PROCEDUREBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Procedurebestemmelser

Artikel 54

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 6, artikel 9, stk. 11, artikel 10, stk. 5, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 2, artikel 18, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 2, artikel 24, stk. 6, artikel 30, stk. 7, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 6, artikel 34, stk. 8, artikel 35, stk. 9, artikel 36, stk. 3, artikel 38, stk. 8, artikel 40, stk. 11, artikel 44, stk. 2, artikel 46, stk. 7, artikel 48, stk. 4, artikel 53, stk. 2, 3 og 4, artikel 57, stk. 3, og artikel 58, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. januar 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 6, artikel 9, stk. 11, artikel 10, stk. 5, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 2, artikel 18, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 2, artikel 24, stk. 6, artikel 30, stk. 7, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 6, artikel 34, stk. 8, artikel 35, stk. 9, artikel 36, stk. 3, artikel 38, stk. 8, artikel 40, stk. 11, artikel 44, stk. 2, artikel 46, stk. 7, artikel 48, stk. 4, artikel 53, stk. 2, 3 og 4, artikel 57, stk. 3, og artikel 58, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 6, artikel 9, stk. 11, artikel 10, stk. 5, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 2, artikel 18, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 2, artikel 24, stk. 6, artikel 30, stk. 7, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 6, artikel 34, stk. 8, artikel 35, stk. 9, artikel 36, stk. 3, artikel 38, stk. 8, artikel 40, stk. 11, artikel 44, stk. 2, artikel 46, stk. 7, artikel 48, stk. 4, artikel 53, stk. 2, 3 og 4, artikel 57, stk. 3 og artikel 58, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 55

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg, der benævnes »Udvalget for Økologisk Produktion«. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.
4. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

AFDELING 2

Ophævelse og overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 56

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 834/2007 ophæves.

Nævnte forordning finder dog fortsat anvendelse med henblik på afslutning af behandlingen af ikkeafsluttede ansøgninger fra tredjelande som fastsat i artikel 58 i nærværende forordning.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 57***Overgangsforanstaltninger vedrørende kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er godkendt i henhold til artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007**

1. Godkendelser af kontrolmyndigheder og kontrolorganer i henhold til artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007 skal udløbe senest den 31. december 2023.
2. Kommissionen opstiller ved en gennemførelsesretsakt en liste over de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, som er godkendt i henhold til artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007, og kan ændre denne liste ved gennemførelsesretsakter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 2.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning vedrørende de oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede kontrolmyndigheder og kontrolorganer skal sende, og som er nødvendige med henblik på, at Kommissionen kan føre tilsyn med deres anerkendelse, og at Kommissionen kan udøve dette tilsyn, herunder gennem kontrol på stedet.

*Artikel 58***Overgangsforanstaltninger vedrørende ansøgninger indgivet af tredjelande i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007**

1. Kommissionen afslutter gennemgangen af tredjelands ansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, og som ikke er færdigbehandlede den 17. juni 2018. Nævnte forordning finder anvendelse på gennemgangen af sådanne ansøgninger.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54 om supplerende af denne forordning ved at fastsætte de procedureregler, der er nødvendige for gennemgangen af de ansøgninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, herunder om oplysninger, der skal forelægges af tredjelande.

*Artikel 59***Overgangsforanstaltninger vedrørende den første anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer**

Uanset den anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, finder artikel 46 anvendelse fra den 17. juni 2018, for så vidt det er nødvendigt af hensyn til den rettidige anerkendelse af kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

*Artikel 60***Overgangsforanstaltninger vedrørende lagre af økologiske produkter, som er produceret i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007**

Produkter produceret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 834/2007 inden den 1. januar 2021 kan markedsføres efter denne dato, indtil lagrene er opbrugt.

*Artikel 61***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG I

ANDRE PRODUKTER, JF. ARTIKEL 2, STK. 1

- Gær til konsum eller til foder
 - maté, suktermajs, vinblade, palmehjerter, humleskud og andre lignende spiselige plantedele og produkter, der produceres deraf
 - havsalt og andre salte til konsum og til foder
 - silkeormskokoner, der er egnet til oprulning
 - vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
 - bivoks
 - æteriske olier
 - korkpropper af naturlig kork, der ikke er sammensat og ikke indeholder nogen bindemidler
 - bomuld, der hverken er kartet eller kæmmet
 - uld, der hverken er kartet eller kæmmet
 - rå huder og ubehandlede skind
 - plantebaserede traditionelle urtepræparater.
-

BILAG II

DETALJEREDE PRODUKTIONSREGLER, DER ER OMHANDLET I KAPITEL III

Del I: Regler om planteproduktion

Ud over de produktionsregler, der er fastsat i artikel 9-12, finder de bestemmelser, der er fastsat i denne del, anvendelse på økologisk planteproduktion.

1. Generelle krav
 - 1.1. Økologiske afgrøder, bortset fra afgrøder, der naturligt vokser i vand, skal produceres i levende jord eller i levende jord blandet eller gødet med materialer og produkter, der er tilladt inden for økologisk produktion i forbindelse med underjord og grundfjeld.
 - 1.2. Hydrokultur, som er en dyrkningsmetode, hvor planter, der ikke naturligt vokser i vand, har rødderne i en opløsning af mineralske næringsstoffer eller i et inert medium, som tilsættes en næringsstofopløsning, er forbudt.
 - 1.3. Uanset punkt 1.1 er produktion af spirer ved tilsætning af fugt til frø og drivning af julesalat ved blandt andet dypning i rent vand tilladt.
 - 1.4. Uanset punkt 1.1 er følgende praksis tilladt:
 - a) dyrkning af planter til produktion af pryddplanter og urter i potter, der skal sælges sammen med potten til den endelige forbruger
 - b) dyrkning af småplanter og udplantningsplanter i beholdere til yderligere prikling.
 - 1.5. Uanset punkt 1.1 er dyrkning af afgrøder i afgrænsede bede kun tilladt for arealer, der er certificeret som økologiske med henblik på denne praksis inden den 28. juni 2017 i Danmark, Finland og Sverige. Udvidelse af disse arealer er ikke tilladt.

Denne undtagelse udløber den 31. december 2030.

Senest den 31. december 2025 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af afgrænsede bede inden for økologisk landbrug. Denne rapport kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag om anvendelse af afgrænsede bede inden for økologisk landbrug.

- 1.6. Alle de teknikker til planteproduktion, der anvendes, skal forebygge eller minimere forurening af miljøet.
- 1.7. Omlægning
 - 1.7.1. Planter og planteprodukter kan kun anses for at være markedsført som økologiske produkter, hvis produktionsreglerne i denne forordning har været anvendt på parcellerne i en omlægningsperiode på mindst to år inden udsåningen eller, i tilfælde af enge eller flerårige foderplanter, i en periode på mindst to år inden anvendelse som økologisk foder eller, i tilfælde af flerårige kulturer bortset fra foderplanter, i en periode på mindst tre år inden første høst af de økologiske produkter.
 - 1.7.2. Hvor det pågældende areal eller en eller flere parceller heraf har været forurenet med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, kan den kompetente myndighed beslutte at forlænge omlægningsperioden for det pågældende areal eller de pågældende parceller ud over den periode, der er omhandlet i punkt 1.7.1.
 - 1.7.3. Ved behandling med et produkt eller stof, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, skal den kompetente myndighed kræve en ny omlægningsperiode i henhold til punkt 1.7.1.

Denne periode kan forkortes i følgende to tilfælde:

- a) hvis behandlingen med et produkt eller stof, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, indgår som led i en obligatorisk kontrolforanstaltning for skadegørere eller ukrudt, herunder karantæneudløsende skadevoldere eller invasive arter, som er pålagt af den berørte medlemsstats kompetente myndighed
- b) hvis behandlingen med et produkt eller stof, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, indgår som led i videnskabelige forsøg, der er godkendt af den berørte medlemsstats kompetente myndighed.

- 1.7.4. I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.7.2 og 1.7.3, fastlægges omlægningsperiodens varighed under iagttagelse af følgende betingelser:
- a) nedbrydningen af det pågældende produkt eller stof skal sikre, at der ved omlægningsperiodens afslutning kun er et ubetydeligt indhold af restkoncentrationer i jordbunden og, hvis der er tale om flerårige afgrøder, i planten
 - b) den første høst efter behandlingen må ikke markedsføres som økologisk eller som omlægningsprodukter.
- 1.7.4.1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver beslutning, som de har truffet om fastlæggelse af obligatoriske foranstaltninger vedrørende behandling med et produkt eller stof, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion.
- 1.7.4.2. I tilfælde af behandling med et produkt eller stof, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, finder punkt 1.7.5, litra b), ikke anvendelse.
- 1.7.5. I tilfælde af omlægning af landbrugsarealer, der har tilknytning til økologisk animalsk produktion:
- a) finder omlægningsreglerne anvendelse på hele produktionsenhedens foderareal
 - b) kan omlægningsperioden uanset litra a) nedsættes til et år for græsarealer og udendørsarealer, der benyttes af ikkeplanteædende arter.
- 1.8. Oprindelse af planter, herunder planteformeringsmateriale
- 1.8.1. Til produktion af planter og planteprodukter, bortset fra planteformeringsmateriale, må kun anvendes økologisk planteformeringsmateriale.
- 1.8.2. For at opnå økologisk planteformeringsmateriale, der skal anvendes til produktion af andre produkter end planteformeringsmateriale, skal moderplanten og, hvis det er relevant, andre planter, som er bestemt til produktion af planteformeringsmateriale, have været produceret i overensstemmelse med denne forordning i mindst én generation eller, i tilfælde af flerårige afgrøder, i mindst én generation i to vækstsæsoner.
- 1.8.3. Erhvervsdrivende skal fortrinsvis vælge økologisk planteformeringsmateriale, der er egnet til økologisk landbrug.
- 1.8.4. Økologiske forædlingsaktiviteter skal med henblik på produktion af økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion, udføres under økologiske forhold og skal fokusere på forbedring af den genetiske diversitet, respektere den naturlige reproduktionsevne samt agronomisk ydeevne, sygdomsresistens og tilpasning til forskellige lokale jordbunds- og klimaforhold.
- Alle opformeringsmetoder undtagen meristemdyrkning skal udføres under certificeret økologisk forvaltning.
- 1.8.5. Anvendelse af omlægningsplanteformeringsmateriale og ikkeøkologisk planteformeringsmateriale
- 1.8.5.1. Hvis de data, der er indsamlet i den database, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, eller det system, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, litra a), viser, at en erhvervsdrivendes kvalitative eller kvantitative behov for relevant økologisk planteformeringsmateriale, bortset fra småplanter, ikke er opfyldt, kan de kompetente myndigheder uanset punkt 1.8.1 give tilladelse til anvendelse af omlægningsplanteformeringsmateriale eller ikkeøkologisk planteformeringsmateriale på de betingelser, der er fastsat i punkt 1.8.5.3, 1.8.5.4 og 1.8.5.5.
- Før den erhvervsdrivende anmoder om en sådan undtagelse, skal vedkommende konsultere den database, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, eller det system, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, litra a), for at fastslå, om vedkommendes anmodning er berettiget.
- 1.8.5.2. Kontrolmyndigheder eller kontrolorganer, der er anerkendt i henhold til artikel 46, stk. 1, kan tillade at erhvervsdrivende i tredjelande anvender omlægningsplanteformeringsmateriale eller ikkeøkologisk planteformeringsmateriale i en økologisk produktionsenhed, når økologisk planteformeringsmateriale ikke er til rådighed i tilstrækkelig kvalitet eller mængde på det tredjelands område, hvor den erhvervsdrivende er beliggende, på de betingelser, der er fastsat i punkt 1.8.5.3, 1.8.5.4 og 1.8.5.5.
- 1.8.5.3. Ikkeøkologisk planteformeringsmateriale må ikke behandles med andre plantebeskyttelsesmidler end dem, der er godkendt til behandlingen af frø i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, medmindre den berørte medlemsstats kompetente myndighed af hensyn til plantesundheden og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 har foreskrevet kemisk behandling af alle sorter af en bestemt art i det område, hvor planteformeringsmaterialet skal anvendes.
- 1.8.5.4. Tilladelsen til at anvende omlægningsplanteformeringsmateriale eller ikkeøkologisk planteformeringsmateriale skal indhentes, inden afgrøden sås.

- 1.8.5.5. Tilladelsen til at anvende omlægningsplanteformeringsmateriale eller ikkeøkologisk planteformeringsmateriale gives kun til individuelle brugere for én sæson ad gangen, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilladelser, anfører de tilladte mængder af planteformeringsmateriale.
- 1.9. Jordforvaltning og gødsning
- 1.9.1. Der skal i økologisk planteproduktion anvendes jordbearbejdnings- og dyrkningsmetoder, der bevarer eller øger jordens indhold af organiske stoffer, øger jordbundens stabilitet og biodiversitet og forhindrer jordpakning og jorderosion.
- 1.9.2. Jordens frugtbarhed og biologiske aktivitet skal bevares og øges:
- a) undtagen for så vidt angår enge eller flerårige foderplanter, ved anvendelse af flerårigt sædskifte, herunder obligatoriske bælgafrøder som hovedafgrøde eller dækafgrøde for sædskifteafgrøder og andre grøngødningsafgrøder
 - b) i tilfælde af drivhuse eller flerårige kulturer bortset fra foderplanter, ved anvendelse af grøngødningsafgrøder og -bælgplanter med en kort vækstsæson samt anvendelse af plantediversitet, og
 - c) i alle tilfælde ved udbringning af husdyrgødning eller organiske stoffer, begge helst komposteret, fra økologisk produktion.
- 1.9.3. Kan plantens behov for næringsstoffer ikke dækkes gennem de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt 1.9.1 og 1.9.2, må kun gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er blevet tilladt i henhold til artikel 24 til anvendelse i økologisk produktion, anvendes og kun i det omfang, det er nødvendigt. Erhvervsdrivende skal føre fortegnelser over anvendelsen af disse produkter.
- 1.9.4. Den samlede mængde husdyrgødning som defineret i direktiv 91/676/EØF, som anvendes i produktionsenheder under omlægning og økologiske produktionsenheder, må ikke overstige 170 kg N/år/ha udnyttet landbrugsareal. Denne grænse gælder kun for anvendelsen af fast husdyrgødning, tørret fast husdyrgødning og tørret fjerkrægødning, kompost af husdyrgødning, herunder fjerkrægødning, komposteret fast husdyrgødning og flydende husdyrgødning.
- 1.9.5. Med henblik på spredning af overskydende gødning fra økologiske produktionsenheder kan erhvervsdrivende for landbrugsbedrifter indgå skriftlige samarbejdsaftaler med erhvervsdrivende for andre økologiske bedrifter og virksomheder, forudsat at disse overholder reglerne om økologisk produktion. Maksimumsgrænsen i punkt 1.9.4 beregnes på grundlag af det samlede antal økologiske produktionsenheder, der indgår i et sådant samarbejde.
- 1.9.6. Mikroorganismepræparater kan anvendes til at forbedre jordens almindelige tilstand eller til at forbedre forekomsten af næringsstoffer i jorden eller afgrøderne.
- 1.9.7. Til aktivering af kompost kan der anvendes egnede plantebaserede præparater og mikroorganismepræparater.
- 1.9.8. Der må ikke anvendes mineralsk kvælstofgødning.
- 1.9.9. Biodynamiske præparater kan anvendes.
- 1.10. Håndtering af skadegørere og ukrudt
- 1.10.1. Forebyggelse af skader forårsaget af skadegørere og ukrudt skal først og fremmest baseres på beskyttelse af:
- naturlige fjender
 - valg af arter, sorter og heterogent materiale
 - sædskifte
 - dyrkningsmetoder som f.eks. biofumigation, mekaniske og fysiske metoder og
 - varmebehandling som f.eks. solindstråling og i tilfælde af beskyttede afgrøder dampning af jorden (ned til en dybde på højst 10 cm).
- 1.10.2. Hvis planter ikke kan beskyttes tilstrækkeligt mod skadegørere ved hjælp af de foranstaltninger, der er fastsat i punkt 1.10.1, eller i tilfælde af at det er fastslået, at en afgrøde er truet, må kun produkter og stoffer, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, anvendes og kun i det omfang, det er nødvendigt. Erhvervsdrivende skal føre fortegnelser, der beviser nødvendigheden af at anvende sådanne produkter.
- 1.10.3. For så vidt angår produkter og stoffer, der anvendes i fælder eller i andre dispensere af produkter og stoffer end feromondispensere, skal fælderne eller dispenserne forhindre, at produkterne og stofferne frigives i miljøet, og skal forhindre kontakt mellem produkterne og stofferne og dyrkede afgrøder. Alle fælder, herunder feromonfælder, indsamles efter brug og bortskaffes på en sikker måde.

1.11. Produkter til rengøring og desinficering

Kun de produkter til rengøring og desinficering i planteproduktion, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes til dette formål.

1.12. Forpligtelse til at føre fortegnelser

Erhvervsdrivende skal føre fortegnelser over berørte parceller og høstmængde.

1.13. Tilberedning af uforarbejdede produkter

Hvis tilberedningsaktiviteter, bortset fra forarbejdning, udføres i forbindelse med planter, finder de generelle krav, der er fastsat i del IV, punkt 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 og 2.2.3, tilsvarende anvendelse på sådanne aktiviteter.

2. Detaljerede regler for bestemte planter og planteprodukter

2.1. Regler om svampeproduktion

Til produktion af svampe kan der anvendes vækstmedier, hvis de kun består af følgende bestanddele:

a) fast husdyrgødning og husdyrgødning

i) fra enten økologiske produktionsenheder eller enheder under omlægning i deres andet omlægningsår, eller

ii) som omhandlet i punkt 1.9.3, dog kun, hvis det i nr. i) nævnte produkt ikke er til rådighed, og hvis den faste husdyrgødning og husdyrgødning ikke overskrider 25 % af den samlede vægt af vækstmediets bestanddele (dækmaterialet og tilsat vand ikke medregnet) før kompostering

b) andre produkter af landbrugsoprindelse end dem, der er nævnt i litra a), fra økologiske produktionsenheder

c) tørv, ikke behandlet med kemiske produkter

d) træ, ikke behandlet med kemiske produkter efter fældning

e) mineralske produkter som omhandlet i punkt 1.9.3, vand og jord.

2.2. Regler for indsamling af vilde planter

Indsamling af vilde planter og dele heraf, der vokser naturligt i naturområder, skove og landbrugsområder, betragtes som økologisk produktion, forudsat at:

a) disse områder i en periode på mindst tre år før indsamlingen ikke er blevet behandlet med andre produkter eller stoffer end dem, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion

b) indsamlingen ikke påvirker naturtypens stabilitet eller bevarelsen af arterne i indsamlingsområdet.

Del II: Regler om animalsk produktion

Ud over de produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 10, 11 og 14, finder de regler, der er fastsat i denne del, anvendelse på økologisk animalsk produktion.

1. Generelle krav

1.1. Bortset fra biavl, er jordløs animalsk produktion, hvor den landbruger, der har til hensigt at producere økologiske husdyr, ikke driver landbrugsjord og ikke har indgået en skriftlig samarbejdsaftale med en landbruger om anvendelse af økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning til disse husdyr, forbudt.

1.2. Omlægning

1.2.1. I tilfælde af samtidig indledning af omlægning af en produktionsenhed, herunder græsarealer eller ethvert foderareal, og af de dyr, der befinder sig på produktionsenheden ved begyndelsen af omlægningsperioden for denne produktionsenhed som omhandlet i del I, punkt 1.7.1 og 1.7.5, litra b), kan dyr og animalske produkter anses for at være økologiske ved afslutningen af omlægningsperioden for produktionsenheden, selv om omlægningsperioden i nærværende dels punkt 1.2.2 for den pågældende type dyr er længere end omlægningsperioden for produktionsenheden.

I tilfælde af sådan samtidig omlægning og i produktionsenhedens omlægningsperiode må dyr, der befinder sig på produktionsenheden fra begyndelsen af omlægningsperioden, uanset punkt 1.4.3.1, fodres med foder fra omlægning, som er produceret i produktionsenheden under omlægning i omlægningens første år, og/eller med foder i overensstemmelse med punkt 1.4.3.1 og/eller med økologisk foder.

Ikkeøkologiske dyr må føres ind på produktionsenheden under omlægning efter omlægningsperiodens begyndelse i overensstemmelse med punkt 1.3.4.

1.2.2. Omlægningsperioder alt efter typen af dyreproduktion fastsættes som følger:

- a) 12 måneder for kvæg og dyr af hestefamilien, der er bestemt til kødproduktion, og altid mindst 3/4 af deres levetid
- b) seks måneder for får, geder og svin samt dyr, der opdrættes til produktion af mælk
- c) ti uger for fjerkræ, der er bestemt til kødproduktion, undtagen pekingænder, og som er indsat, inden de er tre dage gamle
- d) syv uger for pekingænder, der er indsat, inden de er tre dage gamle
- e) seks uger for fjerkræ til ægproduktion, der er indsat, inden det er tre dage gammelt
- f) 12 måneder for bier.

I omlægningsperioden skal vokset udskiftes med voks fra økologisk biavl.

Dog kan der anvendes ikkeøkologisk bivoks:

- i) hvis bivoks fra økologisk biavl ikke er til rådighed på markedet
- ii) hvis det er godtgjort, at det ikke er forurenet med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, og
- iii) hvis det stammer fra cellelæg
- g) tre måneder for kaniner
- h) 12 måneder for hjortedyr.

1.3. Dyrenes oprindelse

1.3.1. Med forbehold af reglerne om omlægning skal økologiske husdyr være født eller udklækket og opdrættet i økologiske produktionsenheder.

1.3.2. Med hensyn til opdræt af økologiske dyr:

- a) skal der ved forplantning anvendes naturlige metoder; kunstig inseminering er dog tilladt
- b) må forplantning ikke fremmes eller hæmmes ved behandling med hormoner eller andre stoffer med tilsvarende virkning, medmindre der er tale om terapeutisk dyrlægebehandling af et bestemt dyr
- c) må der ikke gøres brug af andre former for kunstig forplantning som f.eks. kloning og embryotransplantation
- d) skal valget af racer være passende for principperne for økologisk produktion, sikre en høj dyrevelfærdsstandard og medvirke til at forebygge lidelser og undgå, at det bliver nødvendigt at lemlæste dyr.

1.3.3. Erhvervsdrivende skal ved valg af racer eller linjer overveje fortrinsvis at vælge racer eller linjer med en høj grad af genetisk diversitet, tage hensyn til dyrenes evne til at tilpasse sig stedets betingelser, deres avlsværdi, deres levetid, deres levedygtighed og deres resistens over for sygdomme eller sundhedsproblemer, alt dette uden at det påvirker deres velfærd i negativ retning. Derudover skal der vælges racer og linjer med henblik på at undgå specifikke sygdomme eller sundhedsproblemer, som associeres med bestemte racer eller linjer i intensive driftssystemer, såsom porcint stresssyndrom, der muligvis fører til PSE-kød (pale-soft-exudative), pludselig død, spontane aborter og vanskelige fødsler, der kræver kejsersnit. Der skal fortrinsvis vælges oprindelige racer og linjer.

Erhvervsdrivende skal ved valg af racer og linjer i overensstemmelse med første afsnit anvende de oplysninger, der findes i de systemer, som er omhandlet i artikel 26, stk. 3.

1.3.4. Anvendelse af ikkeøkologiske dyr

1.3.4.1. Uanset punkt 1.3.1 kan ikkeøkologisk opdrættede dyr til avlsformål indsættes i en økologisk produktionsenhed, hvis de pågældende racer er i fare for at gå tabt for landbruget, jf. artikel 28, stk. 10, litra b), i forordning (EU) nr. 1305/2013 og retsakter vedtaget på grundlag heraf. I så fald skal hunddyrene af disse racer ikke nødvendigvis være dyr, der endnu ikke har født.

- 1.3.4.2. Ved fornyelse af bigårde kan 20 % pr. år af bidronningerne og sværmene uanset punkt 1.3.1 udskiftes med ikkeøkologiske bidronninger og sværme i den økologiske produktionsenhed, forudsat at bidronningerne og sværmene anbringes i stader med honningtavler eller kunstavler, der stammer fra økologiske produktionsenheder. Under alle omstændigheder kan én sværm eller én bidronning udskiftes pr. år med en ikkeøkologisk sværm eller en bidronning.
- 1.3.4.3. Når en flok førstegangsetableres, fornyes eller genetableres og, hvis landbrugernes kvalitative og kvantitative behov ikke kan opfyldes, kan den kompetente myndighed uanset punkt 1.3.1 beslutte, at ikkeøkologisk opdrættet fjerkræ kan indsættes i en økologisk produktionsenhed, forudsat at hønnikerne til æglægning og fjerkræet til kødproduktion er under tre dage gamle. Produkter, der stammer fra dem, kan kun anses for økologiske, hvis den omlægningsperiode, der er angivet i punkt 1.2, er overholdt.
- 1.3.4.4. Hvis de data, der er indsamlet i det system, som er omhandlet i artikel 26, stk. 2, litra b), viser, at en landbrugers kvalitative eller kvantitative behov vedrørende økologiske dyr ikke er opfyldt, kan de kompetente myndigheder uanset punkt 1.3.1 tillade indsættelse af ikkeøkologiske dyr i en økologisk produktionsenhed på betingelserne i punkt 1.3.4.4.1-1.3.4.4.4.

Før landbrugeren anmoder om en sådan undtagelse, skal vedkommende konsultere de data, der er indsamlet i det i artikel 26, stk. 2, litra b), omhandlede system, for at fastslå, om vedkommendes anmodning er berettiget.

For så vidt angår erhvervsdrivende i tredjelande kan kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er anerkendt i henhold til artikel 46, stk. 1, tillade indsættelse af ikkeøkologiske dyr i en økologisk produktionsenhed, når økologiske dyr ikke er til rådighed i tilstrækkelig kvalitet eller mængde på det lands område, hvor den erhvervsdrivende er beliggende.

- 1.3.4.4.1. Til avlsformål kan unge ikkeøkologiske dyr indføres, når en besætning eller flok etableres for første gang. De skal opdrættes i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion, så snart de er vænnet fra. På datoen for disse dyrs indsætning i besætningen eller flokken gælder endvidere følgende begrænsninger:
- a) Kvæg, dyr af hestefamilien og hjortedyr skal være yngre end seks måneder.
 - b) Får og geder skal være yngre end 60 dage.
 - c) Svin skal veje mindre end 35 kg.
 - d) Kaniner skal være yngre end tre måneder.
- 1.3.4.4.2. Til avlsformål kan ikkeøkologiske voksne handyr og ikkeøkologiske hundyr, der endnu ikke har født, indsættes til fornyelse af en besætning eller flok. De skal derefter opdrættes efter reglerne om økologisk produktion. Antallet af hundyr er endvidere underkastet følgende begrænsninger pr. år:
- a) højst 10 % af de voksne dyr af hestefamilien eller kvæg og højst 20 % af de voksne svin, får, geder, kaniner eller hjortedyr må indsættes
 - b) for enheder med færre end ti dyr af hestefamilien, hjortedyr, kvæg eller kaniner eller med færre end fem svin, får eller geder skal enhver sådan fornyelse begrænses til højst ét dyr pr. år.
- 1.3.4.4.3. De procentsatser, der er fastsat i punkt 1.3.4.4.2, kan forhøjes til højst 40 %, forudsat at den kompetente myndighed har bekræftet, at en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Den pågældende bedrift er udvidet betydeligt.
 - b) En race er udskiftet med en anden.
 - c) En ny husdyrproduktionsgren er udviklet.
- 1.3.4.4.4. I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 og 1.3.4.4.3, kan ikkeøkologiske dyr kun anses for økologiske, hvis den omlægningsperiode, der er angivet i punkt 1.2, er overholdt. Omlægningsperioden i punkt 1.2.2 påbegyndes tidligst, når dyrene indføres på produktionsenheden under omlægning.
- 1.3.4.4.5. I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3.4.4.1-1.3.4.4.4, skal ikkeøkologiske dyr enten holdes adskilt fra andre husdyr eller kunne identificeres, indtil afslutningen af den omlægningsperiode, der er omhandlet i punkt 1.3.4.4.4.

1.4. Fodring

1.4.1. Generelle krav til fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Foder til husdyr skal først og fremmest komme fra den landbrugsbedrift, hvor dyrene holdes, eller komme fra økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning, som tilhører andre bedrifter i samme region.
- b) Husdyr skal fodres med økologisk foder eller foder fra omlægning, der opfylder deres ernæringsmæssige behov i de forskellige faser af deres udvikling; restriktiv fodring er ikke tilladt i animalsk produktion, medmindre det er begrundet i veterinære hensyn.
- c) Det er forbudt at holde husdyr under forhold, eller på en diæt, der kan forårsage anæmi.
- d) Opfædningsmetoder skal altid tage hensyn til det normale ernæringsmæssige behov for hver art og dyrenes velfærd på ethvert stade i opdrættet; tvangsfodring er forbudt.
- e) Dyrene, bortset fra svin, fjerkræ og bier, skal have permanent adgang til græsningsarealer, når forholdene tillader det, eller permanent adgang til grovfoder.
- f) Der må ikke anvendes vækstfremmere og syntetiske aminosyrer.
- g) Dyr, der er i dieperioden, skal fortrinsvis fodres med modernælk i en minimumsperiode, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, litra a); mælkeerstatning indeholdende kemisk fremstillede bestanddele eller bestanddele af vegetabilsk oprindelse må ikke anvendes i denne periode.
- h) Fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse eller alge- eller gæroprindelse skal være økologiske.
- i) Ikkeøkologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse eller alge- eller gæroprindelse, fodermidler af mikrobiel eller mineralsk oprindelse, fodertilætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer må kun anvendes, hvis de i medfør af artikel 24 er blevet tilladt til anvendelse i økologisk produktion.

1.4.2. Græsning

1.4.2.1. Græsning på økologiske arealer

Med forbehold af punkt 1.4.2.2 skal økologiske dyr græsse på økologiske arealer. Ikkeøkologiske dyr kan dog benytte økologiske græsarealer i en begrænset periode hvert år, forudsat at de er opdrættet på en miljøvenlig måde på et areal, der understøttes i henhold til artikel 23, 25, 28, 30, 31 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013, og at de ikke er til stede på økologiske arealer samtidig med økologiske dyr.

1.4.2.2. Græsning på fælles arealer og sæsonbestemt græsningsskifte

1.4.2.2.1. Økologiske dyr kan græsse på fælles arealer, forudsat at:

- a) de fælles arealer i mindst tre år ikke er blevet behandlet med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion
- b) ikkeøkologiske dyr, som benytter det fælles græsningsareal, er opdrættet på en miljøvenlig måde på et areal, der understøttes i henhold til artikel 23, 25, 28, 30, 31 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013
- c) animalske produkter fra økologiske dyr, der blev produceret i løbet af den periode, hvor disse dyr græssede på fælles arealer, ikke anses som økologiske produkter, medmindre det kan godtgøres, at dyrene holdes passende adskilt fra ikkeøkologiske dyr.

1.4.2.2.2. Økologiske dyr må i græsningsskifteperioden græsse på ikkeøkologiske arealer, når de vandrer fra et græsningsareal til et andet. I denne periode skal økologiske dyr holdes adskilt fra andre dyr. Indtaget af ikkeøkologisk foder i form af græs og anden vegetation, som dyrene græsser på, er tilladt

- a) i højst 35 dage, heri indbefattet varigheden af turen frem og tilbage, eller
- b) for op til 10 % af det samlede årlige foderindtag beregnet som en procentdel af tørstofindholdet i foder af landbrugsoprindelse.

1.4.3. Foder fra omlægning

1.4.3.1. For så vidt angår landbrugsbedrifter, der producerer økologiske husdyr,

- a) må gennemsnitlig højst 25 % af foderplanen udgøres af foder fra omlægning fra andet omlægningsår. Denne procentdel kan forhøjes til 100 %, når foderet fra omlægning kommer fra den bedrift, hvor husdyrene holdes, og
- b) må højst 20 % af det samlede gennemsnitlige foderforbrug stamme fra græsning på eller høst af permanente græsningsarealer eller parceller med flerårige foderplanter eller proteinafgrøder, der er sået i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion på marker, der er under første års omlægning til økologisk produktion, forudsat at disse arealer er en del af landbrugsbedriften.

Når begge typer foder fra omlægning, der er omhandlet i litra a) og b), anvendes til fodring, må foderplanens samlede andel af dette foder ikke overstige den procentsats, der er fastsat i litra a).

1.4.3.2. Andelene i punkt 1.4.3.1 beregnes årligt i procent af tørstofindholdet i foder af vegetabilsk oprindelse.

1.5. Sundhedspleje

1.5.1. Sygdomsforebyggelse

1.5.1.1. Sygdomsforebyggelse skal bygge på udvælgelse af racer og linjer, praksis for husdyrhold, højkvalitetsfoder, motion, en passende belægningsgrad og opstaldning under tilstrækkeligt gode og hygiejniske forhold.

1.5.1.2. Immunologiske veterinærlægemidler må anvendes.

1.5.1.3. Kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika og boluser bestående af syntetisk fremstillede allopatiske kemiske molekyler, må ikke anvendes til forebyggende behandling.

1.5.1.4. Vækstfremmende stoffer (herunder antibiotika, coccidiostatika og andre kunstige vækstfremmende hjælpemidler) samt hormoner eller lignende stoffer til at styre formeringen eller til andre formål (f.eks. fremkaldelse eller synkronisering af brunst) må ikke anvendes.

1.5.1.5. Hvis husdyrene kommer fra ikkeøkologiske produktionsenheder, kan der, afhængigt af de lokale forhold, kræves særlige foranstaltninger, f.eks. kontrolundersøgelser og karantæneperioder.

1.5.1.6. Kun de produkter til rengøring og desinficering i bygninger til husdyr og anlæg, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes til dette formål.

1.5.1.7. Stalde, folde, udstyr og redskaber skal renses og desinficeres for at undgå krydsinfektion og udvikling af sygdomsbærende organismer. Fæces, urin og levnet eller spredt foder fjernes så ofte som fornødent for at mindske lugten og for at undgå, at der tiltrækkes insekter og gnavere. Rodenticider som kun må anvendes i fælder, og produkter og stoffer, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes til udryddelse af insekter og andre skadedyr i bygninger og andre anlæg, hvor der holdes husdyr.

1.5.2. Dyr lægebehandling

1.5.2.1. Hvis et dyr bliver sygt eller kommer til skade på trods af sygdomsforebyggende foranstaltninger, skal det straks behandles.

1.5.2.2. Sygdom skal behandles øjeblikkeligt for at undgå, at dyrene lider. der må om nødvendigt og på strenge betingelser og under en dyrlæges ansvar anvendes kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, når fytoterapeutiske, homøopatiske og andre midler er uegnede. Der skal navnlig fastsættes restriktioner med hensyn til behandlingsforløb og tilbageholdelsesperioder.

1.5.2.3. Fodermidler af mineralsk oprindelse, der er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i henhold til artikel 24, tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber, der er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i henhold til artikel 24, og fytoterapeutiske og homøopatiske produkter bør foretrækkes frem for behandling med kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, forudsat at de har en effektiv terapeutisk virkning for den pågældende dyreart og den tilstand, som behandlingen er beregnet på.

- 1.5.2.4. Hvis et dyr eller en gruppe af dyr underkastes mere end tre behandlinger med kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, inden for 12 måneder, eller mere end én behandling, hvis deres produktive livscyklus er på mindre end et år — bortset fra vaccinationer og behandlinger mod parasitter og obligatoriske udryddelsesprogrammer — må hverken de pågældende husdyr eller produkter afledt af sådanne husdyr sælges som økologiske produkter, og husdyrene skal være genstand for omlægningsperioderne fastlagt i punkt 1.2.
- 1.5.2.5. Tilbageholdelsesperioden mellem den sidste indgift til et dyr af et kemisk fremstillet allopatisk veterinærlægemiddel, herunder af et antibiotikum, under normale anvendelsesbetingelser og produktion af økologisk producerede fødevarer fra dette dyr skal være dobbelt så lang som den tilbageholdelsesperiode, der er omhandlet i artikel 11 i direktiv 2001/82/EF, og skal være mindst 48 timer.
- 1.5.2.6. Behandlinger, der pålægges til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed i henhold til EU-lovgivningen, er tilladt.
- 1.6. Staldforhold og praksis for husdyrhold
- 1.6.1. Bygningens isolering, opvarmning og ventilation skal sikre, at luftcirkulationen, støvindholdet, temperaturen, den relative luftfugtighed og koncentrationen af luftarter holdes på et niveau, som sikrer dyrenes velbefindende. Der skal være rigelig naturlig ventilation og naturligt lys i bygningen.
- 1.6.2. I områder, hvor de klimatiske forhold tillader, at husdyr lever udendørs, er staldbygninger ikke obligatoriske. I sådanne tilfælde skal dyrene have adgang til læskure eller til steder, hvor de kan søge beskyttelse mod vejrliget.
- 1.6.3. Belægningsgraden i bygningen skal sikre dyrenes komfort, velvære og artsspecifikke behov, og skal navnlig afhænge af dyrenes art, race og alder. Endvidere skal der ved belægningsgraden tages hensyn til dyrenes adfærdsmæssige behov, som navnlig afhænger af flokkens størrelse og dyrenes køn. Belægningsgraden skal sikre dyrenes velfærd ved at give dem et areal, der er så stort, at de kan stå naturligt, bevæge sig, lægge sig uhindret, vende sig, soignere sig, indtage alle naturlige stillinger og foretage sig alle naturlige bevægelser såsom at strække sig og baske med vingerne.
- 1.6.4. Mindste indendørs og udendørs areal og de tekniske specifikationer vedrørende staldbygninger som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, skal overholdes.
- 1.6.5. Udendørsarealer kan være delvist overdækkede. Verandaer betragtes ikke som udendørsarealer.
- 1.6.6. Den samlede belægningsgrad må ikke overstige grænsen på 170 kg organisk kvælstof/år/ha landbrugsareal.
- 1.6.7. Med henblik på beregningen af den rette belægningsgrad, som omhandlet i punkt 1.6.6, fastsætter den kompetente myndighed det antal husdyr, der svarer til den grænse, der er omhandlet i punkt 1.6.6, på grundlag af de tal, der er fastsat i hvert af de specifikke krav for hver kategori eller art animalsk produktion.
- 1.6.8. Bure, bokse og flat-deck-stier til at opdrætte husdyr må ikke anvendes for nogen husdyrart.
- 1.6.9. Når husdyr behandles enkeltvis af veterinære grunde, skal de holdes i områder, der har fast gulv, og skal have halm eller passende strøelse. Dyrene skal let kunne vende sig og ubesværet kunne lægge sig ned i fuld længde.
- 1.6.10. Økologiske husdyr må ikke opdrættes i en fold på meget våd eller sumpet jord.
- 1.7. Dyrevelfærd
- 1.7.1. Alle personer involveret i hold af dyr og i håndtering af dyr under transport og slagtning skal have de grundlæggende kundskaber og kompetencer, som er nødvendige for at kunne tilgodese dyrenes sundhed og velfærd, og skal have fulgt passende uddannelse som krævet i navnlig Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 1099/2009 ⁽²⁾ for at sikre korrekt anvendelse af denne forordnings regler.
- 1.7.2. Praksis for husdyrhold, herunder belægningsgraden, og opstaldningsforholdene skal sikre, at dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske behov opfyldes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1).

- 1.7.3. Husdyr skal have permanent adgang til udendørsarealer, så de kan motionere, fortrinsvis græsarealer, når vejrforholdene og de sæsonbestemte forhold og jordbundens tilstand tillader det, medmindre der pålægges restriktioner og forpligtelser til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed i henhold til EU-lovgivningen.
- 1.7.4. Antallet af husdyr skal begrænses for at minimere overgræsning, optrædning af jorden, erosion og forurening forårsaget af dyrene eller spredningen af deres gødning.
- 1.7.5. Opbinding eller isolering af husdyr er forbudt, medmindre det kun berører enkelte dyr i et begrænset tidsrum, og for så vidt det er begrundet i veterinære hensyn. Isolering af husdyr må kun tillades og kun i et begrænset tidsrum, hvis der er fare for arbejdstageres sikkerhed eller af hensyn til dyrevelfærden. Kompetente myndigheder kan tillade, at kvæg på landbrugsbedrifter med højst 50 dyr (eksklusive unge dyr) opbindes, hvis det ikke er muligt at holde kvæget i grupper, der passer til deres adfærd, forudsat at de har adgang til græsarealer i græsningsperioden og har adgang til udendørsarealer mindst to gange om ugen, når græsning ikke er mulig.
- 1.7.6. Transporttiden for husdyr skal holdes på et minimum.
- 1.7.7. Enhver form for lidelse, smerte og angst skal undgås og skal holdes på et minimum i hele dyrets levetid, herunder i forbindelse med slagtning.
- 1.7.8. Med forbehold af udvikling af EU-lovgivningen om dyrevelfærd kan halekupering på får, næbtrimning, der foretages i de tre første levedage, og afhornning undtagelsesvis tillades, men kun i konkrete tilfælde, og kun hvor denne praksis forbedrer husdyrs sundhed, velfærd eller hygiejne, eller hvis der ellers ville være fare for arbejdstageres sikkerhed. Fjernelse af hornanlæg kan kun tillades i konkrete tilfælde, hvor det forbedrer husdyrs sundhed, velfærd eller hygiejne, eller hvis der ellers ville være fare for arbejdstageres sikkerhed. Den kompetente myndighed må kun tillade sådanne indgreb, når den erhvervsdrivende behørigt har meddelt og begrundet indgrebene til denne kompetente myndighed, og når indgrebet skal udføres af kvalificeret personale.
- 1.7.9. Dyrenes lidelser begrænses mest muligt, ved at der anvendes passende bedøvelse og/eller smertestillende midler, og ved at ethvert indgreb kun foretages i den mest hensigtsmæssige alder af kvalificeret personale.
- 1.7.10. Fysisk kastrering er tilladt, når det sker med henblik på at bevare produkternes kvalitet og de traditionelle produktionsformer, men kun på de betingelser, der er fastsat i punkt 1.7.9.
- 1.7.11. Indladning og losning af dyr skal ske uden anvendelse af nogen form for elektriske eller andre smertefulde impulser til at tvinge dyrene. Anvendelse af allopatiske beroligende midler før eller under transporten er forbudt.
- 1.8. Tilberedning af uforarbejdede produkter
Hvis tilberedningsaktiviteter, bortset fra forarbejdning, udføres i forbindelse med husdyr, finder de generelle krav, der er fastsat i del IV, punkt 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 og 2.2.3, tilsvarende anvendelse på sådanne aktiviteter.
- 1.9. Yderligere generelle regler
- 1.9.1. For kvæg, får, geder og dyr af hestefamilien
- 1.9.1.1. Fodring
Følgende regler gælder for fodring:
- a) Mindst 60 % af foderet skal komme fra egen bedrift eller, hvis dette ikke er muligt eller sådant foder ikke er til rådighed, være produceret i samarbejde med andre økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning og foderstofvirksomheder, der anvender foder og fodermidler fra samme region. Denne procentsats forhøjes til 70 % fra den 1. januar 2023.
- b) Dyr skal have adgang til græsningsarealer, når forholdene tillader det.
- c) Uanset litra b) skal tyre på over et år have adgang til græsarealer eller et udendørsareal.
- d) Hvor dyr har adgang til græsarealer i græsningsperioden, og hvor vinteropstaldningsordninger giver dyrene mulighed for at bevæge sig frit, kan kravet om adgang til udendørsarealer i vintermånederne fraviges.
- e) Opdræt skal være baseret på størst mulig anvendelse af græsarealer, i det omfang græsgange står til rådighed på de forskellige tidspunkter af året.

- f) mindst 60 % af det tørstof, der udgør den daglige foderration, skal bestå af grovfoder, frisk eller tørret foder eller ensilage. Denne procentdel kan nedsættes til 50 % for mælkeproducerende dyr i højst tre måneder i begyndelsen af laktationen.

1.9.1.2. Staldforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for staldforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Staldbygninger skal have jævne, men ikke glatte gulve.
- b) Staldbygninger skal indeholde bekvem, ren og tør ligge-/hvileplads af tilstrækkelig størrelse, bestående af en solid konstruktion, der dog ikke må have fuldspaltegulv. Hvileområdet skal være velforsynet med tilstrækkelig tør strøelse. Strøelsen skal bestå af halm eller andet egnet naturmateriale. Strøelsen kan være forbedret og beriget med mineralske produkter, der i henhold til artikel 24 er godkendt som et gødningsstof eller jordforbedringsmiddel til anvendelse i økologisk produktion.
- c) Uanset artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a), og andet afsnit, i Rådets direktiv 2008/119/EF ⁽¹⁾ er opstaldning i enkeltbokse af kalve, der er over en uge gamle, forbudt, medmindre det kun berører enkelte dyr i et begrænset tidsrum, og for så vidt det er begrundet i veterinære hensyn.
- d) Når en kalv behandles enkeltvis af veterinære grunde, skal den holdes i områder, der har fast gulv, og skal have halmstrøelse. Kalven skal let kunne vende sig og ubesværet kunne lægge sig ned i fuld længde.

1.9.2. For hjortedyr

1.9.2.1. Fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Mindst 60 % af foderet skal komme fra egen bedrift eller, hvis sådant foder ikke er til rådighed, være produceret i samarbejde med andre økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning og foderstofvirksomheder, der anvender foder og fodermidler fra samme region. Denne procentsats forhøjes til 70 % fra den 1. januar 2023.
- b) Dyr skal have adgang til græsningsarealer, når forholdene tillader det.
- c) Hvor dyr har adgang til græsarealer i græsningsperioden, og hvor vinteropstaldningsordninger giver dyrene mulighed for at bevæge sig frit, kan kravet om adgang til udendørsarealer i vintermånederne fraviges.
- d) Opdræt skal være baseret på størst mulig anvendelse af græsarealer, i det omfang græsgange står til rådighed på de forskellige tidspunkter af året.
- e) Mindst 60 % af det tørstof, der udgør den daglige foderration, skal bestå af grovfoder, frisk eller tørret foder eller ensilage. Denne procentdel kan nedsættes til 50 % for mælkeproducerende hunnhjortedyr i højst tre måneder i begyndelsen af laktationen.
- f) Naturlig græsning skal sikres i en fold i vækstperioden. Folde, hvor der ikke kan græsses i vækstperioden, er ikke tilladt.
- g) Fodring er kun tilladt i tilfælde af utilstrækkelige græsningsmuligheder på grund af dårlige vejrforhold.
- h) Dyr, der opdrættes i en fold, skal have adgang til rent og friskt vand. Hvis en naturlig vandkilde, der er lettilgængelig for dyr, ikke er til rådighed, skal der tilvejebringes vandingssteder.

1.9.2.2. Staldforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for staldforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Hjortedyr skal have adgang til skjulesteder, ly og hegn, der ikke skader dyrene.
- b) I kronhjortefolde skal dyrene kunne rulle sig i mudder med henblik på skindpleje og regulering af kropstemperaturen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7).

- c) Eventuelle staldbygninger skal have jævne, men ikke glatte gulve.
- d) Eventuelle staldbygninger skal indeholde bekvem, ren og tør ligge- eller hvileplads af tilstrækkelig størrelse bestående af en solid konstruktion, der ikke må have fuldspaltegulv. Hvileområdet skal være velforsynet med tilstrækkelig tør strøelse. Strøelsen skal bestå af halm eller andet egnet naturmateriale. Strøelsen kan være forbedret og beriget med mineralske produkter, der i henhold til artikel 24 er godkendt som gødningsstof eller jordforbedringsmiddel til anvendelse i økologisk produktion.
- e) Fodringssteder skal etableres i områder, som er beskyttet mod vejrliget, og være tilgængelige for både dyrene og de personer, der passer dem. Jorden ved fodringsstederne skal være fast, og fodringsanlægget skal være forsynet med tag.
- f) Hvis permanent adgang til foder ikke kan sikres, skal fodringsstederne være udformet således, at alle dyrene kan æde på samme tid.

1.9.3. For svin

1.9.3.1. Fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Mindst 30 % af foderet skal komme fra egen bedrift eller, hvis dette ikke er muligt eller sådant foder ikke er til rådighed, være produceret i samarbejde med andre økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning og foderstofvirksomheder, der anvender foder og fodermidler fra samme region.
- b) Grovfoder, friskt eller tørret foder eller ensilage skal indgå i den daglige foderration.
- c) Hvis en landbruger ikke er i stand til at skaffe proteinfoder udelukkende fra økologisk produktion, og den kompetente myndighed har bekræftet, at økologisk proteinfoder ikke er til rådighed i tilstrækkelig mængde, kan ikkeøkologisk proteinfoder anvendes indtil den 31. december 2025, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det er ikke til rådighed i økologisk form
 - ii) det er produceret eller tilberedt uden kemiske opløsningsmidler
 - iii) dets anvendelse er begrænset til fodring af smågrise på op til 35 kg med specifikke proteinforbindelser, og
 - iv) den højeste procentdel pr. periode på 12 måneder, der er tilladt til disse dyr, overstiger ikke 5 %. Procentdelen af tørstofindholdet i foder af landbrugsoprindelse beregnes.

1.9.3.2. Staldforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for staldforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Staldbygninger skal have jævne, men ikke glatte gulve.
- b) Staldbygninger skal indeholde bekvem, ren og tør ligge- eller hvileplads af tilstrækkelig størrelse bestående af en solid konstruktion, der ikke må have fuldspaltegulv. Hvileområdet skal være velforsynet med tilstrækkelig tør strøelse. Strøelsen skal bestå af halm eller andet egnet naturmateriale. Strøelsen kan være forbedret og beriget med mineralske produkter, der i henhold til artikel 24 er godkendt som gødningsstof eller jordforbedringsmiddel til anvendelse i økologisk produktion.
- c) Der skal altid være strøelse fremstillet af halm eller andet egnet materiale i tilstrækkeligt omfang til at sikre, at alle svin i en sti kan ligge ned samtidig på den mest pladskrævende måde.
- d) Søer skal holdes i grupper, undtagen i de sidste stadier af drægtighedsperioden og i diegivningsperioden, hvor en so skal kunne bevæge sig frit i sin sti, og soens bevægelsesmulighed må kun begrænses kortvarigt.
- e) Med forbehold af eventuelle yderligere krav vedrørende halm skal søer få dage før forventet faring have en mængde halm eller andet egnet naturmateriale, der er tilstrækkelig til at give dem mulighed for at bygge rede.
- f) Svin skal kunne gøde og rode på løbearealer. Som rodemateriale kan der anvendes forskellige substrater.

1.9.4. For fjerkræ

1.9.4.1. Dyrenes oprindelse

For at undgå anvendelse af intensive opdrætsmetoder skal fjerkræ enten opdrættes, indtil det når en given mindstealder, eller komme fra langsomtvoksende fjerkrælinjer, der er egnet til frilandsopdræt.

Den kompetente myndighed fastsætter kriterierne for langsomtvoksende linjer eller opstiller en liste over sådanne linjer og stiller disse oplysninger til rådighed for erhvervsdrivende, andre medlemsstater og Kommissionen.

Hvis en landbruger ikke anvender langsomtvoksende fjerkrælinjer, er mindstealderen for slagtning:

- a) 81 dage for kyllinger
- b) 150 dage for kapuner
- c) 49 dage for pekingænder
- d) 70 dage for berberænder (hundyr)
- e) 84 dage for berberænder (handyr)
- f) 92 dage for gråænder
- g) 94 dage for perlehøns
- h) 140 dage for kalkuner (handyr) og gæs, samt
- i) 100 dage for kalkuner (hundyr).

1.9.4.2. Fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Mindst 30 % af foderet skal komme fra egen bedrift eller, hvis dette ikke er muligt eller sådant foder ikke er til rådighed, være produceret i samarbejde med andre økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning og foderstofvirksomheder, der anvender foder og fodermidler fra samme region.
- b) Grovfoder, friskt eller tørret foder eller ensilage skal indgå i den daglige foderration.
- c) Hvis en landbruger ikke er i stand til at skaffe proteinfoder udelukkende fra økologisk produktion til fjerkræarter, og den kompetente myndighed har bekræftet, at økologisk proteinfoder ikke er til rådighed i tilstrækkelig mængde, kan ikkeøkologisk proteinfoder anvendes indtil den 31. december 2025, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det er ikke til rådighed i økologisk form
 - ii) det er produceret eller tilberedt uden kemiske opløsningsmidler
 - iii) dets anvendelse er begrænset til fodring af ungfjerkræ med specifikke proteinforbindelser, og
 - iv) den højeste procentdel pr. periode på 12 måneder, der er tilladt til disse dyr, overstiger ikke 5 %. Procentdelen af tørstofindholdet i foder af landbrugsoprindelse beregnes.

1.9.4.3. Dyrevelfærd

Plukning af levende fjerkræ er forbudt.

1.9.4.4. Staldforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for staldforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Mindst en tredjedel af gulvarealet skal være fast, dvs. ikke fuldspaltegulv eller drænet gulv, og være dækket med strøelse såsom halm, høvlspåner, sand eller tørv.
- b) I fjerkræhuse til æglæggende høns skal en tilstrækkelig stor del af det gulvareal, som hønsene har adgang til, være beregnet til opsamling af deres ekskrementer.
- c) Der skal være en tomgangsperiode mellem opdræt af to fjerkræflokke. I denne periode rengøres og desinficeres bygninger og udstyr. Herudover skal hønsegården hvile efter opdræt af en fjerkræflok, så vegetationen kan gro frem igen, og der kan overholdes en tomgangsperiode, hvis længde fastsættes af medlemsstaterne. Disse krav gælder ikke for fjerkræ, som ikke opdrættes i flokke, som ikke holdes i hønsegårde, og som kan bevæge sig frit hele dagen.

- d) Fjerkræ skal have adgang til et udendørsareal i mindst en tredjedel af deres liv. Æglæggende høns og fjerkræ til slagtning skal imidlertid have adgang til et udendørsareal i mindst en tredjedel af deres liv, undtagen hvor midlertidige restriktioner er pålagt på grundlag af EU-lovgivning.
- e) Dyrene skal om dagen til stadighed have adgang til et udendørsareal fra en så ung alder, som det er praktisk muligt, og når den fysiologiske og fysiske kondition tillader det, undtagen hvor midlertidige restriktioner er pålagt på grundlag af EU-lovgivning.
- f) Uanset punkt 1.6.5 skal verandaer for så vidt angår ynglefugle og hønniker på under 18 uger, når de betingelser, der er anført i punkt 1.7.3 vedrørende restriktioner og forpligtelser med hensyn til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, som er pålagt på grundlag af EU-lovgivningen, er opfyldt og hindrer ynglefugle og hønniker på under 18 uger adgang til udendørsarealer, betragtes som udendørsarealer og skal i sådanne tilfælde have en afskærmning i form af et trådnæt for at holde andre fugle ude.
- g) Udendørsarealer til fjerkræ skal forsyne fjerkræet med let adgang til et tilstrækkeligt antal drikkekar.
- h) Udendørsarealer til fjerkræ skal for størstedelens vedkommende være dækket af vegetation.
- i) Under forhold, hvor tilgængeligheden af foder på udearealet er begrænset f.eks. som følge af vedvarende snedække eller meget tørt vejr, skal supplerende fodring med grovfoder indgå i fjerkræets foder.
- j) Holdes fjerkræ indendørs som følge af restriktioner eller forpligtelser, der er pålagt i medfør af EU-lovgivningen, skal det have permanent adgang til tilstrækkelige mængder grovfoder og passende materiale, der kan opfylde dets adfærdsmæssige behov.
- k) Vandfugle skal have adgang til et vandløb, en dam eller en sø, når vejrforholdene og de hygiejniske forhold tillader det, således at deres artsspecifikke behov kan dækkes, og dyrevelfærdskravene kan overholdes; hvis vejrforholdene ikke tillader sådan adgang, skal de have adgang til vand, så de har mulighed for at dyppe hovedet i vand og dermed soignere deres fjerdragt.
- l) Dagslys kan suppleres med kunstig belysning, så der dagligt er lys i indtil 16 timer med en sammenhængende natlig hvileperiode uden kunstigt lys på mindst 8 timer.
- m) Det samlede brugsareal til slagtefjerkræ i fjerkræhuse i en produktionsenhed må ikke overstige 1 600 m².
- n) Højest 3 000 æglæggende høns er tilladt i én afdeling i et fjerkræhus.

1.9.5. For kaniner

1.9.5.1. Fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Mindst 70 % af foderet skal komme fra egen bedrift eller, hvis dette ikke er muligt eller sådant foder ikke er til rådighed, være produceret i samarbejde med andre økologiske produktionsenheder eller produktionsenheder under omlægning og foderstofvirksomheder, der anvender foder og fodermidler fra samme region.
- b) Kaniner skal have adgang til græsningsarealer, når forholdene tillader det.
- c) Opdræt skal være baseret på størst mulig anvendelse af græsarealer, i det omfang græsgange står til rådighed på de forskellige tidspunkter af året.
- d) Fiberholdigt foder såsom halm eller hø skal gives, når der ikke er tilstrækkeligt græs. Foderplanter skal udgøre mindst 60 % af kosten.

1.9.5.2. Staldforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for staldforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Staldbygninger skal indeholde bekvem, ren og tør ligge- eller hvileplads af tilstrækkelig størrelse, bestående af en solid konstruktion, der dog ikke må have fuldspaltegulv. Hvileområdet skal være velforsynet med tilstrækkelig tør strøelse. Strøelsen skal bestå af halm eller andet egnet naturmateriale. Strøelsen kan være forbedret og beriget med mineralske produkter, der i henhold til artikel 24 er godkendt som gødningsstof eller jordforbedringsmiddel til anvendelse i økologisk produktion.
- b) Kaniner holdes i grupper.

c) Kaninbedrifterne skal anvende robuste racer, der er tilpasset udendørs forhold.

d) Kaniner skal have adgang til:

- i) et overdækket læskur, herunder mørke skjulesteder
- ii) en løbegård med vegetation, fortrinsvis græsarealer
- iii) en hævet platform, de kan sidde på, enten udenfor eller indenfor
- iv) redemateriale til alle diegivende hunkaniner.

1.9.6. For bier

1.9.6.1. Dyrenes oprindelse

I forbindelse med biavl skal der fortrinsvis anvendes *Apis mellifera* og lokale økotypen heraf.

1.9.6.2. Fodring

Følgende regler gælder for fodring:

- a) Staderne skal ved afslutningen af produktionsperioden efterlades med tilstrækkelig honning og pollen til, at bierne kan overvintre.
- b) Bifamilier må kun fodres, hvis det på grund af de klimatiske forhold er nødvendigt for familiernes overlevelse. I så fald fodres familierne med økologisk honning, økologisk sukkeropløsning eller økologisk sukker.

1.9.6.3. Sundhedspleje

Følgende regler gælder for sundhedspleje:

- a) Til beskyttelse af rammer, stader og tavler, navnlig mod skadedyr, er det kun tilladt at anvende rodenticider, som anvendes i fælder, og egnede produkter og stoffer, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion.
- b) Det er tilladt at anvende fysiske behandlinger til desinfektion af bigårde, f.eks. damp eller direkte ild.
- c) Det er kun tilladt at tilintetgøre droneyngel med henblik på bekæmpelse af *Varroa destructor*.
- d) Hvis familierne på trods af alle forebyggende foranstaltninger bliver syge eller kontamineres, skal de behandles straks; om nødvendigt kan de anbringes i isolerede bigårde.
- e) Myresyre, mælkesyre, eddikesyre og oxalsyre såvel som mentol, thymol, eukalyptol eller kamfer kan anvendes til at bekæmpe tilfælde af *Varroa destructor*.
- f) Behandles der i denne periode med andre kemisk fremstillede allopatiske produkter, herunder antibiotika, end produkter og stoffer, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion i behandlingsens varighed, skal de behandlede familier anbringes i en isoleret bigård, og alt vokset skal udskiftes med voks fra økologisk biavl. I dette tilfælde gælder omlægningsperioden på 12 måneder fastlagt i punkt 1.2.2 for disse familier.

1.9.6.4. Dyrevelfærd

Følgende supplerende generelle regler gælder for biavl:

- a) Tilintetgørelse af bierne på bitavlerne i forbindelse med indsamlingen af biavlsprodukter er forbudt.
- b) Lemlæstelse i form af klipning af bidronningernes vinger er forbudt.

1.9.6.5. Opdrætsforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for opdrætsforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Bigårde skal placeres i områder, der sikrer bierne adgang til nektar- og pollenkilder, som i det væsentlige består af økologiske afgrøder eller, hvor det er relevant, vild bevoksning eller ikkeøkologisk forvaltede skove eller afgrøder, der kun behandles efter metoder, der har ringe indvirkning på miljøet.
- b) Bigårde skal ligge i tilstrækkelig afstand fra kilder, der kan medføre forurening af biavlsprodukterne eller forringe biernes sundhed.

- c) Ved placering af bigårde sikres det, at nektar- og pollenkilderne i en radius på 3 km fra bigården i det væsentlige består af økologiske afgrøder og vild bevoksning eller afgrøder, der behandles efter miljøskånsomme metoder, der svarer til dem, som er fastsat i artikel 28 og 30 i forordning (EU) nr. 1305/2013, og som ikke kan påvirke biavlens økologiske status. Dette krav gælder ikke for områder, hvor der ingen blomstring finder sted, eller når bifamilierne er i dvale.
- d) Bistaderne og de materialer, der anvendes i biavl, skal hovedsageligt bestå af naturlige materialer, der ikke giver nogen risiko for forurening af miljøet og biavlsprodukterne.
- e) Voks til fremstilling af nye rammer skal stamme fra økologiske produktionsenheder.
- f) I staderne må der kun anvendes naturlige stoffer såsom propolis, voks og vegetabiliske olier.
- g) Syntetiske kemiske afskrækningsmidler må ikke anvendes under udslyngningen af honningen.
- h) Yngeltavler må ikke anvendes ved udslyngning af honning.
- i) Biavl anses ikke for økologisk, hvis den drives i regioner eller områder, som er udpeget af medlemsstaterne som regioner eller områder, hvor økologisk biavl ikke er praktisk gennemførlig.

Del III: Regler om produktion af alger og akvakulturdyr

- 1. Generelle krav
- 1.1. Brugene skal være placeret på steder, der ikke er udsat for forurening med produkter eller stoffer, der ikke er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, eller med forurenende stoffer, der kan skade produkternes økologiske egenskaber.
- 1.2. Økologiske og ikkeøkologiske produktionsenheder skal være tilstrækkeligt adskilt og i overensstemmelse med de minimumsseparationsafstande, der er fastsat af medlemsstaterne, hvor relevant. Sådanne adskillelsesforanstaltninger skal baseres på de naturlige omgivelser, separate vandtilførselssystemer, separationsafstande, den økologiske produktionsenheds placering i tidevandsstrømningen og placering upstream/downstream i forhold til andre produktionsenheder. Produktion af alger og akvakultur anses ikke for at være økologisk, hvis den drives på lokaliteter eller i områder, der er udpeget af medlemsstaterne som lokaliteter eller områder, der ikke er egnet til sådanne aktiviteter.
- 1.3. Der skal gennemføres en miljøvurdering, som er passende i forhold til produktionsenhedens størrelse, for alle nye akvakulturbrug, der ansøger om tilladelse til at producere økologisk, og som producerer mere end 20 ton akvakulturprodukter om året, for at klarlægge produktionsenhedens og det umiddelbart omgivende miljøes tilstand og de sandsynlige virkninger af driften heraf. Den erhvervsdrivende skal forelægge miljøvurderingen for kontrolmyndigheden eller kontrolorganet. Miljøvurderingens indhold skal være baseret på bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾. Hvis der allerede er foretaget en tilsvarende vurdering for produktionsenheden, kan denne vurdering anvendes til dette formål.
- 1.4. Rydning af mangrove må ikke tillades.
- 1.5. Den erhvervsdrivende skal forelægge en plan for bæredygtig forvaltning, der står i rimeligt forhold til akvakulturproduktionsenheden og algehøsten.
- 1.6. Planen skal ajourføres årligt og indeholde detaljerede oplysninger om virkningerne af produktionen og den miljøovervågning, der skal gennemføres, og skal indeholde en liste over de foranstaltninger, der skal træffes for at minimere den negative indvirkning på det omgivende vand- og landmiljø, herunder i givet fald oplysninger om næringsstofudledningen i miljøet pr. produktionscyklus eller pr. år. Planen skal indeholde oplysninger om overvågning og reparation af teknisk udstyr.
- 1.7. De beskyttende og forebyggende foranstaltninger, der træffes mod rovdyr i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF og nationale regler, skal registreres i planen for bæredygtig forvaltning.
- 1.8. Den erhvervsdrivende skal efter omstændighederne koordinere deres indsats med hensyn til udarbejdelsen af forvaltningsplanen, hvis deres brug er placeret i nærheden af hinanden.
- 1.9. Erhvervsdrivende, der producerer akvakulturdyr og alger, skal som led i en plan for bæredygtig forvaltning udarbejde en affaldsreduktionsstrategi, der iværksættes ved produktionens begyndelse. Anvendelsen af residualvarme begrænses så vidt muligt til energi fra vedvarende energikilder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

1.10. Tilberedning af uforarbejdede produkter

Hvis tilberedningsaktiviteter, bortset fra forarbejdning, udføres i forbindelse med alger eller akvakulturdyr, finder de generelle krav, der er fastsat i del IV, punkt 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 og 2.2.3, tilsvarende anvendelse på sådanne aktiviteter.

2. Krav til alger

Ud over de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 10, 11 og 15, og hvor det er relevant i denne dels afdeling 1, finder de regler, der er fastlagt i denne afdeling, anvendelse på økologisk indsamling og produktion af alger. Disse regler finder tilsvarende anvendelse på produktion af fytoplankton.

2.1. Omlægning

2.1.1. Omlægningsperioden for indsamling i en algeproduktionsenhed er seks måneder.

2.1.2. Omlægningsperioden for dyrkning i en algeproduktionsenhed er seks måneder eller en hel produktionscyklus, afhængig af hvilken periode der er den længste.

2.2. Regler om produktion af alger

2.2.1. Indsamling af vilde alger og dele heraf betragtes som økologisk produktion, forudsat at:

a) voksestederne er sundhedsmæssigt egnede og er karakteriseret ved høj økologisk kvalitet som defineret i direktiv 2000/60/EF eller er af en kvalitet, der svarer til:

— produktionsområder, der er klassificeret som A og B i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ⁽¹⁾, indtil den 13. december 2019, eller

— de tilsvarende klassificerede områder fastsat i de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 8, i forordning (EU) 2017/625, fra den 14. december 2019

b) indsamlingen ikke væsentligt påvirker det naturlige økosystems stabilitet eller bevarelsen af arterne i indsamlingsområdet.

2.2.2. Dyrkning af alger skal foregå i områder med miljø- og sundhedsmæssige karakteristika, der mindst svarer til dem, der er anført i punkt 2.2.1, litra a), for at blive betragtet som økologiske. Endvidere gælder følgende produktionsregler:

a) Der skal anvendes bæredygtige metoder i alle faser af produktionen, fra indsamling af unge alger til høst.

b) For at sikre vedligeholdelse af en omfattende genpulje bør indsamling af unge alger finde sted regelmæssigt for at bevare og udvikle mangfoldigheden af de bestande, der dyrkes indendørs.

c) Der må ikke anvendes gødningsstoffer, undtagen i indendørsanlæg under tag, og kun hvis de i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion med dette formål.

2.3. Algedyrkning

2.3.1. Ved dyrkning af alger til havs må der udelukkende anvendes de næringsstoffer, der forekommer naturligt i vandmiljøet, eller næringsstoffer fra økologisk produktion af akvakulturdyr, der så vidt muligt skal foregå i nærheden af dyrkningsområdet som led i et polykultursystem.

2.3.2. I produktionsanlæg på land, hvor der anvendes tilførte næringsstoffer, skal næringsstofindholdet i afløbsvandet beviseligt svare til eller være lavere end næringsstofindholdet i tilløbsvandet. Kun de næringsstoffer af vegetabilsk eller mineralsk oprindelse, der i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse, må anvendes.

2.3.3. Dyrkningstætheden eller driftsintensiteten skal registreres, og vandmiljøets integritet skal opretholdes ved at sikre, at den maksimale algeproduktion, som miljøet kan bære uden negative konsekvenser, ikke overskrides.

2.3.4. Liner og andet udstyr til dyrkning af alger skal så vidt muligt genanvendes eller genindvindes.

2.4. Bæredygtig indsamling af vildtvoksende alger

2.4.1. Inden algeindsamlingen påbegyndes, foretages der et engangsskøn over biomassen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

- 2.4.2. Produktionsenheden eller -faciliteterne skal opbevare dokumentation, således at den erhvervsdrivende kan identificere og kontrolmyndigheden eller kontrolorganet kan verificere, at der udelukkende er leveret vildtvoksende alger indsamlet i overensstemmelse med denne forordning.
- 2.4.3. Indsamlingen skal foregå på en sådan måde, at den mængde, der indsamles, ikke påvirker vandmiljøets tilstand væsentligt. Det sikres, at algerne kan regenerere sig, og at bifangster undgås, ved at der anvendes egnede indsamlingsmetoder og tages hensyn til mindstestørrelser, alder, reproduktionscyklus eller størrelsen af de resterende alger.
- 2.4.4. Indsamles algerne i et delt eller fælles indsamlingsområde, skal det med dokumenter udarbejdet af den relevante myndighed, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, kunne dokumenteres, at den samlede indsamling er i overensstemmelse med denne forordning.
3. Krav til akvakulturdyr
- Ud over de generelle produktionsregler i artikel 9, 10, 11 og 15 og, hvor det er relevant, i denne dels afdeling 1 finder reglerne i nærværende afdeling anvendelse på økologisk produktion af fiskearter, krebsdyr, pighuder og bløddyr. Disse regler finder tilsvarende anvendelse på produktion af dyreplankton, mikrokrebsdyr, rotifera, orme og andre akvatiske foderdyr.
- 3.1. Generelle krav
- 3.1.1. Omlægning
- Der gælder følgende omlægningsperioder for følgende typer akvakulturproduktionsanlæg, herunder akvakulturdyr under opdræt:
- a) for anlæg, der ikke kan drænes, rengøres og desinficeres, en omlægningsperiode på 24 måneder
 - b) for anlæg, der er drænet eller taget ud af drift, en omlægningsperiode på 12 måneder
 - c) for anlæg, der er drænet, rengjorte og desinficerede, en omlægningsperiode på seks måneder
 - d) for anlæg til havs, herunder anlæg, der omfatter opdræt af toskallede bløddyr, en omlægningsperiode på tre måneder.
- 3.1.2. Akvakulturdyrenes oprindelse
- 3.1.2.1. Følgende regler gælder for akvakulturdyrs oprindelse:
- a) Økologisk akvakultur skal være baseret på opdræt af yngel fra økologiske gydebestande og fra økologiske produktionsenheder.
 - b) Der skal anvendes lokalt opdrættede dyr, og hvad avl angår, skal det tilsigtes at fremavle sunde linjer, der er bedre tilpasset produktionsforholdene, sikrer god dyresundhed og dyrevelfærd og udnytter foderressourcerne godt. Der skal stilles dokumentation for deres oprindelse og behandling til rådighed for den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet.
 - c) Der skal vælges arter, som er hårdføre, og som kan opdrættes uden at forårsage væsentlig skade på vilde bestande.
 - d) Til avlsformål kan indfangede vilde eller ikkeøkologiske akvakulturdyr kun indføres på bruget i behørigt begrundede tilfælde, når økologisk avl ikke er tilgængelig, eller når ny genetisk arvemasse tilføres produktionsenheden, efter at den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil, når det sker med henblik på at forbedre arvemassens egnethed. Disse dyr skal holdes under økologisk forvaltning i mindst tre måneder, før de må anvendes til avl. For dyr, der er på IUCN's rødliste over truede arter, må tilladelsen til at anvende indfangede vilde individer kun gives i forbindelse et bevarelsesprogram, der er anerkendt af den relevante offentlige myndighed, der har ansvaret for bevarelsesindsatsen.
 - e) Med henblik på videreopdræt er indsamling af vildtlevende yngel af akvakulturdyr specifikt begrænset til følgende tilfælde:
 - i) naturlig tilstrømning af fisk eller larver og yngel af krebs i forbindelse med påfyldning af damme, indeslutningssystemer og indhegninger

ii) udsætning af vild yngel eller larver af krebsdyr af arter, som ikke er opført på IUCN's rødliste over truede arter, i ekstensive akvakulturbrug i vådområder, såsom brakvandsdamme, tidevandsafhængige områder og kystlaguner, hvis:

- udsætningen er i overensstemmelse med de forvaltningsforanstaltninger, som er godkendt af de relevante myndigheder, for at sikre bæredygtig udnyttelse af de berørte arter, og
- dyrene udelukkende fodres med foder, der forekommer naturligt i det omgivende miljø.

Uanset litra a) kan medlemsstaterne tillade, at der med henblik på videreopdræt i en økologisk produktionsenhed indføres højst 50 % ikkeøkologisk yngel af arter, som ikke blev opdrættet som økologiske i Unionen senest den 1. januar 2021, forudsat at økologireglerne følges for mindst de sidste to tredjedele af produktionscyklussen. En sådan undtagelse kan højst indrømmes for en periode på to år og kan ikke fornyes.

For akvakulturbrug beliggende uden for Unionen kan en sådan undtagelse kun indrømmes af kontrolmyndigheder eller kontrolorganer, der er anerkendt i henhold til artikel 46, stk. 1, for arter, der ikke er udviklet som økologiske hverken på området i det land, hvor bedriften ligger, eller i Unionen. En sådan undtagelse kan højst indrømmes for en periode på to år og kan ikke fornyes.

3.1.2.2. Følgende regler gælder for avl:

- a) Hormoner og hormonderivater må ikke anvendes.
- b) Der må ikke gøres brug af produktion af enkønnede linjer, undtagen ved manuel forædling, polyploidinduktion, kunstig hybridisering og kloning.
- c) Der skal udvælges passende linjer.

3.1.3. Fodring

3.1.3.1. Følgende regler gælder for foder til fisk, krebsdyr og pighuder:

- a) Dyrene skal fodres med foder, der opfylder deres ernæringsmæssige behov i de forskellige faser af deres udvikling.
- b) Ved udarbejdelse af foderplaner skal følgende prioriteres:
 - i) dyresundhed og dyrevelfærd
 - ii) produkter af høj kvalitet, herunder produktets ernæringsmæssige sammensætning, som skal sikre en høj kvalitet af det spiselige slutprodukt
 - iii) lav miljøpåvirkning.
- c) Planteandelen af foderet skal være økologisk, og foderandelen på basis af akvatiske dyr skal stamme fra økologisk akvakultur eller fra fiskeri, der er certificeret som bæredygtigt under en ordning, der er anerkendt af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- d) Ikkeøkologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse eller alge- eller gæroprindelse, fodermidler af mineralsk eller mikrobiel oprindelse, fodertilægsstoffer og tekniske hjælpestoffer må kun anvendes, hvis de i medfør af denne forordning er blevet tilladt til anvendelse i økologisk produktion.
- e) Der må ikke anvendes vækstfremmere og syntetiske aminosyrer.

3.1.3.2. Følgende regler gælder for toskallede bløddyr og andre arter, som ikke fodres af mennesker, men i stedet lever af naturligt plankton:

- a) Sådanne dyr, der filtrerer føden, skal have dækket alle deres ernæringsmæssige behov fra naturen, undtagen yngel fra bløddyr, der opdrættes i klæknings- og yngelanlæg.
- b) Vækstområderne skal være sundhedsmæssigt egnede og skal enten være af høj økologisk kvalitet som defineret i direktiv 2000/60/EF eller af en god miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF eller af en kvalitet, der svarer til:
 - produktionsområder, der er klassificeret som A i forordning (EF) nr. 854/2004, indtil den 13. december 2019, eller

- de tilsvarende klassificerede områder fastsat i de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 8, i forordning (EU) 2017/625, fra den 14. december 2019.

3.1.3.3. Særlige regler for foder til kødædende akvakulturdyr

Kødædende akvakulturdyr skal fodres ud fra følgende prioritering:

- a) økologisk foder fra akvakulturproduktion
- b) fiskemel og fiskeolie af slagteaffald fra økologisk akvakulturproduktion fremstillet af fisk, krebsdyr eller bløddyr
- c) fiskemel og fiskeolie og fodermidler af fiskeoprindelse fremstillet af slagteaffald fra fisk, krebsdyr eller bløddyr, der er fanget med henblik på konsum i bæredygtigt fiskeri
- d) fiskemel og fiskeolie og fodermidler af fiskeoprindelse fremstillet af slagteaffald fra hele fisk, krebsdyr eller bløddyr, der er fanget i bæredygtigt fiskeri og ikke anvendes til konsum
- e) økologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse; vegetabilsk materiale må ikke overstige 60 % af de samlede ingredienser.

3.1.3.4. Særlige regler for foder til visse akvakulturdyr

I videreopdrætsfasen fodres fisk i indvande, rejer af Penaeidaefamilien og ferskvandsrejer og tropiske ferskvandsfisk på følgende måder:

- a) De skal fodres med foder, der naturligt forekommer i damme og søer.
- b) Hvis det naturligt forekommende foder som omhandlet i litra a) ikke er til stede i tilstrækkelige mængder, må der anvendes økologisk foder af vegetabilsk oprindelse, der så vidt muligt er dyrket på egen enhed, eller tang. De erhvervsdrivende skal opbevare dokumentation for behovet for supplerende foder.
- c) Hvis det naturligt forekommende foder suppleres i henhold til litra b):
 - i) må foderrationen til rejer af Penaeidaefamilien og ferskvandsrejer (*Macrobrachium* spp.) højst indeholde 25 % fiskemel og 10 % fiskeolie fra bæredygtigt fiskeri
 - ii) må foderrationen til gulhalet hajmalle (*Pangasius* spp.) højst indeholde 10 % fiskemel eller fiskeolie fra bæredygtigt fiskeri.

3.1.4. Sundhedspleje

3.1.4.1. Sygdomsforebyggelse

Følgende regler gælder for sygdomsforebyggelse:

- a) Sygdomsforebyggelse skal bygge på opdræt af dyrene under optimale betingelser ved hjælp af passende placering, som bl.a. tilgodeser arternes behov i forhold til god vandkvalitet, -gennemstrømning og -udskiftning, optimal konstruktion af brugene, anvendelse af god praksis for husdyrhold- og forvaltning, herunder regelmæssig rengøring og desinficering af brugene, højkvalitetsfoder, en passende belægningsgrad og udvælgelse af racer og linjer.
- b) Immunologiske veterinærlægemidler kan anvendes.
- c) En dyresundhedsforvaltningsplan skal indeholde detaljerede oplysninger om biosikkerhedsforanstaltninger og praksis for dyresygdomsforebyggelse, herunder en skriftlig aftale om sundhedsrådgivning, der står i rimeligt forhold til produktionsenheden, indgået med en kvalificeret sundhedstjeneste for akvakulturdyr, der skal aflægge besøg på akvakulturbruget mindst én gang årligt eller, hvis der er tale om toskallede bløddyr, mindst hvert andet år.
- d) Indeslutningssystemer, udstyr og redskaber skal rengøres grundigt og desinficeres.
- e) Foulingorganismer må kun fjernes mekanisk eller ved håndkraft og skal så vidt muligt sættes ud igen i en vis afstand fra akvakulturbruget.
- f) Kun produkter til rengøring og desinficering af udstyr og anlæg, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes.

g) Følgende regler gælder for udtagning af drift:

- i) den ansvarlige myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet afgør, om udtagning af drift er nødvendig, og afgør den periode for udtagning af drift, som skal gennemføres og dokumenteres efter hver produktionscyklus i produktionsenheder til havs med åben vandgennemstrømning
 - ii) udtagning af drift er ikke obligatorisk i forbindelse med opdræt af toskallede bløddyr
 - iii) ved udtagning af drift tømmes buret eller det indeslutningssystem, der anvendes til opdræt af akvakulturdyrene, hvorefter det desinficeres og holdes tomt, før det tages i brug igen.
- h) Ufortøret fiskefoder, fækalier og døde dyr fjernes i givet fald straks for at undgå risikoen for væsentlig miljøskaade som følge af forringet vandkvalitet og for at minimere risikoen for sygdomme og undgå at tiltrække insekter eller gnavere.
- i) Ultraviolet lys og ozon må kun anvendes i klækkerier og yngelopdrætsanlæg.
- j) Hvad angår biologisk bekæmpelse af ektoparasitter, skal det først og fremmest tilstræbes at anvende pudsefisk og at anvende ferskvand, saltvand og natriumchloridopløsninger.

3.1.4.2. Dyr lægebehandling

Følgende regler gælder for dyrlægebehandling:

- a) Sygdom skal behandles øjeblikkeligt for at undgå, at dyrene lider. Der må om nødvendigt og på strenge betingelser og under en dyrlæges ansvar anvendes kemisk fremstillede allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, når fytoterapeutiske, homøopatiske og andre midler er uegnede. Hvor det er relevant, fastsættes restriktioner med hensyn til behandlingsforløb og tilbageholdelsesperioder.
- b) Behandlinger, der pålægges til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed i henhold til EU-lovgivningen, er tilladt.
- c) Hvis der trods de forebyggende foranstaltninger, der er truffet for at sikre dyrenes sundhed som omhandlet i punkt 3.1.4.1, opstår sundhedsproblemer, må følgende dyrlægebehandlinger anvendes i nævnte rangorden:
 - i) homøopatiske midler udvundet af planter, dyr eller mineraler
 - ii) planter og ekstrakter heraf, der ikke har bedøvende virkning, og
 - iii) stoffer såsom sporelementer, metaller, naturlige midler, der styrker immunforsvaret, eller godkendte probiotika.
- d) Anvendelsen af allopatiske veterinærlægemidler begrænses til to behandlingsforløb årligt bortset fra, hvis der er tale om vaccinationer eller obligatorisk sygdomsudryddelse. Er der tale om en produktionscyklus på under et år, begrænses anvendelsen af allopatiske veterinærlægemidler imidlertid til én behandling. Hvis disse bestemmelser om anvendelsen af allopatiske veterinærlægemidler ikke overholdes, kan de pågældende akvakulturdyr ikke markedsføres som økologiske produkter.
- e) Andre behandlinger mod parasitter end ved de obligatoriske bekæmpelsesordninger, som forvaltes af medlemsstaterne, må højst foretages to gange årligt eller én gang årligt, hvis produktionscyklussen er på under 18 måneder.
- f) Tilbageholdelsesperioden efter anvendelse af allopatiske veterinærlægemidler og parasitbekæmpelsesmidler, herunder midler, der er anvendt som led i en obligatorisk ordning for bekæmpelse og udryddelse af dyresygdomme, jf. litra d), skal være dobbelt så lang som den tilbageholdelsesperiode, der er fastsat i artikel 11 i direktiv 2001/82/EF, eller, hvis der ikke er fastsat nogen periode, 48 timer.
- g) Enhver anvendelse af veterinærlægemidler skal meddeles den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, inden dyrene markedsføres som økologiske produkter. Den behandlede bestand skal tydeligt kunne identificeres.

3.1.5. Opdrætsforhold og praksis for husdyrhold

- 3.1.5.1. Lukkede recirkuleringsanlæg til produktion af akvakulturdyr er forbudt, medmindre der er tale om klækkerier og yngelopdrætsanlæg eller anlæg til opdræt af arter, der anvendes som økologiske foderorganismer.

3.1.5.2. Kunstig opvarmning eller afkøling af vandet er kun tilladt i klækkerier og yngelopdrætsanlæg. Det er i alle faser af produktionen tilladt at anvende naturligt grundvand fra vandboringer til at opvarme eller afkøle vandet.

3.1.5.3 Miljøet for husdyrhold skal være indrettet således, at akvakulturdyrene i overensstemmelse med deres artsspecifikke behov:

- a) har tilstrækkelig plads til at få opfyldt deres velfærdsbehov og har den relevante opdrætstæthed som fastlagt i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3
- b) holdes i vand af god kvalitet med bl.a. tilstrækkelig vandgennemstrømning og -udskiftning, et tilstrækkeligt iltindhold og et lavt indhold af metabolitter
- c) holdes under temperatur- og lysforhold, der svarer til de pågældende arters krav, og som tager den geografiske placering i betragtning.

Ved overvågning af opdrætstæthedens indvirkning på de producerede dyrs velfærd skal der holdes øje med fiskenes tilstand (f.eks. finneskader og andre skader, vækstrate, adfærd og deres generelle sundhedstilstand), og vandkvaliteten skal overvåges, og der skal tages hensyn til den.

Når der er tale om ferskvandsfisk, skal bundforhold i videst muligt omfang svare til de naturlige forhold.

Når der er tale om karper og beslægtede arter:

- skal bunden bestå af naturlig jord
- må der ved tilførsel af organiske og mineralske næringsstoffer til damme og søer kun anvendes gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, som i henhold til artikel 24 er blevet tilladt til anvendelse i økologisk produktion, i en mængde på højst 20 kg nitrogen pr. ha.
- er behandling, der indebærer brug af syntetiske kemikalier til bekæmpelse af vandplanter og plantedække i produktionsvandområderne, forbudt.

3.1.5.4. De akvatiske indeslutningssystemer skal konstrueres således, at de tilvejebringer gennemstrømningshastigheder og fysisk-kemiske parametre, der sikrer dyrenes sundhed og velfærd og opfylder deres adfærdsmæssige behov.

De særlige kendetegn for produktionssystemer og indeslutningssystemer til arter eller grupper af arter, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, skal overholdes.

3.1.5.5. Opdrætsanlæg på land skal opfylde følgende betingelser:

- a) gennemstrømningssystemer skal muliggøre overvågning og kontrollere gennemstrømningshastigheden og vandkvaliteten af både til- og afløbsvand
- b) Mindst 10 % af området omkring bruget (grænsefladen mellem land og vand) skal bestå af naturlig vegetation.

3.1.5.6. Indeslutningssystemer til havs skal opfylde følgende krav:

- a) De skal placeres et sted, hvor vandgennemstrømning, vanddybde og udskiftningen af vandmassen er tilstrækkelig til, at havbunden og den omgivende vandmasse påvirkes mindst muligt.
- b) De skal konstrueres således, at de kan modstå eksponeringen fra det omgivende driftsmiljø.

3.1.5.7. Indeslutningssystemerne skal konstrueres, placeres og drives på en sådan måde, at risikoen for, at dyrene slipper ud, bliver mindst mulig.

3.1.5.8. Hvis fisk eller krebsdyr slipper ud, skal der træffes passende foranstaltninger til at begrænse indvirkningen på det lokale økosystem, eventuelt ved at genindfange dyrene. Der skal føres fortegnelser over disse aktiviteter.

3.1.5.9. Foregår produktionen af akvakulturdyr i fiskedamme, tanke og raceways, skal brugene være udstyret med enten naturlige filterbunde, bundfældningsbassiner, biologiske filtre eller mekaniske filtre, der opsamler de udledte næringsstoffer, eller der skal anvendes alger eller dyr (bløddyr), som bidrager til at forbedre afløbsvandets kvalitet. Afløbsvandet skal overvåges regelmæssigt, hvor det er relevant.

3.1.6. Dyrevelfærd

3.1.6.1. Alle personer, der har med akvakulturdyr at gøre, skal have de grundlæggende kundskaber og kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne tilgodese disse dyrs sundhed og velfærd.

3.1.6.2. Akvakulturdyrene håndteres mindst muligt og så skånsomt som muligt. Der skal anvendes korrekt udstyr og procedurer, som skal hindre stress og fysisk skade som følge af håndteringen. Gydebestande håndteres således, at de lider mindst mulig fysisk skade og udsættes for mindst mulig stress, og håndteres om nødvendigt under bedøvelse. Sortering begrænses til et minimum og må kun foretages for at sikre fiskenes velfærd.

3.1.6.3. Følgende regler gælder for begrænsninger for anvendelsen af kunstigt lys:

a) Anvendelsen af kunstigt lys til forlængelse af det naturlige dagslys må af hensyn til dyrenes etologiske behov, de geografiske forhold og dyrenes generelle helbредstilstand ikke overskride et maksimum på højst 14 timer om dagen, bortset fra når det er nødvendigt af reproduktive formål.

b) Pludselige skift i lysintensiteten bør undgås ved overgangen fra lys til mørke, ved at der anvendes en lysdæmper eller baggrundsbelysning.

3.1.6.4. Iltning af vandet er tilladt for at sikre dyrenes velfærd og sundhed. Mekaniske beluftere skal så vidt muligt drives af vedvarende energikilder.

3.1.6.5. Ilt må kun anvendes, hvis det er nødvendigt af hensyn til dyresundheden og dyrevelfærden eller i kritiske produktionsperioder og under transport, og kun i følgende tilfælde:

a) ved undtagelsesvisse temperaturændringer, fald i det atmosfæriske tryk eller utilsigtet vandforurening

b) ved lejlighedsvis håndteringsprocedurer som f.eks. udtagning af prøver og sortering

c) for at sikre, at bestandene overlever.

3.1.6.6. Der skal træffes passende foranstaltninger til at sikre, at transporttiden for akvakulturdyr holdes på et minimum.

3.1.6.7. Enhver form for lidelse skal holdes på et minimum i hele dyrets levetid, herunder i forbindelse med slagtning.

3.1.6.8. Fjernelse af øjenstilk, herunder enhver lignende praksis såsom ligering, indsnit og klemning, er forbudt.

3.1.6.9. Ved slagtning skal fiskene straks gøres bevidstløse og følelsesløse. Håndtering inden slagtning skal foretages på en sådan måde, at der undgås skader, samtidig med at lidelse og stress holdes på et minimum. Den optimale slagtemetode vælges ud fra hensynet til forskellene i fiskenes størrelse ved høst, og hvilke arter og produktionssteder der er tale om.

3.2. Detaljerede regler for bløddyr

3.2.1. Oprindelse af yngel

Følgende regler gælder for yngels oprindelse:

a) Der må anvendes vild yngel indsamlet uden for produktionsenhedens grænser, hvis der er tale om toskallede bløddyr, forudsat at der ikke sker væsentlige skader på miljøet, at det er tilladt i henhold til den lokale lovgivning, og at den vilde yngel kommer fra:

i) banker, som sandsynligvis ikke vil overleve vinteren, eller som er i overskud, eller

ii) naturlig fæstning af yngel på yngelindsamlere.

b) Er der tale om stillehavsøsters (*Crassostrea gigas*), anvendes der yngel, der er avlet selektivt for at reducere muligheden for, at dyrene gyder i naturen.

c) Der skal føres fortegnelser over, hvor, hvordan og hvornår der er indsamlet yngel, således at den kan spores tilbage til rekrutteringsområdet.

d) Vild yngel må kun indsamles efter at den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil.

3.2.2. Opdrætsforhold og praksis for husdyrhold

Følgende regler gælder for opdrætsforhold og praksis for husdyrhold:

- a) Produktionen må finde stede i et vandområde, hvor der også produceres økologiske finnefisk og alger i et polykultursystem, som skal beskrives i planen for bæredygtig forvaltning. Det er også tilladt at opdrætte toskallede bløddyr sammen med vandsnegle som f.eks. *Littorina littorea*, i polykultur.
- b) Økologisk opdræt af toskallede bløddyr skal foregå inden for områder, der er markeret med pæle, flåd eller anden tydelig markering, og opdrættet skal i givet fald foregå i net, bure eller andre konstruerede indslutningssystemer.
- c) Økologiske skaldyrsbrug skal sørge for, at beskyttede arter udsættes for mindst mulig risiko. Anvendes beskyttelsesnet, skal disse være konstrueret således, at de ikke er til skade for dykkende fugle.

3.2.3. Opdræt

Følgende regler gælder for opdrætsmetoder:

- a) Bløddyr opdrættet på liner og efter andre opdrætsmetoder som opført på listen i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, kan anvendes i økologisk produktion.
- b) Det er kun tilladt at opdrætte bløddyr i bundkulturer, hvis miljøet ved opdræts- og høstlokaliteten ikke påvirkes væsentligt. En undersøgelse og en rapport til påvisning af den minimale indvirkning på miljøet skal indgå som et særskilt kapitel i planen for bæredygtig forvaltning og skal leveres af den erhvervsdrivende til den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, før aktiviteterne indledes.

3.2.4. Forvaltning

Følgende regler gælder for forvaltningen:

- a) Opdrætstætheden må ikke overstige den, der anvendes for ikkeøkologiske bløddyr i området. Sortering, udynding og justering af opdrætstætheden foretages alt efter omfanget af biomassen og for at sikre høj dyrevelfærd og produktkvalitet.
- b) Foulingorganismer fjernes mekanisk eller ved håndkraft og genudsættes så vidt muligt i en vis afstand fra bruget, hvor der opdrættes bløddyr. Det er tilladt én gang i produktionscyklussen at behandle bløddyr med en kalkopløsning for at bekæmpe konkurrerende foulingorganismer.

3.2.5. Særlige regler for opdræt af østers

Det er tilladt at opdrætte østers i net ophængt på bukke. Disse og andre konstruktioner, der anvendes til opdræt af østers, skal anbringes således, at de ikke danner en ubrudt barriere langs kysten. Bestanden skal anbringes omhyggeligt i tidevandszonen for at optimere produktionen. Produktionen skal opfylde kravene i de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i artikel 15, stk. 3.

Del IV: Regler om produktion af forarbejdede fødevarer

Ud over de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 11 og 16, finder de bestemmelser, der er fastsat i denne del, anvendelse på økologisk produktion af forarbejdede fødevarer.

1. Generelle krav til produktion af forarbejdede fødevarer

- 1.1. Fødevaretilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer og ingredienser til forarbejdning af fødevarer samt eventuel forbejdningsskik, f.eks. røgning, skal være i overensstemmelse med god fremstillingsmæssig praksis ⁽¹⁾.
- 1.2. Erhvervsdrivende, der producerer fødevarer, skal etablere og ajourføre passende procedurer baseret på en systematisk identifikation af kritiske forbejdningstrin.

⁽¹⁾ God fremstillingsmæssig praksis som defineret i artikel 3, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2023/2006 af 22. december 2006 om god fremstillingsmæssig praksis for materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 75).

- 1.3. Anvendelse af procedurerne i punkt 1.2 skal sikre, at de forarbejdede produkter altid overholder denne forordning.
- 1.4. De erhvervsdrivende skal overholde og gennemføre procedurerne omhandlet i punkt 1.2, og skal med forbehold af artikel 28 navnlig:
 - a) træffe sikkerhedsforanstaltninger
 - b) træffe passende rengøringsforanstaltninger, kontrollere effektiviteten heraf og føre fortegnelser over disse aktiviteter
 - c) sikre, at ikkeøkologiske produkter ikke markedsføres med en angivelse, der henviser til økologisk produktion.
- 1.5. Tilberedning af forarbejdede økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter skal holdes adskilt fra hinanden i tid eller rum. Hvis økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produktioner i enhver kombination, tilberedes eller opbevares i tilberedningsenheden, skal den erhvervsdrivende:
 - a) underrette den kompetente myndighed eller efter omstændighederne kontrolmyndigheden eller kontrolorganet herom
 - b) udføre aktiviteterne som en fuldstændig produktion på et andet sted eller et andet tidspunkt end tilsvarende aktiviteter for ethvert andet slags produkt (økologisk produkt, omlægningsprodukt eller ikkeøkologisk produkt)
 - c) opbevare økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter adskilt fra hinanden i forhold til sted eller tid, før og efter aktiviteterne
 - d) stille et ajourført register over alle aktiviteter og forarbejdede mængder til rådighed
 - e) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at partierne kan identificeres, og for at undgå sammenblanding eller ombytning mellem økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter
 - f) først håndtere økologiske produkter eller omlægningsprodukter efter passende rengøring af produktionsudstyret.
- 1.6. Der må ikke anvendes produkter, stoffer og metoder, der genskaber egenskaber, der er gået tabt ved forarbejdning og oplagring af økologiske fødevarer, retter op på følgerne af en forsømmelig forarbejdning af økologiske produkter eller på anden måde kan være vildledende med hensyn til den sande karakter af produkter, der skal markedsføres som økologiske fødevarer.
2. Detaljerede krav til produktion af forarbejdede fødevarer
 - 2.1. Følgende betingelser gælder for sammensætningen af forarbejdede økologiske fødevarer:
 - a) Produktet skal hovedsagelig være produceret af landbrugsingredienser eller produkter bestemt til anvendelse som fødevarer som opført på listen i bilag I; med henblik på at fastslå, om et produkt hovedsagelig er produceret af disse produkter, tages der ikke hensyn til tilsat vand og kogesalt.
 - b) En økologisk ingrediens må ikke være til stede sammen med samme ingrediens i ikkeøkologisk form.
 - c) En omlægningsingrediens må ikke være til stede sammen med samme ingrediens i økologisk eller ikkeøkologisk form.
 - 2.2. Anvendelse af visse produkter og stoffer til forarbejdning af fødevarer
 - 2.2.1. Kun fødevaretilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og ikkeøkologiske landbrugsingredienser, der i henhold til artikel 24 eller 25 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, samt de produkter og stoffer, der er omhandlet i punkt 2.2.2, må anvendes ved forarbejdning af fødevarer, bortset fra produkter og stoffer i vinavlsprodukter, for hvilke del VI, punkt 2, finder anvendelse, og bortset fra gær, for hvilket del VII, punkt 1.3, finder anvendelse.
 - 2.2.2. Ved forarbejdningen af fødevarer må følgende produkter og stoffer anvendes:
 - a) mikroorganisme- og enzympræparater, der normalt anvendes ved forarbejdning af fødevarer, forudsat at fødevarenszymer, der skal anvendes som fødevaretilsætningsstof, er blevet tilladt i henhold til artikel 24 til anvendelse i økologisk produktion
 - b) stoffer og produkter som defineret i artikel 3, stk. 2, litra c), og litra d), nr. i), i forordning (EF) nr. 1334/2008, der er mærket som naturlige aromastoffer eller naturlige aromapræparater, jf. artikel 16, stk. 2, 3 og 4, i nævnte forordning

- c) farvestoffer til mærkning af kød og æggeskaller i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1333/2008
- d) naturlige farvestoffer og naturlige overtræksmaterialer til traditionel farvning af skallen på kogte æg, der produceres for at blive markedsført i en bestemt periode af året
- e) drikkevand og økologisk eller ikkeøkologisk salt (med natriumchlorid eller kaliumchlorid som basisstoffer), der normalt anvendes ved forarbejdning af fødevarer
- f) mineraler (herunder sporstoffer), vitaminer, aminosyrer og mikronæringsstoffer, forudsat:
 - i) at deres anvendelse i fødevarer til almindeligt konsum er »direkte retligt foreskrevet« forstået som direkte påkrævet af bestemmelser i EU-retten eller bestemmelser i national ret, der er forenelige med EU-retten, med den konsekvens, at fødevaren overhovedet ikke må markedsføres som fødevarer til almindeligt konsum, hvis disse mineraler, vitaminer, aminosyrer eller mikronæringsstoffer ikke er tilsat, eller
 - ii) for så vidt angår fødevarer, der markedsføres som havende bestemte egenskaber eller virkninger i forhold til sundhed eller ernæring eller i forhold til behovene hos særlige grupper af forbrugere
 - de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 ⁽¹⁾, at anvendelsen heraf er tilladt i henhold til nævnte forordning og retsakter, der er vedtaget på grundlag af nævnte forordnings artikel 11, stk. 1, om de pågældende produkter, eller
 - i produkter, der er omfattet af Kommissionens direktiv 2006/125/EF ⁽²⁾, at anvendelsen heraf er tilladt i henhold til nævnte direktiv.

2.2.3. Kun de produkter til rengøring og desinficering, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i forbindelse med forarbejdning, må anvendes til dette formål.

2.2.4. Med henblik på beregningen omhandlet i artikel 30, stk. 5, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) visse fødevarertilægsstoffer, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, beregnes som landbrugsingredienser
- b) de præparater og stoffer, der er omhandlet i punkt 2.2.2, litra a), c), d), e) og f), skal ikke beregnes som landbrugsingredienser
- c) gær og gærprodukter beregnes som landbrugsingredienser.

Del V: Regler om produktion af forarbejdet foder

Ud over de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 11 og 17, finder de bestemmelser, der er fastsat i denne del, anvendelse på økologisk produktion af forarbejdet foder.

- 1. Generelle krav til produktion af forarbejdet foder
- 1.1. Fodertilægsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer og ingredienser til forarbejdning af foder samt eventuel anvendt forarbejdningspraksis, f.eks. røgning, skal overholde principperne for god fremstillingsmæssig praksis.
- 1.2. Erhvervsdrivende, der producerer forarbejdet foder, skal etablere og ajourføre passende procedurer baseret på en systematisk identifikation af kritiske forarbejdningstrin.
- 1.3. Anvendelse af procedurerne i punkt 1.2 skal sikre, at de forarbejdede produkter altid overholder denne forordning.
- 1.4. De erhvervsdrivende skal overholde og gennemføre procedurerne omhandlet i punkt 1.2 og skal med forbehold af artikel 28 navnlig:
 - a) træffe sikkerhedsforanstaltninger
 - b) træffe passende rengøringsforanstaltninger, kontrollere effektiviteten heraf og føre fortegnelser over disse aktiviteter

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2006/125/EF af 5. december 2006 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn (EUT L 339 af 6.12.2006, s. 16).

- c) sikre, at ikkeøkologiske produkter ikke markedsføres med en angivelse, der henviser til økologisk produktion.
- 1.5. Tilberedning af forarbejdede økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter skal holdes adskilt fra hinanden i tid eller rum. Hvis økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter i enhver kombination, tilberedes eller opbevares i tilberedningsenheden, skal den erhvervsdrivende:
- a) underrette kontrolmyndigheden eller kontrolorganet herom
 - b) udføre aktiviteterne som en fuldstændig produktion adskilt i forhold til sted eller tid fra tilsvarende aktiviteter for ethvert andet slags produkt (økologisk produkt, omlægningsprodukt eller ikkeøkologiske produkt)
 - c) opbevare økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter adskilt fra hinanden i forhold til sted eller tid, før og efter aktiviteterne
 - d) stille et ajourført register over alle aktiviteter og forarbejdede mængder til rådighed
 - e) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at partierne kan identificeres, og for at undgå sammenblanding eller ombytning mellem økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter
 - f) først håndtere økologiske produkter eller omlægningsprodukter efter passende rengøring af produktionsudstyret.
2. Detaljerede krav til produktion af forarbejdet foder
- 2.1. Økologiske fodermidler eller fodermidler fra omlægning må ikke indgå samtidig med de samme fodermidler produceret efter ikkeøkologiske metoder til fremstilling af et økologisk foderprodukt.
- 2.2. Fodermidler, der anvendes eller forarbejdes i økologisk produktion, må ikke være forarbejdet ved hjælp af kemisk fremstillede opløsningsmidler.
- 2.3. Kun ikkeøkologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse eller alge- eller gæroprindelse, fodermidler af mineralsk oprindelse samt fodertilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer, der i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes til forarbejdning af foder.
- 2.4. Kun de produkter til rengøring og desinficering, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i forbindelse med forarbejdning, må anvendes til dette formål.

Del VI: Vin

1. Anvendelsesområde
- 1.1. Ud over de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 10, 11, 16 og 18, finder bestemmelserne i denne del anvendelse for økologisk produktion af de vinavlsprodukter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra l), i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- 1.2. Kommissionens forordning (EF) nr. 606/2009 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 607/2009 ⁽²⁾ anvendes, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne del.
2. Brug af visse produkter og stoffer
- 2.1. Vinavlsprodukter skal være fremstillet af økologiske råvarer.
- 2.2. Kun de produkter og stoffer, der i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes til fremstilling af vinavlsprodukter, herunder i de følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder med forbehold af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EF) nr. 606/2009 og navnlig i bilag I A til sidstnævnte forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 606/2009 af 10. juli 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt angår kategorier af vinavlsprodukter, ønologiske fremgangsmåder og restriktioner i forbindelse hermed (EUT L 193 af 24.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2009 af 14. juli 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, traditionelle benævnelser og mærkning og præsentation af visse vinavlsprodukter (EUT L 193 af 24.7.2009, s. 60).

3. Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner
- 3.1. Uden at dette berører anvendelsen af denne dels afdeling 1 og 2 og af de i punkt 3.2, 3.3 og 3.4 fastsatte forbud og restriktioner, er kun de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, herunder de restriktioner, der er fastsat i artikel 80 og artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013, i artikel 3, 5-9 og 11-14 i forordning (EF) nr. 606/2009 og de tilhørende bilag, der anvendes inden den 1. august 2010, tilladt.
- 3.2. Følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder må ikke anvendes:
 - a) delvis koncentration ved frysning i overensstemmelse med del I, afdeling B.1, litra c), i bilag VIII til forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder i overensstemmelse med punkt 8 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009
 - c) behandling med elektrodialyse for at stabilisere vinens vinsyreindhold i overensstemmelse med punkt 36 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009
 - d) delvis fjernelse af vinens alkohol i overensstemmelse med punkt 40 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009
 - e) behandling med kationbyttere for at stabilisere vinens vinsyreindhold i overensstemmelse med punkt 43 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009.
- 3.3. Nedenstående ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder må anvendes på følgende betingelser:
 - a) varmebehandling i overensstemmelse med punkt 2 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009, forudsat at temperaturen ikke overstiger 75 °C
 - b) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof i overensstemmelse med punkt 3 i bilag I A til forordning (EF) nr. 606/2009, forudsat at porestørrelsen ikke er mindre end 0,2 mikrometer.
- 3.4. Ændringer, som gennemføres efter den 1. august 2010, for så vidt angår de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller (EF) nr. 606/2009, må først anvendes i den økologiske produktion af vin, når de pågældende foranstaltninger er blevet optaget som tilladte i denne afdeling, og i givet fald efter en evalueringsproces i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 24.

Del VII: Gær til konsum eller til foder

Ud over de generelle produktionsregler, der er fastsat i artikel 9, 11, 16, 17 og 19, finder de bestemmelser, der er fastsat i denne del, anvendelse på økologisk produktion af gær, der skal anvendes til konsum eller foder.

1. Generelle krav
- 1.1. Til produktion af økologisk gær må der kun anvendes økologisk fremstillede substrater. Dog er det indtil den 31. december 2023 tilladt at tilsætte op til 5 % ikkeøkologisk gærekstrakt eller -autolysat til substratet (beregnet som vægt af tørstof) til produktion af økologisk gær, hvis de erhvervsdrivende ikke kan skaffe økologisk gærekstrakt eller -autolysat.
- 1.2. Økologisk gær må ikke være til stede i økologiske fødevarer eller økologisk foder sammen med ikkeøkologisk gær.
- 1.3. Følgende produkter og stoffer må anvendes i produktion, tilberedning og formulering af økologisk gær:
 - a) tekniske hjælpestoffer, der i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion
 - b) de produkter og stoffer, der er omhandlet i del IV, punkt 2.2.2, litra a), b) og e).
- 1.4. Kun de produkter til rengøring og desinficering, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i forbindelse med forarbejdning, må anvendes til dette formål.

BILAG III

INDSAMLING, EMBALLERING, TRANSPORT OG OPBEVARING AF PRODUKTER

1. Indsamling og transport af produkter til tilberedningsenheder

De erhvervsdrivende må kun foretage samtidig indsamling af økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikke-økologiske produkter, hvis der træffes passende forholdsregler for at undgå enhver sammenblanding eller ombytning mellem økologiske produkter, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter og for at sikre, at de økologiske produkter og omlægningsprodukterne kan identificeres. Den erhvervsdrivende skal sørge for, at kontrolmyndigheden eller kontrolorganet har adgang til alle oplysninger om indsamlingsdage, -tidspunkter og -rute samt dato og tidspunkt for modtagelsen af produkterne.

2. Emballering og transport af produkter til andre erhvervsdrivende eller enheder

2.1. Den erhvervsdrivende skal sikre, at økologiske produkter og omlægningsprodukter kun transporteres til andre erhvervsdrivende eller enheder, herunder engros- og detailvirksomheder, i egnede emballager, containere eller køretøjer, der er lukket på en sådan måde, at indholdet ikke kan skiftes ud uden manipulation eller beskadigelse af forseglingen, og som er forsynet med en mærkning, der foruden eventuelle andre angivelser, som er påbudt i henhold til EU-retten, omfatter:

- a) navn og adresse på den erhvervsdrivende og — hvis forskellig — på ejeren eller sælgeren af produktet
- b) produktets navn eller, hvis det drejer sig om en foderblanding, en deklaration, inklusive en henvisning til økologisk produktion
- c) navn eller kodenummer på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende hører under, og
- d) hvis det er relevant, varepartiets identifikationsmærke i overensstemmelse med en mærkningsordning, som enten er godkendt på nationalt plan eller af kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, og som gør det muligt at relatere varepartiet til de i artikel 34, stk. 5, omhandlede fortegnelser.

De i litra a)-d) nævnte oplysninger kan også anføres i et ledsagedokument, hvis dette dokument kan relateres entydigt til den emballage, den container eller det transportmiddel, produktet befinder sig i. Ledsagedokumentet skal indeholde oplysninger om leverandøren eller transportvirksomheden.

2.2. Det er ikke nødvendigt at lukke emballager, containere eller køretøjer:

- a) hvis transporten foregår direkte mellem to erhvervsdrivende, som begge er underlagt den økologiske kontrolordning
- b) hvis transporten indeholder udelukkende økologiske produkter eller udelukkende omlægningsprodukter
- c) hvis produkterne ledsages af et dokument, som indeholder de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 2.1, og
- d) hvis både den afsendende og modtagende erhvervsdrivende fører fortegnelser over disse transportoperationer og stiller dem til rådighed for kontrolmyndigheden eller kontrolorganet.

3. Særlige regler for transport af foder til andre produktions- eller tilberedningsenheder eller opbevaringslokaler

Den erhvervsdrivende skal ved transport af foder til andre produktions- eller tilberedningsenheder eller opbevaringslokaler sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) økologisk produceret foder, foder fra omlægning og ikkeøkologisk foder er effektivt fysisk adskilt fra hinanden under transport

b) køretøjer eller containere, som har transporteret ikkeøkologiske produkter, anvendes kun til transport af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, hvis:

i) der er foretaget passende rengøring, hvis effektivitet er blevet kontrolleret, inden der påbegyndes transport af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, og den erhvervsdrivende fører fortegnelser over disse aktiviteter

ii) der på baggrund af de vurderede risici i henhold til kontrolordninger træffes alle nødvendige foranstaltninger, og den erhvervsdrivende i givet fald sikrer, at ikkeøkologiske produkter ikke markedsføres med en angivelse, der henviser til økologisk produktion

iii) den erhvervsdrivende stiller fortegnelser over disse transportoperationer til rådighed for kontrolmyndigheden eller kontrolorganet

c) transporten af færdigt økologisk foder eller foder fra omlægning, foregår fysisk eller tidsmæssigt adskilt fra transporten af andre færdigvarer

d) produktmængden ved transportens begyndelse og de mængder, der er afleveret i forbindelse med hver leverance på leveringsrunden, registreres.

4. Transport af levende fisk

4.1. Levende fisk skal transporteres i egnede tanke med rent vand, som opfylder deres fysiologiske behov med hensyn til temperatur og opløst ilt.

4.2. Tankene skal rengøres grundigt, desinficeres og skylles, inden de anvendes til transport af økologiske fisk og fiskeprodukter.

4.3. Der træffes foranstaltninger til at reducere risikoen for stress. Under transport må individtætheden ikke være så høj, at den er til skade for den pågældende art.

4.4. Der skal føres fortegnelser over de aktiviteter, der er omhandlet i punkt 4.1, 4.2 og 4.3.

5. Modtagelse af produkter fra andre erhvervsdrivendes enheder

Ved modtagelsen af et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt skal den erhvervsdrivende kontrollere lukningen af emballagen, containeren eller køretøjet i de tilfælde, hvor det er påbudt, samt tilstedeværelsen af de angivelser, der er nævnt i afdeling 2.

Den erhvervsdrivende skal krydstjekke oplysningerne i den i afdeling 2 omhandlede mærkning med oplysningerne i ledsagedokumenterne. Resultatet af disse verificeringer skal udtrykkeligt anføres i de fortegnelser, der er omhandlet i artikel 34, stk. 5.

6. Særlige regler for modtagelse af produkter fra et tredjeland

Hvis økologiske produkter eller omlægningsprodukter importeres fra et tredjeland, skal de transporteres i emballager eller containere, der er lukket på en måde, som forhindrer at indholdet kan skiftes ud, og som er forsynet med en eksportørentifikation og ethvert andet mærke og nummer, der bidrager til at identificere varepartiet, og skal, hvor det er relevant, ledsages af kontrolattesten for import fra tredjelande.

Ved modtagelsen af et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt, der importeres fra et tredjeland, skal den fysiske eller juridiske person, til hvem den importerede sending leveres, og som modtager den med henblik på yderligere tilberedning eller markedsføring, kontrollere lukningen af emballagen eller containeren og, for så vidt angår produkter, der er importeret i henhold til artikel 45, stk. 1, litra b), nr. iii), kontrollere, at nævnte artikel omfatter den produkttype, der er indeholdt i forsendelsen. Resultatet af denne verificering skal udtrykkeligt anføres i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 5.

7. Opbevaring af produkter

- 7.1. Steder, der benyttes til opbevaring af produkter, skal forvaltes på en sådan måde, at partierne kan identificeres, og at sammenblanding eller forurening med produkter eller stoffer, som ikke er i overensstemmelse med reglerne om økologisk produktion, undgås. Økologiske produkter og omlægningsprodukter skal til enhver tid tydeligt kunne identificeres.
 - 7.2. Ingen andre råvarer eller stoffer end dem, der i henhold til artikel 9 og 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må opbevares på enheder for økologisk planteproduktion eller for økologisk animalsk produktion eller på enheder for planteproduktion og animalsk produktion under omlægning.
 - 7.3. Allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, må opbevares på landbrugsbedrifter og akvakulturbrug, hvis de er foreskrevet af en dyrlæge som led i de behandlinger, der er omhandlet i bilag II, del II, punkt 1.5.2.2, og del III, punkt 3.1.4.2, litra a), og såfremt de opbevares på et sted under tilsyn, og de dokumenteres, jf. artikel 34, stk. 5.
 - 7.4. Hvis en erhvervsdrivende håndterer økologiske produkter eller omlægningsprodukter eller ikkeøkologiske produkter i enhver kombination, og de økologiske produkter eller omlægningsprodukterne opbevares i opbevaringsanlæg, hvor også andre landbrugsprodukter eller fødevarer opbevares:
 - a) skal de økologiske produkter eller omlægningsprodukterne holdes adskilt fra de øvrige landbrugsprodukter eller fødevarer
 - b) skal der træffes forholdsregler til at sikre, at senderne kan identificeres, og til at undgå sammenblanding eller ombytning mellem økologiske, omlægningsprodukter og ikkeøkologiske produkter
 - c) skal der være foretaget passende rengøring, hvis effektivitet er blevet kontrolleret, inden lagringen af økologiske produkter eller omlægningsprodukter, og den erhvervsdrivende skal føre fortegnelser over disse aktiviteter.
 - 7.5. Kun de produkter til rengøring og desinficering, som i henhold til artikel 24 er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, må anvendes i lagerfaciliteter til dette formål.
-

BILAG IV

DE BETEGNELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 30

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

BILAG V

DEN EUROPÆISKE UNIONS LOGO FOR ØKOLOGISK PRODUKTION OG KODENUMRE

1. Logo

1.1. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion skal svare til nedenstående model:

1.2. Referencefarven i Pantone er Green Pantone nr. 376 og Green (50 % Cyan + 100 % Yellow), når der anvendes firfarvetryk.

1.3. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion kan også anvendes i sort og hvidt som vist nedenfor, men kun når det ikke kan vises i farve:

1.4. Hvis emballagens eller mærkningens baggrundsfarve er mørk, kan symbolerne anvendes i negativt format med emballagens eller mærkningens baggrundsfarve.

1.5. Anvendes et logo i farver på en farvet baggrund, som gør det mindre tydeligt, bør der anvendes en ydre linje omkring logoet for at øge kontrasten med baggrundsfarverne.

- 1.6. Hvis en emballage er forsynet med angivelser i en enkelt farve, kan Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion fremstå i samme farve.
- 1.7. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion skal være mindst 9 mm højt mindst 13,5 mm bredt. Forholdet mellem højde og bredde skal altid være 1:1,5. På meget små emballager kan det være nødvendigt at reducere minimumshøjden til 6 mm.
- 1.8. Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion kan anvendes sammen med grafiske eller bogstavelige elementer, der henviser til økologisk produktion på betingelse af, at disse elementer ikke ændrer eller denaturerer hverken karakteren af Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion eller angivelserne i artikel 32. Hvis Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion anvendes samtidigt med nationale eller private logoer, der har en anden grøn farve end den i punkt 1.2 nævnte referencefarve, kan Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion anvendes i nævnte ikkereferencefarve.

2. Kodenumre

Kodenumrenes almindelige format er følgende:

AB-CDE-999

hvor:

- a) »AB« er ISO-koden for det land, hvor kontrollen finder sted
- b) »CDE« er en angivelse i tre bogstaver, der skal afgøres af Kommissionen eller den enkelte medlemsstat, som f.eks. »bio« eller »öko« eller »org« eller »eko«, der henviser til økologisk produktion, og
- c) »999« er referencenummeret med højst tre cifre, der tildeles af:
 - i) den enkelte medlemsstats kompetente myndighed til de kontrolmyndigheder eller kontrolorganer, den har delegeret kontrolopgaver til
 - ii) Kommissionen til:
 - de kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 46
 - de tredjelandes kompetente myndigheder, som er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 48.

BILAG VI

CERTIFIKATMODEL

Certifikat i henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter

1. Dokumentnummer:	
2. (sæt kryds i det relevante felt) ☐ Erhvervsdrivende ☐ Gruppe af erhvervsdrivende — se bilag	3. Navn og adresse på den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende:
4. Aktivitet(er) udført af den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende (vælg det relevante): ☐ Landbrugsproduktion ☐ Tilberedning ☐ Distribution ☐ Opbevaring ☐ Import ☐ Eksport ☐ Markedsføring	5. Navn, adresse og kodenummer på kontrolmyndigheden eller kontrolorganet for den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende:
6. Kategori(er) af produkter som omhandlet i artikel 35, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 og produktionsmetoder (vælg det relevante):	
— uforarbejdede planter og planteprodukter, herunder frø og andet planteforædlingsmateriale Produktionsmetode: ☐ økologisk produktion, undtagen i omlægningsperioden ☐ produktion i omlægningsperioden ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
— husdyr og uforarbejdede animalske produkter Produktionsmetode: ☐ økologisk produktion, undtagen i omlægningsperioden ☐ produktion i omlægningsperioden ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
— alger og uforarbejdede akvakulturprodukter Produktionsmetode: ☐ økologisk produktion, undtagen i omlægningsperioden ☐ produktion i omlægningsperioden ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til

— forarbejdede landbrugsprodukter, herunder akvakulturprodukter til konsum Produktionsmetode: ☐ produktion af økologiske produkter ☐ produktion af omlægningsprodukter ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
— foder Produktionsmetode: ☐ produktion af økologiske produkter ☐ produktion af omlægningsprodukter ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
— vin Produktionsmetode: ☐ produktion af økologiske produkter ☐ produktion af omlægningsprodukter ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
— Andre produkter, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2018/848 eller som ikke er omfattet af ovenstående kategorier (specificeres): Produktionsmetode: ☐ produktion af økologiske produkter ☐ produktion af omlægningsprodukter ☐ økologisk produktion med ikkeøkologisk produktion (i henhold til artikel 9, stk. 7, i forordning (EU) 2018/848 eller i tilfælde af tilberedning, distribution, opbevaring, import, eksport, markedsføring)	Certifikatets gyldighedsperiode fra til
Dette dokument er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848 til bekræftelse af, at den erhvervsdrivende eller gruppen af erhvervsdrivende (vælg det relevante) opfylder kravene i nævnte forordning.	
Dato, sted:	
Underskrift på vegne af den udstedende kontrolmyndighed eller det udstedende kontrolorgan:	

Bilag — Liste over medlemmer af gruppen af erhvervsdrivende som defineret i artikel 36 forordning (EU) 2018/848

Medlemmets navn	Adresse

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/849

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme den cirkulære økonomis principper.
- (2) For at mindske den reguleringsmæssige byrde for små anlæg eller virksomheder bør godkendelses- og registreringskravene for små anlæg og virksomheder forenkles.
- (3) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (4) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holding af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

- (5) Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af datasammenlignelighed blandt medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelse af målene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF ⁽¹⁾, 2006/66/EF ⁽²⁾ og 2012/19/EU ⁽³⁾ anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelse af disse direktiver.
- (6) Det affaldshierarki, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁴⁾, anvendes i form af en prioritetsrækkefølge i EU-lovgivningen om affaldsforebyggelse og -håndtering. Ved opfyldelse af målsætningerne i nærværende direktiv bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at tage affaldshierarkiets prioriteringsrækkefølge i betragtning og sikre den praktiske gennemførelse af disse prioriteringer.
- (7) Som led i Unionens engagement i overgangen til en cirkulær økonomi bør direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF og 2012/19/EU revideres og om nødvendigt ændres, idet der tages hensyn til deres gennemførelse, og det bl.a. overvejes, om det er muligt at fastsætte mål for specifikke materialer, der indgår i de relevante affaldsstrømme. I forbindelse med revisionen af direktiv 2000/53/EF bør der også rettes opmærksomhed mod problemet med udrangerede køretøjer, der ikke er redegjort for, herunder overførsel af brugte køretøjer, som mistænkes for at være udrangerede køretøjer, og til anvendelsen af kontaktorganernes retningslinjer nr. 9 om overførsel af affaldskøretøjer. I forbindelse med revisionen af direktiv 2006/66/EF bør den tekniske udvikling af nye batterityper, hvor der ikke benyttes farlige stoffer, ligeledes tages i betragtning.
- (8) Med henblik på at ændre og supplere direktiv 2000/53/EF og ændre direktiv 2012/19/EU bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, og artikel 8, stk. 2 i direktiv 2000/53/EF, som ændret med nærværende direktiv, samt artikel 19 i direktiv 2012/19/EU, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁵⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (9) For at sikre ens betingelser for gennemførelsen af direktiv 2000/53/EF for så vidt angår artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 1d, som ændret med nærværende direktiv, og for gennemførelsen af direktiv 2012/19/EU med hensyn til artikel 16, stk. 9, som ændret ved nærværende direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (10) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (11) Direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF og 2012/19/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2000/53/EF

I direktiv 2000/53/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændringer af bilag II for regelmæssigt at tilpasse det til den tekniske og videnskabelige udvikling med henblik på:

- i) om nødvendigt at fastsætte de maksimale koncentrationsværdier, op til hvilke tilstedeværelsen af de stoffer, der er omhandlet i dette stykkes litra a), i bestemte materialer og komponenter i køretøjer tolereres
- ii) at undtage visse materialer og komponenter i køretøjer fra dette stykkes litra a), hvis anvendelsen af de i dette litra nævnte stoffer er uundgåelig
- iii) at slette materialer og komponenter i køretøjer fra bilag II, hvis anvendelsen af de stoffer, der er omhandlet i dette stykkes litra a), kan undgås
- iv) at angive, hvilke materialer og komponenter i køretøjer der i henhold til nr. i) og ii) kan fjernes for yderligere behandling, og kræve, at de skal mærkes eller gøres identificerbare på anden passende måde.

Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hvert stof, hvert materiale eller hver komponent, som berøres af nr. i)-iv).«

2) Artikel 5, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder gensidigt anerkender og godtager skrotningsattester udstedt i andre medlemsstater i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte mindstekrav til skrotningsattesten.«

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle udrangerede køretøjer oplagres (også midlertidigt) og behandles i overensstemmelse med affaldshierarkiet og de generelle krav fastlagt i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (*) og under overholdelse af de tekniske mindstekrav, der er fastsat i bilag I til nærværende direktiv, dog uden at nationale sundheds- og miljøbestemmelser berøres.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).«

b) stk. 6 affattes således:

»6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændringer af bilag I for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

(¹) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

4) Artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler, der er nødvendige for at kontrollere, at medlemsstaterne opfylder de mål, der er fastsat i dette stykkes første afsnit. Når Kommissionen udarbejder sådanne regler, tager den hensyn til alle relevante faktorer, bl.a. adgangen til data og spørgsmålet om eksport og import af udrangerede køretøjer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2.«

5) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastlægge de standarder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Når Kommissionen udarbejder sådanne standarder, tager den hensyn til det igangværende arbejde på dette område i de relevante internationale fora. Kommissionen bidrager i givet fald til dette arbejde.«

6) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 udgår

b) følgende stykker indsættes:

»1a. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 7, stk. 2, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1d.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1d, og den skal dække data for den pågældende rapporteringsperiode.

1b. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i overensstemmelse med stk. 1a, ledsages af en kvalitetskontrolrapport.

1c. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med stk. 1a, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter den første rapportering af data fra medlemsstaterne og derefter hvert fjerde år.

1d. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapportering af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1a. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), og til artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, og artikel 8, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller på Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Revision

Senest den 31. december 2020 reviderer Kommissionen dette direktiv og forelægger med henblik herpå en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

9) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Ændring af direktiv 2006/66/EF

I direktiv 2006/66/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne overvåger indsamlingsprocenterne hvert år i henhold til ordningen i bilag I til dette direktiv. Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 (*) sender medlemsstaterne elektronisk rapporter til Kommissionen inden 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Det skal af rapporterne fremgå, hvordan de data, der var nødvendige for beregning af indsamlingsprocenten, er indsamlet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik (EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1).«

2) Artikel 12, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne indberetter det niveau for genanvendelse, som opnås i hvert kalenderår, og hvorvidt genanvendelseseffektivitetssatserne som omhandlet i bilag III, del B, er nået. De sender elektronisk disse data til Kommissionen inden 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet.«

3) Artikel 22 udgår.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet

Med henblik på at bidrage til opfyldelsen af målsætningerne fastlagt i dette direktiv kan medlemsstaterne gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at give incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

5) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Senest den 31. december 2018 udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og dets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion.«

b) i stk. 2 affattes indledningen således:

»2. Kommissionen medtager i sin rapport en evaluering af følgende aspekter af dette direktiv:«

Artikel 3

Ændring af direktiv 2012/19/EU

I direktiv 2012/19/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) stk. 5 udgår

b) følgende stykker tilføjes:

»6. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af stk. 4 til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 9.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med stk. 9, og den skal dække data for den pågældende rapporteringsperiode.

7. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i overensstemmelse med stk. 6, ledsages af en kvalitetskontrol-rapport.

8. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med stk. 6, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter den første rapportering af data fra medlemsstaterne og derefter hvert fjerde år.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapportering af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

Incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet

Med henblik på at bidrage til opfyldelsen af målsætningerne fastlagt i dette direktiv kan medlemsstaterne gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at give incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

3) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 i dette direktiv vedrørende de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag IV, VII, VIII og IX til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling. Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hvert enkelt bilag, der skal ændres. Der tages ved ændring af bilag VII til dette direktiv hensyn til undtagelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU (*).

(*) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).«

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/850**af 30. maj 2018****om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, øge energieffektiviteten og mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer.
- (2) De mål om begrænsning af deponering, der er fastlagt i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽⁴⁾, bør styrkes, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi og skabe fremdrift med hensyn til gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet: opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« ved gradvist at reducere deponering af affald, der er bestemt til deponeringsanlæg for ikke-farligt affald til et minimum. Kommissionen og medlemsstaterne bør sikre, at en sådan reduktion passer ind i en integreret politik, der sikrer en korrekt anvendelse af affaldshierarkiet, styrker omstillingen hen imod forebyggelse, inklusiv genbrug og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, og forhindrer et skift fra deponering hen imod forbrænding.
- (3) For at sikre større sammenhæng i EU-retten om affald bør definitionerne fastlagt i direktiv 1999/31/EF i relevant omfang bringes i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁵⁾.
- (4) Den eksisterende definition af »isoleret bebyggelse« skal tilpasses med hensyn til regioner i den yderste periferi for at tage hensyn til de særlige forhold i forbindelse med sådanne bebyggelser, som giver anledning til væsentligt anderledes bekymringer ud fra et miljømæssigt perspektiv sammenholdt med andre regioner.
- (5) Anvendelsesområdet for direktiv 1999/31/EF bør tilpasses til anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF ⁽⁶⁾ og bør fortsat omfatte deponeringen af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af direktiv 2006/21/EF.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

- (6) Der kan skabes klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele ved yderligere at begrænse deponering — indledningsvis med de affaldsstrømme, der indsamles særskilt såsom plast, metal, glas, papir og bioaffald. Ved gennemførelsen af disse begrænsninger for deponering bør der tages hensyn til den tekniske, miljømæssige eller økonomiske gennemførlighed af genanvendelse eller andre former for nyttiggørelse af restaffald fra særskilt indsamlet affald.
- (7) Bionedbrydeligt kommunalt affald udgør en stor andel af det kommunale affald. Deponering af ubehandlet, bionedbrydeligt affald forårsager betydelige miljømæssige skadevirkninger i form af drivhusgasemissioner og forurening af overfladevand, grundvand, jord og luft. Selv om direktiv 1999/31/EF allerede indeholder mål for omdirigering af bionedbrydeligt affald, bør der indføres yderligere begrænsninger for deponering af bionedbrydeligt affald, idet det forbydes at deponere bionedbrydeligt affald, som er indsamlet særskilt til genanvendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.
- (8) For at sikre en korrekt anvendelse af affaldshierarkiet bør der træffes passende foranstaltninger med henblik på, fra 2030, at anvende begrænsninger for deponering af alt affald, der er egnet til genanvendelse eller anden materiale- eller energinyttiggørelse. Disse begrænsninger bør ikke anvendes i de tilfælde, hvor det kan påvises, at affaldet ikke er egnet til genanvendelse eller anden nyttiggørelse, og at deponering vil give det bedste samlede miljøresultat i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastsat i direktiv 2008/98/EF.
- (9) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Fastsættelsen af reduktionsmål for deponering vil kræve større ændringer af affaldshåndteringen i mange medlemsstater og vil gøre det lettere at opnå yderligere fremskridt og investeringer inden for særskilt indsamling, sortering og genanvendelse af affald samt forhindre, at genanvendelige materialer fastlåses på de lavere niveauer i affaldshierarkiet.
- (10) En gradvis reduktion af deponering er nødvendig for at forebygge skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet og for at sikre, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt kan nyttiggøres gennem passende affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastlagt i direktiv 2008/98/EF. Med en sådan reduktion bør det undgås, at der skabes overkapacitet af faciliteter til behandling af restaffald, såsom via energiudnyttelse eller simpel mekanisk-biologisk behandling af ubehandlet kommunalt affald, da dette kan undergrave opfyldelsen af Unionens langsigtede mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald som fastlagt i direktiv 2008/98/EF. For at undgå skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet bør medlemsstaterne på tilsvarende vis træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres, men uden at overholdelsen af denne forpligtelse fører til, at der skabes overkapacitet til håndtering af restaffald fra kommunalt affald. For at sikre sammenhæng mellem de mål, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF, og de reduktionsmål for deponering, der er fastsat i direktiv 1999/31/EF som ændret ved nærværende direktiv, og sikre en koordineret planlægning af den infrastruktur og de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse mål, bør de medlemsstater, der ifølge data indberettet via OECD's og Eurostats fælles spørgeskema deponerede mere end 60 % af deres kommunale affald i 2013, kunne beslutte at forlænge fristen for opfyldelse af det deponeringsmål, der er fastsat for 2035.
- (11) For at sikre datapålidelighed er det vigtigt at fastlægge mere præcise regler for medlemsstaternes rapportering af kommunalt affald, der er blevet deponeret. Rapporteringen bør være baseret på mængden af kommunalt affald, der er deponeret efter behandlingsoperationer med henblik på forberedelse af sådant affald til efterfølgende deponering såsom stabilisering af bionedbrydeligt kommunalt affald, og på inputtet til forbrændingsoperationer med henblik på bortskaffelse. Med hensyn til kommunalt affald, der indgår i behandlingsoperationer forud for genanvendelse og nyttiggørelse af affald såsom sortering og mekanisk behandling, bør det affald, der hidrører fra sådanne operationer, og som i sidste ende deponeres, også tages i betragtning med henblik på beregning af deponeringsmålet.
- (12) Når medlemsstaterne gennemfører forpligtelsen fastlagt i direktiv 1999/31/EF for at sikre, at affald behandles, inden det deponeres, bør medlemsstaterne anvende den mest hensigtsmæssige behandling, herunder stabilisering af den organiske affaldsfraktion, for i videst muligt omfang at mindske de negative virkninger ved deponering af sådant affald på miljøet og menneskers sundhed. Når medlemsstaterne vurderer hensigtsmæssigheden af en behandling, bør de tage hensyn til de foranstaltninger, der allerede er gennemført for at mindske disse negative virkninger, navnlig frasortering af bioaffald og særskilt indsamling af papir og pap.
- (13) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varslings, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.

- (14) For at medvirke til opfyldelsen af målsætningerne i direktiv 1999/31/EF og sætte gang i omstillingen til en cirkulær økonomi bør Kommissionen fremme koordineringen og udvekslingen af oplysninger og bedste praksis blandt medlemsstaterne og de forskellige økonomiske sektorer.
- (15) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (16) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse, for en fornuftig planlægning af infrastrukturen for affaldsbehandling og for sikring af datasammenlignelighed blandt medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelse af målene fastsætte i direktiv 1999/31/EF, som ændret ved nærværende direktiv, anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af dette direktiv.
- (17) For at sikre at der fastsættes ens vilkår for gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår artikel 5a, stk. 4, artikel 15, stk. 5, og artikel 15b og 15c, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (18) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten og at sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Direktiv 1999/31/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget. —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 1999/31/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på at støtte Unionens omstilling til en cirkulær økonomi og opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (*), særlig artikel 4 og 12, er formålet med dette direktiv at sikre en gradvis reduktion af deponering af affald, navnlig af affald, der er egnet til genanvendelse og anden nyttiggørelse, og ved hjælp af præcise driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at fastlægge foranstaltninger,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord og luft, og belastningen af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed under hele deponeringsanlæggets levetid.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) litra a) affattes således:

»a) definitionerne på »affald«, »farligt affald«, »ikke-farligt affald«, »kommunalt affald«, »affaldsproducent«, »affaldsindehaver«, »affaldshåndtering«, »særskilt indsamling«, »nyttiggørelse«, »forberedelse med henblik på genbrug«, »genanvendelse« og »bortskaffelse«, jf. artikel 3 i direktiv 2008/98/EF*, finder anvendelse«

b) litra b), c), d) og n) udgår

c) i litra r) tilføjes følgende afsnit:

»I regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten, kan medlemsstaterne beslutte at anvende følgende definition:

»isoleret bebyggelse«: en bebyggelse

— med højst 2 000 indbyggere pr. bebyggelse og med højst fem indbyggere pr. km² eller med flere end 2 000, men færre end 5 000 indbyggere pr. bebyggelse, og højst fem indbyggere pr. km², og hvis affaldsproduktion ikke overstiger 3 000 ton pr. år, og

— hvor afstanden til nærmeste bymæssige bebyggelse med mindst 250 indbyggere pr. km² er mindst 100 km, og hvor denne bymæssige bebyggelse ikke er tilgængelig ad vej.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, sidste led udgår

b) stk. 3 affattes således:

»3. Håndtering af affald fra landbaserede udvindingsindustrier, det vil sige affald, der hidrører fra efterforskning, udvinding, herunder udviklingsfasen forud for produktionen, behandling og oplagring af mineraler samt fra driften af stenbrud, er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde, hvis den er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-lovgivningsmæssige retsakter.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 2 udgår følgende afsnit:

»To år inden den dato, der henvises til i litra c), tager Rådet ovennævnte mål op til fornyet overvejelse på grundlag af en rapport fra Kommissionen om de praktiske erfaringer, medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de mål, der er fastlagt i litra a) og b), om nødvendigt ledsaget af et forslag til bekræftelse eller ændring af dette mål med henblik på at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.«

b) i stk. 3 tilføjes følgende litra:

»f) affald, som er indsamlet særskilt til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF og artikel 22 i nævnte direktiv, med undtagelse af affald, som hidrører fra efterfølgende behandling af det særskilt indsamlede affald, for hvilket deponering giver det bedste miljøresultat i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte direktiv.«

c) følgende stykke indsættes:

»3a. Medlemsstaterne bestræber sig på fra 2030 at sikre, at alt affald, der er egnet til genanvendelse eller anden nyttiggørelse, navnlig i kommunalt affald, ikke modtages på et deponeringsanlæg med undtagelse af affald, for hvilket deponering giver det bedste miljøresultat i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2008/98/EF.

Medlemsstaterne medtager oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke, i de affaldshåndteringsplaner, som er omhandlet i artikel 28 i direktiv 2008/98/EF, eller i andre strategidokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område.«

d) følgende nye afsnit indsættes:

»5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mængden af deponeret kommunalt affald senest i 2035 er reduceret til 10 % eller mindre af den samlede mængde kommunalt affald produceret (efter vægt).

6. En medlemsstat kan udsætte fristen for opfyldelse af målet omhandlet i stk. 5 med op til fem år, forudsat at den pågældende medlemsstat:

a) deponerede mere end 60 % af sit kommunale affald produceret i 2013, som indberettet via OECD's og Eurostats fælles spørgeskema, og

b) senest 24 måneder før den frist, der er fastsat i stk. 5 i nærværende artikel underretter Kommissionen om sin hensigt om at forlænge fristen og forelægger en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IV til dette direktiv. Denne plan kan kombineres med en gennemførelsesplan, der forelægges i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

7. Inden for tre måneder efter modtagelsen af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 6, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene i bilag IV. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

8. Udsættes fristen i overensstemmelse med stk. 6, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger for senest i 2035 at reducere mængden af deponeret kommunalt affald til 25 % eller mindre af den samlede mængde produceret kommunalt affald (efter vægt).

9. Kommissionen gennemgår senest den 31. december 2024 målet, der er fastsat i stk. 5, med henblik på at fastholde det eller, hvis det er relevant, reducere det, overveje et kvantitativt mål pr. indbygger for deponering og indføre begrænsninger for deponering af andet ikke-farligt affald end kommunalt affald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.»

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 5a

Regler for beregning af, om målene er opfyldt

1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 5, stk. 5 og 6, er opfyldt, gælder følgende:

a) vægten af det kommunale affald, der produceres og sendes til deponering, beregnes i et givent kalenderår

b) vægten af affald, der hidrører fra behandlingsoperationer forud for genanvendelse eller anden nyttiggørelse af kommunalt affald såsom sortering eller mekanisk-biologisk behandling, og som efterfølgende deponeres, medregnes i vægten af kommunalt affald, der rapporteres som deponeret

c) vægten af kommunalt affald, der indgår i forbrændingsbortskaffelsesoperationer med henblik på bortskaffelse, og vægten af affald, der produceres i operationer til stabilisering af den bionedbrydelige fraktion af kommunalt affald med henblik på efterfølgende deponering, rapporteres som deponeret

d) vægten af affald, der produceres i forbindelse med operationer med henblik på genanvendelse eller anden nyttiggørelse af kommunalt affald, og som efterfølgende deponeres, medregnes ikke i vægten af kommunalt affald, der rapporteres som deponeret.

2. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af deponeret kommunalt affald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1 opfyldes. De kan anvende det system, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11a, stk. 3, i direktiv 2008/98/EF, til dette formål.

3. Når kommunalt affald overføres til en anden medlemsstat eller eksporteres fra Unionen med henblik på deponering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 (*), medregnes det i den mængde af affald, der er deponeret, i overensstemmelse med stk. 1, af den medlemsstat, hvori det pågældende affald blev indsamlet.

4. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikel vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, verificering og rapportering af data. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 5b

Rapport om tidlig varslings

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur en rapport om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 5, stk. 5 og 6, senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.

2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
- c) eksempler på bedste praksis, der anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.

Artikel 5c

Udveksling af information og bedste praksis

Kommissionen tilrettelægger en regelmæssig udveksling af information og af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder, hvor det er relevant, med regionale og lokale myndigheder, om den praktiske gennemførelse af kravene i dette direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).«

6) I artikel 6, litra a), tilføjes følgende punktum:

»Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette litra, ikke hindrer opfyldelsen af målsætningerne i direktiv 2008/98/EF, og dette gælder navnlig affaldshierarkiet og forhøjelsen af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, som er fastsat i samme direktivs artikel 11.«

7) I artikel 11, stk. 2, udgår andet afsnit.

8) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer dataene for hvert kalenderår vedrørende gennemførelsen af artikel 5, stk. 2, 5 og 6, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

Den første rapporteringsperiode om gennemførelsen af artikel 5, stk. 5 og 6, begynder i det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for rapportering i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, og skal dække data for den pågældende rapporteringsperiode.

2. Medlemsstaterne rapporterer data vedrørende gennemførelsen af artikel 5, stk. 2, indtil den 1. januar 2025.

3. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport.

4. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og derefter hvert fjerde år.

5. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.«

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 15a

Instrumenter til fremme af en omstilling til en mere cirkulær økonomi

Med henblik på at bidrage til at nå målsætningerne i dette direktiv anvender medlemsstaterne økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, som skal tilskynde til anvendelse af affaldshierarkiet. Sådanne instrumenter og foranstaltninger kan omfatte dem, som er angivet i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

Artikel 15b

Bestemmelse af permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger den metode, der skal anvendes til at bestemme permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg, på stedet og for hele det område, anlægget dækker. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 15c

EU-standard for prøveudtagning af affald

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til udvikling af en standard for prøveudtagning af affald. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2. Indtil disse gennemførelsesretsakter er vedtaget, kan medlemsstaterne anvende nationale standarder og procedurer.«

10) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Revision af bilagene

Kommissionen reviderer løbende bilagene og fremsætter om nødvendigt passende lovgivningsmæssige forslag.«

11) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ((EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

- 12) I bilag I udgår punkt 3.5.
- 13) I bilag II udgår punkt 5.
- 14) I bilag III, punkt 2, udgår første afsnit.
- 15) Bilag IV tilføjes som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG

Følgende bilag tilføjes:

»BILAG IV

GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 6

Den gennemførelsesplan, der skal forelægges i henhold til artikel 5, stk. 6, skal indeholde følgende:

1. en vurdering af de tidligere, nuværende og forventede procentsatser for genanvendelse, deponering og anden behandling af kommunalt affald og de strømme, det består af
 2. en vurdering af gennemførelsen af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i henhold til artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
 3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 5, stk. 5, inden for den deri fastsatte tidsfrist, og en vurdering af den fristforlængelse, der er nødvendig for at nå dette mål
 4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 5, stk. 8 for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, med det formål at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4, stk. 1, i og bilag IVa til direktiv 2008/98/EF
 5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er identificeret i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
 6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
 7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.»
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851**af 30. maj 2018****om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres og omlægges til bæredygtig materialehåndtering for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på langt sigt. En ægte cirkulær økonomi kræver, at der træffes yderligere foranstaltninger vedrørende bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug ved at fokusere på produkters samlede livscyklus på en måde, der bevarer ressourcer og lukker kredsløbet. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) Ved at forbedre effektiviteten af ressourceanvendelsen og sikre, at affald værdsættes som en ressource, kan man bidrage til at reducere Unionens afhængighed af import af råstoffer og lette omstillingen til en mere bæredygtig materialeforvaltning og til en cirkulær økonomisk model. Denne omstilling bør bidrage til de mål for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der er opstillet i Europa 2020-strategien, og skabe vigtige muligheder for lokale økonomier og interessenter, samtidig med at den bidrager til at øge synergierne mellem den cirkulære økonomi og energi-, klima-, landbrugs-, industri- og forskningspolitikkerne samt er til gavn for miljøet i form af mindskede drivhusgasemissioner samt for økonomien.
- (3) De mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁴⁾, bør forhøjes, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (4) Det er nødvendigt at sikre sammenhængen mellem direktiv 2008/98/EF og beslægtede EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- (5) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger, der kan fungere som rettesnor for foranstaltninger og investeringer, navnlig ved at forhindre skabelsen af strukturel overkapacitet for behandling af restaffald og fastlåsning af genanvendelige materialer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet.
- (6) Kommunalt affald tegner sig for mellem 7 og 10 % af den samlede mængde affald, som produceres i Unionen. Denne affaldsstrøm er dog en af de mest indviklede at håndtere, og den måde, det gøres på, giver generelt et godt fingerpeg om kvaliteten af et lands overordnede affaldshåndteringssystem. De udfordringer, der er forbundet med håndtering af kommunalt affald, beror på dets meget komplekse karakter og blandede sammensætning, det producerede affalds umiddelbare nærhed til borgerne, dets store offentlige synlighed og dets indvirkning på miljøet og menneskers sundhed. Håndteringen af kommunalt affald kræver derfor et meget komplekst system med en effektiv indsamlingsordning, et effektivt sorteringssystem og en forsvarlig sporing af affaldsstrømme, en aktiv inddragelse af borgere og virksomheder, en infrastruktur, som er tilpasset den specifikke affaldssammensætning, og et veludviklet finansieringssystem. Lande, som har udviklet effektive systemer til håndtering af kommunalt affald, klarer sig generelt bedre, når det gælder affaldshåndtering som helhed, herunder opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (7) Erfaringerne har vist, at affaldshåndteringssystemer, uanset hvordan ansvaret for affaldshåndteringen er fordelt mellem offentlige og private aktører, kan bidrage til at opnå en cirkulær økonomi, og at beslutningen om fordelingen af ansvarsområder ofte afhænger af geografiske og strukturelle forhold. Reglerne fastlagt i dette direktiv tillader såvel affaldshåndteringssystemer, hvor kommunerne har det overordnede ansvar for indsamlingen af kommunalt affald, som systemer, hvor dette arbejde er udliciteret til private operatører, og enhver anden type af ansvarsfordeling mellem offentlige og private aktører. Valget af system og eventuelle beslutninger om ændring af samme er fortsat medlemsstaternes ansvar.
- (8) Plantebaserede stoffer fra landbrugsfødevarerindustrien og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, som ikke længere er bestemt til menneskelig konsum, men bestemt til fodring af dyr, bør for at undgå overlapning af regler udelukkes fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF, hvis de er i fuld overensstemmelse med EU-foderstoflovgivningen. Direktiv 2008/98/EF bør derfor ikke finde anvendelse på disse produkter og stoffer, når de anvendes som foder, og direktivets anvendelsesområde skal derfor præciseres. Med forbehold af andre EU-bestemmelser inden for dyreernæring er animalske biprodukter bestemt til at blive anvendt som fodermidler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 ⁽¹⁾ allerede udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF i det omfang, at de er omfattet af anden EU-lovgivning.
- (9) Det er nødvendigt at indføje definitioner af ikke-farligt affald, kommunalt affald, bygge- og nedrivningsaffald, madaffald, materialenyttiggørelse, opfyldning og ordning for udvidet producentansvar i direktiv 2008/98/EF, således at anvendelsesområdet for disse begreber bliver præciseret.
- (10) For at sikre, at målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er baseret på pålidelige og sammenlignelige data, og muliggøre en mere effektiv overvågning af fremskridtene med at nå disse mål, bør definitionen af kommunalt affald i direktiv 2008/98/EF være i overensstemmelse med den definition, som anvendes til statistiske formål af Eurostat og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), og som i flere år har dannet grundlag for medlemsstaternes rapportering af data. Kommunalt affald er defineret som affald fra husholdninger og affald fra andre kilder såsom detailhandel, forvaltning, uddannelses-, sundheds-, indkvarterings- og restaurationssektoren samt andre tjenester og aktiviteter, der med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger. Kommunalt affald omfatter derfor bl.a. have-park-affald, såsom blade, græs og beskæringsrester, og affald fra renhold af gader og markedspladser, såsom indholdet af affaldsbeholdere og opfej med undtagelse af materialer såsom sand, sten, slam og støv. Medlemsstaterne skal sikre, at affald fra større handels- og industrivirksomheder, der ikke ligner affald fra husholdninger, ikke anses for kommunalt affald. Affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, byggeri og nedrivning, septiktanke, spildevandsledninger og spildevandsbehandling og udrangerede køretøjer er udelukket fra anvendelsesområdet for

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

kommunalt affald. Kommunalt affald skal forstås som affald af de typer, der er opført i kapitel 15 01 og kapitel 20, med undtagelse af kode 20 02 02, 20 03 04 og 20 03 06, i affaldslisten opstillet ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU ⁽¹⁾ i den version, der er gældende den 4. juli 2018. Affald henhørende under andre kapitler i den nævnte liste betragtes ikke som kommunalt affald undtagen i tilfælde, hvor kommunalt affald behandles og tildeles koder henhørende under kapitel 19 på nævnte liste. Medlemsstaterne må anvende de tilsvarende kategorier i affaldslisten til statistiske formål. Definitionen af kommunalt affald i dette direktiv indføres med henblik på at fastlægge anvendelsesområdet for målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse og reglerne for, hvordan de beregnes. Den er neutral med hensyn til, om den operatør, der håndterer affaldet, har offentlig eller privat status, og omfatter derfor affald fra husholdninger og andre kilder, der håndteres af eller på vegne af kommunerne eller direkte af private operatører.

- (11) Definitionen af bygge- og nedrivningsaffald omfatter affald fra bygge- og nedrivningsaktiviteter i generel forstand, herunder også affald fra mindre gør det selv-bygge- og nedrivningsaktiviteter i private husstande. Bygge- og nedrivningsaffald bør forstås som svarende til de typer affald, der indgår i kapitel 17 i affaldslisten opstillet ved afgørelse 2014/955/EU i den version, der er gældende den 4. juli 2018.
- (12) Der bør indføres en definition af materialenyttiggørelse, der dækker andre former for nyttiggørelse end energiudnyttelse og oparbejdning af affald til materialer, der anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Den omfatter forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning og andre former for materialenyttiggørelse såsom oparbejdning af affald til sekundære råstoffer i ingeniørteknisk øjemed i forbindelse med anlæg af veje og anden infrastruktur. Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan sådan oparbejdning opfylde definitionen på genanvendelse, hvis materialeanvendelsen bygger på en forsvarlig kvalitetskontrol og opfylder alle relevante standarder, normer, specifikationer samt miljø- og sundhedsbeskyttelseskrav for den specifikke anvendelse.
- (13) Der bør indføres en definition af opfyldning for at præcisere, at det dækker enhver nyttiggørelsesoperation af egnet ikke-farligt affald med henblik på reetablering af udgravede områder eller ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Den affaldsmængde, der anvendes til opfyldning, bør være begrænset til den strengt nødvendige for at opfylde disse formål.
- (14) Der bør indføres en definition af ordning for udvidet producentansvar for at præcisere, at det dækker et sæt af foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, herunder i form af særskilt indsamling, sortering og behandling. Denne forpligtelse kan også omfatte et organisatorisk ansvar og et ansvar for at bidrage til affaldsforebyggelse og til produkternes genbrugelighed og genanvendelighed. Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt.
- (15) For at bidrage til at nå målsætningerne fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør medlemsstaterne gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet såsom dem, der er angivet i bilag IVa, heriblandt deponerings- og forbrændingsgebyrer, ordninger med mængdebaseret afregning, ordninger for udvidet producentansvar, lettelse af fødevareredonationer og incitamenter for lokale myndigheder, eller andre relevante instrumenter og foranstaltninger.
- (16) For at fremme bæredygtig ressourceanvendelse og industriel symbiose bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at lette anerkendelsen af et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, som biprodukt, hvis de harmoniserede betingelser, der er fastlagt på EU-plan, overholdes. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at fastlægge de nærmere kriterier for anvendelsen af en status som biprodukt, idet den prioriterer reproducerbare praksisser for industriel symbiose.
- (17) For at give operatører på markedet for sekundære råstoffer øget sikkerhed med hensyn til stoffers eller genstandes status som affald eller ikkeaffald og fremme lige konkurrencevilkår er det vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis det opfylder alle de betingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. Sådanne foranstaltninger kan omfatte vedtagelse af lovgivning til gennemførelse af disse betingelser, suppleret med procedurer til støtte for deres implementering såsom fastlæggelse af materiale- og anvendelsesspecifikke kriterier for affaldsfasens ophør, vejledende dokumenter, afgørelser i konkrete sager og andre procedurer for ad hoc-anvendelse af de harmoniserede betingelser, der er fastsat på EU-plan. Sådanne foranstaltninger bør omfatte bestemmelser om håndhævelse for at kontrollere, at affald, der anses for at være ophørt med at være affald som følge af en nyttiggørelsesoperation, er i overensstemmelse med EU-retten om affald, kemikalier og produkter, med særlig prioritering af affaldsstrømme, der indebærer en højere risiko

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 44).

for menneskers sundhed og miljøet på grund af typen og mængden af disse affaldsstrømme, affald, der er genstand for innovative processer, og affald, som nyttiggøres med henblik på efterfølgende videreanvendelse i andre medlemsstater. Foranstaltningerne kan også omfatte fastlæggelsen af et krav til operatører, som nyttiggør affald, eller indehavere af nyttiggjorte affaldsmaterialer om at påvise overholdelse af de betingelser, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. For at forhindre ulovlige overførsler af affald og for at øge bevidstheden blandt medlemsstater og økonomiske operatører, bør der være større gennemsigtighed omkring medlemsstaternes tilgange til affaldsfasens ophør, navnlig med hensyn til deres afgørelser i konkrete sager og resultatet af de kompetente myndigheders kontrol, samt medlemsstaters og kompetente myndigheders særlige bekymringer i forhold til visse affaldsstrømme. Den endelige afgørelse om, hvorvidt betingelserne fastlagt i artikel 5 eller i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv, er opfyldt, træffes alene af medlemsstaten på grundlag af alle relevante oplysninger fra indehaveren af materialet eller affaldet.

- (18) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge nærmere anvendelseskriterier for affaldsfasens ophør. Der bør i den forbindelse overvejes specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, i det mindste for tilslag/fyldstof, papir, dæk og tekstiler.
- (19) Anvendelsen af reglerne for biprodukter og affaldsfasens ophør bør ikke berøre andre EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 28 og artikel 50, stk. 4a og 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ om overførsel af affald, samt lovgivningen om kemikalier og lovgivningen vedrørende markedsføring af visse produkter. Affaldsfasen kan kun betragtes som ophørt, hvis stofferne eller genstandene opfylder de relevante produktkrav. Der kan fastlægges regler om affaldsfasens ophør i produktspecifik lovgivning.
- (20) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at fremme udvikling, fremstilling, markedsføring og brug af produkter og produktkomponenter, der har flere anvendelsesmuligheder, indeholder genanvendte materialer, er teknisk holdbare og lette at reparere og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet og uden at lægge hindringer i vejen for den frie bevægelighed for varer på det indre marked. Disse foranstaltninger bør tage højde for produkternes virkninger i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, deres potentiale for at blive genanvendt flere gange.
- (21) Ordninger for udvidet producentansvar er et væsentligt element i effektiv affaldshåndtering. Der er imidlertid stor forskel på ordningernes effektivitet og resultater i de forskellige medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at fastsætte minimumsdriftskrav for sådanne ordninger for udvidet producentansvar og at præcisere, at disse krav også gælder for ordninger for udvidet producentansvar, der er indført i henhold til andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF ⁽²⁾, direktiv 2006/66/EF ⁽³⁾ og direktiv 2012/19/EU ⁽⁴⁾, i tilgift til de krav, der allerede er fastsat deri, medmindre andet udtrykkeligt er anført. Det er nødvendigt at skelne mellem de generelle minimumskrav, der gælder for alle ordninger, og dem, der kun gælder for organisationer, som gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter. Medmindre medlemsstaterne bestemmer noget andet, finder de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar ikke anvendelse på ordninger, som ikke opfylder definitionen på en ordning for udvidet producentansvar.
- (22) De generelle minimumskrav bør nedbringe omkostningerne og forbedre resultaterne samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for små og mellemstore virksomheder og e-handelsvirksomheder, og fjerne hindringerne for et velfungerende indre marked. De bør også bidrage til, at omkostningerne ved udtjente produkter medtages i produktpriserne, og give producenterne incitamenter til, ved udformningen af deres produkter, at tage bedre hensyn til genanvendelighed, genbrugelighed, reparérbarhed og tilstedeværelsen af farlige stoffer. Disse krav bør i det hele taget forbedre administrationen og gennemsigtigheden af ordninger for udvidet producentansvar og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

mindske risikoen for interessekonflikter mellem organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter og affaldsoperatører, som sådanne organisationer engagerer. Kravene bør gælde for både nye og eksisterende ordninger for udvidet producentansvar. Det er dog nødvendigt med en overgangsperiode for eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, så deres strukturer og procedurer kan tilpasses de nye krav.

- (23) De offentlige myndigheder spiller en vigtig rolle i tilrettelæggelsen af indsamlingen og behandlingen af kommunalt affald og i den relaterede kommunikation med borgerne herom. Bestemmelser vedrørende det økonomiske ansvar for producenter af produkter, der indføres som en del af de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar, bør finde anvendelse, uden at det berører de offentlige myndigheders beføjelser med hensyn til indsamling og behandling af kommunalt affald.
- (24) I tilfælde, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for at tilrettelægge de praktiske aspekter af håndtering af affald fra produkter, der er omfattet af ordninger for udvidet producentansvar, bør disse tjenesteydelser leveres på en omkostningseffektiv måde, og det økonomiske ansvar for producenter af produkter bør ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at udøve disse tjenester. Sådanne omkostninger bør fastlægges på en gennemsigtig måde mellem de berørte aktører, herunder producenter af produkter, deres organisationer og offentlige myndigheder.
- (25) I tilfælde, hvor producenter af produkter eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, er ansvarlige for håndteringen af affald fra produkter, som de markedsfører, bør de af hensyn til en forsvarlig affaldshåndtering sikre, at affaldshåndteringstjenesterne leveres hele året rundt, uanset om de mål og målsætninger, der gælder for dem, er blevet opfyldt. De bør endvidere ikke begrænse det geografiske, produktmæssige og materielle dækningsområde med disse tjenester til de områder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.
- (26) Producenter af produkter bør dække de omkostninger, som er nødvendige for at opfylde målene for affaldshåndtering og andre mål og målsætninger, herunder om affaldsforebyggelse, der er fastlagt for den relevante ordning for udvidet producentansvar. Sådanne omkostninger kan på strenge betingelser deles med de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører, hvis det er begrundet i behovet for at sikre en forsvarlig affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar.
- (27) Kommissionen bør vedtage retningslinjer for gradueringen af finansielle bidrag fra producenter af produkter til ordninger for udvidet producentansvar for at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af dette direktiv og lette det indre markeds funktionsdygtighed. For at sikre sammenhæng på det indre marked bør Kommissionen også have mulighed for at vedtage harmoniserede kriterier med henblik herpå ved hjælp af gennemførselsretsakter.
- (28) Repræsentanter med bemyndigelse til at opfylde forpligtelser for producenter af produkter vedrørende udvidet producentansvar kan være underlagt krav, der gør det muligt for den medlemsstat, på hvis område de er etableret, at overvåge og kontrollere overholdelsen af disse forpligtelser. Disse krav bør dog ikke gå videre end de krav, som gælder for de producenter af produkter og de organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, og som er etableret i den samme medlemsstat.
- (29) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktionen og overvåge og vurdere de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Som led i disse foranstaltninger bør medlemsstaterne fremme innovative produktions-, forretnings- og forbrugsmodeller, som mindsker tilstedeværelsen af farlige stoffer i materialer og produkter, som tilskynder til forøgelse af produkters levetid, og som fremmer genbrug, herunder gennem etablering af og støtte til genbrugs- og reparationsnetværk såsom dem, der drives af socialøkonomiske virksomheder, returpant- og return-refill-ordninger samt ved at skabe incitamenter til genfremstilling og renovering og, hvor det er relevant, omdefinering af produkter samt deleplatforme. For at sikre, at de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne måles på ensartet vis, bør der fastsættes fælles indikatorer og mål.

- (30) Fremme af bæredygtighed i produktion og forbrug kan yde et vigtigt bidrag til forebyggelse af affald. Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger for at gøre forbrugerne opmærksomme på dette bidrag og tilskynde dem til at deltage mere aktivt for at forbedre ressourceeffektiviteten. De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at nedbringe affaldsproduktionen, bør inkludere løbende kommunikations- og oplysningsinitiativer for at højne bevidstheden omkring affaldsforebyggelse og henkastning af affald og kan inkludere anvendelse af returpantordninger og fastsættelse af kvantitative mål og i givet fald skabelse af passende økonomiske incitamenter for producenter.
- (31) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at fremme bekæmpelsen og reduktionen af madaffald i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationers (FN) Generalforsamling vedtog den 25. september 2015, og navnlig målet om at halvere det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet og reducere madspild i produktions- og forsyningskæden, herunder tab efter høsten, senest i 2030. Disse foranstaltninger bør sigte mod at forebygge og reducere madaffald inden for primærproduktion, i forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevaredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne. For at bidrage til og sikre, at man er på vej mod opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling, bør medlemsstaterne tilstræbe at opfylde et vejledende EU-dækkende mål for reduktion af madaffald på 30 % i 2025 og 50 % i 2030. Medlemsstaterne bør under henvisning til de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele ved at forebygge madaffald fastlægge specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af madaffald, herunder oplysningskampagner om, hvordan madaffald kan forebygges, i deres affaldsforebyggelsesprogrammer. Medlemsstaterne bør måle de fremskridt, der gøres med reduktionen af madaffald. For at måle disse fremskridt og lette udvekslingen af god praksis i hele Unionen både mellem medlemsstater og mellem fødevarevirksomhedsledere, bør der fastsættes en fælles metode til måling heraf. Rapportering om mængden af madaffald, baseret på denne metode, bør foretages hvert år.
- (32) For at forebygge madaffald bør medlemsstaterne indføre incitamenter til indsamling af usolgte fødevareprodukter på alle trin af fødevareforsyningskæden og til sikker omfordeling heraf, herunder til velgørende organisationer. Også forbrugernes bevidsthed om, hvad holdbarhedsangivelserne »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til« betyder, bør forbedres for at reducere madaffaldet.
- (33) Henkastet affald har, hvad enten det forekommer i byerne, på landjorden, i floder, på havet eller andetsteds, direkte og indirekte skadevirkninger på miljøet, på borgernes trivsel og på økonomien, og omkostningerne ved at fjerne det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med henblik på at forebygge alle former for henkastning, dumpning, ukontrolleret håndtering eller andre måder at skille sig af med affald på. Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til at fjerne affald, der er henkastet i miljøet, uanset dets oprindelse eller størrelse, og uanset om det er henkastet forsætligt eller uagtsomt. Foranstaltningerne til at forebygge og reducere affaldsmængden fra de produkter, som det henkastede affald i naturen og havmiljøet primært stammer fra, kan bl.a. bestå i forbedringer i affaldshåndteringsinfrastruktur og -praksis, økonomiske instrumenter og oplysningskampagner. Medlemsstaterne bør, når de overvejer en foranstaltning, som har restriktiv indvirkning på den interne EU-handel, være i stand til at påvise, at den pågældende foranstaltning egner sig til at nå målsætningen om forebyggelse og reduktion af henkastet affald i naturen og havmiljøet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte målsætning, og ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (34) Bekæmpelsen af henkastet affald bør være de kompetente myndigheders og producenternes fælles opgave. Forbrugerne bør motiveres til at ændre adfærd, herunder gennem undervisning og bevidstgørelse, mens producenterne bør fremme en bæredygtig anvendelse af deres produkter og bidrage til en forsvarlig bortskaffelse af affaldet herfra.
- (35) Henkastet affald i havmiljøet er et særligt presserende problem, og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at standse produktionen af havaffald i Unionen og dermed bidrage til målet i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 om at forhindre og væsentligt reducere al slags havforurening fra 2025, især fra landbaserede aktiviteter, herunder havaffald og forurening med næringsstoffer. Eftersom havaffald, og især plastaffald, i vid udstrækning stammer fra landbaserede aktiviteter og primært kan henføres til mangelfuld affaldshåndteringspraksis og -infrastruktur, borgernes henkastning af affald og manglende offentlig bevidsthed, bør der fastsættes særlige foranstaltninger i affaldsforebyggelsesprogrammer og affaldshåndteringsplaner. Disse foranstaltninger bør bidrage til målet om opnåelse af »god miljøtilstand« i havmiljøet

senest i 2020 som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽¹⁾. I henhold til dette direktiv skal medlemsstaterne fastlægge specifikke strategier og foranstaltninger og ajourføre dem hvert sjette år. De skal også med regelmæssige mellemrum, fra og med 2018, rapportere om deres fremskridt med opretholdelsen eller opnåelsen af målet om god miljøtilstand. Foranstaltningerne til håndtering af henkastet affald i direktiv 2008/98/EF bør derfor koordineres med de foranstaltninger, der er påkrævet i henhold til direktiv 2008/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽²⁾.

- (36) Visse råstoffer har stor betydning for økonomien i Unionen, og forsyningen heraf er præget af høj risiko. For at sikre forsyningssikkerheden med hensyn til disse råstoffer bør medlemsstaterne i tråd med råstofinitiativet fastsat af Kommissionen i sin meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og målsætningerne og målene for det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer træffe foranstaltninger til at fremme genbrug af produkter, der udgør hovedkilderne til råstoffer af kritisk betydning, med henblik på at forhindre, at disse stoffer bliver til affald. I den forbindelse har Kommissionen opstillet en liste over sådanne råstoffer af kritisk betydning for Unionen i sin meddelelse af 13. september 2017 om »2017-listen over råstoffer af kritisk betydning for EU«, og denne liste gennemgås regelmæssigt.
- (37) For yderligere at støtte en effektiv gennemførelse af råstofinitiativet bør medlemsstaterne også træffe foranstaltninger til at opnå den bedst mulige håndtering af affald, der indeholder betydelige mængder råstoffer af kritisk betydning, og samtidig tage den økonomiske og teknologiske gennemførlighed og de miljø- og sundhedsmæssige fordele i betragtning. Desuden bør de i deres affaldshåndteringsplaner indføre nationalt hensigtsmæssige foranstaltninger for indsamling, sortering og nyttiggørelse af affald, der indeholder betydelige mængder af disse råstoffer. Foranstaltningerne bør indføres i affaldshåndteringsplanerne, når de ajourføres første gang efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen bør forelægge oplysninger om relevante produktgrupper og affaldsstrømme på EU-niveau. Forelæggelse af nævnte oplysninger forhindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i at træffe foranstaltninger for andre råstoffer, der betragtes som vigtige for deres nationale økonomi.
- (38) Når produkter, materialer og stoffer bliver til affald, kan tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald gøre det uegnet til genanvendelse eller fremstilling af sekundære råstoffer af høj kvalitet. Det er derfor, i overensstemmelse med det 7. miljøhandlingsprogram, hvori der opfordres til udvikling af ikkegiftige materialekredsløb, nødvendigt at fremme foranstaltninger til begrænsning af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, herunder genanvendte materialer, samt at sikre, at der oplyses tilstrækkeligt om tilstedeværelsen af farlige stoffer, og navnlig af meget problematiske stoffer, i hele materialernes og produkternes livscyklus. For at nå disse målsætninger er det nødvendigt at forbedre sammenhængen mellem EU-retten om affald, om kemikalier og om produkter og at give Det Europæiske Kemikalieagentur en rolle i at sikre, at der er oplysninger om tilstedeværelsen af særligt problematiske stoffer til rådighed i hele livscyklussen for produkter og materialer, herunder affaldsfasen.
- (39) En forbedret ressourceanvendelse kan medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner. Af denne grund bør Kommissionen inden udgangen af 2018 foreslå en retningsgivende indikator og en resultattavle med delindikatorer for ressourceeffektivitet for at overvåge fremskridtene hen imod målet om forøgelse af ressourceeffektiviteten på EU-plan.
- (40) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaserede, genanvendelige produkter og komposterbare, bionedbrydelige produkter kan derfor være en anledning til at fremme yderligere forskning og innovation og erstatte råstoffer baseret på fossile brændstoffer med vedvarende energikilder.
- (41) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på affaldshierarkiets laveste niveauer, øge andelen af affald, der forberedes til genbrug eller genanvendes, skabe mulighed for genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet, bør medlemsstaterne sikre en bedre overholdelse af forpligtelsen til at indsamle affald særskilt, som er fastsat i artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, herunder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

forpligtelsen til at etablere særskilt indsamling af som minimum papir-, metal-, plast- og glasaffald, som medlemsstaterne skulle opfylde senest i 2015, og bør indføre særskilt indsamling af bioaffald, farligt affald produceret af husholdninger og tekstilaffald. Farligt bioaffald og emballageaffald indeholdende farlige stoffer bør, hvor det er relevant, være underlagt særlige indsamlingskrav.

- (42) Særskilt indsamling kan ske ved afhentning ved husstanden, indleverings- og modtagesystemer og andre indsamlingsordninger. Selv om forpligtelsen til særskilt indsamling af affald kræver, at affaldet skal holdes adskilt efter type og art, bør det være muligt at indsamle bestemte typer affald sammen, forudsat at dette ikke forhindrer genanvendelse af høj kvalitet eller andre former for nyttiggørelse af affald i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at afvige fra den generelle forpligtelse til særskilt affaldsindsamling i andre behørigt begrundede tilfælde, f.eks. hvor den særskilte indsamling af specifikke affaldsstrømme i fjernliggende og tyndt befolkede områder har negative miljøpåvirkninger, der opvejer indsamlingens generelle miljømæssige fordele, eller medfører uforholdsmæssigt store økonomiske omkostninger. Ved vurderingen af, om de økonomiske omkostninger i konkrete tilfælde er uforholdsmæssigt store, bør medlemsstaterne tage hensyn til de samlede økonomiske fordele ved særskilt indsamling, herunder undgåelse af direkte omkostninger og omkostningerne ved de negative miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser, der er forbundet med indsamling og behandling af blandet affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer og muligheden for at udvikle markeder for sådanne materialer, samt bidrag fra affaldsproducenter og producenter af produkter, som yderligere ville kunne forbedre omkostningseffektiviteten af affaldshåndteringssystemerne.
- (43) Målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør øges med henblik på at skabe betydelige miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele og at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi.
- (44) Gennem en gradvis forøgelse af de nuværende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør det sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer effektivt forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og at økonomisk værdifulde materialer i affald kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af råstofinitiativet og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (45) Der findes store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de resultater, de har opnået med deres affaldshåndtering, navnlig hvad angår genanvendelse af kommunalt affald. For at tage hensyn til disse forskelle bør de medlemsstater, der ifølge svarene på OECD's og Eurostats fælles spørgeskema i 2013 lod mindre end 20 % af deres kommunale affald forberede med henblik på genbrug og genanvende, eller som deponerede mere end 60 % af deres kommunale affald, kunne bestemme, at de har brug for mere tid til at opfylde de mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat for 2025, 2030 og 2035. I lyset af de gennemsnitlige årlige fremskridt, der er konstateret i medlemsstaterne i de seneste 15 år, vil disse medlemsstater skulle øge deres genanvendelseskapacitet til et niveau, der ligger langt over de tidligere gennemsnit, for at opfylde disse mål. For at sikre at der gøres vedvarende fremskridt hen imod målene, og at manglerne i forbindelse med gennemførelsen afhjælpes i god tid, bør de medlemsstater, der anvender mere tid, opfylde midlertidige mål og fastlægge en gennemførelsesplan på grundlag af detaljerede kriterier.
- (46) For at sikre pålideligheden af data er det vigtigt at fastlægge mere præcise regler for, hvordan medlemsstaterne skal rapportere, hvad der er effektivt genanvendt og forberedt med henblik på genbrug og kan anses for at bidrage til opfyldelsen af målene. Beregningen af genanvendelsesmålene bør være baseret på vægten af det kommunale affald, der når frem til genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af det kommunale affald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor det kommunale affald kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre, på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen, kunne fastsætte vægten af det genanvendte kommunale affald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medregnes i det affald, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler om beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om

genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder (såsom husholdninger eller erhverv), de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

- (47) Efter afstemningen af definitionerne indeholdt i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/62/EF⁽¹⁾, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF, direktiv 2008/98/EF og direktiv 2012/19/EU er bestemmelsen i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF om at betragte affaldsfasen som ophørt i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i nævnte direktiver, ikke længere nødvendig. Materialer, der ophører med at være affald gennem en nyttiggørelses- eller genanvendelsesproces skal medregnes i opfyldelsen af de respektive nyttiggørelses- og genanvendelsesmål i nævnte direktiver i overensstemmelse med de gældende beregningsmetoder. Affaldsmaterialer, der ophører med at være affald som følge af en forberedende operation forud for den egentlige genanvendelse, kan medregnes som genanvendte, forudsat at de er beregnet til efterfølgende at blive oparbejdet til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten det er til det oprindelige eller til andre formål. Materialer, der er ophørt med at være affald, og som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (48) Når beregningen af genanvendelsesandelen anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt affald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selv om outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, hvis det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede, bionedbrydelige affald. I andre tilfælde, hvor bionedbrydeligt affald oparbejdes til materialer, som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør denne oparbejdning i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (49) Medlemsstaterne bør med henblik på beregning af, om målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er opfyldt, kunne medtage genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrændingen af kommunalt affald. Kommissionen bør, med henblik på at sikre en ensartet beregning af disse data, vedtage detaljerede regler for kvalitetskriterierne for genanvendte metaller og for beregningen, kontrollen og rapporteringen af data.
- (50) I forbindelse med affald, som eksporteres fra Unionen med henblik på forberedelse til genbrug eller genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, der er omhandlet i artikel 50, stk. 4c, i forordning (EF) nr. 1013/2006, til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport bestemt til nyttiggørelsesoperationer er i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 49 og således håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde i et anlæg drevet i overensstemmelse med standarder for menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, som i det store hele svarer til de standarder, der er fastlagt i EU-lovgivningen. Medlemsstaterne kan i den forbindelse samarbejde med andre relevante aktører såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter etableret under ordninger for udvidet producentansvar, som ville kunne foretage fysisk og anden kontrol af anlæg i tredjelande. Medlemsstaterne bør i den kvalitetskontrolrapport, der ledsager dataene om opfyldelsen af målene, redegøre for de foranstaltninger, de har truffet til at opfylde forpligtelsen til at sikre, at affald, der eksporteres ud af Unionen, behandles på stort set tilsvarende vilkår, som dem der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (51) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (52) Industriaffald, visse dele af erhvervsaffald og udvindingsaffald er yderst forskellige affaldstyper med hensyn til sammensætning og mængde og er meget forskelligt afhængig af den økonomiske struktur i medlemsstaten, strukturen i den pågældende industri- eller erhvervssektor, der producerer affaldet, og industritæthed eller erhvervstæthed i et bestemt geografisk område. For industri- og udvindingsaffald har en industriorienteret tilgang med

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

anvendelse af BAT-referencedokumenter og lignende instrumenter til håndtering af de specifikke spørgsmål vedrørende forvaltningen af en bestemt type affald derfor i de fleste tilfælde været betragtet som en hensigtsmæssig løsning. Emballageaffald fra industri- og erhvervssektorer bør imidlertid stadig være omfattet af kravene i direktiv 94/62/EF og direktiv 2008/98/EF, herunder forbedringer heraf. Med henblik på yderligere at udforske potentialet for forøgelse af forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre centrale affaldsstrømme bør Kommissionen overveje at opstille mål for disse affaldsstrømme.

- (53) Med henblik på at sikre, at målsætningerne for EU-retten om affald fortsat opfyldes, er det vigtigt, at Kommissionen reviderer de bortskaffelsesoperationer, der er opført i bilag I til direktiv 2008/98/EF. Denne revision bør foretages i lyset af artikel 13 i nævnte direktiv under hensyntagen til relevante oplysninger, såsom udviklingen på internationalt plan, navnlig hvad angår Baselkonventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf⁽¹⁾.
- (54) Farligt affald, der produceres af husholdninger, såsom farligt affald fra maling, lak, opløsnings- eller rengøringsmidler, bør også indsamles særskilt for at undgå, at kommunalt affald forurenes med farlige affaldsfraktioner, der kan forringe genanvendelseskvaliteten, og sikre en miljømæssig forsvarlig håndtering af dette farlige affald. Der findes i den forbindelse allerede specifikke indsamlingsforpligtelser for affald fra elektrisk og elektronisk udstyr samt udtjente batterier og akkumulatorer produceret af husholdninger.
- (55) For at sikre, at håndteringen af olieaffald giver det bedste samlede miljøresultat, er det vigtigt at indsamle det særskilt og undgå, at det blandes med andre former for affald eller stoffer. Der bør ved håndteringen af olieaffald gives prioritet til regenerering eller alternativt andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering. Med henblik på yderligere at forbedre håndteringen af olieaffald bør Kommissionen overveje og i givet fald foreslå foranstaltninger til forbedring af håndteringen af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering. Der bør ved denne revision fokuseres på de forskellige håndteringsmuligheder for så vidt angår regenerering af olieaffald samt på kvaliteten og den endelige anvendelse af regenererede og genanvendte produkter.
- (56) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet, sikre en genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet bør medlemsstaterne sikre, at bioaffald indsamles særskilt og gennemgår en genanvendelsesproces, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau, og hvis output opfylder relevante høje kvalitetsnormer.
- (57) Dette direktiv fastsætter langsigtede målsætninger for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstater klare retningslinjer for de investeringer, der skal til for at opfylde disse målsætninger. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering vurdere og tage hensyn til de nødvendige investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder. Denne vurdering bør indgå i affaldshåndteringsplanen eller andre strategiske dokumenter. Medlemsstaterne bør i den forbindelse gøre fornuftigt brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde, ved at prioritere forebyggelse, inklusiv genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Kommissionen bør bistå de kompetente myndigheder med at udvikle en effektiv finansiell ramme, herunder i relevant omfang gennem brug af EU-fonde, med henblik på at gennemføre kravene i dette direktiv i overensstemmelse med affaldshierarkiet og støtte innovationen inden for teknologier og affaldshåndtering.
- (58) Korrekt håndtering af farligt affald er stadig et problem i Unionen, og dataene om behandlingen af denne affaldsstrøm er ufuldstændige. Registrerings- og sporbarhedsmekanismerne bør derfor forbedres ved at indføre elektroniske registre for farligt affald i medlemsstater. Elektronisk dataindsamling bør om nødvendigt udvides til at omfatte andre typer affald for at forenkle registreringen for virksomheder og forvaltninger og forbedre overvågningen af affaldsstrømme i Unionen.
- (59) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse, og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 39 af 16.2.1993, s. 3.

- (60) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelsen af målene fastsat i EU-retsakter om affald anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af dette direktiv.
- (61) For at lette en passende fortolkning og gennemførelse af de krav, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF, er det hensigtsmæssigt at udvikle og regelmæssigt gennemgå retningslinjer vedrørende disse krav og sikre udveksling af information og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne for så vidt angår den praktiske gennemførelse og håndhævelse af disse krav. Sådanne retningslinjer, informationsudvekslinger og delinger af bedste praksis bør bl.a. fremme en fælles forståelse og anvendelse i praksis af definitionen af »affald«, herunder udtrykket »skille sig af med«, og der bør tages hensyn til cirkulære forretningsmodeller, hvor f.eks. et stof eller en genstand overføres fra en indehaver til en anden, uden at intentionen er at skille sig af hermed.
- (62) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2008/98/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2008/98/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 7, artikel 11a, stk. 9, artikel 33, stk. 2, artikel 35, stk. 5, og artikel 37, stk. 7, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (64) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten, havenes sundhed og sikkerheden for fisk og skaldyr ved at mindske mængden af havaffald samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (65) Direktiv 2008/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (66) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (67) Dette direktiv er vedtaget under hensyntagen til forpligtelserne fastsat i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning og bør gennemføres og anvendes i overensstemmelse med vejledningen i denne aftale —

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 2008/98/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske produktionen af affald og de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelsen og forbedre effektiviteten af en sådan anvendelse, hvilket er afgørende for omstillingen til en cirkulær økonomi og for at sikre Unionens konkurrenceevne på lang sigt.«

- 2) I artikel 2, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»e) stoffer, der er bestemt til at blive anvendt som fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 (*), og som ikke består af eller indeholder animalske biprodukter.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).«

- 3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

- a) Følgende numre indsættes:

»2a) »ikke-farligt affald«: affald, der ikke er omfattet af nr. 2)

2b) »kommunalt affald«:

- a) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra husholdninger, herunder papir og pap, glas, metal, plast, bioaffald, træ, tekstiler, emballage, affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer samt storskrald, herunder madrasser og møbler
- b) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra andre kilder, når dette affald med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger

Kommunalt affald omfatter ikke affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, septiktanke, spildevandsledninger og spildevandsbehandling, herunder spildevandsslam, udrangerede køretøjer eller bygge- og nedrivningsaffald.

Denne definition berører ikke fordelingen af ansvaret for affaldshåndtering mellem offentlige og private aktører

2c) »bygge- og nedrivningsaffald«: affald produceret af bygge- og nedrivningsaktiviteter«.

- b) Nr. 4) affattes således:

»4) »bioaffald«: bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, kontorer, restauranter, engrossalg, kantiner, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder«.

c) Følgende nummer indsættes:

- »4a) »madaffald«: alle fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*), der er blevet til affald

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).«

d) Nr. 9) affattes således:

- »9) »affaldshåndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse (herunder sortering), og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed«.

e) Nr. 12), litra c), affattes således:

- »c) indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter«.

f) Følgende nummer indsættes:

- »15a) »materialenyttiggørelse«: enhver nyttiggørelsesoperation bortset fra energiudnyttelse og oparbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Omfattet er bl.a. forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning«.

g) Følgende nummer indsættes:

- »17a) »opfyldning«: en nyttiggørelsesoperation, hvor egnet ikke-farligt affald anvendes til reetablering af udgravede områder eller til ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Affald, der anvendes til opfyldning, skal erstatte materialer, som ikke er affald, være egnet til ovennævnte formål og være begrænset til den strengt nødvendige mængde til at opfylde disse formål«.

h) Følgende nummer indsættes:

- »21) »ordning for udvidet producentansvar«: et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus«.

4) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

- »3. Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

- »1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, anses for ikke at være affald, men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:«.

b) Stk. 2 affattes således:

- »2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Disse nærmere kriterier skal sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2. Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af de kriterier, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, og prioritere reproducible praksisser for industriel symbiose i forbindelse med fastlæggelsen af de nærmere kriterier.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Såfremt der ikke er fastsat kriterier på EU-plan efter stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse nærmere kriterier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (*), såfremt nævnte direktiv kræver det.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).«

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen og litra a) affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) stoffet eller genstanden skal anvendes til specifikke formål«.

ii) Andet afsnit udgår.

b) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Kommissionen overvåger udviklingen af nationale kriterier for affaldsfasens ophør i medlemsstaterne og vurderer behovet for at udvikle EU-dækkende kriterier på grundlag heraf. Kommissionen vedtager med dette formål og i relevant omfang gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald.

Disse nærmere kriterier skal sikre en høj grad af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer. De skal omfatte:

a) affald, der må bruges som inputmateriale til nyttiggørelsesoperationen

b) tilladte behandlingsprocesser og -teknikker

c) kvalitetskriterier for materialer, der som resultat af nyttiggørelsesoperationen er ophørt med at være affald, i overensstemmelse med de gældende produktstandards, herunder om nødvendigt grænseværdier for forurenende stoffer

d) krav til håndteringssystemer for så vidt angår demonstration af overensstemmelsen med kriterierne for affaldsfasens ophør, herunder med hensyn til kvalitetskontrol og egenkontrol samt i relevant omfang akkreditering, og

e) et krav om overensstemmelseserklæring.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage hensyn til de relevante kriterier, som medlemsstaterne har fastlagt i henhold til stk. 3, og tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af disse kriterier.

3. Såfremt der ikke er fastlagt kriterier på EU-plan i henhold til stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald. Disse nærmere kriterier skal tage hensyn til eventuelle mulige negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed af stoffet eller genstanden og skal opfylde de krav, der er fastlagt i stk. 2, litra a)-e).

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kriterier i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535, såfremt nævnte direktiv kræver det.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier hverken på EU-plan eller nationalt plan i henhold til henholdsvis stk. 2 eller 3, kan en medlemsstat på enkeltsagsbasis beslutte eller træffe passende foranstaltninger for at verificere, at et bestemt affald er ophørt med at være affald, på grundlag af betingelserne fastlagt i stk. 1 og, om nødvendigt, i overensstemmelse med kravene fastlagt i stk. 2, litra a)-e), samt under hensyntagen til grænseværdierne for forurenende stoffer og eventuelle mulige negative miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser. Sådanne beslutninger truffet på enkeltsagsbasis skal ikke meddeles til Kommissionen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterne kan gøre oplysninger om beslutninger truffet på enkeltsagsbasis samt om resultaterne af verifikation foretaget af kompetente myndigheder offentligt tilgængelige i elektronisk form.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5. En fysisk eller juridisk person, som:

a) for første gang bruger et materiale, der er ophørt med at være affald, og som ikke er blevet markedsført, eller

b) for første gang markedsfører et materiale, efter at det er ophørt med at være affald,

skal sikre, at materialet opfylder de relevante krav i den gældende kemikalie- og produktrelaterede lovgivning. Betingelserne fastlagt i stk. 1 skal være opfyldt, før kemikalie- og produktlovgivningen finder anvendelse på det materiale, der er ophørt med at være affald.«

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at opstille en affaldsliste samt gennemgå denne, jf. nærværende artikels stk. 2 og 3.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.«

c) Stk. 5 udgår.

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Når sådanne foranstaltninger omfatter fastlæggelse af ordninger for udvidet producentansvar, finder de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a anvendelse.

Medlemsstaterne kan bestemme, at producenter af produkter, der på eget initiativ varetager det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, bør anvende nogle af eller alle de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et design af produkter eller produktkomponenter, der mindsker miljøpåvirkningen og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter og produktkomponenter med flere anvendelser, der indeholder genanvendte materialer, der er teknisk holdbare og lette at reparere, og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet. Foranstaltningerne skal tage højde for produkternes indvirkning i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, potentialet for at kunne genanvendes flere gange.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de aktører, der deltager i ordninger for udvidet producentansvar, om den praktiske gennemførelse af de generelle mindstekrav, der er fastlagt i artikel 8a. Dette omfatter blandt andet udveksling af oplysninger om bedste praksis for at sikre passende forvaltning, grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordningerne for udvidet producentansvar og et velfungerende indre marked, om organisatoriske karakteristika ved og overvågning af organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenterne af produkter, om gradueringen af de finansielle bidrag, om udvælgelse af affaldshåndteringsoperatører, og om forebyggelse af henkastning af affald. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger og kan udstikke retningslinjer om disse og andre relevante aspekter.

Kommissionen offentliggør i samråd med medlemsstaterne retningslinjer for grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordninger for udvidet producentansvar og for graduering af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra b).

Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridning af det indre marked, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte kriterier med henblik på en ensartet anvendelse af artikel 8a, stk. 4, litra b), men uden at fastsætte bidragenes nøjagtige størrelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar

1. Når der etableres ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, herunder i henhold til andre EU-retsakter, skal medlemsstaterne:

- a) nøje fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten, organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder og, hvor det er relevant, operatører inden for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt socialøkonomiske virksomheder
- b) i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlægge affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i dette direktiv og i direktiv 94/62/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU (*), samt fastsætte andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar
- c) sikre, at der er etableret et rapporteringssystem til at indsamle data om de produkter, der markedsføres i medlemsstaten af producenter af produkter omfattet af det udvidede producentansvar, og data om indsamlingen og behandlingen af affald fra disse produkter, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme såvel som andre data af relevans for litra b)
- d) sikre ligebehandling af producenter af produkter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller produkter i små mængder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald. Medlemsstaterne træffer også foranstaltninger for at give affaldsindehavere incitament til at leve op til deres ansvar for at aflevere deres affald i de eksisterende særskilte indsamlingssystemer, navnlig gennem økonomiske incitament eller forskrifter, når det er relevant.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter:

- a) har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel
- b) sikrer en passende adgang til affaldsindsamlingsordninger inden for de områder, der er omhandlet i litra a)

- c) råder over de nødvendige finansielle eller finansielle og organisatoriske midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar
- d) indfører en passende mekanisme for egenkontrol, der, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere:
 - i) dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i stk. 4, litra a) og b)
 - ii) kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra c), og med kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006
- e) gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b), offentligt tilgængelige og, i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar også oplysninger om:
 - i) ejerskab og medlemskab
 - ii) de økonomiske bidrag, der betales af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt, og
 - iii) udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar:

- a) dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat:
 - omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant
 - omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med stk. 2
 - omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med stk. 1, litra c).

Dette litra finder ikke anvendelse på ordninger med udvidet producentansvar, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF eller 2012/19/EU

- b) i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar så vidt muligt er graderet efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked, og
- c) ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostnings-effektiv måde. Sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

I tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar, kan medlemsstaterne afvige fra den fordeling af det finansielle ansvar, der er fastsat i litra a), forudsat at:

- i) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, oprettet med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der er fastsat i henhold til EU-retsakter, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger
- ii) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes den 4. juli 2018 eller senere med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger
- iii) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes før den 4. juli 2018 med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 50 % af de nødvendige omkostninger,

forudsat at de resterende omkostninger afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører.

Denne undtagelse må ikke anvendes til at sænke den forholdsmæssige andel af omkostninger, der afholdes af producenter af produkter under ordninger for udvidet producentansvar, der er oprettet før den 4. juli 2018.

5. Medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Hvor flere organisationer på en medlemsstats område varetager forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, som skal være uafhængigt af private interesser, eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

Hver medlemsstat tillader, at en producent af produkter, der er etableret i en anden medlemsstat, men markedsfører produkter på førstnævntes område, udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på opfyldelsen af producentens forpligtelser under ordninger for udvidet producentansvar på dens område.

Med henblik på overvågning og verificering af overholdelsen af forpligtelserne for producenten af produktet under ordninger for udvidet producentansvar kan medlemsstaterne fastlægge de krav, såsom registrerings-, oplysnings- og rapporteringskrav, der skal opfyldes af en juridisk eller fysisk person, der skal udpeges som bemyndiget repræsentant på deres område.

6. Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de relevante interessenter, der deltager i gennemførelsen af ordninger for udvidet producentansvar, herunder producenter og distributører, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og, hvor det er relevant, socialøkonomiske aktører, genbrugs- og reparationsnetværk samt operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den 5. januar 2023.

8. Offentliggørelsen af oplysninger i henhold til nærværende artikel berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).«

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktion. Disse foranstaltninger skal som minimum:

- fremme og støtte bæredygtige produktions- og forbrugsmodeller
- fremme design, fremstilling og anvendelse af produkter, der er ressourceeffektive, holdbare (herunder med hensyn til levetid og fravær af planlagt forældelse), reparerbare, genbrugelige og opgraderbare
- være målrettet produkter, der indeholder kritiske råstoffer for at forebygge, at disse råstoffer bliver til affald
- tilskynde til genbrug af produkter og etablering af systemer, der fremmer reparations- og genbrugsaktiviteter, herunder navnlig for elektrisk og elektronisk udstyr, tekstiler og møbler såvel som for emballage og byggematerialer og -produkter

- e) i relevant omfang og uden at det berører intellektuelle ejendomsrettigheder, fremme tilgængeligheden af reservedele, brugsanvisninger, teknisk information eller andre instrumenter samt andet udstyr eller software, der muliggør reparation og genbrug af produkter, uden at det går ud over deres kvalitet og sikkerhed
- f) nedbringe affaldsproduktionen i processer som led i industriproduktion, mineraludvinding, fremstilling, bygning og nedrivning, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik
- g) begrænse produktionen af madaffald inden for primærproduktion, forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevaredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne som bidrag til De Forenede Nationers bæredygtigheds mål om reduktion af det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet med 50 % og reduktion af madspild i produktions- og forsyningskæderne inden 2030
- h) tilskynde til donation af fødevarer og anden omfordeling til menneskelig konsum, hvor anvendelse til mennesker prioriteres over anvendelse som dyrefoder og oparbejdning til nonfoodprodukter
- i) fremme reduktionen af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, uden at dette berører de harmoniserede lovkrav vedrørende disse materialer og produkter, der er fastlagt på EU-plan, og sikre, at enhver leverandør af en artikel, som defineret i artikel 3, nr. 33), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 (*), indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i nævnte forordning, til Det Europæiske Kemikalieagentur fra den 5. januar 2021
- j) reducere produktionen af affald, navnlig affald, som ikke er egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse
- k) identificere de produkter, der udgør hovedkilderne til henkastet affald, navnlig i naturen og havmiljøet, og træffe passende foranstaltninger til at forebygge og nedbringe mængden af henkastet affald fra sådanne produkter; i det omfang medlemsstaterne beslutter at gennemføre denne forpligtelse ved hjælp af markedsrestriktioner, sikrer de, at disse restriktioner er forholdsmæssige og ikkediskriminerende
- l) sigte på at standse produktionen af havaffald som et bidrag til De Forenede Nationer bæredygtigheds mål om at forhindre og væsentligt reducere havforurening af enhver slags, og
- m) udforme og støtte oplysningskampagner for at højne bevidstheden om affaldsforebyggelse og henkastning af affald.

2. Det Europæiske Kemikalieagentur opretter en database med de oplysninger, der skal indgives til det i medfør af stk. 1, litra i), senest den 5. januar 2020 og vedligeholder den. Det Europæiske Kemikalieagentur giver adgang til denne database til affaldsbehandlingsoperatører. Det giver også adgang til denne database til forbrugerne efter anmodning.

3. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af foranstaltningerne til affaldsforebyggelse. Med henblik herpå anvender de passende kvalitative og kvantitative indikatorer og mål, navnlig for den mængde affald, der produceres.

4. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til genbrug ved at måle genbruget på grundlag af den fælles metode, der fastsættes ved den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i stk. 7, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt.

5. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til forebyggelse af madaffald ved at måle omfanget af madaffald på grundlag af den metode, der fastsættes ved den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 8, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne delegerede retsakt.

6. Senest den 31. december 2023 undersøger Kommissionen de data om madaffald, som medlemsstaterne har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden af at fastsætte et EU-dækkende mål for reduktion af madaffald, som skal nås i 2030, på grundlag af data indberettet af medlemsstaterne i overensstemmelse med den fælles metode, der fastlægges i henhold til nærværende artikels stk. 8. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte indikatorer med henblik på at måle de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne og vedtager senest den 31. marts 2019 en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge en fælles metode til rapportering om genbrug af produkter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

8. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen på grundlag af resultatet af det arbejde, der udføres af »EU's platform om fødevaretab og madspild«, en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte en fælles metode og kvalitetsmæssige minimumskrav for at muliggøre en ensartet måling af omfanget af madaffald.

9. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen de data om genbrug, som medlemsstaterne har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden for foranstaltninger til fremme af genbrug af produkter, herunder fastsættelse af kvantitative mål. Kommissionen undersøger også muligheden for at etablere andre foranstaltninger til forebyggelse af affald, herunder affaldsreduktionsmål. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).«

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald gennemgår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i stk. 1 og for at lette eller forbedre forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse, indsamles affald særskilt og blandes ikke med andet affald eller andre materialer med andre egenskaber.

3. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra stk. 2, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) samlet indsamling af visse typer affald påvirker ikke deres potentiale for at blive forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort i overensstemmelse med artikel 4, og kvaliteten af outputtet fra disse operationer er sammenlignelig med den, der opnås via særskilt indsamling
- b) særskilt indsamling giver ikke det bedste miljøresultat, når man betragter den samlede miljøvirkning af håndteringen af de relevante affaldsstrømme
- c) særskilt indsamling er ikke teknisk mulig under hensyntagen til god praksis inden for affaldsindsamling
- d) særskilt indsamling vil medføre uforholdsmæssigt høje økonomiske omkostninger set i forhold til de omkostninger, der er forbundet med negative miljø- og sundhedsmæssige påvirkninger af blandet affaldsindsamling og -behandling, potentialet for energieffektivitetsforbedringer i indsamling og behandling af affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer samt anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og udvidet producentansvar.

Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af undtagelserne i henhold til dette stykke under hensyntagen til god praksis for særskilt indsamling af affald og andre udviklinger inden for affaldshåndtering.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilt indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat i overensstemmelse med artikel 4.

5. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, før eller under nyttiggørelsen, at fjerne farlige stoffer, blandinger og komponenter fra farligt affald med henblik på behandling heraf i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

6. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. december 2021 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af nærværende artikel for så vidt angår kommunalt affald og bioaffald, herunder om det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og eventuelle undtagelser i henhold til stk. 3.«

12) Artikel 11 ændres således:

a) Titlen affattes således:

»Forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering af og støtte til netværk for forberedelse med henblik på genbrug og reparationsnetværk og, når det er foreneligt med forsvarlig affaldshåndtering, lette disse netværks adgang til affald indehavet af indsamlingsordninger eller -faciliteter, som kan forberedes med henblik på genbrug, men ikke af disse ordninger eller faciliteter er tiltænkt til forberedelse med henblik på genbrug, samt ved at fremme anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager med henblik herpå særskilt affaldsindsamling, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne indfører som minimum særskilt indsamling af papir, metal, plast og glas samt, fra den 1. januar 2025, af tekstiler, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme selektiv nedrivning for at muliggøre fjernelse af og sikker håndtering af farlige stoffer samt fremme genbrug og genanvendelse af høj kvalitet ved selektiv fjernelse af materialer og sikre, at der etableres sorteringssystemer for bygge- og nedrivningsaffald som minimum for træ, mineralske fraktioner (beton, mursten, tegl og keramik, sten), metal, glas, plast og gips.«

c) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»2. For at sikre overensstemmelse med målsætningerne i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at omstille sig til en europæisk cirkulær økonomi med høj ressourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at nå følgende mål:«.

ii) Følgende litraer indsættes:

- »c) senest i 2025, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 55 vægtprocent
- d) senest i 2030, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 60 vægtprocent
- e) senest i 2035, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 65 vægtprocent.«.

d) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

»3. En medlemsstat kan udsætte fristerne for opfyldelse af de mål, der er omhandlet i stk. 2, litra c), d) og e), med op til fem år, forudsat at den pågældende medlemsstat:

- a) lod mindre end 20 % af sit kommunale affald produceret i 2013 forberede med henblik på genbrug og genanvende eller lod mere end 60 % af sit kommunale affald produceret i 2013 deponere, som angivet i OECD's og Eurostats fælles spørgeskema, og
- b) senest 24 måneder før den frist, der er fastsat i stk. 2, litra c), d) eller e), underretter Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IVb.

4. Inden for tre måneder efter modtagelsen af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 3, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IVb. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

5. I tilfælde af en udsættelse af fristen for opnåelse af målene i overensstemmelse med stk. 3 træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at øge forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelsen af kommunalt affald:

- a) til mindst 50 % senest i 2025 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra c)
- b) til mindst 55 % senest i 2030 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra d)

c) til mindst 60 % senest i 2035 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra e).«

e) Følgende stykker tilføjes:

»6. Kommissionen overvejer senest den 31. december 2024 at opstille mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af bygge- og nedrivningsaffald og dets materialespecifikke fraktioner, tekstilaffald, erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre affaldsstrømme, samt mål for forberedelse med henblik på genbrug af kommunalt affald og genanvendelsesmål for kommunalt bioaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

7. Kommissionen tager senest den 31. december 2028 målet fastlagt i stk. 2, litra e), op til revision. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Kommissionen foretager en vurdering af samfyringsteknologi, der gør det muligt at inkorporere mineraler i medforbrændingen af kommunalt affald. Såfremt der findes en pålidelig metode, overvejer Kommissionen som led i denne revision, hvorvidt sådanne mineraler kan medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.«

13) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Regler for beregning af, om målene er opfyldt

»1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, gælder følgende:

- a) medlemsstaterne beregner vægten af det kommunale affald, der er produceret og forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i et givet kalenderår
- b) vægten af det kommunale affald, der er forberedt med henblik på genbrug, beregnes som vægten af de produkter og produktkomponenter, der er blevet til kommunalt affald og har gennemgået den fornødne kontrol, rengøring og reparation for at kunne genbruges uden yderligere sortering eller forbehandling
- c) vægten af det genanvendte kommunale affald beregnes som vægten af det affald, som har gennemgået den fornødne kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger til fjernelse af de affaldsmaterialer, der ikke skal indgå i den efterfølgende oparbejdning, og til sikring af genanvendelse af høj kvalitet, og som derefter bringes ind i den genanvendelsesproces, hvor den konkrete oparbejdning af affaldsmaterialer til produkter, materialer eller stoffer finder sted.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), skal vægten af det genanvendte kommunale affald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte kommunale affald måles som outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

- a) dette outputaffald efterfølgende genavendes
- b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genavendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af kommunalt affald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra c), og stk. 2 opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt affald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og skal beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 10.

4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt kommunalt affald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstaterne kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

Med virkning fra den 1. januar 2027 kan kommunalt bioaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, kun regnes som genanvendt, hvis det i overensstemmelse med artikel 22 er blevet indsamlet særskilt eller adskilt ved kilden.

5. Med henblik på beregning af, om målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d), og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan den mængde affaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende operation forud for oparbejdningen, regnes som genanvendt, forudsat at sådanne materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller andre formål. Derimod kan materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

6. Med henblik på beregningen af hvorvidt målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrænding af kommunalt affald, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende artikels stk. 9.

7. Affald, der overføres til en anden medlemsstat til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller opfyldning i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.

8. Affald, der eksporteres fra Unionen til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet, hvis kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at overførslen af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af affaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikel vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, kontrol og rapportering af data, navnlig vedrørende:

- a) en fælles metode til beregning af vægten af metaller, der er blevet genanvendt i overensstemmelse med stk. 6, herunder kvalitetskriterier for de genanvendte metaller, og
- b) bioaffald, der er frasorteret og genanvendt ved kilden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

10. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte regler for beregning, kontrol og rapportering af vægten af materialer eller stoffer, der fjernes efter en sortering og ikke efterfølgende genanvendes, baseret på gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald.

Artikel 11b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.

2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
- c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.»

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Bortskaffelse

1. Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes sikre bortskaffelsesoperationer, som opfylder bestemmelserne i artikel 13 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

2. Kommissionen foretager senest den 31. december 2024 en vurdering af de bortskaffelsesoperationer, der er anført i bilag I, navnlig i lyset af artikel 13, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, med henblik på regulering af bortskaffelsesoperationer, herunder gennem eventuelle restriktioner, og på eventuel indførelse af et reduktionsmål for at sikre en miljømæssigt forsvarlig affaldshåndtering.«

15) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Omkostninger

1. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved affaldshåndtering, herunder den nødvendige infrastruktur og driften heraf, afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.

2. Uden at det berører artikel 8 og 8a, kan medlemsstaterne beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributørerne af dette produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.«

16) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. I tilfælde af, at farligt affald i strid med nærværende artikel er blevet blandet, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 36, at der foretages adskillelse i det omfang, det er teknisk muligt og nødvendigt for at opfylde kravene i artikel 13.

Såfremt adskillelse ikke er påkrævet i henhold til dette stykkes første afsnit, sikrer medlemsstaterne, at det blandede affald behandles på et anlæg, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 23 til at behandle en sådan blanding.«

17) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Farligt affald produceret af husholdninger

1. Medlemsstaterne indfører senest den 1. januar 2025 særskilt indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger med henblik på at sikre, at de håndteres korrekt i overensstemmelse med artikel 4 og 13 og ikke forurener andre kommunale affaldsstrømme.

2. Artikel 17, 18, 19 og 35 finder ikke anvendelse på blandet affald produceret af husholdninger.

3. Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.

4. Senest den 5. januar 2020 udarbejder Kommissionen retningslinjer for at bistå med og lette medlemsstaternes særskilte indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger.«

18) Artikel 21 ændres således:

a) I stk. 1 affattes litra a), b) og c) således:

»a) at olieaffald indsamles særskilt, medmindre særskilt indsamling ikke er teknisk mulig under hensyntagen til god praksis

b) at olieaffald behandles på en måde, der giver prioritet til regenerering eller alternativt til andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering, i overensstemmelse med artikel 4 og 13

c) at olieaffald med forskellige egenskaber ikke blandes, og at olieaffald ikke blandes med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør regenereringen heraf eller anden genanvendelsesoperation, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Kommissionen foretager senest den 31. december 2022 en undersøgelse af de data om olieaffald, som medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, med henblik på at overveje muligheden af at vedtage foranstaltninger til behandling af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering af olieaffald og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af regenereringen af olieaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

19) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Bioaffald

1. Medlemsstaterne sikrer, at bioaffald senest den 31. december 2023 og med forbehold af artikel 10, stk. 2 og 3, enten frasorteres og genanvendes ved kilden, eller indsamles særskilt og ikke blandes med andre former for affald.

Medlemsstaterne kan tillade, at affald med tilsvarende egenskaber hvad angår bionedbrydelighed og komposterbarhed, der opfylder de relevante europæiske standarder eller eventuelle tilsvarende nationale standarder for emballage, som kan genanvendes ved kompostering og bionedbrydning, indsamles sammen med bioaffald.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 13 for at:

a) tilskynde til genanvendelse, herunder kompostering og bioforgasning, af bioaffald på en måde, der lever op til et højt niveau af miljøbeskyttelse og giver et output, som opfylder relevante høje kvalitetsnormer

b) tilskynde til hjemmekompostering, og

c) fremme anvendelse af materialer, som er fremstillet af bioaffald.

3. Kommissionen anmoder senest den 31. december 2018 de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for bioaffald, der gennemgår organiske genanvendelsesprocesser, for kompost og for digestat på grundlag af de bedste tilgængelige praksisser.«

20) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte tekniske minimumsstandarder for behandling, herunder sortering og genanvendelse af affald, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte de minimumsstandarder for aktiviteter, der kræver en registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at hindre forstyrrelse på det indre marked.«

21) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 ændres således:

i) Litra b) og c) affattes således:

»b) eksisterende større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald, affald der indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer eller affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig EU-lovgivning

c) en vurdering af behovet for lukning af eksisterende affaldsanlæg og for yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i overensstemmelse med artikel 16.

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en vurdering af de investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder, der er nødvendige for at opfylde nævnte behov. Denne vurdering skal indgå i de relevante affaldshåndteringsplaner eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område«.

ii) Følgende litraer indsættes:

- »ca) oplysninger om foranstaltninger til at nå de målsætninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 3a), i direktiv 1999/31/EF eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område
- cb) en vurdering af eksisterende indsamlingsordninger, herunder det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og foranstaltninger til at forbedre funktionen heraf, af eventuelle undtagelser indrømmet i henhold til artikel 10, stk. 3, og af behovet for nye indsamlingsordninger«.

iii) Følgende litraer tilføjes:

- »f) foranstaltninger til at bekæmpe og forebygge alle former for henkastning af affald og til at rydde op efter alle typer henkastet affald
- g) passende kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, herunder for mængden af produceret affald og behandlingen heraf og for det kommunale affald, der bortskaffes eller gøres til genstand for energiuudnyttelse.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 14 i direktiv 94/62/EF, med målene fastlagt i artikel 11, stk. 2 og 3, i nærværende direktiv og med kravene fastlagt i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF og, for så vidt angår forebyggelse af henkastet affald, kravene fastlagt i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF (*) og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).«

22) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne udarbejder affaldsforebyggelsesprogrammer, der som minimum fastsætter de affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der er fastlagt i artikel 9, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 1 og 4.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsplanerne som krævet i artikel 28 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller nævnte andre programmer, skal affaldsforebyggelsesmålsætningerne og -foranstaltningerne klart identificeres.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne skal ved etableringen af sådanne programmer i relevant omfang beskrive bidraget fra instrumenter og foranstaltninger, der er opført i bilag IVa, til affaldsforebyggelse og vurdere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige. Programmerne skal også beskrive de eksisterende foranstaltninger til affaldsforebyggelse og deres bidrag til affaldsforebyggelse.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Medlemsstaterne vedtager specifikke programmer for forebyggelse af madaffald inden for deres nationale affaldsforebyggelsesprogrammer.«

d) Stk. 3 og 4 udgår.

23) Artikel 30, stk. 2, affattes således:

»2. Det Europæiske Miljøagentur offentliggør hvert andet år en rapport, der indeholder en gennemgang af de fremskridt, der er gjort for så vidt angår færdiggørelsen og gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne, herunder en vurdering af udviklingen, hvad angår forebyggelse af affaldsproduktion for hver medlemsstat og for Unionen som helhed, og hvad angår afkoblingen af affaldsproduktion fra økonomisk vækst og omstillingen til en cirkulær økonomi.«

24) Artikel 33, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge formatet for underretning om vedtagelsen af og væsentlige ændringer i affaldshåndteringsplanerne og affaldsføbyggelsesprogrammerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.«

25) Artikel 35 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Anlæg og virksomheder som omhandlet i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervsmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et kronologisk register over:

- a) mængden, arten og oprindelsen af det pågældende affald og mængden af produkter og materialer, der hidrører fra forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer, og
- b) når det er relevant, det påtænkte bestemmelsessted, den påtænkte indsamlingshyppighed, den påtænkte transportmåde og den påtænkte behandlingsmetode for affaldet.

De stiller disse data til rådighed for de kompetente myndigheder gennem det eller de elektroniske registre, der oprettes i henhold til nærværende artikels stk. 4.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»4. Medlemsstaterne opretter et elektronisk register eller koordinerede registre til registrering af data om farligt affald, som omhandlet i stk. 1, der dækker hele den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaterne kan oprette sådanne registre for andre affaldsstrømme, navnlig vedrørende de affaldsstrømme, for hvilke der er fastsat mål i EU-retsakter. Medlemsstaterne anvender de data om affald, der rapporteres af industrivirksomheder i det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (*).

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumsbetingelser for driften af sådanne registre. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1)«.

26) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde ukontrolleret bortskaffelse, dumpning og ukontrolleret håndtering af affald, herunder henkastning af affald.«

27) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a)-e), og artikel 11, stk. 3, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

2. Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra b), er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er anvendt til opfyldning og andre materialenyttiggørelsesoperationer, adskilt fra den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt. Medlemsstaterne rapporterer oparbejdning af affald til materialer til brug ved opfyldningsoperationer som opfyldning.

Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug, adskilt fra den mængde af affald, der er genanvendt.

3. Medlemsstaterne rapporterer hvert år data vedrørende gennemførelsen af artikel 9, stk. 4 og 5, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af den rapporteringsperiode, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

4. Medlemsstaterne rapporterer dataene for industriolie eller smørelie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er på markedet, og for særskilt indsamlet og behandlet olieaffald for hvert kalenderår til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med stk. 7.

5. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 11a, stk. 3 og 8, herunder detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant. Disse oplysninger rapporteres i det format for rapportering, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

6. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med nærværende artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.

7. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 3, 4 og 5. Ved rapporteringen om gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a) og b), benytter medlemsstaterne de formater, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. april 2012 om fastlæggelse af et spørgeskema til medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald. Med henblik på rapportering om madaffald, skal den metode, der udvikles i henhold til artikel 9, stk. 8, tages i betragtning ved udviklingen af formatet for rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2, i nærværende direktiv.»

28) Artikel 38 affattes således:

»Artikel 38

Udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis samt fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen organiserer en regelmæssig udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder, hvor det er relevant, med regionale og lokale myndigheder, om den praktiske gennemførelse og håndhævelse af kravene i dette direktiv, herunder om:

- a) anvendelsen af beregningsreglerne fastsat i artikel 11a og udformningen af foranstaltninger og systemer til sporing af kommunale affaldsstrømme fra sortering til genanvendelse
- b) passende forvaltning, håndhævelse, grænseoverskridende samarbejde
- c) innovation inden for affaldshåndtering
- d) nationale kriterier for biprodukter og affaldsfasens ophør, som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og i artikel 6, stk. 3 og 4, med støtte fra et EU-dækkende elektronisk register, som oprettes af Kommissionen

- e) økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, der anvendes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, med henblik på at fremskynde opnåelsen af målsætningerne fastlagt i nævnte artikel
- f) de foranstaltninger, der er fastlagt i artikel 8, stk. 1 og 2
- g) forebyggelse samt etablering af systemer, der fremmer genbrugsaktiviteter og forlængelse af produkters levetid
- h) gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling
- i) instrumenter og incitamenter til at nå målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e).

Kommissionen offentliggør resultaterne af udvekslingen af oplysninger og delingen af bedste praksis.

2. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af kravene fastsat i dette direktiv, herunder vedrørende definitionen af affald, forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse samt om anvendelsen af de beregningsregler, der er fastsat i artikel 11a.

Kommissionen udarbejder retningslinjer for definitionen af kommunalt affald og opfyldning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a for at ændre dette direktiv ved at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, punkt R1. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold såsom streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i artikel 349, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at ændre bilag IV og V i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling.»

29) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 38a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123, af 12.5.2016, s. 1.»

30) Artikel 39 affattes således:

»Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

31) I bilag II affattes operationerne R3, R4 og R5 således:

»R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) (**)

R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser (***)

R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer (****)

(**) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier samt nyttiggørelse af organiske materialer i form af opfyldning.

(***) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug.

(****) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse af uorganiske byggematerialer, nyttiggørelse af uorganiske materialer i form af opfyldning, samt jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden.«

32) Bilag IVa og IVb tilføjes med den tekst, der er indeholdt i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG

Følgende bilag indsættes:

»BILAG IVa

EKSEMPLER PÅ ØKONOMISKE INSTRUMENTER OG ANDRE FORANSTALTNINGER TIL AT GIVE INCITAMENTER TIL ANVENDELSE AF AFFALDSHIERARKIET, SOM ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3 ⁽¹⁾.

1. Afgifter og restriktioner for deponering og forbrænding af affald, som kan give incitament til affaldsforebyggelse og -genanvendelse, mens deponering forbliver den mindst foretrukne affaldshåndteringsløsning
2. »Pay as you throw«-ordninger, hvor affaldsproducenter betaler efter den faktiske mængde produceret affald, og som giver incitament til kildesortering af genanvendeligt affald og til reduktion af blandet affald
3. Skattemæssige incitamenter til donation af produkter, navnlig fødevarer
4. Ordninger for udvidet producentansvar for forskellige typer affald samt foranstaltninger til at øge deres effektivitet, omkostningseffektivitet og forvaltning
5. Returpantssystemer og andre foranstaltninger, der kan tilskynde til effektiv indsamling af brugte produkter og materialer
6. En fornuftig planlægning af investeringer i affaldshåndteringsinfrastruktur, herunder gennem EU-fonde
7. Bæredygtige offentlige indkøbsprocedurer, der kan fremme bedre affaldshåndtering og brug af genanvendte produkter og materialer
8. Udfasning af støtteformer, som ikke er i overensstemmelse med affaldshierarkiet
9. Anvendelse af skattemæssige foranstaltninger eller andre midler til at fremme udbredelsen af produkter og materialer, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt
10. Støtte til forskning og innovation i avancerede genanvendelsesteknologier og genfremstilling
11. Anvendelse af bedste tilgængelige teknikker til affaldsbehandling
12. Økonomiske incitamenter for regionale og lokale myndigheder, navnlig for at fremme affaldsforebyggelse og intensive ordninger for særskilt indsamling, samtidig med at støtte til deponering og forbrænding undgås
13. Offentlige oplysningskampagner, navnlig om særskilt indsamling, affaldsforebyggelse og reduktion af henkastet affald, og integration af disse spørgsmål i almen og erhvervsrettet uddannelse
14. Systemer for koordinering, herunder ved hjælp af digitale midler, af alle kompetente offentlige myndigheder, som er involveret i affaldshåndtering
15. Fremme af løbende dialog og samarbejde mellem alle aktører inden for affaldshåndtering og fremme af frivillige aftaler og virksomhedsrapportering om affald.

BILAG IVb

GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 11, STK. 3

Den gennemførelsesplan, der forelægges i henhold til artikel 11, stk. 3, skal indeholde følgende:

1. vurdering af de hidtidige, nuværende og forventede procentsatser for genanvendelse, deponering og anden behandling af kommunalt affald og de affaldsstrømme, det er sammensat af

⁽¹⁾ Selvom disse instrumenter og foranstaltninger kan give incitamenter til affaldsforebyggelse, som er det øverste trin i affaldshierarkiet indeholder bilag IV en omfattende liste over mere konkrete eksempler på affaldsforebyggelsesforanstaltninger.

2. vurdering af gennemførelsen af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i henhold til artikel 28 og 29
 3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 11, stk. 2, inden for den deri fastsatte tidsfrist, og en vurdering af den fristforlængelse, der er nødvendig for at nå dette mål
 4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 5, for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, med det formål at give incitament til anvendelse af affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4, stk. 1, og bilag IVa
 5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er identificeret i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
 6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
 7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.»
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852**af 30. maj 2018****om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på lang sigt. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) De mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballage og emballageaffald, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽⁴⁾, bør ændres ved at øge genanvendelsen af emballageaffald, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (3) For at sikre større sammenhæng i EU-retten om affald, bør definitionerne i direktiv 94/62/EF endvidere bringes i overensstemmelse, hvor det er relevant, med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁵⁾, der finder anvendelse på affald i almindelighed.
- (4) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at tilskynde til forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og genbrug af emballage. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelsen af returpantssystemer og andre incitamenters såsom fastsættelse af kvantitative mål, hensyntagen til genbrug ved beregning af opnåelse af målene for genanvendelse samt differentierede finansielle bidrag til genbrugsemballage under ordninger for udvidet producentansvar for emballage. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med sigte på at tilskynde til anvendelse af genbrugsemballage og opnå en reduktion i forbruget af emballage, som ikke kan genanvendes, og af overflødig emballage.
- (5) Eftersom genbrug indebærer undgåelsen af at bringe ny emballage på markedet og øge mængden af produceret emballageaffald, bør genbrugssalgsemballage, der bringes i omsætning for første gang, og træemballage, som reparerer med henblik på genbrug, tages i betragtning med henblik på opnåelse af de respektive mål for emballagegenanvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- (6) Medlemsstaterne bør indføre passende incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, herunder økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør være rettet mod at minimere miljøvirkningerne af emballage og emballageaffald set ud fra et livscyklusperspektiv, under hensyntagen til, hvis det er relevant, fordelene ved at bruge biobaserede materialer og materialer, der kan genanvendes flere gange. Foranstaltninger til at øge den offentlige bevidsthed om fordelene ved emballage, der er fremstillet af genanvendte materialer, kan bidrage til, at sektoren for genanvendelse af emballageaffald udvides. Hvis engangsemballage er uundgåelig af hensyn til fødevarerhygiejnen og forbrugernes sundhed og sikkerhed, bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre genanvendelse af en sådan emballage.
- (7) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaseret genanvendelig emballage og komposterbar bionedbrydelig emballage kunne udgøre en mulighed for at fremme vedvarende kilder til fremstilling af emballage, hvor det viser sig at være gavnligt ud fra et livscyklusperspektiv.
- (8) Henkastet affald, uanset om det er i byer, på jorden, i vandløb eller havet eller andre steder, har direkte og indirekte skadelige virkninger på miljøet, borgernes velvære og økonomien, og omkostningerne ved at gøre rent efter det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Mange af de hyppigst forekommende genstande på strande omfatter emballageaffald, og sådanne genstande har en langvarig påvirkning af miljøet og er samtidig til skade for turismen og offentlighedens nytte af disse naturområder. Dertil kommer, at tilstedeværelse af emballageaffald i havmiljøet er ensbetydende med en underminering af den prioriterede rækkefølge i affaldshierarkiet, navnlig ved at undgå genbrug, genanvendelse og anden nyttiggørelse.
- (9) En forøgelse af de mål, der er fastlagt i direktiv 94/62/EF for genanvendelse af emballageaffald, vil give klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige gevinster. Det bør sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt nyttiggøres gennem passende affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastlagt i direktiv 2008/98/EF og kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (10) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger for at undgå, at genanvendelige råmaterialer fastlåses på de lave niveauer i affaldshierarkiet.
- (11) Dette direktiv fastsætter langsigtede mål for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstaterne klare retningslinjer for de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse mål. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering gøre fornuftig brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde ved at fremme forebyggelse, genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet.
- (12) Som følge af kombinationen af genanvendelsesmål og begrænsninger af deponering, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF og Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽¹⁾, er fastlæggelse af målene for nyttiggørelse og maksimummålene for genanvendelse af emballageaffald ikke længere nødvendigt.
- (13) Særskilte genanvendelsesmål bør fastsættes for jernholdigt metal og aluminium for at opnå væsentlige økonomiske og miljømæssige gevinster, fordi mere aluminium vil blive genanvendt, hvilket vil medføre væsentlige energibesparelser og CO₂-emissionsreduktioner. Det eksisterende mål for genanvendelse af metalemballage bør derfor opdeles i to særskilte mål for disse to typer affald.
- (14) 2030-genanvendelsesmålene for emballage bør gennemgås med henblik på at fastholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Ved denne gennemgang bør der også rettes opmærksomhed mod specifikke emballageaffaldsstrømme, såsom emballageaffald fra husholdninger, fra erhvervs- og industrivirksomheder samt kompositemballageaffald.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

- (15) Beregningen af genanvendelsesmålene bør baseres på vægten af det emballageaffald, der tilføres genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af emballageaffald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen kunne fastsætte vægten af genanvendt emballageaffald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medtages i de affaldsmængder, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler for beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder, såsom husholdninger eller erhverv, de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved emballageaffald rent faktisk omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
- (16) Når emballageaffaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces forud for den egentlige oparbejdningsproces, kan sådanne materialer anses for genanvendte, forudsat de er beregnet til efterfølgende omforarbejdning til produkter, materialer eller stoffer, uanset om det er til deres oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (17) Når beregning af genanvendelsesprocenten anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt emballageaffald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selvom outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, forudsat det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede bionedbrydelige emballageaffald. I andre tilfælde bør omforarbejdning af bionedbrydeligt emballageaffald til materialer, som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes eller som skal anvendes i en hvilken som helst anden proces, der har samme formål som nyttiggørelse af affald, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, ikke regnes med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene, hvilket er i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse.
- (18) I forbindelse med emballageaffald, der eksporteres fra Unionen til genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, de er tillagt i artikel 50, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁽¹⁾ til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport er beregnet til nyttiggørelsesprocesser, der opfylder kravene i artikel 49 i nævnte forordning, og dermed håndteres på en miljømæssig forsvarlig måde på et anlæg, der drives i overensstemmelse med standarder for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, som i det store hele svarer til standarder i EU-lovgivningen. Når medlemsstaterne udfører denne opgave, kan de samarbejde med andre relevante aktører, såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller producentansvarsorganisationer, der på vegne af producenterne af produkter gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar etableret under ordningerne for udvidet producentansvar, som kan foretage fysisk kontrol og anden kontrol af anlæg i tredjelande. I kvalitetskontrolrapporten, der ledsager dataene om opnåelse af målene, bør medlemsstaterne rapportere om foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelsen til at sikre, at affald eksporteret fra Unionen behandles under stort set samme vilkår som dem, der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (19) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

- (20) Eftersom mængden og typen af den emballage, der anvendes, i almindelighed afhænger af de valg, som producenter, og ikke forbrugere, træffer, bør ordninger for udvidet producentansvar etableres. Effektive ordninger for udvidet producentansvar kan have en positiv påvirkning af miljøet, fordi de mindsker produktion af emballageaffald og øger særskilt indsamling og genanvendelse af det. Ordninger for udvidet producentansvar på emballageområdet eksisterer allerede i de fleste medlemsstater, men der er store forskelle på den måde, hvorpå de er oprettet, deres effektivitet og omfanget af producenternes ansvar. Reglerne vedrørende udvidet producentansvar fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør derfor finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter af emballage.
- (21) Med henblik på at fremme forebyggelse af emballageaffald, mindske dets miljøpåvirkninger og fremme genanvendelsesmaterialer af høj kvalitet, samtidig med at det indre markeds funktionsevne sikres, handelshindringer undgås og forvridding og begrænsning af konkurrencen i Unionen undgås, bør de væsentlige krav i direktiv 94/62/EF og bilag II dertil gennemgås og om nødvendigt ændres for at styrke kravene med sigte på at fremme design til genbrug og emballagegenanvendelse af høj kvalitet.
- (22) Data rapporteret af medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten.
- (23) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen eller sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (24) Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af, at medlemsstaternes data kan sammenlignes. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om overholdelse af målene fastsat i direktiv 94/62/EF, og som ændret ved nærværende direktiv, anvende de seneste regler, der er udviklet af Kommissionen og metoder, der er udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelse af dette direktiv.
- (25) For at supplere eller ændre direktiv 94/62/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår nævnte direktivs artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 94/62/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 4, artikel 6a, stk. 9, artikel 12, stk. 3d, og artikel 19, stk. 1, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- (27) Målene for dette direktiv, nemlig på den ene side at forebygge alle miljøpåvirkninger af emballage og emballageaffald eller mindske sådanne påvirkninger og således sikre et højere miljøbeskyttelsesniveau og på den anden side at sikre det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvridding og begrænsning af konkurrencen i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (28) Direktiv 94/62/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) Ifølge den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾ er omarbejdningsteknikken som et velegnet middel til permanent og generelt at sikre EU-lovgivningens læsbarhed, idet den modvirker, at der udarbejdes en lang række isolerede ændringsretsakter, der ofte gør retsreglerne vanskelige at forstå. Derudover bekræftede de tre institutioner i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at de havde forpligtet sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik til ændring af gældende lovgivning. I betragtning af, at direktiv 94/62/EF allerede er blevet ændret seks gange, ville det være hensigtsmæssigt at omarbejde direktiv 94/62/EF i nær fremtid.
- (30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

Direktiv 94/62/EF ændres således:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. I den forbindelse fastsætter direktivet foranstaltninger rettet mod, som første prioritet, forebyggelse af produktion af emballageaffald, og, som andre grundlæggende principper, genbrug af emballage, genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af emballageaffald samt, som følge heraf, reduktion af den endelige bortskaffelse af sådant affald med det formål at bidrage til omstillingen til en cirkulær økonomi.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) i nr. 1) udgår:

»Kommissionen behandler efter behov og reviderer om nødvendigt de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage, som omhandlet i bilag I. Behandlingen af følgende artikler prioriteres: CD- og videoomslag, urtepotter, rør og ruller, hvorom fleksibelt materiale er spolet, release paper til selvklæbende etiketter og indpaknings- og gavepapir. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

b) nr. 2) affattes således:

»2) »*emballageaffald*«: enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald fastlagt i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF, bortset fra spildprodukter fra produktion«

c) følgende numre indsættes:

»2a) »*genbrugsemballage*«: emballage, som er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål, som den blev udtænkt til

2b) »*kompositemballage*«: emballage, der består af to eller flere lag af forskellige materialer, der ikke kan adskilles ved håndkraft og udgør en enkelt integreret enhed bestående af en indvendig beholder og en ydre skal, der fyldes, opbevares, transporteres og tømmes som sådan

2c) definitionerne af »affald«, »affaldshåndtering«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »forebyggelse«, »genbrug«, »behandling«, »nyttiggørelse«, »genanvendelse«, »bortskaffelse« og »ordning for udvidet producentansvar« i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.«

d) nr. 3)-10) udgår.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Ud over de forebyggende foranstaltninger, som iværksættes i overensstemmelse med artikel 9, sikrer medlemsstaterne, at der bliver iværksat andre forebyggende foranstaltninger med henblik på at forebygge produktion af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning.

Sådanne andre forebyggende foranstaltninger kan bestå af nationale programmer, incitamenters via ordninger for udvidet producentansvar til minimering af emballages miljøpåvirkning eller tilsvarende foranstaltninger, der, hvis det er relevant, iværksættes i samråd med økonomiske operatører og forbruger- og miljøorganisationer, og som tager sigte på at samle og udnytte de forskellige initiativer på forebyggelsesområdet, der tages i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at give incitamenters til at anvende affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.»

b) stk. 3 udgår.

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Genbrug

1. I overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlagt i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at tilskynde til en forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og af systemer til genbrug af emballage på en miljømæssigt forsvarlig måde og i overensstemmelse med traktaten uden at gå på kompromis med fødevarehygiejnen og forbrugernes sikkerhed. Sådanne foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) benyttelsen af returpantssystemer
 - b) fastsættelsen af kvalitative eller kvantitative mål
 - c) brugen af økonomiske incitamenters
 - d) fastlæggelse af en minimumsprocentdel af genbrugsemballage, som bringes i omsætning hvert år for hver emballagestrøm.
2. En medlemsstat kan beslutte at nå et justeret niveau for de mål, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), i et givent år ved at tage hensyn til den gennemsnitlige andel i de foregående tre år af genbrugssalgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og er genbrugt som en del af et system til genbrug af emballage.

Det justerede niveau beregnes ved at fratrække:

- a) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f) og h), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage af al salgsemballage, der er bragt i omsætning, og
- b) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage, bestående af de respektive emballagematerialer, af al salgsemballage bestående af det pågældende materiale, der er bragt i omsætning.

Der må højst tages fem procentpoint af en sådan andel i betragtning ved beregningen af det respektive justerede målniveau.

3. En medlemsstat kan tage de mængder træemballage, som repareres med henblik på genbrug, i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f), litra g), nr. ii), litra h) og litra i), nr. ii).

4. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelse af denne artikels stk. 2 og 3 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af regler for beregning, verificering og rapportering af data og for beregning af målene i henhold til denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

5. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen data om genbrugsemballage, der leveres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 12 og bilag III, med henblik på at overveje muligheden for at fastsætte kvantitative mål for genbrug af emballage, herunder beregningsregler, og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af genbrug af emballage. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.»

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 tilføjes følgende litraer:

- »f) senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes
- g) senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:
 - i) 50 % af plast
 - ii) 25 % af træ
 - iii) 70 % af jernholdige metaller
 - iv) 50 % af aluminium
 - v) 70 % af glas
 - vi) 75 % af papir og pap
- h) senest den 31. december 2030 skal mindst 70 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes
- i) senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:
 - i) 55 % af plast
 - ii) 30 % af træ
 - iii) 80 % af jernholdige metaller
 - iv) 60 % af aluminium
 - v) 75 % af glas
 - vi) 85 % af papir og pap.»

b) følgende stykker indsættes:

»1a. Uden at det berører stk. 1, litra f) og h), kan en medlemsstat udsætte fristerne for opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. i)-vi), og litra i), nr. i)-v), med op til fem år på følgende betingelser:

- a) undtagelsen er begrænset til et maksimum på 15 procentpoint fra et enkelt mål eller delt mellem to mål
- b) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål ikke blive reduceret til under 30 %
- c) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. v) og vi), og litra i), nr. v) og vi), ikke blive reduceret til under 60 %, og
- d) senest 24 måneder før den pågældende frist, der er fastlagt i hhv. denne artikels stk. 1, litra g) eller i), underretter medlemsstaten Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IV til nærværende direktiv. Medlemsstaterne kan kombinere denne plan med en gennemførelsesplan, der er indgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

1b. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 1a, litra d), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IV. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

1c. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen de mål, der er fastlagt i stk. 1, litra h) og i), med henblik på at opretholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.»

c) stk. 2, 3, 5, 8 og 9 udgår

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Regler for beregningen af, om målene er opfyldt

»1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, gælder følgende:

a) medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er produceret og genanvendt i et givent kalenderår. Emballageaffald, der produceres i en medlemsstat, kan anses for at være lig med den mængde emballage, der bringes på markedet inden for samme år i den pågældende medlemsstat

b) vægten af genanvendt emballageaffald beregnes som vægten af den emballage, som er blevet til affald, der — efter at være blevet underkastet enhver nødvendig kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger for at fjerne de affaldsmaterialer, der ikke er ønskede i den efterfølgende oparbejdning, og sikre genanvendelse af høj kvalitet — bringes ind i genanvendelsesprocessen, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), skal vægten af genanvendt emballageaffald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte emballageaffald måles ved outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

a) dette outputaffald genanvendes efterfølgende

b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra a), og i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt emballageaffald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 11a, stk. 10, i direktiv 2008/98/EF.

4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt emballageaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstater kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

5. Den mængde emballageaffaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende proces forud for oparbejdningsprocessen, kan medregnes som genanvendt, forudsat disse materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, der skal anvendes til det oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, der skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, regnes derimod ikke med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene.

6. Med henblik på beregningen af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelse af metaller, der er blevet udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af artikel 11a, stk. 9, i direktiv 2008/98/EF.

7. Emballageaffald, der overføres til en anden medlemsstat for at blive genanvendt i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet.

8. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i dette direktiv af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, såfremt kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 (*) kan forelægge bevis for, at eksporten af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af emballageaffaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1-5 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, verificering og rapportering af data, navnlig for så vidt angår vægten af det emballageaffald, der er produceret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.

2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
- c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.«

8) Artikel 7, affattes således:

»Artikel 7

Retur-, indsamlings- og nyttiggørelsessystemer

1. Med henblik på at opfylde målsætningerne fastlagt i dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at der indføres systemer til sikring af følgende:

- a) returnering og/eller indsamling af brugt emballage og/eller emballageaffald fra forbrugeren, fra en anden endelig bruger eller fra affaldsstrømmen med henblik på at kanalisere den brugte emballage eller emballageaffaldet til de mest hensigtsmæssige affaldshåndteringsalternativer
- b) genbrug eller nyttiggørelse, herunder genanvendelse af indsamlet emballage og/eller emballageaffald.

Disse systemer skal være åbne for deltagelse af erhvervsdrivende i de berørte sektorer og for deltagelse af de kompetente offentlige myndigheder. De skal også gælde for importerede produkter på ikke-diskriminerende betingelser, herunder med hensyn til de nærmere regler for adgang til systemerne og eventuelle afgifter herfor, og de skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med traktaten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger indgår i en politik, der omfatter al emballage og alt emballageaffald, og skal navnlig tage hensyn til krav vedrørende beskyttelse af miljøet og forbrugersundhed, -sikkerhed og -hygiejne, beskyttelse af de emballerede varers og de anvendte materialers kvalitet, ægthed og tekniske egenskaber såvel som beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet af emballageaffald og til opfyldelse af de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer. Med henblik herpå finder artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF anvendelse på emballageaffald, herunder fra kompositemballage.»

9) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

»5. Senest den 31. december 2020 undersøger Kommissionen, om det er muligt at skærpe væsentlige krav med henblik på bl.a. at forbedre design til genbrug og fremme genanvendelse af høj kvalitet samt at styrke håndhævelsen heraf. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

10) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte, under hvilke betingelser de i nærværende artikels stk. 1 nævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt at fastsætte, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet fastlagt i nærværende artikels stk. 1, tredje led.«

11) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) overskriften affattes således: »Informationssystemer og -rapportering«

b) stk. 2 affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal omfatte de data, der er baseret på bilag III, og skal navnlig tilvejebringe oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling, herunder oplysninger om giftigheden og farligheden af emballagemateriale og -komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf.«

c) stk. 3 udgår

d) følgende stykker indsættes:

»3a. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 6, stk. 1, litra a)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen på grundlag af bilag III i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3d.

Den første rapporteringsperiode vedrørende de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet, jf. nærværende artikels stk. 3d, og den skal dække dataene for denne rapporteringsperiode.

3b. Dataene, som medlemsstater rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 6a, stk. 3 og 8, herunder med detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant.

3c. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og derefter hvert fjerde år.

3d. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af data i henhold til nærværende artikels stk. 3a. Ved rapporteringen om gennemførelsen af dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra a)-e), benytter medlemsstaterne det format, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2005/270/EF (*). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende direktivs artikel 21, stk. 2.

(*) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EFT L 86, af 5.4.2005, s. 6).«

e) stk. 5 udgår.

12) Artikel 17 udgår.

13) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet, jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sjette led, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på ændring af de illustrative eksempler vedrørende definitionen af emballage angivet i bilag I.»

14) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Specifikke foranstaltninger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på i nødvendigt omfang at supplere dette direktiv, for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballagematerialer, der bringes på markedet i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) i Unionen, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballageer.»

15) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

16) Som artikel 21a indsættes:

»Artikel 21a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerende retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, p. 1.

17) I bilag II og III foretages de ændringer, der er anført i bilaget til nærværende direktiv.

18) Bilag IV tilføjes som fastsat i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG

1) Bilag II til direktiv 94/62/EF ændres således:

a) Punkt 1, andet led, affattes således:

»— Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller nyttiggøres, herunder genanvendes, i overensstemmelse med affaldshierarkiet og således, at miljøpåvirkningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med bortskaffelsen af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndteringsoperationer.«

b) Punkt 3, litra c) og d), affattes således:

»c) Emballage, der kan nyttiggøres ved kompostering

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, hvori affaldet indgår.

d) Bionedbrydelig emballage

Bionedbrydeligt emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af den færdige kompost til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand. Oxo-nedbrydelig plastemballage betragtes ikke som bionedbrydelig.«

2) Bilag III til direktiv 94/62/EF ændres således:

a) I skema 1 og 2 erstattes rækkerne benævnt »Metal« af to rækker benævnt »Jernholdigt metal« og »Aluminium«.

b) Skema 2 ændres således:

i) i anden kolonne erstattes titlen »Forbruget af emballage« af »Emballage, der er bragt i omsætning for første gang«

ii) i tredje kolonne erstattes titlen »Genbrugt emballage« af »Genbrugssalgsemballage«

iii) efter tredje kolonne indsættes følgende:

»Genbrugelig salgsemballage	
Ton	Procent«

c) I skema 3 og 4 erstattes hver af rækkerne benævnt »Metalemballage« af to rækker benævnt »Jernholdig metalemballage« og »Aluminiumsemballage«.

3) Følgende bilag indsættes:

»BILAG IV

GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I MEDFØR AF ARTIKEL 6, STK. 1a, LITRA d)

Gennemførelsesplanen, der skal indgives i medfør af artikel 6, stk. 1a, litra d), skal indeholde følgende:

1. en vurdering af tidligere, nuværende og forventede procentsatser af genanvendelse, deponering og anden behandling af emballageaffald og de affaldsstrømme, det består af

2. en vurdering af gennemførelsen af de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i medfør af artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
 3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), inden for den deri fastsatte frist, og en vurdering af den fristforlængelse, som anses for at være nødvendig for at nå dette mål
 4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 6, stk. 1, litra g) og i), for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4, stk. 1, i og bilag IVa til direktiv 2008/98/EF
 5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er anført i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
 6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
 7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og kontrol af resultater inden for affaldshåndtering.«
-

AFGØRELSE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/853

af 30. maj 2018

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 86/278/EØF ⁽³⁾ og 87/217/EØF ⁽⁴⁾ er baseret på artikel 100 og 235 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, nu artikel 115 og 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ændringer til disse direktiver i nærværende afgørelse vedrører Unionens miljøpolitik og er en direkte følge af ophævelsen af Rådets direktiv 91/692/EØF ⁽⁵⁾ på grundlag af artikel 192, stk. 1, i TEUF. Det er derfor hensigtsmæssigt at basere disse ændringer på artikel 192, stk. 1, i TEUF.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/63/EF ⁽⁶⁾ er baseret på artikel 100a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 114 i TEUF. Ændringer til dette direktiv i nærværende afgørelse vedrører Unionens miljøpolitik og er en direkte følge af ophævelsen af direktiv 91/692/EØF på grundlag af artikel 192, stk. 1, i TEUF. Det er derfor hensigtsmæssigt at basere disse ændringer på artikel 192, stk. 1, i TEUF.
- (3) Direktiv 91/692/EØF blev vedtaget for på et sektorspecifikt grundlag at rationalisere og forbedre bestemmelserne om fremsendelsen af oplysninger og offentliggørelsen af rapporter vedrørende visse direktiver vedrørende miljøbeskyttelse. Med henblik på at nå dette mål ændrede direktiv 91/692/EØF flere direktiver ved at indføre ensartede indberetningskrav.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 31.5.2017, s. 82.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

⁽³⁾ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 87/217/EØF af 19. marts 1987 om forebyggelse af miljøforurening med asbest (EFT L 85 af 28.3.1987, s. 40).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporter om gennemførelse af en række miljødirektiver (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 24).

- (4) Gennemførelsen af de indberetningskrav, der blev indført ved direktiv 91/692/EØF, er blevet bebyrdende og ineffektiv. Mange af de EU-retsakter, som blev ændret ved direktiv 91/692/EØF, er endvidere blevet erstattet og indeholder ikke længere de indberetningskrav, der blev indført ved nævnte direktiv. For eksempel blev der ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ ophævet syv EU-retsakter på vandpolitikområdet, og indberetningssystemet, som blev indført ved direktiv 91/692/EØF, blev ikke videreført. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽²⁾ indeholder desuden ingen henvisning til direktiv 91/692/EØF og indfører i stedet et særskilt system for indberetning.
- (5) Direktiv 91/692/EØF indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af elektroniske værktøjer. Med den vellykkede udvikling af Det Europæiske Miljøagenturs indberetningsnet og sektorbestemte initiativer vedrørende forenkling af indberetningerne, såsom vandinformationssystemet for Europa, er behovet for og effektiviteten af en generel retsakt om indberetning blevet yderligere draget i tvivl. Endelig blev der ved vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽³⁾ og den tilknyttede udvikling af det fælles miljøinformationssystem indført en mere moderne og effektiv tværgående tilgang til informationsstyring og indberetning inden for rammerne af Unionens miljøpolitik.
- (6) Direktiv 91/692/EØF bør derfor ophæves.
- (7) De fleste af de direktiver, der blev ændret ved direktiv 91/692/EØF, er ikke længere gældende. Direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF er imidlertid stadig gældende.
- (8) I henhold til direktiv 86/278/EØF skal medlemsstaterne fremlægge en rapport om gennemførelsen af samme direktiv på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i direktiv 91/692/EØF. For at undgå et retligt tomrum som følge af ophævelsen af direktiv 91/692/EØF er det nødvendigt at erstatte henvisningen til direktiv 91/692/EØF med en henvisning til fremgangsmåden omhandlet i direktiv 86/278/EØF.
- (9) Medlemsstaternes indberetning i henhold til direktiv 87/217/EØF er ikke længere nødvendig efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁴⁾, som indeholder bestemmelser om udfasning af produktionen og anvendelsen af rå asbest og produkter, der indeholder asbest, i Unionen. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade disse indberetningskrav, der er fastsat i nævnte direktiv, udgå.
- (10) Efter ikrafttræden af direktiv 91/692/EØF indeholdt følgende forordninger og direktiver en henvisning til nævnte direktiv: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽⁵⁾, direktiv 94/63/EF, Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) Som led i en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi har Kommissionen foreslået at ændre direktiv 94/62/EF, 1999/31/EF, 2000/53/EF og 2008/98/EF med henblik på at erstatte henvisningen til direktiv 91/692/EØF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe og om ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1).

- (12) For at sikre at visse bestemmelser i bilagene til direktiv 86/278/EØF er opdateret, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår tilpasningen af disse bestemmelser til den tekniske og videnskabelige udvikling. Med henblik på at sikre at bilagene til direktiv 2009/31/EF er opdateret, bør beføjelsen til at vedtage retsakter ligeledes delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår tilpasningen af disse bilag til den tekniske og videnskabelige udvikling. Tilpasningen af bilagene til direktiv 2009/31/EF bør ikke føre til en sænkning af det sikkerhedsniveau eller en svækkelse af de overvågningsprincipper, der følger af kriterierne i disse bilag. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (13) I artikel 21, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1257/2013 henvises der til direktiv 91/692/EØF, som ophæves. I henhold til den pågældende bestemmelse starter den første indberetning på datoen for anvendelsen af forordning (EU) nr. 1257/2013. Den 19. december 2016 fastlagde Kommissionen ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2323⁽²⁾ den første udgave af den europæiske liste over skibsofhugningsanlæg (»den europæiske liste«). I henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1257/2013 kan medlemsstaterne godkende ophugning af skibe på skibsofhugningsanlæg, der er opført på den europæiske liste, inden datoen for anvendelsen af den pågældende forordning. I sådanne tilfælde finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁽³⁾ ikke anvendelse. For at undgå et tidsrum, hvor der hverken indsamles oplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 eller forordning (EU) nr. 1257/2013, er det hensigtsmæssigt at indføre en overgangsrapporteringsperiode mellem datoen for den første forventede godkendelse i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1257/2013 i en given medlemsstat og datoen for anvendelsen af den pågældende forordning for hver medlemsstat, som beslutter at anvende den i nævnte artikel fastsatte overgangsperiode. For at begrænse den medfølgende administrative byrde for den enkelte medlemsstat er det ikke nødvendigt, at de oplysninger, der indsamles i løbet af denne overgangsperiode, danner grundlag for en særskilt rapport. Det bør i stedet være tilstrækkeligt, at sådanne oplysninger er indarbejdet i eller udgør en del af den første regelmæssige rapport for treårsperioden fra datoen for anvendelsen af forordning (EU) nr. 1257/2013.
- (14) Kravet om indberetning fastsat i direktiv 94/63/EF er ikke længere nødvendigt med henblik på overvågning af gennemførelsen af nævnte direktiv. Den relevante bestemmelse bør derfor udgå.
- (15) Målet for dette direktiv, nemlig at ændre eller ophæve EU-retsakter på miljørapporteringsområdet, der ikke længere er anvendelige eller relevante, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets art bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) Forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF, 2009/31/EF, 86/278/EØF og 87/217/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2009/31/EF

I direktiv 2009/31/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 27 affattes stk. 1 således:

»1. Medlemsstaterne forelægger hvert tredje år Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, hvori indgår det i artikel 25, stk. 1, litra b), nævnte register. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2011. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for rapporten.«

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2323 af 19. december 2016 om den europæiske liste over skibsofhugningsanlæg i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 om ophugning af skibe (EUT L 345 af 20.12.2016, s. 119).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

2) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a for at ændre bilagene med henblik på at tilpasse dem til de tekniske og videnskabelige fremskridt. Sådan tilpasning må ikke føre til en sænkning af det sikkerhedsniveau, der følger af kriterierne i bilag I, eller en svækkelse af overvågningsprincipperne i bilag II.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 29, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4 juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 29 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 29 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 86/278/EØF

I direktiv 86/278/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15a for at ændre bilagene med henblik på at tilpasse dem til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Stk. 1 finder ikke anvendelse på de parametre og grænseværdier, der er angivet i bilag I A, I B og I C, alle faktorer, som kan forventes at påvirke vurderingen af disse værdier, samt de analyseparametre, der er omhandlet i bilag II A og II B.«

2) Artikel 14 udgår.

3) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4 juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

5) I artikel 17 affattes stk. 1 således:

»Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. De sektorspecifikke rapporter udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt. Gennemførelsesretsakten vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2. Spørgeskemaet eller forlægget sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, som den dækker.«

Artikel 3

Ændring af direktiv 87/217/EF

I artikel 13 i direktiv 87/217/EØF udgår stk. 1.

Artikel 4

Ændring af forordning (EU) nr. 1257/2013

I artikel 21 i forordning (EU) nr. 1257/2013 affattes stk. 2 således:

»2. Hver rapport dækker en periode på tre år og indgives elektronisk til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Den første elektroniske rapport dækker treårsperioden fra datoen for anvendelsen af denne forordning, jf. artikel 32, stk. 1. Når en medlemsstat tillader ophugning af skibe på skibsophugningsanlæg, der er opført på den europæiske liste, før datoen for anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med artikel 26, dækker den pågældende medlemsstats første elektroniske rapport også perioden fra datoen for denne tilladelse til datoen for anvendelsen af denne forordning.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en rapport om anvendelsen af denne forordning.«

Artikel 5

Ændringer af direktiv 94/63/EF

I direktiv 94/63/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 4, affattes andet afsnit således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen om terminaler, der berøres af en sådan undtagelse.«

2) I artikel 6, stk. 4, affattes andet afsnit således:

»Medlemsstaterne giver Kommissionen nærmere oplysninger om de områder, hvor de agter at indrømme en sådan undtagelse, og efterfølgende om eventuelle ændringer med hensyn til sådanne områder.«

3) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Overvågning og rapportering

Kommissionen opfordres til at forelægge sammen med sine rapporter, hvis det er relevant, forslag til ændring af dette direktiv, herunder navnlig udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte dampkontrol- og -genvindingssystemer for påfyldningsanlæg og fartøjer.«

Artikel 6

Ophævelse af direktiv 91/692/EØF

Direktiv 91/692/EØF ophæves.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA